T.C.
AKSARAY ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TARİH ANABİLİM DALI

1 NUMARALI KARAMAN AHKÂM DEFTERİ'NİN TRANSKRİPSİYONU (s. 61-121)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

BAHAR KAYMAZ

DANIŞMAN
PROF. DR. NECMETTİN AYGÜN

AKSARAY-2019

TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU

Bu tezin tüm hakları saklıdır. Kaynak göstermek koşuluyla tezin teslim tarihinden itibaren 24 (yirmi dört) ay sonra tezden fotokopi çekilebilir.

YAZARIN

Adı : Bahar

Soyadı : KAYMAZ

Bölümü : Tarih

İmza :

Teslim Tarihi :

TEZİN

Türkçe Adı: 1 NUMARALI KARAMAN AHKÂM DEFTERİ'NİN TRANSKRİPSİYONU (s. 61-121)

İngilizce Adı: THE TRANSCRIPTION OF KARAMAN AHKÂM REGISTER NUMBERED 1 (pp. 61-121)

ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI

Tez yazma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyduğumu, yararlandığım tüm kaynakları kaynak gösterme ilkelerine uygun olarak kaynakçada belirttiğimi ve bu bölümler dışındaki tüm ifadelerin şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

Yazar Adı Soyadı: Bahar KAYMAZ

İmza: ……..

T.C.

AKSARAY ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

JÜRİ ONAY SAYFASI

Bahar KAYMAZ tarafından hazırlanan "1 Numaralı Karaman Ahkâm Defterinin Çevrimyazısı (s. 61-121) " başlıklı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği / oy çokluğu ile Aksaray Üniversitesi Tarih Anabilim Dalı'nda Yüksek Lisans / Doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

İMZA

Danışman: (Prof. Dr. Necmettin AYGÜN)

(Tarih/ Aksaray Üniversitesi) .....

Üye: (Prof. Dr. Doğan YÖRÜK)

(Tarih/ Selçuk Üniversitesi) .....

Üye: (Dr. Öğr. Üyesi Turan AÇIK)

(Tarih/ Aksaray Üniversitesi) .....

Tez Savunma Tarihi: 27/06/2018

Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 27/06/2019 tarih ve 2019/26-3 sayılı kararı ile onaylanmıştır.

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

Bahar KAYMAZ

Dr. Öğr. Üyesi Sevilay USLU DİVANOĞLU

TEŞEKKÜR

Çalışmalarım sırasında yardımını ve desteğini üzerimden eksik etmeyen, kıymetli önerileriyle bana yol gösteren, yanlışlarımı her defasında düzeltme sabrı gösteren değerli hocam ve danışmanım Prof. Dr. Necmettin AYGÜN başta olmak üzere Aksaray Üniversitesi Tarih Bölümü'ndeki hocalarıma ve aileme teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

Aksaray 2019

T.C.
AKSARAY ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

1 NUMARALI KARAMAN AHKÂM DEFTERİ'NİN TRANSKRİPSİYONU (s. 61-121)

(Yüksek Lisans Tezi)
Aksaray–2019

Bahar KAYMAZ

ÖZET

Tarih, bir bakıma "geçmişin bilgisi"dir. Geçmişin bilgisinin fayda sağlar niteliğe kavuşması için zamana göre yeniden değerlendirmeye tâbi tutularak üretilmesi gerekmektedir. Tarihsel bilgi, "bilimsel ölçütlerden geçirilmesi hâlinde" anlam kazanır ve böylelikle âna ve geleceğe fayda sağlar. Aksi takdirde tarihsel bilginin bugünü anlamaya ve yarına katkı sağlamaya fazla bir etkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla geçmişe ait olay ve olguların analiz edilmesi günlük yaşamın kolaylaşması bağlamında önem taşımaktadır. Bu nedenle konumuz olan ahkâm kayıtları Anadolu'nun sadece sosyal ve iktisadi geçmişine dair değil, aynı zamanda günümüzdeki yaşam şartlarının özelliklerine dair bilgi sunmasıyla da irdelenmesi gereken kayıtlardır. Osmanlı Devleti, tarih boyunca hüküm sürmüş devletler arasında haksızlığı giderme ve adaleti tesis etme konusunda nam salmış büyük devletlerden biridir. Devlet, kurmuş olduğu sistem ile ahaliye sınırsız şikâyet hakkı tanımış, ahali de tebaası olduğu devlete karşı her ortamda ve her durumda hakkını aramada serbestçe hareket etmiştir. Nitekim kişi, en alt kademede yer alan kadı mahkemesinden en yukarıda yer alan Divan-ı Hümâyûn'a veya onun da üstü olan Padişah'a başvurarak hakkını arayabilmiştir. Bu şekilde Divân-ı Hümâyûn'a intikal eden şikâyetler ve bu şikâyetler ile ilgili çözüm minvalindeki hükümler için hususi defterler oluşturulmuştur. Divân-ı Hümâyûn'a iletilen şikâyetlerin görüşülmesinden sonra verilen hükümlerin birer suretinin eyaletler ile ilgili defterlere kaydedilmesiyle Eyalet Ahkâm Defterleri ortaya çıkmıştır. Bu doğrultuda araştırmamız olan 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'ndeki kayıtlar üzerinden Osmanlı'da ahalinin devlete ve devletin de ahaliye olan tutumunu hukuksal boyut önceliğinde ortaya koyabilmekte, zamanla devlet sisteminde ortaya çıkan bazı bozuklukların da izini sürebilmekteyiz. Yine bu defterler vasıtasıyla Osmanlı kırsalının sosyal ve iktisadî şartlarını açığa çıkarabilmekte, vatandaşın ağırlıklı olarak hangi konularda sıkıntıya düşmüş olduğunun tespitini yapabilmekteyiz. Neticede bu çalışma Osmanlı devlet-millet örgütlenmesinin kodlarını göstermesiyle önem taşımakta olup, Karaman Eyaleti'nin tarih boyunca geçirmiş olduğu sosyal ve iktisadi sürece dair önemli veriler içermesi ve daha farklı çalışmalara kaynak teşkil edecek olmasıyla da mühim yer tutmaktadır.

Bilim Kodu:
Anahtar Kelimeler: Ahkâm Kayıtları, Osmanlı, Karaman Coğrafyası, Adalet, Divan-ı Hümâyûn
Sayfa Adedi: 270

Danışman: Prof. Dr. Necmettin AYGÜN

AKSARAY UNIVERSITY
INSTITUE OF SOCIAL SCIENCES

THE TRANSCRIPTION OF KARAMAN AHKÂM REGISTER NUMBERED 1 (pp. 61-121)

(M.S Thesis)
Aksaray–2019

Bahar KAYMAZ

ABSTRACT

History, in a sense, is ''the knowledge of the past.'' The knowledge of the past needs to be re-evaluated according to time in order to be beneficial. Historical knowledge gains meaning ''if it undergoes scientific criteria'' and thus benefits the moment and the future. Otherwise, historical knowledge has little effect on understanding today and contributing to tomorrow. Therefore, analyzing past events and phenomena are important in terms of facilitating daily life. For this reason, the Ahkâm Registers are not only related to the social and economic past of Anatolia, but also shedding light on the characteristics of today's living conditions and that's why they should be examined. The Ottoman Empire is one of the great states throughout history that renowned for eliminating injustice and establishing justice. With the system it established, the empire granted the people the right to unlimited complaints and the people acted freely in every environment and in any situation against the state to which it is a subject. Thusly, the citizens were able to demand justice by applying to the Supreme Court (Divan-ı Hümâyûn), which was the peak institution, or to the Sultan, who was even more superior. In this way, special register books were created for the complaints and solutions in Supreme Court. After consulting the complaints in the Divan-ı Hümâyûn, a copy of the final decisions were recorded in the register books which belonged different regions and thus the register books emerged. We are able to determine the approach of the citizens in the Ottoman Empire to the state and the state to the citizen through the records of Karaman Ahkâm Registers, which is the topic of our thesis, with the priority of legal ground, and we can trace the disturbances in the state system over time. Likewise, through these books, we can reveal the social and economic conditions of the Ottoman countryside, and in which subjects the citizen has suffered mainly. As a result, this study is important as it shows the codes of the Ottoman state-nation organization, and it contains important data about the process of Karaman Province throughout history and this thesis will be the source of different studies.

Code of science:
Keywords: Ahkâm Register, Ottoman, Karaman Province, Justice, Supreme Court
Number: 270

Thesis supervisor: Prof. Dr. Necmettin AYGÜN

İÇİNDEKİLER

ÖZET ……..... *V*

ABSTRACT ……. *VI*

İÇİNDEKİLER ..... *VII*

SİMGELER VE KISALTMALAR LİSTESİ …… *VIII*

GİRİŞ ……..... *1*

I. BÖLÜM

KARAMAN COĞRAFYASI'NIN YÖNETSEL YAPISI İLE AHKÂM DEFTERLERİNİN HUSUSİYETLERİ ……..... *5*

1. 1. Tarihî Süreçte Karaman Coğrafyası ve Yönetsel Yapısı ….....……. *5*

1. 2. Osmanlı Devleti'nin Siyasî ve İktisadî Şartları (1600-1750) ……. *9*

1. 3. Osmanlı Bürokratik Geleneğinde Ahkâm Defterleri ……..... *18*

II. BÖLÜM

1 NUMARALI KARAMAN AHKÂM DEFTERİ'NİN TRANSKRİPSİYONU (s. 61-121) *23*

2. 1. Defterin Ayırt Edici Özellikleri ……....…….…….. *23*

2. 2. Defterdeki Kayıtların İçeriklerine Göre Bölümlenmesi ve Yorumlanması (s. 61-121) .....……..... *23*

2. 3. Defterin Transkripsiyonu (s. 61-121) ……. *34*

SONUÇ …….. *259*

KAYNAKÇA ……..... *263*

ÖZGEÇMİŞ …….. *270*

SİMGELER VE KISALTMALAR LİSTESİ

age. : Adı geçen eser

agm. : Adı geçen makale

agt. : Adı geçen tez

Bkz./bkz. : Bakınız

Çev. : Çeviren

DİA: Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi

Ed. : Editör

OTAM: Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi (Ankara Üniversitesi)

H. : Hicrî

M. : Miladî

Nr. : Numara

s. : Sayfa

TTK: Türk Tarih Kurumu

İSAM: İslâm Araştırmaları Merkezi

TAD: Tarih Araştırmaları Dergisi (İstanbul Üniversitesi)

vb. : Ve benzeri

vs. : Ve saire

Vrk: Varak

GİRİŞ

Osmanlı Devleti, din, dil ve kültür açısından çeşitlilik göstermekteydi. Bu çeşitliliğe rağmen devletin altı yüz yılı aşan bir süre ayakta kalması söz konusudur. Bu derecede uzun seneler ayakta kalmasının arkasında şüphesiz adalet ve liyakatı esas alan yönetim anlayışının yeri büyüktür.[1]

Devlet, ırkı ve mezhebi ne olursa olsun fayda sağlayacağı kişileri devlet sistemine eklemekte çağdaşlarına göre oldukça başarılıydı. Stoye, "Türkler dinî konularda da çok zekice davranıyorlardı. Kimseyi din değiştirmeye zorlamadılar. Hedefleri Müslümanları çoğaltmak değil, kendilerine bağlı vatandaşlar kazandırmaktı. Balkanlar'daki uygulamanın aksine Macaristan'daki Hıristiyan çocuklar İstanbul'da askerî eğitim görmek üzere hiçbir zaman devşirilmedi"[2] demektedir. Aynı doğrultuda İnalcık, "Bugün Türkiye'nin, seküler siyasi sistemler ile yönetilen tek İslâm ülkesi olması ve diğer İslâm ülkelerinden farklı bir yol izlemesi olgusunun, büyük oranda Osmanlı geçmişinin deneyimine dayandığını söylersek abartmış olmayız" diyerek benzer bir gerçeği dile getirmektedir.[3]

Dolayısıyla Osmanlı devlet-toplum örgütlenmesinin esneklik ile faydacılık üzerine kurulu olduğu söylenebilir. Devlet, bilhassa kuruluş ve genişleme dönemlerinde sadece askerî güç ile itaat ettirme yanında daha başka metotlara da başvurmuştur. Evlilik ittifakları ve değişik tâbilik türleri sıklıkla kullanılmaktaydı. Erken yüzyıllarda Osmanlılar toprak tasarrufu, vergi toplama ve idare konusunda çağdaşlarına göre modern sayılabilecek bir devlet idaresi sergilemişlerdi.[4]

Osmanlı devlet örgütlenmesinin hususiyetlerini İstanbul'da diplomat göreviyle bulunan (1554-1562) Busbecq'in gözlemlerinde bulmak mümkündür. Ona göre; "Türkiye'de

[1] Mehmet Öz, *Kanun-i Kadîmin Peşinde Osmanlı'da "Çözülme" ve Gelenekçi Yorumcuları*, Dergâh Yayınları, İstanbul 2010, s. 57.
[2] John Stoye, *Viyana Kuşatması*, Çev: D. Türkömer, Doğan Kitap, İstanbul 2004, s. 39.
[3] Halil İnalcık, *Osmanlı Tarihinde İslâmiyet ve Devlet*, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2016, s. 10.
[4] Ayrıntısı için bkz. Gábor Ágoston, *Osmanlı'da Ateşli Silahlar ve Askeri Devrim Tartışmaları* (Çev: K. Şakul), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2017, s. 27.

(Osmanlı Devleti'nde) hiç kimse diğerlerinden soyu sebebiyle ayrı tutulamaz. Herkese görevine göre, makamına göre saygı gösterilir. Böyle olduğu için merasimde kıdem kavgası çıkmaz. Herkesi memuriyetine bizzat sultanın kendisi atar, vazifelerini belirler. Bunları yaparken (atadıklarının) ne zenginliğine ne de sınıf farkına dikkat eder. Adayın sahip olduğu nüfuzu ve şöhreti göz önünde bulundurmaz. Sadece her birinin meziyetini düşünür. Kısacası burada herkes aldığı görevde yapabileceklerine, marifetlerine bakılarak bir makama getirilir; soyuna ve malına, mülküne göre değil (…) Bizim yöntemimiz çok daha farklı. Meziyetlere hiç önem vermeyiz. Her şey soya bağlıdır. Yüksek mevkilere çıkabilmenin tek yolu budur."[5]

Devlet sisteminde liyakat ve faydayı gözeten Osmanlılar, Ali Kuşçu'yu İstanbul'a getirterek, Türkistan ve İran coğrafyasındaki bilimsel faaliyetlerin Anadolu'ya aktarılmasını; Barbaros Hayreddin'i kaptan-ı deryalığa getirerek Akdeniz gemicilik kültürünün Osmanlı'ya aktarılmasını ve yine gençliğinde Bosna'da bazen kilisede papaz yardımcılığı ve bazen de manastırda ilahi okumakla görevli bir genç olan Sokullu Mehmet Paşa'yı, devşirme sistemi kapsamında devşirip, Enderuna yerleştirip Türk-İslâm geleneklerine göre yetiştirerek Osmanlı'nın en önemli sadrazamlarından biri haline getirmesi söz konusudur. Benzer örnekleri artırmak mümkündür. Osmanlı devlet-millet sisteminin hususiyetlerini liyakat, adalet, dinî özgürlük ve hoş görü ilkelerine sıkıca bağlı olmanın yanı sıra, aynı sistemin çağdaş gelişmeleri yeri ve zamanı geldiğinde bünyesine katmada gösterdiği esneklikte aramak mümkündür. Osmanlı devlet yapısında bilhassa bürokrasinin işleyişindeki mükemmellik hakkında 1746-62 yıllarında İstanbul'da İngiliz elçisi olarak görev yapmış olan Sir James Porter'in gözlemi şöyledir: "Bürokrasideki dikkat ve itina bakımından hiçbir Hıristiyan devlet Babıâli ile yarışamaz. Muameleleri çok büyük bir titizlikle yapar. Herhangi bir emri veya kararı, eğer tarihi biliniyorsa, ne kadar eski olursa olsun, hemen bulup çıkarabilirler." Aynı yüzyılın sonlarında, 1780'li yıllarda İstanbul'da beş yıl kalarak incelemeler yapmış olan ünlü İtalyan orientalist Toderini de Babıâli bürokrasisi hakkında şunları yazıyordu: "…sayılar ilmine pek düşkündürler. Öyle iyi eğitilmişlerdir ki en iyi Avrupalı aritmetikçileri bile hayrete düşürürler. Yıllık geliri 2.5 milyar akçe olan devlet bütçesini, bir akçelik hataya düşmeden, ustalıkla kayıtlara geçirirler. Çok kısa ve sade bir metotla çok hızlı hesap yaparlar. Bizim 4 tabaka kâğıtla 2

[5] Ogiler Ghıslain De Busbecq, *Türk Mektupları*, Çev: H. Özkan, Ark Yayınları, İstanbul 2002, s. 60-61.

saatte yaptığımız hesapları, onlar bir tabaka kâğıt üzerinde birkaç dakikada yapıverirler."[6] Bürokrasideki bu pratik yapı ordu[7] ve donanma[8] için de söz konusudur.

Bu çalışma Osmanlı bürokrasisinin işlerliğine veya Osmanlı hukukunun varlığına dair önemli göstergeleri ihtiva eden arşiv kaynaklarından olan ahkâm kayıtlarına dayanmaktadır. Çalışma konumuz olan 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri (s. 61-121) sayesinde Osmanlı Devleti'nde devlet-millet örgütlenmesine dair işleyişi görebilmek, vatandaşın devlete ve devletin de vatandaşa olan yaklaşımını hukukî zemin bağlamında tespit edebilmek mümkündür. Yine bu kayıtlar sayesinde Osmanlı kırsalının zaman içinde geçirmiş olduğu siyasî, iktisadî, ictimaî ve kültürel şartları ortaya koyabilmek imkânı bulunmaktadır. Neticede bu çalışma Osmanlı devlet-millet örgütlenmesinin pratiğinin yanında devlet-millet sisteminin organizasyon tecrübesini ortaya koymakta; tabir yerinde ise dönemin fotoğrafını çekmektedir.

Çalışma iki ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm, "Karaman Coğrafyası'nın Yönetsel Yapısı ile Ahkâm Defterlerinin Hususiyetleri" başlığını taşımakta olup, bu bölüm üç konu etrafında inşa edilmiştir. İlk konuda Karaman coğrafyasının tarihi geçmişi kısaca ifade edildikten sonra Karaman coğrafyasının Osmanlı Devleti hâkimiyetine alınışı, Karaman Eyaleti'nin tesis edilmesi, eyaleti oluşturan sancak ve kazalar genel hatlarıyla gösterilmiştir. Bu bölümdeki diğer bir konu, XVII. yüzyıldan XVIII. yüzyılın ortalarına kadar Osmanlı Devleti'nin siyasî, iktisadî ve sosyal şartlarını ele almakta olup, böylelikle bu kısım 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'nde yer alan hükümlerin hangi şartlar altında vücut bulduğunu anlamaya yardımcı olmaktadır. Bu bölümün son başlığı "Osmanlı Bürokratik Geleneğinde Ahkâm Defterleri" adını taşımakta olup, bu kısımda Osmanlı bürokratik geleneğinde Ahkâm Defterleri'nin tutmuş olduğu yer ve önemi hakkında bilgi verilmiştir.

---

[6] Mehmet Genç, *Osmanlı imparatorluğunda Devlet ve Ekonomi*, Ötüken Yayınları, İstanbul 2000, s. 28-29.

[7] Eldeki kaynaklar devletin top dökümhanesinde farklı kavimlerden uzmanların varlığını göstermektedir. Savoy'lu seyyah Jerome Maurand ki, Kostantiniyye'yi 1544'te ziyaret etmişti, mirî tophanede sultan tarafından top dökmeleri için kırk veya elli tane Alman'ın bulundurulduğunu haber vermekteydi. Kostantiniyyepolis'teki Fransız büyükelçisi d'Aramon, 1547-1548'de bir sürü Fransız, Venedikli, Ceneviz, İspanyol ve Sicilyalı uzmanın Tophane'de çalışmakta olduğunu ilave etmişti. Elçi, 1548 tarihli Van kuşatmasında bizzat Osmanlılara yardımcı olmuş, Osmanlı topçularına kale duvarlarına nasıl nişan alınması gerektiğine dair tavsiyede bulunmuştu. 1517 tarihli Ridaniye Muharebesi hakkındaki kaynaklar sadece Osmanlılara barut hazırlayan Yahudi uzmanlardan değil, fakat Osmanlı topçuluğunun Memlüklerinkine baskın çıkmasına tecrübeleriyle katkıda bulunan yüksek becerikli İtalyan topçularının varlığından bahsetmektedirler. Ayrıntısı için bkz. Ágoston, *age*, s. 128.

[8] Avrupa'da ilk defa 18. yüzyılın ikinci yarısında ortaya çıkan gemilerin su ile temas eden alt kısımlarının bakır levhalar ile kaplanması teknolojisinin çok kısa bir süre sonra, 1792 ve sonrasında Osmanlı kalyonlarına da uygulanması söz konusudur, bkz. Tuncay Zorlu, *Osmanlı ve Modernleşme*, Timaş Yayınları, İstanbul 2014, s. 71-195.

İkinci bölüm, “1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri’nin Transkripsiyonu (s. 61-121)” başlığını taşımaktadır. Bu bölümde 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri ilkin fiziki açıdan sonrasında da muhtevası açısıdan kısaca tanıtılmıştır. Bu aşamadan sonra ahkâm defterinin fihristine ve akabinde de ilgili defterin Osmanlı Türkçesi’nden günümüz Türkçesine aktarılmasından müteşekkil çevrimyazının tam metnine yer verilmiştir.

I. BÖLÜM

KARAMAN COĞRAFYASI'NIN YÖNETSEL YAPISI İLE AHKÂM DEFTERLERİNİN HUSUSİYETLERİ

Karaman Eyaleti'ni oluşturan coğrafyada tarih boyunca insan yaşamına sahne olan birçok siyasi ve kültürel yapı ortaya çıkmıştır. Bu coğrafyanın göç ve ticaret yollarının üzerinde bulunması, Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlaması, topraklarının verimli olması, ikliminin insan yaşayışına uygun olması gibi çok çeşitli sosyal ve iktisadî imkânları barındırması sayesinde eyalet sahası tarih boyunca çeşitli medeniyetlere ev sahipliği yapmış ve medeniyetlerin beşiği olmuştur.

1. 1. Tarihî Süreçte Karaman Coğrafyası ve Yönetsel Yapısı

Tarih öncesi dönemlerde Anadolu'da Karain Mağarası (Antalya yakınlarında), Hacılar Köyü Kalıntıları (Burdur yakınlarında), Çatalhöyük (Konya yakınlarında), Alişar (Yozgat yakınlarında), Alacahöyük (Çorum yakınlarında), Acemhöyük (Aksaray yakınlarında), Truva (Çanakkale yakınlarında) gibi yerleşimlerin bulunması Anadolu'daki insan yaşamının kadimliğini göstermesi açısından önemli olduğu gibi bahsi geçen bu yerleşim yerlerinin önemli bir kısmının araştırmamıza konu olan Karaman Eyaleti'nin kurulu olduğu coğrafyada bulunması da bir o kadar önemlidir.

Anadolu'da, Hatti uygarlığının yıkılmasından sonra Hititler devri başlamış, Hititlerin ardından Anadolu'ya MÖ 800'lerde Frigyalılar hâkim olmuştur. Friglerin ardından ise Anadolu, MÖ 5. yüzyılda en geniş alanına ulaşan Pers İmparatorluğu'nun idarî sahası içinde kalmış ve Perslerin hâkimiyeti yerini yaklaşık iki yüzyıl sonra Makedonya Krallığı'na bırakmıştır. Romalıların yaklaşık olarak MÖ 180 yılında Batı Anadolu'ya girmeleriyle Anadolu'da Roma hâkimiyeti başlamıştır. Roma imparatorluğu MS 395'te ikiye ayrılınca, imparatorluğun doğudaki kısmına Bizans İmparatorluğu hâkim olmuştur. 1077 yılında İznik'in Selçuklular tarafından ele geçirilmesiyle hemen hemen bütün

Anadolu ve çalışma alanımız olan Karaman ve çevresi de Türk hâkimiyetine girmiştir. 1474 yılında ise Karaman ve çevresinde Osmanlı hâkimiyeti başlamıştır.

Karaman Eyaleti'nin bulunduğu coğrafya aynı zamanda önemli bir uygarlık merkezidir. Bu bağlamda ilk beyin ameliyatının Orta Anadolu'nun en eski köy yerleşmesi olan ve günümüzden 10 bin yıl öncesine tarihlenen Aşıklı Höyük'te yapılmış olması söz konusudur. Hititlerin Anadolu'da ilk aile hukukunu oluşturmaları, tarihte bilinen ilk meclisi kurmaları ve siyasi birliği sağlayan ilk topluluk olmaları gibi özellikleri Anadolu'nun sosyal ve siyasî gelişmişliğini çok eski tarihlere dayandırması açısından önemlidir. Aynı şekilde Asur coğrafyasından (Ortadoğu'dan) gelen tüccarlar Kayseri Kültepe'de sıkı ticarî ve iktisadî ilişkilerde bulunmuşlardır. Bu arada Karaman ve çevresi de Asur ticaretinin merkezi olan Kaniş ile Konya arasındaki yolun geçtiği bir saha olmuş ve Asurlar, Anadolu'ya bu ilişkiler sayesinde yazıyı getirmiş olmaları Anadolu'nun ticarî ve kültürel açıdan son derece gelişmesine katkı sağlamıştır. Anadolu'daki ticarî faaliyetlerin varlığını gösteren en güzel örneklerden bir diğeri de Kayseri'de bulunan Selçuklu Veziri Celaleddin Karatay tarafından yaptırılmış olan Karatay Kervansarayıdır. Kervansaray'ın önemi İç Anadolu'yu Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya bağlaması ve yakınında bulunan milletler arası ticaret fuarı olan Yabanlı Bazarı'nın olması nedeniyle işlek bir ticaret yolu üzerinde bulunmasından kaynaklanmaktadır. Kervansaraya bir diğer örnek ise 1229 yılında Selçuklu Sultanı I. Alâeddin Keykubat tarafından yapılmış olan Konya Aksaray yolu üzerinde bulunan Sultan Hanı'dır. Sultan Hanı hem ticarî hem de askerî önemi olan bir Selçuklu yapısıdır.

Karaman Eyaleti'nin coğrafyası eğitim faaliyetleri açısından da önemlidir. Kayseri'deki II. Gıyaseddin Keyhüsrev'in kız kardeşi Gevher Nesibe Sultan adına 1206 yılında yaptırmış olduğu Gevher Nesibe Sultan Darüşşifası dünyanın ilk tıp fakültesi olma özelliğine sahiptir. Konya'nın kültürel hayatına önemli etkisi olan Mevlâna Celâleddin-i Rumî'nin varlığı, derviş ve fakihlerinin buluşma noktası olan Karatay Medresesi ve Aksaray'da bulunan XIV-XVI. yüzyıllarında Anadolu'ya yayılmış olan birçok tasavvuf ehlinin, Mevlevî, Halvetî, Burakî ve Alevî tarikatına mensup olan birçok kişinin mezarının bulunduğu Somuncu Baba Türbesi bölgedeki kültür faaliyetlerinin canlılığını göstermesi bakımından önemlidir. Konya'daki Alâeddin Camisi (1220), İplikçi Camisi (1201'den önce), Sadreddin Konevi Camisi (1274), Kayseri'deki Hunad Hatun Camisi (1238), Hacı Kılıç Camisi (1249) ve Aksaray'daki Kızıl (Eğri) Minareli Cami Selçuklu'dan günümüze gelen ve Selçuklu mimarisini yansıtan eserlerden bazılarıdır. Bu örnekler ve daha

birçoklarının varlığından anlaşılacağı üzere Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı'dan günümüze ulaşan yol ağı, köprü, han, hamam, cami, kervansaray gibi yapıların varlığı Karaman Eyaleti'nin de içinde bulunduğu Anadolu coğrafyasının ne denli bir kültür ve medeniyet beşiği olduğunu ortaya koymaktadır.

Anadolu Selçuklu Sultanı IV. Kılıçarslan'ın 1261'de tahta geçince beylik verdiği Karaman Beyliği'nin başına 1361'de Alâeddin Bey geçmiştir.[9] Alâeddin Bey döneminde Karamanlı Beyliği'nin sınırları her yönde genişlemiştir. Memlük Sultanlığı'nın Ermeni Krallığı'na son vererek bütün Çukurova'yı kendi topraklarına katmasından ve Orta Anadolu'daki Eretna Devleti'nde karışıklıkların çıkmasından faydalanmak isteyen Alâeddin Bey başta Konya olmak üzere Niğde Karahisarı (Yeşilhisar), Aksaray, Akşehir, Ilgın, İshaklı ve Kayseri'yi Karamanlı topraklarına katmış; fakat Kayseri kısa süre sonra geri alınmıştır.[10]

Karaman Beyliği'nin varlığına son vermeye kararlı olan Fatih Sultan Mehmed bu maksatla Karaman Beyliği üzerine birçok sefer yapmıştır. Osmanlı kuvvetleri 1468 Nisan'ında önce Gevele'yi, ardından Konya'yı almıştır. Akkoyunlu tehdidinin ortadan kaldırılmasından sonra Karamanoğulları'nın elinde kalan dağlık bölgeler, Niğde ve Develi yöresiyle İç-İl sahillerine yönelik Osmanlı seferi 1474'te başarıyla sonuçlanmış ve Karaman Beyliği kontrol altına alınmıştı.[11] Yavuz Selim, 1517'de Çaldıran'da Memlük hâkimiyetine son verdikten sonra, Karaman toprakları üzerinde Osmanlı hâkimiyeti kesin olarak sağlanabilmiş ve Karaman vilayeti idari olarak son şeklini almıştır.[12]

Osmanlı Devleti'nin temel idarî birimini sancaklar oluşturmaktadır. Sancakların bir araya gelmesiyle "eyalet" adı verilen daha büyük idarî birimler meydana gelmektedir. Eyaletlerde padişahın mutlak otoritesini temsil eden Beylerbeyi[13] adına ilk defa I. Murad zamanında Rumeli'de fetihler yapması için görevlendirilen Lala Şahin Paşa ile rast gelinmektedir. Böylece Rumeli Beylerbeyliği idarî birim olarak ortaya çıkmıştır.[14] Daha sonra 1393 yılında Yıldırım Bayezid'ın Anadolu'dan ayrılarak Rumeli'ye geçmesi üzerine Kara Timurtaş Paşa'yı Ankara'ya bırakmasıyla ikinci beylerbeylik olarak Anadolu

[9] Faruk Sümer, "Karamanoğulları'', *DİA*, C: 24 (2001), s. 455.
[10] Sümer, agm, s. 457
[11] Ayrıntısı için bkz. Şerafettin Turan, "Fâtih Mehmet- Uzun Hasan Mücadelesi ve Venedik", *Ankara Üniv. D. T. C. Fakültesi Tarih Araştırmaları Dergisi,* C: III, Sayı 4-5'ten ayrıbasım, Ankara Üniversitesi Basımevi 1967, s. 108-109
[12] Mehmet Akif Erdoğru, *Osmanlı Yönetiminde Beyşehir Sancağı* (1522-1584), IQ Kültür Sanat Yayıncılık, s. 51
[13] İbrahim Solak, "Osmanlı Devletinde Taşra Teşkilatı'', *Osmanlı Teşkilat Tarihi,* Ed: T. Gündüz, Grafiker Yayınları, Ankara 2012, s. 78-79.
[14] Mehmet İpşirli, "Beylerbeyliği'', *DİA*, C: 6 (1992), s. 69.

Beylerbeyliği ortaya çıkmıştır.[15] 1402 yılında Ankara Savaşı'nın kaybedilmesi sonucunda merkezi devlet yapısı kısa süreliğine sekteye uğrasa da, 1413 yılında merkezi Sivas olan Rum Beylerbeyliği kurulmuştur.[16] Osmanlı idarî teşkilatında Rumeli, Anadolu ve Rum vilayetlerinden sonra kurulan Karaman Beylerbeyliği'nin kuruluş tarihi ise 1468-1512 yılları arası olarak kabul edilmektedir.[17]

1475'te Karamanoğlu Beyliği arazisinin kesin olarak Osmanlı idaresine girmesiyle Karaman coğrafyasında Osmanlı hâkimiyeti dönemi başlamıştır. 1468-1512 yılları arasında Konya-Lârende, Niğde, Aksaray, Beyşehir, Akşehir, Kayseri ve İçil "sancak" statüsüyle Karaman Eyaleti'ne bağlıydı. Nitekim Ayn-ı Ali Efendi Risalesine göre, 1697'de Karaman Eyaleti; paşa sancağı Konya olmak üzere Niğde, Aksaray, Beyşehri, Kırşehri, Akşehir ve Kayseriyye sancaklarından oluşmaktaydı[18]. XVI. yüzyıl boyunca Karaman Beylerbeyliği'nin değişmeyen sancakları Konya, Beyşehir, Akşehir, Aksaray, Niğde ve Kayseri olarak kalmıştır.[19] XVII. ve XVIII. yüzyıllarda ise Karaman Eyaleti genelde Konya, Akşehir, Beyşehir, Niğde, Kayseri, Kırşehir ve Aksaray olmak üzere yedi sancaktan oluşmaktaydı.[20] Karaman Eyaleti'nin 1500'lerdeki idarî yapısı önemli değişiklikler göstermeden 1840'lara kadar devam etmiştir.[21]

Neticede, tarih boyunca Karaman Eyaleti genelde Konya, Beyşehir, Akşehir, Aksaray, Niğde, Kırşehir ve Kayseri sancaklarından oluşmuştur. Alâiye ve İçil ise dönem dönem eyalete dâhil olan sancaklardandır. Karaman Eyaleti'nin, Anadolu'nun doğu kısımlarından başlayarak batı kısımlarına kadar uzanan geniş bir sahaya yayılmış olması, güney tarafından İçil'den deniz ile komşu olmasının yanında Karaman Eyaleti'ni oluşturan sancak, kaza, nahiye ve köylerin yer aldığı coğrafyanın aynı zamanda tarihî ipek ve baharat yollarının üzerinde veya çevresinde konumlu olması, eyaletin bir yönü Akdeniz ve Ortadoğu diğer yönü ile Acem'den gelen ana kervan yollarıyla bağlantılı olmasını sağlamıştır. Bu durum ise eyalet sahasının tarih boyunca büyük bir öneme sahip olmasına

[15] Halil İnalcık, "Eyalet'', *DİA*, C: 11 (1995), s. 549.
[16] Orhan Kılıç, "Klasik Dönem Osmanlı Taşra Teşkilâtı: Beylikler, Eyaletler, Kaptanlıklar, Voyvodalıklar, Meliklikler (1362-1799)'', *Türkler*, C: 9 (2002), s. 887.
[17] Doğan Yörük, *XVI. Yüzyılda Aksaray Sancağı,* Tablet Kitabevi, Konya 2005, s. 29.
[18] Konyalı, *Niğde Aksaray Tarihi*, Cilt I, s.40.
[19] Yörük, *age*, s. 30-31.
[20] Bilge, agm, s. 4.
[21] Yörük, *XVI. Yüzyılda Aksaray Sancağı,* s.31. "Bu şehir (Aksaray) Karaman Eyaletinde sancakbeyi merkezidir. Senede beyine yirmi kese hâsıl olur; beşyüz askere mâlik bir tuğlu mirlivadır. Alaybeyisi, çeribaşısı, yüzbaşısı vardır. Kanun üzere cebelileriyle bin askeri olur. Yüzelli akçelik şerif kazadır. Kadısına senede beş kese hâsılı olur. Müftüsü, nâkibi, kethüdayeri, yeniçeri serdarı, kale ağası, muhtesibi, şehir subaşısı ayân ve eşrâfı, salihleri vardır", bkz. Fahri Yıldırım, *Seyyahların Gözünden Aksaray ve Çevresi*, Aksaray 2012, s.53.

ve insan yerleşimine sahne olmasına giden yolu açmıştır. Eyaletin bu özellikli konumu hiç şüphesiz onun siyasî, iktisadî ve toplumsal yönünü zenginleştirmiş, eyalete ulusal ve uluslararası bir nitelik kazandırmış ve eyaletin sadece ticarî açıdan değil, uygarlık açısından da önemli bir konuma sahip olmasına sebep olmuştur.

1. 2. Osmanlı Devleti'nin Siyasî ve İktisadî Şartları (1600-1750)

Fatih ve Yavuz devirlerinde yapılan fetihler ile devlet hazinesi zenginleşmiş, padişahın otoritesi devletin her kesiminde etkili bir şekilde hissedilmiştir. Kanunî Sultan Süleyman (1520-1566) dönemi ise Osmanlıların idarî, askerî, sosyal ve hukukî alanlarda çıkarılan kanunlarla devletin teşkilat ve kurumlarının en gelişmiş bir seviyeye ulaştığı dönem olmuştur. Rodos Seferi Kanunî'nin Akdeniz'de Osmanlı hâkimiyetini kurmak için giriştiği ilk sefer, Malta Seferi ise son seferdir.[22] Kanunî'nin Preveze Deniz Zaferi (1538) ve akabinde II. Selim'in Kıbrıs'ı alması (1571), Osmanlı'nın karada olduğu gibi denizlerde de önemli bir askerî güç olmasını sağlamıştır.[23]

Fatih Sultan Mehmed devrinden Kanunî Sultan Süleyman'ın[24] vefatına kadar geçen sürede (1451-1566) gerçekleşen yoğun fetih hareketleri Osmanlıları 1,5 milyon km²'ye ulaşan devasa bir toprağa hükmeder hale getirmiştir. Ancak bu genişleme siyasî, idarî ve ekonomik bazı olumsuzlukları beraberinde getirmiştir. Ayrıca Avrupa'nın Coğrafî Keşifler ile başlattığı sömürü merkezli dünyaya açılma faaliyetleri ucuz hammadde ve işgücü kaynağına ulaşmasının önünü açarken, tarihî İpek ve Baharat yollarının ortasında yer alan Osmanlı'nın bu yollardan elde ettiği geliri zamanla kaybetmesine, fiyat[25] ve nüfus artışı gibi bazı olumsuzluklar ile de karşı karşıya kalmasına neden olmuştur. Bu münasebetle XV. yüzyılın ortaları ile XVI. yüzyılın ortaları arasındaki süreçte en belirgin dönemini yaşayan "klasik" Osmanlı devlet-millet yapısı değişmeye yüz tutmuştur. Padişahların yetişme tarzından taşra idaresine kadar önemli değişiklikler vuku bulmuştur. Osmanlı yönetim sisteminde padişahın işgal ettiği merkezî mevkiin öneminden hareketle, padişahların yetişme tarzında önemli bir fonksiyon üstlenen şehzadelerin sancağa çıkma

[22] Tunç Akıncı, *1560 Cerbe Deniz Savaşı'nın Türk ve İspanyol Tarihi'ndeki Yeri,* Ankara Üniversitesi Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2008, s. 43.
[23] Ayrıntısı için bkz. İdris Bostan, *Osmanlı Denizciliği*, Kitap Yayınevi, İstanbul 2006.
[24] Kanunî devrinin genel bir değerlendirmesi için bkz. Feridun Emecen, *Osmanlı Klasik Çağında Siyaset,* Timaş Yayınları, İstanbul 2009.
[25] Dönemin şartları için bkz. Halil İnalcık, "Osmanlı Para ve Ekonomi Tarihine Toplu Bir Bakış", *Halil İnalcık Makaleler I*, Doğu Batı, Ankara 2005, s. 164-196.

usulünün terk edilmesi ve buna bağlı olarak haremin öne çıkması idarî alandaki en büyük eksiklik olarak görülmektedir.[26]

Devlet aygıtının işleyişinde değişim ve dönüşüm yaşanmıştır. XVII. yüzyıl devlet adamlarının, ulemanın genelde bozulma olarak ifade ettikleri bu dönemde "kanun-ı kadime" dönüş için, çözüm için zamanın aydınları çeşitli teşebbüslerde bulunmuşlar, özellikle malî ve askerî konular üstüne çalışmışlardı. Ancak başvurdukları tedbirler özelde kalarak sorunların kökenine inmekten uzaktı. Üstelik Avrupa'nın içerisinde bulunduğu durum ve kalkınma hamleleri de göz ardı edilmişti. Merkezde vezirler vb. üst yöneticilerle kapıkullarının ve yine taşrada ümeranın etkinliğinin artması, bunların gelirlerini arttırmak için vergilendirme düzeninde iltizam usulünün[27] yaygınlaşması bu gelişmelerin önemli bir boyutunu teşkil etmekteydi. Değişimin iç ve dış dinamiklerinin beraberce etkilediği bir alan olarak askerî sistem zikredebilir. Nitekim Avrupa artık daha kaliteli çelik ve barut üretebilir hâle gelmişti. Çelik zırhı dahi delebilen uzun menzilli yivli tüfek kullanan Cermen süvarisi karşısında genelde kılıç, ok, yay kullanan Osmanlı süvarisi savaşlarda başarı elde edemez hâle gelmişti. Bu gibi nedenlerle tüfekli yeniçeri sayısının arttırılmasına girişilmiştir.[28] Böylece bir yandan Yeniçeri Ocağı güçlenirken diğer taraftan da devşirme usulüne aykırı olarak ocağa Türk soyundan gelenler de alınmaya başlanmıştı. Yani devşirme kökenli olmayan; reaya kökenli olan paralı ve tüfekli askerî birliklerin sayıları artırılmaya başlanmıştı. Bu gelişmelerin yanında idarî anlamdaki otorite boşluğu ve mâlî bunalımın yanı sıra 1593-1606 Osmanlı-Avusturya savaşları, 1603-1612, 1615-1618, 1623-1639 Osmanlı-İran savaşları ve 1645-1669 Girit Kuşatması gibi uzun süren savaşlar, XVII. yüzyılda Osmanlı Devleti'ni hasımları Avrupalılar karşısında güçsüz hâle getirmişti. Bu sürece paralel olarak, özellikle nüfus artışının da tesiriyle çift-bozanlık hızla artmaya başlamış, köylerini terk eden gençlerin teşkil ettiği sekban-sarıca (ateşli silah donanımlı levendlerden oluşan paralı askeri birlikler) teşekkülleri sosyal ve idarî düzeni tehdit etmeye başlamıştı.[29]

[26] Halil İnalcık, *Devlet-i 'Aliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar II*, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul 2014, s. 3-4.
[27] İltizam Sistemi hakkında bkz. Mehmet Genç, "İltizam", *DİA*, Cilt: 22 (2000), s. 154-158.
[28] İnalcık, *Devlet-i 'Aliyye II*, s. 5.
[29] Osmanlı-Avusturya savaşları (1593-1606) yay, ok, mızrak, kılıç ve kalkan kullanan Osmanlı klasik askerî kuvvetlerinin; sipahî birliklerinin Avusturya'nın tüfekli askerlerine karşı etkisiz kaldığını göstermişti. Ayrıntısı için bkz. Halil İnalcık, *Devlet-i 'Aliyye IV*, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul 2018, s. 25, 27, 510.

Nüfus artışı[30] ve ekonomik kriz, Osmanlı devlet ve toplum düzeninde sosyal sıkıntıların zuhur etmesine yol açmıştır. Mustafa Akdağ, Celalî isyanlarının bu sıkıntıların doruk noktalarından biri olduğunu ileri sürmektedir. Ona göre, XVI. yüzyılın ikinci yarısından itibaren suhte adı verilen medrese talebelerinin yanı sıra levend denilen ve doğrudan doğruya köyünü terk eden delikanlılar özellikle Celâliliğin başlangıcında önemli rol oynamışlardır. Tarlalarını ve mallarını satmak mecburiyetinde kalan ve geçim derdine düşen levendlerin iş bulmak için müracaat ettikleri yerlerin başında ümeraya kapı halkı olarak yazılmak gelmekteydi. Akdağ, köylerini terk edenlerin bu dönemde sayılarının oldukça fazla olduğunu, İstanbul, Bursa ve Edirne'nin bu türden kimselerle dolup taşıdığını, işsiz ve kalabalık olan bu kimselerin ise asayişsizliğe bulaşmalarının kaçınılmaz olduğunu ileri sürer ve bu grupları da Celâli hareketini başlatan gruplar içerisine dâhil eder. Nitekim yine ona göre, Celâli bölükleri, 'levend' denilen 'çift-bozan' unsur ile resmî hüviyet sahibi kimselerin birleşmesiyle teşekkül etmiştir.[31]

Kâtip Çelebi, Celâlilerin ortaya çıkışı ile birlikte reayanın güçsüzleşerek bölgelerini terk ettiklerini, köylerden şehre kaçtıklarını ve İstanbul ve çevresinin bu gibi göç edenlerle dolu olduğunu belirtmektedir. Bu dönemde sadece Celâlilerin değil, yönetici kesimin de halka zulüm ettiği bilinmektedir. Eserini 1631 yılında hazırlayan ve IV. Murad'a rapor olarak sunan Koçi Bey, meşhur risalesinde ulûfeli kul taifesinin fazla olduğunu, kul fazla olunca masrafın çok fazlalaştığını, masrafın fazla olmasının da vergilerin, dolayısıyla bu masrafın alınmasının halka zulüm yapılmasına yol açtığını ve sonuçta devletin düzeninin bozulduğunu ileri sürmüştür. Koçi Bey, bu dönemde reâyâya yapılan zulmün hiçbir tarihte, ülkede ve padişah döneminde olmadığını da belirtmektedir.[32] Bu kargaşalık döneminde IV. Murad, uzun süredir devam etmekte olan yeniçerilerin nüfuzunu kırmayı 1632'de başardıktan sonra seferlere de katılarak (1635 Erivan ve 1638 Bağdat) fatih olma şansına erişmişti. Ancak IV. Murad'ın erken yaşta vefat etmesi, Köprülü Mehmed Paşa'nın sadrazamlığa getirilmesine kadar olan sürecin yeniden bir istikrarsızlık olarak ortaya çıkmasıyla neticelenmiştir.

Şehzadelerin sancağa çıkma usulünden vazgeçilmesi ve padişahların askerî seferlere bizzat katılmaktan uzak durması gibi esaslı gelişmeler devlet idaresinde saray veya haremin öne

[30] Mehmet Öz, *Kanun-ı Kadîmin Peşinde Osmanlı'da "Çözülme" ve Gelenekçi Yorumları*, Dergâh Yayınları, İstanbul 2010, s.49-50. Artan nüfusun toprak üzerindeki baskısı, özellikle kırsal bölgelerdeki nüfus/toprak dengesini değiştirmiştir. Bkz. Emine Erdoğan Özünlü ve Osman Gümüşçü, "Osmanlı İmparatorluğu'nda İç Göç Aktörleri Olarak Çift-Bozanlar", *Amme İdaresi Dergisi*, Cilt: 49, Sayı: 1 (Mart 2016), s. 47-49.
[31] Mustafa Akdağ, *Türk Halkının Dirlik ve Düzenlik Kavgası Celalî İsyanları*, Cem Yayınları, İstanbul 1995.
[32] Erdoğan Özünlü ve Gümüşçü, agm, s. 49-50.

çıkmasına neden olmuştur. Kadınlar Saltanatı[33] olarak adlandırılan bu dönemin en önemli figürleri Kösem Sultan ile Hatice Turhan Sultan'dır.[34] Kösem'in ölümünden sonra Turhan Sultan, 9 yaşındaki oğlu padişah IV. Mehmed'in validesi sıfatıyla devlet işlerinde son söz sahibi durumuna gelmişti. O, 1651-1656 döneminde haremağalarıyla birlikte devlet işlerini yürütmeye çalışıyordu. Bu dönemde bütçe bunalımına çare bulması için tam yetkiyle iktidara getirilen Tarhuncu Ahmed Paşa idam olunmuş, devleti kalkındıracak güç ve iktidarda biri olduğu düşünülen Veziriâzam Murad Paşa ise sorumsuz idaresiyle istifasını verip kaçmış, halefi Süleyman ve Boynuyaralı Mehmed Paşalar ise devletin düştüğü iflasa Harem ve askerin müdahaleleri karşısında bir çare bulamadan görevlerinden ayrılmışlardı.[35] Osmanlı devlet idaresi bu yıllarda saray çevreleri (valide sultanlar) ile yeniçeriler arasındaki ittifak tarafından yönetilmekteydi.[36] Venedik karşısında yaşanan deniz felaketi (1656) ve pâyitahtın tehlike altına düşmesi üzerine, vâlide sultan son çare olarak Köprülü Mehmed Paşa'ya başvurmak zorunda kalmıştı.[37] Köprülü Mehmed Paşa'nın 1656 yılında vezir-i azâmlığa atanması, hem bu makamın siyasal iktidar alanı, hem de devletin siyasal gelişim tarihi bakımından bir dönüm noktası olmuştur. Zira Mehmed Paşa'nın bu görevi, örneğine daha önce rastlanmayan şekilde bazı şartlar ileri sürerek kabul etmesi, vezir-i azâmlık makamının ve Babıâli'nin devlet içindeki etkinliğinin padişaha ve saraya karşı yükselmesini sağlamıştır.[38]

XVII. yüzyılda Osmanlı Devleti'nde, devletin bütün kurumlarında bir değişim ve dönüşüm yaşanmaktaydı. Bu değişime genelde siyasal ve toplumsal ilişkiler açısından bakanlar, yaşanan değişimi olumsuz olarak görmek yerine, toplumda birbirleriyle rekabet eden

[33] Ahmet Refik Altınay, *Kadınlar Saltanatı*, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2005.
[34] Hatice Turhan hakkındaki son bir çalışma için bkz. L. Thys-Şenocak, *Hatice Turhan Sultan*, Çev: A. Ortaç, Kitap Yayınevi, İstanbul 2009.
[35] Bu konuda İnalcık şu ilavelerde bulunmaktadır: "Tarihin bir cilvesi olarak bu dönemde tahta çıkan sultanlar ya çocuk yaşta (I. Ahmed, IV Murad, IV. Mehmed) yahud akıl ve iradesi zayıf (I. Mustafa, I. İbrahim) yahud genç ve deneyimsiz (II. Osman) kişiliğe sahiptirler. Bu durumun sonucu olarak haremin hâkimi olan valide sultanlar ile darüssaâde ağaları gerçek otoriteyi ellerine geçirmiş bulunmaktadır. Veziriâzamlar padişahın mutlak vekili olmaktan uzak kalmışlar, sonuçta bir otorite zaafı, boşluğu ve kararsızlığı ortaya çıkmıştır. Bu koşullarda, büyük sayılara ulaşan asker ocakları, yeniçeriler ve sipahiler devletin yüksek otoritesine ortak durumuna gelme fırsatını elde etmişler, aşırı ulûfe ve bağışlarla (talepleriyle) devletin iflasına yol açmışlardır. Zaman zaman gelen ıslahatçı veziriâzamlar (Kara Mustafa, Sofu Mehmed, İbşir, Tarhoncu Ahmed paşalar) asker ocakları ve harem karşısında başarısız kalmışlardır". Bkz. İnalcık, *Devlet-i 'Aliyye II*, s.3-4.
[36] Christoph K. Neumann, "Siyasi ve Diplomatik Gelişmeler", *Türkiye Tarihi 1603-1839*, Suraiya Faroqhi (Ed.), İstanbul 2016, s. 69.
[37] İnalcık, *Devlet-i 'Aliyye II,* s. 341.
[38] Köprülü'nün faaliyetleri için bkz. Necdet Hayta-Uğur Ünal, *Osmanlı Devleti'nde Yenileşme Hareketleri (XVII. yy. Başlarından Yıkılışına Kadar)*, Gazi Kitabevi, Ankara 2010, s. 18-19.

grupların, önceki dönemlere oranla, sahne almış olmasına bağlamaktadır.[39] Osmanlı Devleti, XVII. yüzyılda batıda Almanlar, doğuda ise İran ile uzun ve yorucu savaşlarla karşı karşıya kalmış[40], XVIII. yüzyılda bu savaşlara Rusya da eklenmiştir. İkinci Viyana Muhâsarası'nın başarısızlığa uğraması ve akabinde devam eden savaş, haçlı müttefiklerinin taarruzlarına cesaret vermiş ve Türkleri ağır kayıplara uğratarak Karlofça Antlaşması'nı imzalamaya mecbur etmişti. Sadrazam Amcazade Hüseyin, Sultan II. Mustafa'ya, savaşa devam edip yeni zararlara uğramaktansa önce barış yapılması, sonra da terkedilen yerlerin geri alınmasını teklif etmesi üzerine Karlofça Antlaşması (1699) yapılmıştır. Özellikle on altı yıl süren savaşlarda asker ve kumanda heyeti bakımından uğranılan kayıplar, malî ve idarî sahalarda baş gösteren sıkıntılar ile Zenta'da ordu mevcudunun sekizde birinin kaybedilmesi gibi sebeplerden ötürü daha sonra önüne geçilemeyecek bir bozgundan çekinildiği anlaşılmaktadır.[41] Karlofça Antlaşması, Osmanlı tarihinde ilk kez savaşılan devletler ile savaş akabinde müzakere edilerek yapılan bir anlaşma özelliğine sahiptir. Ayrıca bu antlaşma ile Osmanlı Devleti, Avusturya merkezli Avrupa için gerçek bir tehdit olmaktan çıkmaya başlamış, onun yerini Fransa almıştır. Yine bu antlaşmadan sonra Osmanlı devlet adamları diplomatik ilişkileri savaşa tercih etmeye başlayacaktır.[42]

XVII. yüzyılın son çeyreğinde yoğunlaşan savaşların malî yapıyı derinden etkileyen yönleri vardır. Bu savaşlar giderleri büyük ölçüde arttırmış, gelirleri ise-toprakların bir bölümü elden çıktığı için-azaltmıştı. Bütçede büyüyen açıkları kapamak üzere hazine mukataaları vaktinden önce, artan oranda "peşin ödeme" şartıyla ve tahvil sürelerini bir yıla, hatta daha kısa dönemlere indirerek iltizama vermeye başlanmıştı. Sıkça değişen ve verdikleri peşini faizleriyle birlikte bir an önce mükelleflerden çıkarmak isteyen mültezimler ise reâyâ üzerindeki vergi yükünü üretim kapasitesini daraltacak ölçüde ağırlaştırıyordu. Üretim kapasitesi daraldıkça vergi gelirleri düşüyordu. Gelirler azaldıkça hazinenin ihtiyacı ve talebi de artıyordu. İltizam sisteminde vergilendirme ile üretim kapasitesi arasında birbirini engelleyen bir kısır döngünün yerleşmesi Osmanlı maliyesinin XVII. yüzyılın sonlarında karşılaştığı temel paradokstu. Mâlikâne sistemi ise bu paradoksu

[39] Genel bir değerlendirme için bkz. Karen Barkey, *Eşkıyalar ve Devlet*, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 1999, s. 25-56.
[40] Güney Kafkasya'daki gelişmeler için bkz. Sadık Müfit Bilge, *Osmanlı Çağı'nda Kafkasya 1454-1829*, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2012, s.89 ve diğerleri.
[41] Antlaşmanın şartları için bkz. Mustafa Turan, ''II. Viyana Muhâsarası: Osmanlı Devleti'nde Siyasî, İdarî ve Askerî *Çözülme''*, *OTAM*, Sayı: 9 (1998), s. 404-405.
[42] Alaaddin Yalçınkaya, "Osmanlı Devleti'nin Batı Politikası-Zitvatorok'tan Küçük Kaynarcaya", *Türk Dış Politikası*, M. Bıyıklı (Ed.) Cilt: II, İstanbul 2010, s. 47.

aşmayı sağlayacak bir kurum olarak düşünülmüştü.[43] Sistemin gayesi, nakit darlığını gidermek önceliğinde, sık sık değişen mültezimlerin mümkün olduğu kadar fazla kâr sağlamak uğruna tahrip ettiği vergi kaynağını ihya ve idame etmek üzere bir mültezimin yaşadığı müddetçe (kayd-ı hayat) tasarrufuna bağlamaktı.[44] 1695'te başlanılan bu sistem sayesinde, mesela mültezimlerden alınan ve "muaccele" adı verilen peşin para ile askerî harcamaların finanse edilmesi mümkün olmuştur.[45]

XVIII. yüzyılın ilk yarısı ise Osmanlı Devleti'nin dış ilişkileri açısından nispeten huzurlu bir döneme karşılık gelmektedir. Bu dönemdeki savaşlar, ciddi sayılabilecek bir yenilgi göstermez. Hatta çoğunluğu başarıyla sonuçlanmıştır. Devlet, bu dönemde 16 yıl süren uzun ve yorucu bir savaşın (1683-1699) sonucunda uğradığı toprak kayıplarından bir kısmını geri almayı başarabilmiştir. Buna rağmen 1718'de Osmanlı, Venedik ve Avusturya ile Pasarofça Antlaşması imzalamak zorunda kalmıştır. Osmanlı Devleti bu antlaşma neticesinde uğradığı toprak kayıpları ile Orta Avrupa'dan çekilmekle kalmamış, Avrupa için artık güçlü bir devlet olmaktan çıkmaya başlamıştır.[46] Bu tarihten sonra kaybedilen toprakların, bilhassa Prut Savaşında (1711) elde edilen başarıya istinaden geri alınması bir hedef olarak belirlenmiş olsa da, Osmanlı devlet adamlarının yoğun askerî seferlere kalkışmak yerine mümkün mertebe diplomasiyi kullanarak rakipleriyle barış içerisinde kalmaya çalıştığı, dış ilişkilerde bir yumuşama dönemine girdiği görülmektedir. Bu münasebetle Karlofça Antlaşması'nda Osmanlı Devleti adına murahhas olarak Avrupalı mevkidaşlarıyla başarılı bir mücadele veren Reisülküttab Mehmed Râmi Efendi'nin Karlofça'dan hemen sonra Sadrazamlığa getirilmesi, bürokrasideki zihinsel dönüşüme işaret etmektedir. Anlaşılan Batı'dan üstün olduğu düşüncesinden kendini kurtaran Osmanlı, Batı'nın kullandığı araç ve kurumları referans alarak bünyesini geliştirmeye başlamıştır.[47] Devlet adamları artık devletin istikbali için yeni ve kalıcı tedbirler almak mecburiyetinde idiler. Lâle Devri'ni (1718-1730) bu açıdan değerlendirmek gerekmektedir.

Lale Devri, III. Ahmed'in 1718-1730 tarihleri arasındaki saltanatı ve Nevşehirli Damat İbrahim Paşa'nın sadareti arasındaki geçen dönemin adıdır. Osmanlı tarihinde Avrupa tarzında ilk yenileşme hareketleri Lale Devri'nde gerçekleştirilmiştir. Bu dönemde

[43] Mehmet Genç, "Mâlikâne", *DİA*, Cilt: 27 (2003), s.516. Ayrıntısı için bkz. Mehmet Genç, *Osmanlı İmparatorluğu'nda Devlet ve Ekonomi*, Ötüken Yayınları, İstanbul 2000, s. 101-155.
[44] Genç, *age,* s. 107.
[45] Erol Özvar, *Osmanlı Maliyesinde Malikâne Uygulaması*, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2003, s. 91-92.
[46] Abdülkadir Özcan, "Pasarofça Antlaşması", *DİA,* Cilt: 34 (2007), s. 180.
[47] Yalçınkaya, agm, s. 46.

Osmanlı Devleti askerî, idarî ve ekonomik sistemin düzeltilmesi hususunda gayret göstermiş ve Batı'yı takip edebilmek için Avrupa'ya elçiler göndermiştir.[48] Osmanlı, bilhassa Fransa'yı taklit ederek askerî ıslahatların yanında imar, ilim, fikir ve sanat alanlarında da yenilikler yapmıştır. Lale Devri, bir kültür ve zihniyet devrimi[49] olarak görülmekle birlikte, bu devirde bir taraftan yeniliklerin yapıldığı, diğer taraftan ise eğlence, israf ve lüksün; bir zevk u sefa, bir gevşeme ve sefahatın, bir iyi yaşam hevesinin hâkim olduğu devir hâlini almıştır. İstanbul'da zevk, eğlence ve şatafat hüküm sürerken; halk ise 1723'te başlayıp 1746'da sona eren İran seferlerinden kaynaklı yeni vergilerin konmasıyla perişan hâle düşmüştür. Bu süreçte taşrada iktisadî ve sosyal sıkıntılar artış göstermiş, bu ise ahalinin devlet idarecilerine karşı genel bir hoşnutsuzluğuna sebep olmuştu. Yüksek makamlara genelde sadrazam ve şeyhülislamın yakınları veya akrabalarının getirilmesi ise başka bir hoşnutsuzluk kaynağı idi.[50]

Lale Devri'nin sona ermesinde Sadrazam Damat İbrahim Paşa'nın devlet katında elde ettiği parlak pozisyonunun rakiplerince kıskanılmasının yanında[51], İran ile olan savaşlarda beklenen başarıların elde edilememesinin de büyük etkisi vardır. İran Şahı Nadir'in elde ettiği başarılara karşın III. Ahmed'in yeni bir sefere taraftar olmamasının yanı sıra Sadrazam İbrahim Paşa'nın da sefer işini ağırdan alması Patrona İsyanı'nın patlak vermesinin sebeplerindendir. Zira 1729'da III. Ahmed'in başında bulunacağı bir ordunun İran üzerine yürümesine karar verilmiş, ancak padişah son anda sefere gitmekten vazgeçmişti. Tebriz Kalesi'nin İran'a terkedildiği haberinin alınması ise isyancılara aradıkları fırsatı vermişti. İsyanı idare eden Patrona Halil idi (29 Eylül 1730). Bu isyana, bir süredir ittifak hâlinde olan İstanbul'daki yeniçeriler ile esnafın destek olması Halil'in işini kolaylaştırmıştı. Esnaf geçim sıkıntısı nedeniyle çoktandır isyan hâlinde idi. Patrona isyanı sonucunda pek çok devlet adamı idam edilmişti. III. Ahmed tahtını bırakmak zorunda kalmış, yerine ise II. Mustafa'nın oğlu I. Mahmud getirilmişti.[52] Lale Devri'nden sonra tahta geçen I. Mahmud, amcası III. Ahmed'in başlattığı yeniliklerden, bilhassa askerî

[48] H. Mustafa Eravcı-İlker Kiremit, "Lale Dönemi ve Patrona Halil İsyanı Üzerine Yeni Değerlendirmeler", *Tarih Okulu*, Sayı: VIII (2010), s.80-83.
[49] İnalcık, *Devlet-i 'Aliyye IV*, s. 6.
[50] Münir Aktepe, "III. Ahmed", *DİA,* Cilt: 2 (1989), s. 36.
[51] Ahmet Refik Altınay, *Lâle Devri (1718-1730),* Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2010, s. 82.
[52] Aktepe, agm, s. 37.

alanlardaki ıslahatlara yenilerini ekleyerek Osmanlı ordusunu ıslah etmeye gayret göstermiştir.[53]

XVIII. yüzyılın ilk yarısında Osmanlı ekonomisinin istikrarlı olduğu söylenebilir. Zira 1774 Küçük Kaynarca Antlaşması'na kadar olan süreçte sanayi ve ticaret alanlarındaki bütün sektörlerde bir genişlemeden bahsetmek mümkündür. Nitekim İstanbul, Tokat, Halep, Bursa, Edirne ve Selânik gibi merkezlerde endüstri imalâtı artmış olup, özellikle dokuma sanayisinde üretim artışı belirgin bir şekilde görülmektedir. Bunun yanında devletin başlıca demir üretim merkezlerinin başında gelen Sofya-Samakov bölgesinde 1720'ye doğru 80 kadar demir fırını faaliyet sürdürmektedir. Gelişmeler sadece sınaî imalâtla sınırlı kalmamıştır. Ziraî üretim ve ihracatta da hissedilebilir bir artış söz konusudur. Bunların yanında boya, basma, yelken bezi, tütün, çini ve şişe imalâtı sahasında fizikî kapitali devletçe sağlanmış birçok işletme tesis edilmiştir.[54] Osmanlı-İran savaşlarında gerek zahire ve gerekse asker sevkinde görev alan veya bir sebeple devlete hizmet eden kimselere, işlerini tamamlamalarının akabinde ücretlerinin devlet tarafından zaman geçirmeden ve eksiksiz olarak ödenmesi söz konusudur.[55] Tüm bu verilere göre tez konumuzun dönemi olan 1740'lı yılların, ayân ve eşrafın; ağa ve beylerin taşrada tesis etmiş olduğu düzen dışarıda bırakılırsa, hem siyasî ve hem de iktisadî açıdan, bilhassa aynı yüzyılın ikinci yarısı ile XVII. yüzyılın sonlarına kıyasla, istikrarlı olduğu söylenebilir.

Sonuçta, XVI. yüzyıldan XVIII. yüzyıla kadar geçen süreçte devlet sisteminde ortaya çıkan ve ağa ve beylerin önünü açmaya yardımcı olan değişimleri kısaca şu şekilde özetlemek mümkündür: Osmanlı devleti, devşirme kökenli eğitilmiş kullara dayalı güçlü bir idarî örgüt ile yerel güç odaklarının etkilerini sınırlayarak uzun süre merkeziyetçi devlet olma vasfını devam ettirebilmiş olmakla birlikte, XVIII. yüzyıl örneğinde olduğu gibi bazı dönemlerde taşra idaresi ağırlıklı olarak mahallî unsurların denetimine girmiştir. Vergi toplama, tarımsal üretimi devam ettirme ve güvenliği sağlama başta olmak üzere taşrada kamu hizmetlerini yürüten unsurlardan olan tımar sistemi, şehir ve kasaba ileri gelenleri

[53] Yüzyılın ikinci yarısında Osmanlı Devleti hem siyasî ve hem de iktisadî anlamda birçok sıkıntı ile karşılaşmıştır. Bilhassa Osmanlı Devleti'nin Rusya'ya karşı kaybettiği savaşın akabinde imzalanan 1774 tarihli Küçük Kaynarca Anlaşması şartları en ağır antlaşmadır. Bkz. Serhat Kuzucu, "Rusya Ahidname Defterine Göre XVIII. Yüzyılda Osmanlı-Rus Ticari İlişkilerinin Seyri", *TAD*, Sayı: 59 (2016), s. 68. Altı yıl süren savaşlar devlet otoritesini zedelemiş ve ülkenin değişik yerlerinde isyanlar çıkmasına neden olmuştur. Halk, bu süre zarfında ekonomik ve sosyal yönden büyük sıkıntılar içerisine düşmüştür. Devlet otoritesinin zayıflamasıyla ayân ve eşrafın halk üzerindeki etkisi de artmaya başlamıştır. Bkz. Osman Köse, "XVIII. Yüzyıl Osmanlı-Rus Münasebetleri", *Osmanlı Ansiklopedisi*, C: 1 (1999-2014), s. 545.

[54] Bkz. Genç, *age,* s. 214-215.

[55] Ayrıntısı için bkz. Gül Çiçek, *1899 Numaralı (H. 1146-1149 / M.1733-1737) Trabzon Kadı Sicili'nin Çevrimyazısı ve Değerlendirilmesi*, Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Aksaray 2017.

olan ayân ve eşrafı gölgede bırakmıştı. Ancak, sistemin XVI. yüzyıl sonlarına doğru fonksiyonunu kaybederek çözülmeye başlaması birçok gelişmeye yol açarken, ayân ve eşrafın devlet ile toplum arasındaki örgütlenme içerisinde yer edinmelerine de imkân vermiştir. Devlet, özellikle XVII. yüzyılın başlarından itibaren iç ve dış gelişmelerden kaynaklanan yeni şartlara intibak etmek maksadıyla çeşitli uygulamalara girişmiştir. Asker kaçaklarının artışı [56] ve taşradaki askerî teşekküllerin savaşlara katılmaya uzak durmalarına [57] önlem olarak asker ihtiyacının "sekban" adı altında Anadolu halkından toplanmasına hız verilmesi ve her türden gelir kaleminin sıklıkla "iltizam" sistemiyle işletilmeye başlanması bu uygulamalar arasında öne çıkanlardır. Ancak, benzer girişimler yerel unsurlara önceki dönemlere oranla daha fazla ihtiyaç duyulmasıyla sonuçlanmıştır. 1683 Viyana bozgunu ve sonrasında yaşanan askerî başarısızlıklar siyasî ve toplumsal yapıyı zedelerken, devletin vergi ve asker toplamada sıkıntı yaşamasına da yol açmıştır. Savaşa katılmakla görevli olanlar da kendilerine emir verilmesine rağmen savaşa katılmakta isteksiz davranmıştır. Vergi toplama meselesinin yanı sıra eşkıyalık hareketlerini de önleyemeyen devlet, taşradaki ayân ve eşraf ile işbirliği yapmak mecburiyetinde kalmıştır. Vergi toplama işinde iltizam ve emanet uygulamalarının geri plana itilerek 1695 yılında malikâne sistemine geçilmesi ise taşra örgütlenmesinde köklü bir değişime neden olmuştur. Malikâne sahipleri çoğunlukla İstanbul'da yaşayan üst düzey devlet memurları (askerîler) olduklarından, malikâne adı altında ihale ile aldıkları devlet gelirlerinin idaresini/vergilendirmesini kendi namlarına mahallin ileri gelenlerine yeniden ihale ile vermeleri, taşradaki mahallî unsurların zenginleşmesine, güç, itibar ve statü sahibi olmalarına esaslı bir sebep teşkil etmiştir. Merkezî hükümet mahallî unsurları dışlayacak güçte olmadığından, yerel güçlerin devlet sistemine katılımları hızlanmıştır. Osmanlı taşra yerleşimlerinin idaresi ayân ve eşrafın; ağa ve beylerin eline geçmekle beraber bu değişim sürecinde kırsaldaki ahalinin güvenlik şartlarının iyileştiğini söylemek, tez konumuz olan ve ileride değerlendirilmesi yapılacak olan 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'nde yer alan hükümler de göz önüne alındığında, mümkün görünmemektedir.

[56] Sipahilerin savaşlara gitmemeleri ile ilgili örnekler için bkz. Akdağ, *age*, s. 312.
[57] İdarecilerin, XVII. yüzyılın başlarında İran savaşlarına katılmak yerine kanuna aykırı işlere teşebbüs etmeleri ile ilgili örnekler için bkz. Feridun Emecen, "Mitler ve Gerçekler Arasında: Giresun'da Seyyid Vakkas Efsanesi ve Giresunlu Seyyid Mehmed Paşa", *Karadeniz İncelemeleri Dergisi*, Sayı 5 (2008), s. 88.

1. 3. Osmanlı Bürokratik Geleneğinde Ahkâm Defterleri

Orta Doğu devlet ve hükümet sisteminin temel prensibi adalet kavramına dayanmaktadır. Bu Adalet kavramı, halkın şikâyetlerini doğrudan doğruya hükümdara sunabilmesi ve onun emri ile haksızlıkların giderilmesi şeklinde uygulama alanı bulmaktaydı.[58] Burada, hükümdarın bütün otoriteler, kanun ve nizamlar üstünde olan mutlak otoritesi, bir haksızlığı bertaraf etmek için en son tedbir olarak ortaya çıkmıştır. Zira Orta-Doğu devletinde eskiden beri mutlak otorite ile adâlet arasında bağlılık bir temel prensip olarak kabul edilmiştir. Devlet, hükümdarın kuvvet ve kudretinden ve devletin gayesi de bu kudreti artırmaktan ibarettir. Fakat halkın huzursuzluğu ve hoşnutsuzluğu ile fakirliği bu gayeyi tehlikeye düşüren bir husustur. Bu devlet anlayışına göre bu durumdan ancak Pâdişahın "âdil" olmasıyla, yani halkın üzerinden zulmü gidermek, kuvvetlinin zayıfı ezmesine meydan vermemek, tebaanın can ve malını emniyette bulundurmakla kaçınmak mümkündür.[59] Bu noktada Osmanlı Devlet yönetim sisteminin ayrılmaz ve en önemli parçalarından biri olan; yasama, yürütme ve yargı işlerinde padişahtan sonra yetkili organ olan Dîvân-ı Hümâyûn [60] müessesesi önemli rol oynamaktaydı. Çünkü Dîvân-ı Hümâyûn'un temel görevi tarafına ulaşan şikâyet veya talepleri görüşerek çözüme kavuşturmak ve haksızlıkların giderilmesini sağlamaktır. Zira Osmanlı hükümdarları, divanda başkanlık vazifesinden çekildikten sonra da, davaları "Kasr-i Adâlet" veya "Adâlet Köşkü" denilen bir yerde, divana açılan pencere arkasından dinlemeyi en mühim vazifeleri arasında saymışlardır. Hükümdarın, tebaanın doğrudan doğruya şikâyetlerini dinlemekten uzak kalması daima kötülenmiştir.[61] Dîvân-ı Hümâyûn'a yapılan başvurular, Sultan daima divanda hazır bulunduğu inancı ile Sultan'a yapılmış başvurular sayılırdı. Padişahın doğrudan doğruya halktan şikâyet topladığı da olurdu. Hükümdar; Cuma namazında, ava çıkarken, sefere giderken veya seferden gelirken halkın dilekçelerini kabul ederdi. Hükümdar, halkın şikâyetlerini almak için bu gibi fırsatları ne kadar çok tekrarlarsa, o derece âdil sayılırdı.[62]

---

[58] Halil İnalcık, "Şikâyet Hakkı: Arz-ı Hâl ve Arz-ı Mahzar'lar'', *Osmanlı Araştırmaları Dergisi*, 7-8 (1988), s. 33.
[59] Halil İnalcık, "Osmanlı Hukuk Sisteminde Adâletin Üstünlüğü'', *Halil İnalcık Adâlet Kitabı*, Ed: Bülent Selim Aslantaş, Yeditepe Yayınları, s. 155.
[60] Ahmet Mumcu, "Divan-ı Hümayun'', *DİA*, C: 9 (1994), s. 30.
[61] İnalcık, agm, s. 158.
[62] İnalcık, agm, s. 34.

Divan, hangi din ve millete mensup olursa olsun ve hangi sınıf ve tabakada bulunursa bulunsun, kadın erkek herkese açıktı.[63] Divan, şikâyet için hem son merci hem de ilk merci olabilirdi. Yani hiçbir alt mercie başvurmadan doğrudan Divan'a başvuru hakkı her zaman mevcuttu.[64] Dîvân-ı Hümâyûn huzuruna doğrudan çıkılabileceği gibi, yakınma dilekçesi (arzuhal) verme yoluyla da şikâyet gerçekleşebilirdi.[65] Divan'a şikâyetler şahsen[66], kadı veya naibin mektubu ile[67], arz-ı hâl ile[68] veya bir bölge ahalisinin birlikte yaptığı şikâyetler[69] şeklinde yapılmaktaydı. Bütün bir kaza halkını temsil eden ileri gelenler doğrudan doğruya kadıya gidip onun vasıtası ile arzuhalde bulunabilirlerdi. Buna arz-ı mahzar da denmekteydi.[70] Veya bir kazada halkın belli bir kesiti, tüccar veya esnaftan bir grup başvurabilirlerdi. Askerî sınıftan bir grup, toptan veya bir kişinin arz sunarak şikâyetçi olabileceği gibi kadı da doğrudan doğruya şikâyet için mektup veya arz gönderebilirdi.[71] Divanda şikâyetlere beş şekilde cevap verilmiştir: a) mürafaa için Divana çağırma, b) merkezde bulunan defter serilerinde yapılan incelemeler veya şikâyetçinin elinde bulunan belgeler doğrultusunda karar verme, c) mahalline havale etme, d) mahallinde çözülmek üzere merkezden mübaşir gönderme, e) istinaf.[72] İstinaf adli yargı davalarını ilgilendiren mevzularda kadı mahkemesince alınan kararların hukuka uygun olmadığı durumlarda davanın yeniden görülmesi için aynı kadıya davanın istinafen yeniden görülmesi için hüküm gönderilmesidir.[73]

Divanda görüşülen idari örfi işleri vezir-i azam, arazi işlerini nişancı, şer'i ve hukuki işleri kazasker mali işleri ise defterdar görüyordu.[74] Görüşülen bu konular sonunda çıkan kararlar hukuki bir çerçeveye sahip olup ilerde tekrar aynı mesele zuhur ederse, bunlara yeniden bakılıp ilgili kaydı bulmak kalemiye için önemli bir ameliyeyi oluşturuyordu. Bürokratik işlemler açısından eski kayıtlara dönmek icap ettiğinde bunların çabucak bulunması için birtakım usullere başvurulması tabi bir uygulama idi. Divan'da ilgili kâtip

[63] Yusuf Halaçoğlu, *XVI-XVII. Yüzyıllarda Osmanlılarda Devlet Teşkilâtı ve Sosyal Yapı*, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2014, s. 11.
[64] Murat Tuğluca, *Osmanlı Devleti'nde Şikâyet Mekanizması*, Atatürk Kültür ve Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2016, s. 35.
[65] Ahmet Mumcu, *Divan-ı Hümayun*, Phoenix Yayınevi, Ankara 2007, s. 79.
[66] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 69/2.
[67] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 75/4.
[68] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 77/3.
[69] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 69/1.
[70] Bkz. Mehmet İpşirli, "Mahzar", C: 27, s. 399
[71] İnalcık, agm, s. 35.
[72] Tuğluca, *age*, s. 36.
[73] Tuğluca, *age*, s. 38.
[74] İ. Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Devleti'nin Merkez ve Bahriye Teşkilâtı*, Türk Tarih Basımevi, Ankara 1988, s. 2.

gurubu XVI. asır sonlarına kadar fazla ihtisaslaşmış bir yapı göstermemekle birlikte, bilhassa aynı yüzyılın ikinci yarısına doğru kendi bürolarındaki defter ve evrakı muhafazaya ve bunları kullanma metodları geliştirmeye özel bir önem vermiş olmalılar.[75]

Dîvân-ı Hümâyûn'dan çıkan defterler serisinin en önemlileri arasında Mühimme Defterleri gösterilebilir. Padişahın onayı alındıktan sonra düzenlenen ferman suretlerinin kaydedildiği defterler olarak tanımlanan mühimme defterleri genel olarak Osmanlı Devleti'nin en yüksek kazai ve idari organı olan Dîvân-ı Hümâyûn'da alınan kararların suretlerinin kaydedildiği defterler yahut bunun ilk sırasında olan defter [76]şeklinde de tarif edilebilir. Her ne kadar bu tabir XVII. yüzyılda genelleşmiş olsa da daha önce divan kayıtlarının yer aldığı defterlere mîrî ahkâm defterleri veya ahkâm-ı mîrî denmekteydi.[77] Daha sonra "Mühimme" adı yerleşmeye başlamış ve şikâyet defterleriyle birlikte farklı muhtevalı iki seri meydana gelmiştir. Osmanlı Arşivi'nde ilk örneklerine II. Bayezid (1481-1512) döneminde rastlanan Divan Ahkâm Defterleri bir bakıma daha sonrakilerin prototipini oluşturmuştur. Klasik şekillerini kazanışları ve defter formundaki yenilik ise 1540'lı yıllarda başlamıştır denilebilir. Bu anlamda klasik "Mühimme" şeklinin ilk örneğini 1544-1545 tarihli defterde görmek mümkündür.[78] 1649 tarihinde ise arazi, sınır, su, miras, yaylak ve kışlak ihtilafları, alacak verecek gibi her türlü şahsi davalar, mülkî ve askerî amir ve memurlardan gelen şikâyetlerle alakalı çıkan fermanlar mühimme defterlerinden ayrılarak "şikâyet" adıyla tutulan yeni bir deftere kaydedilmeye başlandı.[79] Şikâyet Defterleri'nde bulunan hükümler dilekçeler üzerine yazılı emirlerden oluşmakta iken, mühimme defterlerinde Sultan'ın emirleri önceden dilekçe yazılmadan çıkarılmıştır.[80]

XVIII. yüzyılda Osmanlı Devlet otoritesinin zayıflamasına bağlı olarak şikâyetlerin artması nispetinde, Dîvân-ı Hümâyûn'daki iş yükünü artırmıştır. Bu iş yükünü hafifletmek halkın şikâyetlerini çözmek dolayısıyla devlet otoritesini yeniden tesis etmek amacıyla Reîsu´l-Küttap Ragıp Efendi mahallî sistemin getirilmesini uygun görmüştür.[81] 1839 tarihine kadar gelen ahkâm defterleri Anadolu, Sivas, Trabzon, Diyarbakır, Şam, Adana,

[75] Feridun M. Emecen, *Osmanlı Klasik Çağında Hanedan Devlet ve Toplum*, Timaş Yayınları, İstanbul 2011, s. 123.
[76] *Age*, s. 114.
[77] Mübahat S. Kütükoğlu, "Mühimme Defteri'', *DİA*, C: 31 (2006), s. 520.
[78] Emecen, *age*, s. 122
[79] Necati Aktaş, "Atik Şikâyet Defteri'', *DİA*, C: 4 (1991), s. 68.
[80] Nahide Şimşir, "Ahkâm Defterlerinin Tarihi Kıymeti ve 107 No'lu Anadolu Ahkâm Defterleri'ndeki İzmir ile İlgili Hükümler'', *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Tarih İncelemeleri Dergisi*, C: 9 Sayı: 1 (1994), s. 358.
[81] Ramazan Günay, "Osmanlı Arşiv Kaynakları İçerisinde Ahkâm Defterleri: Gelişimi, Seyri, Muhtevası ve Önemi'', *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Sayı: 17 (2013), s. 16.

Karaman, Halep, Erzurum, Maraş, Rakka, Rumeli, Özi, Silistre, İstanbul, Bosna ve Mora'ya aittir.[82] Bazı ahkâm defterleri ise yabancı ülkeler ile olan ilişkilere dair bilgileri hâvîdirler. Meselâ 1 numaralı Mora Ahkâm Defteri Fransa ile alakalı Ecnebi Defteri iken 2 numaralı Mora Ahkâm Defteri ise İngiltere ile alakalı bir Ecnebi defteridir.[83]

Ahkâm, "hükm" kelimesinin çoğulu olup, padişah buyruğu anlamına da gelmektedir. Osmanlılar'da hükümler bizzat padişah tarafından ısdar edilmez, padişahın yetki verdiği makam veya bu makama bağlı daireler, onun adına hüküm verebilirlerdi. Bu bakımdan hükümler Sadaret makamından veya Defterdarlık'tan çıkardı. Sadaret Makamı'ndan çıkan hükümler daha ziyade ferman adını taşıyıp suretlerinin toplandığı deftere "mühimme" adı verilirken, defterdarlıktan çıkan ahkâmın toplandığı deftere ise "ahkâm-ı mâliye" denilirdi.[84]

Ahkâm Defterlerinin başında genelde tanıtıcı bir başlık yer alır ve eyaletin idarecileri, defterin tutulmaya başlandığı tarih hakkında bilgiler de bu kısımda bulunur. Ahkâm Defterlerinde yer alan hükümler üç kısımda değerlendirilebilir: Birinci kısımda hükmün muhatabı olan Şer'i ya da Örfî yetkiliye ayrı ayrı veya ikisine birden hitap yer almaktadır; İkinci kısımda, hükmün verilmesine neden olan şikâyet konusu açıklanmakta iken üçüncü kısımda meseleye getirilen çözüm yer almaktadır.[85] Hükmün sonunda "şer'le görülmek için yazılmıştır''[86], "mahallinde şer'le görülmek babında''[87], "kānûn üzere amel olunmak içün yazılmıştır''[88], "defter-i hâkānî mûcebince amel olunmak için yazılmıştır''[89] gibi ifadeler yer almaktadır. Hükmün sonunda ise tarih yer almaktadır.[90]

Doğrudan doğruya halkın şikâyetlerine getirilen çözümler doğrultusunda hazırlanan Ahkâm Defterleri hangi bölge ile ilgili ise o bölgenin iktidar ilişkilerini, ticarî yapısını toprak sistemini, vakıf sistemini ve bölgenin sosyal yapısını bütün olarak yansıtması ve bu defterlerin varlığıyla Osmanlı Devleti'nin hukuk devleti olma özelliğini yansıtması açısından son derece önemlidir. Ayrıca Ahkâm Defterleri, devletin en ücra köşelerde devlet ve adalet sisteminin nasıl işlediğini tespit etme imkânı da vermektedir. Yangın ve

---

[82] Halil Salihlioğlu, "Ahkâm Defteri'', *DİA*, C: 1 (1998), s. 551.
[83] Şimşir, agm, s. 360.
[84] Salihlioğlu, agm, s. 551.
[85] Filiz Tapan, *2 Numaralı Ahkâm Defterlerinde Yer Alan Kütahya Sancağı ile İlgili Hükümlerin Analizi*, Gazi Üniversitesi, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2010, s. 10.
[86] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 62/1.
[87] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 103/4.
[88] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 102/3.
[89] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 62/5.
[90] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 121/1.

çeşitli sebeplerle korunamadığı için günümüze kadar ulaşmayan Şer'iyye Sicillerinin yerini alarak Şer'iyye Sicilleri olmayan yöreler için, Ahkâm Defterleri önemli bir boşluğu dolduracak nitelikte olması nedeniyle de önemlidir.[91] Ayrıca Ahkâm Defterlerinden XVIII. yüzyıldaki toprak anlaşmazlıkları[92], su anlaşmazlıkları[93], halk ile yöneticiler arasındaki anlaşmazlıklar[94], vergilerin tahsilinde çıkan anlaşmazlıklar[95], tımarlı sipahiler arasında çıkan anlaşmazlıklar[96], alacak verecek ile ilgili anlaşmazlıklar[97], vakıf ve zaviyeler ile ilgili sıkıntılar[98] ve asayiş ile ilgili durumlar[99] hakkında bilgilere ulaşmak ve bu sorunların çözüm yollarıyla ilgili fikir edinmek mümkündür.

[91] Şimşir, agm, s. 363.
[92] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 68/1.
[93] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 106/1.
[94] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 94/4.
[95] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 61/4, 62/5.
[96] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 62/5.
[97] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 69/2, 69/4, 77/3.
[98] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 68/1, 78/3, 88/1, 88/3.
[99] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 82/4, 86/3, 92/1.

II. BÖLÜM

1 NUMARALI KARAMAN AHKÂM DEFTERİ'NİN TRANSKRİPSİYONU (s. 61-121)

2. 1. Defterin Ayırt Edici Özellikleri

Karaman Ahkâm Defterleri, Başbakanlık Osmanlı arşivinde (A. DVNS. AHK. KR. d) kodu altında kayıtlıdır. 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri, 48x18 cm ebadında olup, şikâyet defterlerine oranla daha dar ve uzundur. Defterin dışı karton kapak olup, ebru ve çiçek motifleri ile süslüdür. Defterin kapağında "Karaman Defteri min Evâil-i Cemâziye´l-âhir sene 1155 (3-12 Ağustos 1742) ilâ Evâsıt-ı Zi´l-kaʿde sene 1158 (5-14 Aralık 1745)" ibaresi bulunmaktadır. Defterin giriş sayfasında ise "Bi-ismihi taʿâlâ hâzihi kuyûd-ı ahkâmü´ş-şikâyât fî zamânı sadr-ı sudûru´l-vüzerâ Hazreti Ali Paşa yesserallâhu mâ-yeşa ve fî âbân-i Hazreti Mehmed Ragıb Efendi Reîsu´l-küttâb nâle mâ yetemennahû'' ibaresi bulunmaktadır.

Defter sayfa usulü üzere tutulmuş olup toplam 296 sayfadan meydana gelmektedir. Defterdeki sayfalar numaralandırılmıştır. Çalışma konusu olan 61-121 sayfalar arasında toplam 270 hüküm bulunmakta olup, ilk hüküm tarihi fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742) iken 121. sayfadaki son hüküm ise fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743) tarihine dayanmaktadır.

2. 2. Defterdeki Kayıtların İçeriklerine Göre Bölümlenmesi ve Yorumlanması (s. 61-121)

Bu kısımda 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defterindeki hükümler konularına göre tasnif edilmiş, tablo ve grafikler ile somut hale getirilmiş ve sonrasında ise kısa bir değerlendirmeye tabi tutulmuştur.

Tablo I'de yer alan hükümlerin konularına göre değerlendirmesi aynı zamanda Osmanlı

Devleti'nin XVI. Yüzyılın sonlarından itibaren yaşamış olduğu değişim ve dönüşüm ile bağlantılıdır. Şöyle ki,

Tablo I: Kayıtların Konularına Göre Tasnifi

Belge Türü	Belge Numarası	Belge Sayısı
Eşkıyalık-Gasp	61/1, 61/2, 61/5, 62/3, 62/4, 63/1, 63/2, 63/3, 63/4, 63/5, 65/3, 65/4, 65/6, 66/1, 66/2, 66/3, 67/2, 67/3, 68/2, 68/3, 69/1, 71/1, 71/2, 71/4, 73/3, 73/4, 73/5, 74/2, 74/4, 75/1, 75/2, 75/4, 75/5, 76/2, 76/3, 78/4, 79/1, 80/1, 80/3, 80/5, 81/1, 82/4, 82/6, 83/3, 84/1, 84/2, 84/3, 84/4, 85/1, 85/4, 87/3, 87/5, 88/3, 88/5, 88/6, 89/2, 89/3, 89/4, 90/1, 90/2, 91/4, 91/5, 92/1, 92/2, 92/4, 93/2, 93/4, 96/3, 96/4, 97/5, 98/2, 98/4, 101/2, 103/5, 103/6, 106/1, 107/1, 107/2, 107/4, 107/5, 108/1, 108/4, 108/6, 113/3, 114/1, 114/3, 116/3, 116/4, 117/3, 117/4, 119/2, 120/1, 120/3.	**93**
Vergi	61/4, 62/5, 64/1, 65/2, 65/5, 68/4, 70/2, 71/3, 72/1, 72/2, 73/1, 76/1, 77/2, 79/2, 79/3, 79/4, 81/4, 82/2, 82/3, 83/1, 83/2, 85/3, 85/5, 87/2, 93/3, 94/1, 94/3, 95/1, 97/4, 98/1, 98/3, 99/1, 99/2, 99/3, 100/5, 101/1, 101/3, 101/4, 102/1, 102/2, 102/3, 102/4, 103/4, 104/2, 104/3, 105/1, 105/2, 105/4, 106/2, 109/3, 110/2, 111/1, 111/2, 112/1, 112/2, 113/1, 115/1, 117/5, 118/1, 119/1, 119/3, 120/2, 121/4.	**63**
Diğer	61/3, 64/2, 69/3, 69/5, 70/1, 70/3, 74/1, 74/3, 74/5, 78/2, 80/2, 80/4, 81/3, 81/5, 82/5, 83/4, 83/5, 85/6, 86/2, 86/4, 87/1, 88/2, 89/1, 91/1, 94/2, 94/4, 96/1, 96/2, 96/5, 100/3, 100/4, 103/3, 105/3, 108/3, 109/1, 110/1, 114/2, 115/2, 116/5, 117/2,	**40**
Alacak-Verecek	62/1, 62/2, 65/1, 67/4, 69/2, 69/4, 77/3, 77/4, 81/2, 86/5, 87/4, 88/4, 89/5, 90/4, 90/6, 92/3, 93/1, 97/1, 97/2, 99/5, 102/6, 104/1, 107/3, 109/2, 109/4, 109/5, 110/3, 116/1, 118/3, 118/4, 118/5, 121/1.	**32**
Arazi ve Tapu Hakkına Müdahale	68/1, 73/2, 74/6, 75/3, 77/1, 78/5, 85/2, 93/5, 100/2, 102/5, 103/1, 103/2, 108/2, 108/5, 113/2, 113/4, 114/4, 121/2, 121/3.	**19**
Miras	67/1, 72/3, 73/6, 78/1, 86/1, 90/3, 91/2, 91/3, 101/5, 114/5, 115/3, 116/2, 118/2, 119/4.	**14**
Vakıf	78/3, 88/1, 90/5, 100/1, 117/1.	**5**
Diyet	82/1, 86/3, 99/4, 106/3.	**4**

Osmanlı Devleti XVI. yüzyılın ikinci yarısından sonra bozulma ve çözülme sürecine girmiştir. Bu dönemde devlet hizmeti güvenceden yoksun ve atamalar sorumsuzca ya da en azından alışılmış sürecin gittikçe dışına çıkan bir biçimde yapılmıştır.

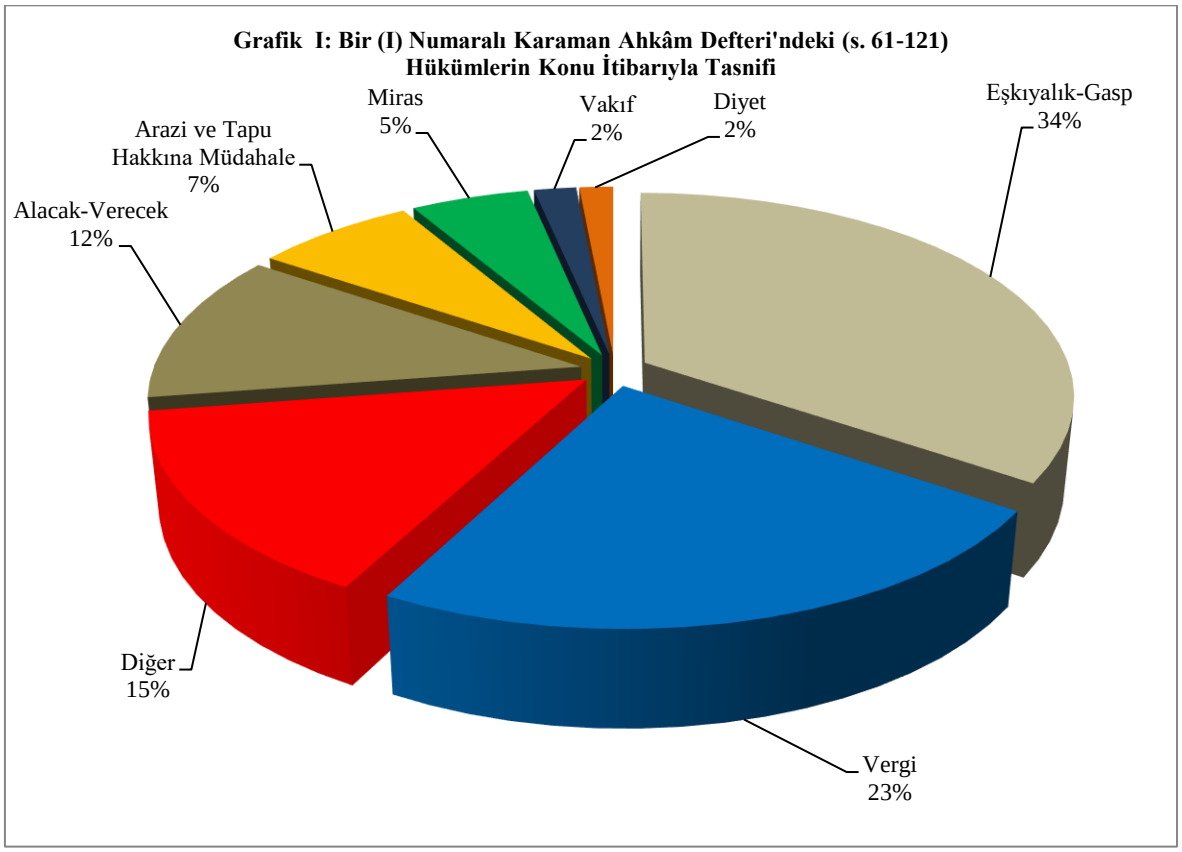
Özellikle III. Murad döneminde (1574-1595) bozulma iyice kendini göstermiştir.

Nedenleri arasında, mesela Tarihçi Mustafa Âli'ye göre, hizipçilik, kayırıcılık ve rüşvet[100] esas kısmı oluşturmaktaydı. Diğer etkenler ise askerî ve ekonomik niteliklidir. Osmanlı Devleti Murad'ın padişahlığının hemen başında Amerikan gümüşünün piyasayı doldurması ve buna mukabil piyasada para yerine kullanılan gümüş akçenin neredeyse yüzde yüz değer kaybetmesine bağlı olarak ağır bir ekonomik sorunla karşılaşmıştır. Buna bağlı olarak 1585 tağşişiyle (akçedeki gümüş oranının düşürülmesi) Osmanlı akçesinin gümüş içeriği yüzde 44 azalmıştır.[101] F. Braudel'e göre de 1585 devalüasyonu Osmanlı ülkesinde XVII. yüzyılın ortasına kadar süren mâlî bir krize yol açmış, siyasî, ekonomik ve sosyal yıkıcı etkiler yapmıştır.[102] Fetihler hemen hemen durmuş, dolayısıyla hazineye ganimet akmaz olmuştu. Hazinenin gelir getiren kaynakları arasında köylüler ve tüccarlardan oluşan kesim en önemli kısmı oluşturmaya başlamıştı. Devlet aynı zamanda biri 1578-1590 arasında Safevilere, diğeri 1593-1606 arasında Habsburglara karşı olmak üzere hiç bir kalıcı toprak ya da gelir kazanımı sağlamayan iki uzun ve pahalı savaşa girişmişti. Enflasyon ortamında askerî girişimlerini sürdürmek ve ülkede düzeni korumak için nakit gereksinimleri sürekli artan devletin ekonomik durumunun korkunçluğu inanılmaz boyutlara ulaşmıştı ve 1580'lerden 1640'lara kadarki dönem, parasal açıdan olağanüstü çalkantılı geçmişti. Sık sık başvurulan tağşişler ve paranın değerindeki büyük dalgalanmalar, Balkanlar ve Anadolu'daki tüm darphanelerin kapatılmasıyla sonuçlanmıştı.[103]

Devlet, enflasyon, askerî harcamalar ve sınır vilayetlerindeki malî sorunlara bağlı olarak büyüyen açıkları kapatmak için artan ölçüde iltizam uygulamasına başvurmaya başlamıştı. İltizamın yaygınlaşması ve savaşların uzaması yönetim süreçlerini doğrudan etkiledi ve Osmanlı malî bunalımını bir tür kısır döngüye soktu. Sınır bölgelerindeki olağanüstü halin sürekliliği merkezi denetimden uzak sınır vilayetlerinde beylerbeyi ve öbür görevlilerin zorbalıkları görevi kötüye kullanmalarını kolaylaştırdı. Böylece zaten sıkıntı içindeki maliyenin durumu daha da kötüleşti. Kötü yönetim ya da yolsuzluk ile mültezim atanması sonucunda görevden alınanların sayısı arttıkça görevde kalma süreleri de kısaldı. Böylece herhangi bir memuriyet güvencesi kalmayan görevliler kısa görev sürelerini kişisel çıkarlarına en iyi hizmet edecek biçimde kullanmaya başladılar. 1683 Viyana Kuşatması ve

[100] Cornell H. Fleıscher, Tarihçi Mustafa Âli, Çev: Ayla Ortaç, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 1996, s. 101
[101] Halil İnalcık, Devlet-i 'Aliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar-III, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2015, s. 4
[102] İnalcık, age, s. 8
[103] Şevket Pamuk, *Osmanlı İmparatorluğu'nda Paranın Tarihi*, Tarih Vakfı Yurt Yayınları 1999, s. 21

akabinde meydana gelen Kutsal İttifak savaşlarıyla ise Osmanlı Devleti'nin durumu iyice kötüleşmişti.

Osmanlı Devleti bu olumsuz durumlara rağmen XVIII. yüzyılda yeni ve oldukça istikrarlı bir para birimini yerleştirmeyi başarmış ve devletin merkezi ile taşrası arasındaki ilişkileri güçlendirmiş olsa da XVIII. yüzyılın ortalarından itibaren, imparatorluk bir yandan toprak kayıplarıyla daralırken, öte yandan Batı Avrupa merkezli ticaret ve finans ağlarının içine çekilmeye başlanmıştır.[104] Nitekim çalışma konusu olan 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'nde (s. 61-121) yer alan 1742-1743 tarihli şikâyetleri içeren kayıtlar incelendiğinde Osmanlı Devleti'nin siyasal, sosyal ve ekonomik olarak içinde bulunduğu bu kötü durumdan kaynaklı olarak Osmanlı Devleti'nde eşkıyalık-gasp, vergi, miras, iskân, vakıf, alacak, arazi ve tapu hakkına müdahale gibi konularda anlaşmazlıklar yaşandığı, şikâyetler yapıldığı ve bunlara çözüm getirilmeye çalışıldığı görülmektedir[105]. Bu noktada Osmanlı'daki siyasal, soysal ve ekonomik bozulmaya paralel olarak gasp, adam kaçırma, hırsızlık gibi faaliyetleri içine alan "eşkıyalık-gasp" hareketleri şikâyete konu olan en

[104] Pamuk, *age*, s. 21
[105] Bazı araştırmacılar, "bozulma" yerine devlet sisteminde yaşanmakta olan gelişmeleri "değişim ve dönüşüm" kavramıyla ifade etmektedirler. Ayrıntısı için bkz. Oktay Özel, *Türkiye 1643*, İletişim Yayınları, İstanbul 2016, s.127.

önemli kısmı oluşturmaktadır. Bunu vergi ile ilgili anlaşmazlıklar takip etmektedir.

1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'ndeki hükümlere göre, şikâyetlerin büyük çoğunluğunu oluşturan eşkıyalık-gasp hareketlerinin içeriğine bakıldığı zaman -ki bu şikâyetler bazen bireysel, bazen de ahalinin topluca devlete yaptığı başvurulardan ibaret idi- kişilerin yollarının kesilerek mallarının veya paralarının zorla ellerinden alınması ve ellerinden zorla alınan bu gibi para ve sair malların kendilerine iade edilmesi ile ilgili talepler olduğu görülmektedir. Örneğin 17-26 Ocak 1743 tarihli bir hükümde Barçın Kazası'nda sakin Boynuboğumlu Cemaati'nden Hacı Mustafa kendi halinde yaşayıp gitmekte ve kimseye zararı olmamasına rağmen parası ve malları Musacalı Aşireti'nden Kamber Bey, Mehmet Bey, Hacı Kethüdâ, Çakır ve Şev Ahmetoğlu Mehmet, Herik Uşağı ve beraberindeki kişiler tarafından gasp edilmiş ve ahaliye de zulüm edilmişti. Bunun üzerine Mustafa Bey bir mübaşir tayin edilerek olayın çözümlenmesini, mallarının ve parasının kendisine teslim edilmesini devletten talep etmişti.[106] Eşkıyalık- gasp ile ilgili kişisel olarak yapılan şikâyetlere bir diğer örnek 7-16 Ocak 1743 tarihli bir hükümdür. İlgili hükme göre Konya Kazası'na bağlı nefs-i Karaman mahallelerinden Bezzestan Mahallesi sakinlerinden Hacı Süleyman'ın parası Borcuoğlu Süleyman, Dalkavuk İmam Ahmet, Taşoğlu Osman, Hacı Abdi oğlu Yahya, Halil Efendi, Kayserili oğlu Hacı Ömer ve Hacı Çopur tarafından gasp edilmiş, bunun üzerine Süleyman parasının geri alınmasını talep etmişti.[107] Küçük çaptaki eşkıyalık hareketleri bazen kişilerin ticaret için gittikleri yerlerde mallarının çalınması şeklinde cereyan etmekteydi. Örneğin 6-15 Şubat 1743 tarihli bir hükme göre Kayseri sakinlerinden İbrahim, koyun ticareti için gittiği Kırşehir'e bağlı Kesik Köyü'nde misafir iken sahip olduğu altınları Deli Yakup, Sarı Hasan oğlu Süleyman, Şemseddin oğlu Deli Nebi, Ali'nin oğlu Hüseyin ve Hatiboğlu Hasan tarafından çalınmış olup, ilgili kişiler bir türlü sulh olmaya yanaşmadıklarından İbrahim Bey de çareyi devlete başvurarak şikâyette bulunmakta bulmuştu.[108] Deferdeki şikâyetler arasında sınırlı sayıda olan diğer bir kısmı da kişilerin hanımlarına musallat olunması ile evli bayanların kaçırılmasına bağlı olarak yapılan şikâyetlerden oluşmaktadır. Örneğin 27 Ocak-5 Şubat 1743 tarihli bir hükümde Kırşehir'de sakin Yakup Bey'in eşinin bir eşkıya olan Mahmut tarafından kaçırılması ve Yakup Bey'in eşinin geri kendisine teslim edilmesini talep etmesi; fakat Mahmut'un buna yanaşmaması[109] söz konusudur. Yine

[106] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 71/1.
[107] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 73/5.
[108] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 84/1.
[109] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 80/5.

defterdeki kayıtların diğer bir kısmını da bazı insanların zorla nikâhlandırılması ve kişilere bundan kaynaklanan zulüm edilmesi ile ilgili olan şikâyetler oluşturuyordu. Bu bağlamda 27 Ocak-5 Şubat 1743 tarihli bir hükme göre, Larende Kazası Öküz Köyü'nden Fettah oğlu Hasan ve beraberindeki kişiler iki kişiyi zorla nikâhlamak istemişlerdi. Bu duruma karşı çıkan İmamoğlu Mehmet, Seyit Salih ve Resul adındaki kimselere de aynı kişiler kötülük yaparak bazı mallarını da gasp etmişlerdi.[110]

Zimmiler de eşkıyalık-gasp hareketlerine maruz kalmaktaydılar, Örneğin 28 Aralık 1742-6 Ocak 1743 tarihli bir hükümde Kayseri Kazası sakinlerinden Ağya isimli zimmiye ait olan paranın Hüseyin ve kardeşleri Mirza ve Hasan tarafından asılsız gerekçelerle gasp edildiğini ve buna karşın Ağya'nın da parasını talep ettiğini[111] görüyoruz.

Bahsi geçen eşkıyalık/zulüm hareketlerinin Müslümanların Gayrimüslimlere karşı giriştikleri hareketler olmadığı, Gayrimüslimlerin de kendi içlerinde birbirlerine karşı bu tür hareketlerde bulunarak birbirlerine zarar verdikleri hareketler olduğu söylenebilir. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükümde Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin evinin Acizavoğlu Dimitri ve beraberindeki zimmiler tarafından basılması, eşine zarar verilmesi ve mallarının yağmalanması ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti ve suçluların yakalanmasını talep etmesi[112] söz konusudur. Benzer bir gelişmeye 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükümde de rast gelinmektedir. Hükümde Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin evi Sarı Peraşoğlu Andon ve beraberindeki zimmiler tarafından basılmış, eşine zarar verilmiş ve malları da yağmalanmış olduğundan, Dimitri bununla ilgili şikâyette bulunmuştu.[113] Gayrimüslimlerin bir araya gelerek bir Müslümana zarar vermesi ile ilgili durumlar da söz konusudur. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükümde Bermende Köyü sakinlerinden İlbeyicioğlu Hacı Mihail ve beraberindeki zimmilerin çeşitli bahaneler öne sürerek Mehmet'e zulüm etmesi, parasını ve mallarını gasp etmesi ile ilgili Mehmet'in şikâyeti[114] vuku bulmuştur.

Bu dönemde daha büyük çapta ve tüm ahalinin perişan olmasına sebep olan eşkıyalık hareketleri de yaşanmıştır. Örneğin 27 Ocak-5 Şubat 1743 tarihli bir hükme göre, Anadolu Yörükânı'ndan Nefeşli Cemaati'nden Tavil Mustafa ve beraberindeki eşkıyalar Perlev Kazası'nda sakin ahalinin yolunu kesmiş, mallarına zarar vermiş ve mallarını gasp etmiş

[110] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 68/2.
[111] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 63/5.
[112] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 61/1.
[113] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 63/1.
[114] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 63/2.

olduklarından buna karşın ahali de şikâyette bulunmuş ve bulundukları mahalde (Pirlevganda Kazası'nda) davalarının görülmesini talep etmişlerdi.[115] Yine 6-15 Şubat 1743 tarihli bir hükme göre, Larende Kazası'nda müftü olan Seyit Mehmet Efendi ve akrabaları ahaliden haksız para talep etmiş, zorla paralarını almış ve ahalinin göç etmelerine varacak kadar zulüm ederek, perişan olmalarına sebep olmalarından dolayı ahali devlete başvurarak şikâyette bulunmuşlardı.[116] Ahalinin topluca devlete başvurarak şikâyette bulunmalarına sebep olan eşkıyalık hareketlerine bir diğer örnek 27 Mart-5 Nisan 1743 tarihli bir hükümdür. İlgili hükümde Karzandıoğulları, Mansuroğulları, Azarcaoğulları ve Kır Hasan adlı kişilerin çeşitli eşkıyalık hareketlerinde bulunarak ahalinin perişan olmasına sebep olması ile ilgili ahalinin şikâyeti vuku bulmuştur.[117]

Bunların yanında bazı devlet görevlileri de ahaliye zulüm etmişlerdir. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükümde Larende Kasabası ahalilerinin kasabada kaymakam olan Seyit Abdullah'tan kendileri için birilerine para ödemesini istememelerine rağmen Abdullah'ın ahali için para ödediğini söyleyerek onlara zulüm etmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti [118] söz konusudur. Aynı örneğe 7-16 Ocak 1743 tarihli hükümde de rastlanılmaktadır. Bu hükümde Niğde'de müftü olan İbrahim Efendi'nin Niğde ahalisine yaptığı kötülükler ve buna bağlı olarak da ahalinin perişan olmasına sebep olması karşısında Niğde ahalisinin şikâyeti[119] vuku bulmuştur.

1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'nde mevcut olan hükümlerin önemli bir kısmı da vergi suiistimalleri ile ilgilidir. Vergi konusu ile ilgili deftere yansıyan şikâyetler incelendiğinde kişilerin ödemekle yükümlü oldukları vergileri ödemelerine rağmen devlet görevlileri tarafından tekrar vergi ödemeye zorlandıkları görülmektedir. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükme göre Niğde sakinlerinden Abdullah Bey, ödemekle yükümlü olduğu beş yüz altmış kuruş cebelü bedeliyesini ödemesine rağmen Konya'nın cebeli tahsildarı olan kimse tarafından tekrar bu vergiyi ödemeye zorlanması ile ilgili şikâyet yaşanmıştır.[120]

Ahalinin vergilerini ödemelerine rağmen, devlet adına vergi toplayan tahsildarların çeşitli bahaneler ile ahaliden fazladan (ek) vergi talep etmesi şikâyete konu olan sebepler arasındadır. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükme göre, Ilgın Kasabası sakinleri

[115] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 80/3.
[116] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 84/2.
[117] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 107/2.
[118] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 61/5.
[119] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 75/4.
[120] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 61/4.

üzerlerine düşen vergileri ödemiş olmalarına rağmen, görevlilerin haksız yere kendilerinden fazla vergi talep etmeleri karşısında devlete şikâyette bulunmuşlardı.[121] 17-26 Ocak 1743 tarihli başka bir hükümde ise Kayseri Kazası'na bağlı Anderlik Köyü sakinlerinden Kiryako'nun üzerine düşen vergisini ödemesine rağmen köyün sipahisi tarafından çeşitli bahanelerle tekrar vergi ödemeye zorlanması ile ilgili Kiryako'nun şikâyeti[122] söz konusudur. Aynı duruma 27 Ocak- 5 Şubat 1743 tarihli hükümde, Kayseri sakinlerinden İsmail ve Mehmet'in üzerlerine düşen vergilerini ödemelerine rağmen kendilerinin yine vergi talebiyle rencide edildikleriyle ilgili yaptıkları şikâyette[123] de rast gelinmiştir.

Bunun tam tersi olan, yani ahalinin üzerlerine düşen resmî vergileri ödemeye yanaşmamaları karşısında vergi tahsildarlarının devlete şikâyetleri de yaşanmaktaydı. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükme göre Kayseri Sancağı Mütesellimi Murteza Paşa'nın kapukethüdası olan Süleyman Bey'in tasarrufundaki kışlağı kullanarak faydalanan, ancak vergilerini ödemeyen kişilerden vergileri ödemelerini talep etmesi söz konusudur.[124] Benzer örneğe 28 Aralık 1742-6 Ocak 1743 tarihli bir hükümde de rastlamak mümkündür. İlgili hükümde Larende Kasabası ahalisinden olan Ali ve Mehmet'in tasarruflarında olan ve yasal olarak vergi almaları icap eden yerlerinden vergilerini alamadıkları gibi darp edilmeleri de vuku bulmuştur.[125]

Vakıf gelirleri ile ilgili de anlaşmazlıkların çıktığı, ahalinin vakfa ait olan mahsül ve rusumu ödemedikleri ve bunun da şikâyetlerin bir diğer nedenini oluşturduğu durumlar bulunmaktadır. Örneğin 27 Mart-5 Nisan 1743 tarihli bir hükümde Çırlavuk Köyü ahalisinin, Kayseri'de bulunan Camii Kebîr Vakfı'na ait olan mahsulü ödemeyerek vakfın mütevellisi olan Seyit Mehmet'i darp etmelerinden dolayı Mehmet'in şikâyetçi olduğunu ve ahalinin zimmetlerinde kalan mahsulün tamamen alınmasını talep ettiğini[126] görüyoruz. Benzer bir duruma 27 Mart-5 Nisan 1743 tarihli hükümde de rast gelinmektedir. İlgili hükümde Kayseri'ye bağlı Mancoson Köyü toprağında Kadı Bağı isimli mahalde bulunan bağlar Kayseri'deki Hason Bey Evkafı'na ait olmasına rağmen Yakup ve bazı kişilerin tasarruf ettikleri bağların öşürlerini vakfa vermemişlerdi. Durum ilgili vakfın mütevellisi

[121] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 65/5.
[122] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 79/3.
[123] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 82/3.
[124] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 65/2.
[125] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 62/4.
[126] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 104/3.

Seyit Ahmet'in şikâyetine konu olmuştu.[127]

"Vergi ödeme yükümlülüğü bulunmayan kişilerden vergi talep edilmesi" şikâyet nedeni olan konular arasındadır. Örneğin 6-15 Nisan 1743 tarihli bir hükümde Seyit İbrahim'in Seyit soyundan gelmesine ve vergilerden muaf olmasına rağmen mukataa zabitinin adamı olan Ali'nin, Seyit İbrahim'in köylerinde raiyyet olarak kayıtlı olduğunu iddia ederek vergi talebinde bulunması, İbrahim'i ve oğlunu zincirleyerek eziyet etmesi ile ilgili İbrahim'in şikâyeti[128] söz konusudur. Yine 17-26 Ocak 1743 tarihli bir hükümde Şeyh Seyit Ahmet ve beraberindeki kişilerin vergi ödemelerini gerektirecek bir toprağa sahip olmamalarına rağmen köy ahalisi tarafından vergi ödemeye zorlanmaları ile ilgili şikâyetleri[129] vuku bulmuştur. Aynı örneğe 17-26 Mart 1743 tarihli bir hükümde de rastlamak mümkündür. Bu hükümde Pirlevganda Kazası Sazak Köyü sakini olan Hasan'ın defterde raiyyet olarak kayıtlı olup, Yörük kaydı bulunmamasına rağmen Yörük Zabiti olan kimsenin "Yörük Resmi" adı altında vergi talep etmesi ile ilgili Hasan'ın şikâyeti[130] söz konusudur.

Klasik Dönem'in en belirgin kurumu olan Tımar Sistemi'nin hızlı bir çözülme sürecine girmesi ve akabinde/zamanla tımar tasarruf eden sipahilerin çeşitli nedenlerle tasarruflarındaki dirliklerle geçinemez hâle gelmiş olduklarından bahsedilmişti.[131] Bu durum aynı zamanda Osmanlı kırsalındaki üretim (tarım) sisteminin çöküşü demekti. Dolayısıyla sipahilerin, muhtemel geçimlerini sağlamak amacıyla, kanuna aykırı hareketler içerisinde bulunmaları ile ilgili durumlara sıklıkla rast gelinir olmuştur. Sipahilerin kendi aralarında yaşadıkları sorunlar da vergi ile ilgili şikâyetlerin doğmasına neden olmaktaydı. Bu sorun veya durum, sipahilerin ortak tasarruf ettikleri tımar gelirlerine ortaklardan birinin müdahale ederek beratlarında belirli olan oranların/hisslelerin dışında hisse almak istemeleri şeklinde cereyan edebilmekteydi. Örneğin 6-15 Nisan 1743 tarihli bir hükümde Kaş Nahiyesi İn Köyü'ne on üç bin yüz akçe ile mutasarrıf olan Ahmet'in müşterek olduğu tımar gelirine diğer ortakların müdahale etmesi ile ilgili Ahmet'in şikâyeti[132] bulunmaktadır. 27 Mart-5 Nisan 1743 tarihli bir başka hükümde Kayseri Sancağı Kuramaz Nahiyesi'ne yedi bin iki yüz kırk akçe ile mutasarrıf olan Ahmet'in tımar gelirlerine Bektaş Çavuş, Seyit Mehmet ve Seyit Ali adlı kişilerin kendi gelirlerine kanaat etmeyerek

[127] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 105/2.
[128] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 109/3.
[129] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 79/2.
[130] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 100/5.
[131] Ayrıca bkz. Oktay Özel, *Dün Sancısı*, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2015, s.59-185.
[132] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 111/1.

müdahale etmeleri Ahmet'in şikâyetine sebep olmuştur.[133] 6-15 Nisan 1743 tarihli bir hükümde ise Hasan Çavuş, Mustafa Çavuş, Mehmet, Seyit Mehmet, Seyit İsmail, Ahmet, Hüseyin ve Abdullah adlı kişilerin Konya Sancağı'nda Aladağ Nahiyesi'nde tasarruflarında olan tımarların gelirlerine Aladağ Nahiyesi Pirlevganda voyvodası olan kişinin müdahale etmesi ile ilgili kişilerin şikâyette bulunmaları[134] söz konusudur.

"Ahalinin yaşadığı köyünü terk ederek tarımsal üretimden vazgeçmesi veya tarımsal üretime ara vermesi" 1580'larden sonra Anadolu'da sıklıkla görülen bir durum[135] olup, sipahinin vergilerinin düşmesine sebep olan diğer bir etkendi. Örneğin 7-16 Ocak 1743 tarihli bir hükme göre Niğde Kazası'na bağlı Bazaröyüğü, Germiyan ve bazı köylerin sipahileri, köylerini terk ederek giden ahalinin geri köylerine taşınması ve yerleştirilmesi ile ilgili talepte bulunmuşlardı.[136]

Vergi ile ilgili şikâyet konusunu oluşturan bir diğer problem "bir deftere kayıtlı olan reayanın yükümlü olduğu vergiyi kendi voyvodasına ödemesine rağmen bir başka bölgenin voyvodasının kişilerin kendi tahrir defterlerinde kayıtlı olduğunu iddia ederek bu kişilerden yeniden vergi tahsil etmeye çalışması" şeklinde ortaya çıkmaktaydı. Örneğin 6-15 Şubat 1743 tarihli bir hükme göre Danişmentli Kazası'na bağlı bazı köylerin ahalilerinin evvelden beri ödedikleri vergilere, Haymaneteyn Hassı voyvodaları tarafından "kendi reayaları oldukları iddia edilerek" müdahale edilmesiyle ilgili Danişmentli ahalisinin şikâyeti[137] vuku bulmuştu. Yine 7-16 Ocak 1743 tarihli bir hükme göre, Yüzdeciyan Mukataası'na kayıtlı olan ahalinin üzerlerine düşen vergileri, başkalarının müdahale etmeyerek yine Yüzdeciyan Mukataası mutasarrıfları tarafından toplanmasını talep etmişlerdi.[138] Devlet görevlilerinin kendi bölgelerinin dışındaki yerlerden vergi talep etmelerinin şikâyet nedeni olduğuna dair bir diğer örneğe 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükümde rastlamak mümkündür. Bahsi geçen hükümde Seyit İsmail ve Seyit Mehmet adındaki sipahilerin Konya Sancağı Aladağ Nahiyesi'nde tasarruflarında olan toprakların mahsül ve rusumuna Larende Kazası subaşıları tarafından müdahale edilmesi ile ilgili Seyit İsmail ve Seyit Mehmet'in şikâyetleri[139] söz konusudur. Aynı durum 7-16 Ocak 1743 tarihli bir hükümde de söz konusudur. Bu hükümde Gaferyat Kazası Yaslıcakışla Köyü

[133] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 104/2.
[134] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 111/2.
[135] Ayrıntısı için bkz. Özel, *Türkiye 1643*, s.125.
[136] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 86/2.
[137] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 83/1.
[138] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 72/1.
[139] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 64/1.

sakinlerinden Seyit Mehmet, Seyit Abdurrahim ve Seyit Yahya'dan, Pınarköy zabiti tarafından vergi istenmesi şikâyete konu olmuştu.[140]

Sipahiler haricindeki diğer devlet görevlilerinin (beratlı görevlilerin) hissesine düşen gelirlere kanaat etmeyerek ahaliden fazla para talep etmesi de şikâyet nedenlerindendir. Örneğin 19-27 Aralık 1742 tarihli bir hükme göre Kayseri Kalesi görevlileri aldıkları vergilere kanaat etmeyerek daha fazlası için Kayseri Sancağı Kuramaz Nahiyesi Eskillülü Köyü ahalisine zulüm etmişler ve ahalinin perişan olmalarına sebep olmuşlardı.[141]

Vergi ile ilgili problemlerden bir diğeri de "avarız gibi ahaliden topluca tahsil edilen vergi(ler)den kaynaklanmaktaydı. Aynı yerleşim biriminde (mahallede/köyde) yaşayan kişilerden bazılarının çeşitli sebeplerle veya bahanelerle vergilerini ödemek istememesi veya ödeyecek durumda olmaması anlaşmazlıklara yol açmaktaydı. Örneğin 6-15 Şubat 1743 tarihli bir hükme göre, Niğde Kazası ahalisinin üzerine düşen vergilerini ödemelerine rağmen bazılarının koloğlu ve yeniçerilik (askerî oldukları) iddiasında bulunarak, bazılarının da çeşitli bahanelerle üzerlerine düşen vergileri ödememeleri ahalinin perişan olmasına sebep olmakta ve yine ahalinin şikâyetlerine[142] konu olmaktaydı.

XVIII. yüzyılda devlet sisteminde görülen en önemli sorunun bilhassa taşra idaresinin ayân ve eşraf ile onların denetimindeki daha küçük ağa ve beylerin veya mültezimlerin eline geçmiş olmasından kaynaklandığı söylenebilir. Bu yüzyılda taşra ileri geleni konumunda olan ayân, taşra idaresini neredeyse ele geçirmiş, vilayetlerin kontrolü bunlardan sorulur olmuştu. Onlar ahali ile vilayet yönetiminin çıkarları arasında aracı rolü üstlenerek toplumsal bir katman hâlini almışlardı. Devlet, ayân ve eşraf olmadan vergilerini toplayamadığı gibi savaşlara da asker toplayamaz hâle gelmişti. Nitekim 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'ndeki kayıtlardan anlaşıldığı üzere ayânlık iddiasında bulunan bazı kimselerin kendilerini devlet yerine koyarak halktan haksız yere-kanuna aykırı olarak vergi talep etmeleri söz konusudur. Bu bağlamda 16-24 Nisan 1743 tarihli bir hüküm örnek gösterilebilir. İlgili hükme göre Divle maʿa Kureyş Kazası sakinleri ödemeleri gereken vergileri ödemeye razı olmalarına rağmen yine aynı kaza sakinlerinden Mustafa adlı kişinin "ayânlık iddiasıyla" vergilere zam yaparak zorla akçe tahsil etmesi kaza sakinlerinin şikâyetlerine[143] sebep olmuştur. Aynı örneğe 25 Nisan-4 Mayıs 1743 tarihli hükümde de rastlamak mümkündür. İlgili hükümde Divle maʿa Kureyş Kazası sakinleri

[140] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 72/2.
[141] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 67/3.
[142] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 85/5.
[143] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 119/3.

ödemeleri gereken vergileri memurlara ödemelerine rağmen yine aynı kaza sakinlerinden Ümmühan oğlu Hacı Mustafa adlı kişinin "ayânlık iddiasıyla" vergilere zam yaparak ahaliye zulüm etmesi[144] söz konusudur.

Neticede çalışma konumuz olan ahkâm defterindeki 1742-43 yıllarına tarihli hükümlere göre kısaca şu şekilde bir sonuca varmak mümkündür. 1580'lerden itibaren Osmanlı Devleti'nde başlayan bozulma veya değişim dönüşüm süreci 1740'larda da kendini açıkça göstermekte, süreç devam etmektedir. Bu bağlamda siyasal, sosyal ve ekonomik bozulmaya veya değişime paralel olarak Osmanlı taşrasında, bilhassa kırsalda gerek ahaliden gerekse devlet görevlilerinden kaynaklanan çeşitli eşkıyalık hareketleri ile vergi konulu anlaşmazlıklar hat safhadadır ve bu konular şikâyetlerin temel nedenidir. Osmanlı devlet sistemine göre, bu gibi şikâyetlerin genelde olayın veya şikâyet konusunun ortaya çıktığı mahalde çözülmesi, yani olayın ortaya çıktığı mahallin "kadısı" başta olmak üzere diğer devlet görevlileri (beylerbeyi, sancakbeyi, mütesellim, voyvoda vb.) tarafından çözülmesi gerekirdi. Ancak taşradaki kadılar ve diğer devlet görevlilerinin çözüm getirecek kudretten uzak kişilikte olmalarının yanında bizzat kendilerinin de kanunsuz hareketlerin içinde yer almaları şikâyetlerin İstanbul'a yani Divân-ı Hümâyûn'a iletilerek çözülmesi sürecini teşvik etmiştir. Bazı şikâyetler ise İstanbul'a havale edilmesine rağmen taşrada devleti temsil eden ehl-i örf veya ehl-i şer mensuplarının İstanbul'dan gönderilen konu ile ilgili emirleri yerine getir(e)memeleri mükerrer şikâyetlerin bir hayli sayıda olmasına sebep teşkil etmiştir. Bu münasebetle şikâyet sahiplerinin defalarca İstanbul'a devlet merkezine başvurarak çözüm aramaları durumu ortaya çıkmıştır. Tüm bu göstergeler, Osmanlı devlet-toplum yapısının 1580'lerde başlayan değişim ve dönüşüm sürecinin 1740'larda da devam etmekte olduğuna yorumlanabilir.

2. 3. Defterin Transkripsiyonu (s. 61-121)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin evinin Acizavoğlu Dimitri ve beraberindeki zimmiler tarafından basılması, eşine zarar verilmesi ve mallarının yağmalanması ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti ve suçluların yakalanması talebi hakkında.

61/1

Karaman Vâlîsine ve Akşehir ve [boşluk] ve [boşluk] ve Kādîlarına Hüküm ki,

[144] *Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1*, s. 121/4.

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karye sâkinlerinden Dimitri nâm zimmî gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ taʿaddîsi olmayub bir-vechile
2. dahl olunmak icâb itmez iken yine karye-i mezbûre sâkinlerinden eşirrâ ve mütagallibeden Acizavoğlu Dimitri ve karındaşı Karagöz ve Acizavoğlu Anastaş
3. ve karındaşı Karagöz ve Kolukısa dimekle maʿrûf zimmîler birbirleriyle yekdil ve hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesine istinâden bin yüz elli (boşluk) senesinde bunun
4. menzîlini basub zevcesi nâm nasrâniyyeyi ahz ve zevcen mesfûru bul deyu darb-ı şedîd ile mezbûreyi darb ve mecrûh eylediklerinden mâʿadâ menzîli derûnunda
5. olan yirmi vukıyye cedîd boya ve iki vukıyye yemen kahvesi ve on kile şeker ve bir kantar kalay ve anbarında mevcûd olan iki yüz elli keyl hınta ve altı yüz (600)
6. guruş nakd akca ve sâ´ir emvâl ve eşyâsını yağma ve gasb ve gâret idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve mesfûr zimmîler hâlâ taht-ı hükûmetde ve kazânızda firâr üzere
7. oldukların ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb mûcebince bulundukları mahalde şerʿle görülüb alıvirilüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk
8. ve ʿarz olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin evinin Acizavoğlu Dimitri ve beraberindeki zimmiler tarafından basılması, eşine zarar verilmesi ve mallarının yağmalanması ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti ve suçluların yakalanması talebi hakkında.

61/2

Karaman Vâlîsine ve Akşehir ve [boşluk] ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende Karye sâkinlerinden Mercanoğlu Sava nâm zimmî gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye taʿaddîsi olmayub ve üzerlerine dahî
2. şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine Mende sâkinlerinden eşkıyâ ve mütegallibeden Acizavoğlu Dimitri ve karındaşı Karagöz ve Şehirlikızıoğlu Anastaş
3. ve karındaşı Giregöz ve Kolukısa dimekle maʿrûf zimmîler birbirleriyle yekdil ve mücerred ʿırz ve ʿadâvetlerin icrâ kasdıyla bunun karındaşı Dimitri nâm zimmîyi tecrîm içün
4. kendü vekîlleri mübâşir ile mesfûrlar bunun menzîline hücûm ve ʿalanen basub bu menzîlinde mevcûd değil iken derûnunda olan emvâl ve eşyâsın yağma ve gâret

5. ve zevcesi nâm nasrâniyyeyi ahz ve zevce-i mesfûru bul deyu darb-ı şedîd ile darb ve bir sagîr veledin dahî bi-gayr-ı hakkın helâk itdirdiklerinden
6. gayrı anbarında mahfûz olan maʿlûmu´l-keyl arpa ve dokuz araba saman ve altı ağaç elmasın dahî ahz ve itlâf ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin
7. ve mesfûrlar ziyâde eşirrâdan olmalarıyla firâr ve hâlâ taht-ı hükûmet ve kazânızda mürûr u ubûr üzere oldukların ve (bu) bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan
8. yedine fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb bulundukları mahalde şerʿle görülüb gasb ve gâret eyledikleri emvâl ve eşyâsı
9. bi´t-tamâm alıvirilüb ber-mûceb-i fetvâ-yı şerîfe icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk veʿarz ve iʿlâm olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden
10. bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden iken ahali tarafından işlerini görmesi için vekil tayin edilen Dimitri'nin, ahaliyle yaptığı anlaşmaya bazılarının uymayarak hakkını vermemeleri ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti hakkında.

61/ 3

Karaman Vâlîsine ve Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karye sâkinlerinden Dimitri veled-i Mercan nâm zimmî gelüb karye-i mezbûrun zimmî reʿâyâları vâkıʿ olan tekâlîf ve sâ´ir
2. umûr ve husûsların görmek üzere cümle maʿrifeti ve maʿrifet-i şerʿle bâ-hüccet-i şerʿiyye taraflarından vekîl nasb ve taʿyîn itmeleriyle bu dahî mesfûrların
3. elli üç ve elli dört senelerinde vâkıʿ olan umûr ve husûsların gördükden sonra mesfûrlar birbirlerin tahrîk ve bundan giru
4. akca idhâl itmekle bundan akdem mesfûrlar ile mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında beynlerinde muslihûn tavassut ve beş yüz (500) guruş üzerine
5. sulh ve bedel-i sulh olan meblağ-ı mezbûru tamâmen edâ ve mesfûrların herbirleriyle ʿâmme-i daʿvâdan zimmetlerin ibrâ vü ıskāt
6. ve katʿ-ı-nizâʿ ve fasl-ı husûmet birle cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken mesfûrlardan baʿzıları zuhûr şirrete sâlik
7. ve bunu taʿcîz itdirmek içün sulh-ı mezbûrda biz mevcûd değil iken tekrâr biz dahî akca isteriz deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i

8. hüccet-i şerʿiyye bunu rencîdeden hâlî olmadıkların ve Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb hilâf-ı şerʿ
9. ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye zâhir olan taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Niğde sakinlerinden Abdullah Bey'in Alanya, Konya ve Niğde sancaklarında Akseki ve başka yerlerde tasarrufunda olan tımarının karşılığı olan cebelü bedeliyesini ödemesine rağmen Konya tahsildarı tarafından tekrar ödemeye zorlanması ile ilgili Abdullah Bey'in şikâyeti hakkında.

61/4

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfına ve Niğde Kādîsına Hüküm ki,

1. Niğde sâkinlerinden olub zuʿâmadan Abdullah veled-i el-Hâcc Ali kâtib-i Ağa-i Daru´s-saʿâde-i sâbık zîde kadruhu gelüb Ala´iye ve Konya ve Niğde sancaklarında Akseki ve gayrı nâhiyelerde Bergos
2. nâm karye ve gayrıdan otuz altı bin iki yüz yetmiş beş (36.275) akca zeʿamet babası fevtinde bir nefer cebelü virmek şartıyla buna tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde olub ve bin yüz elli
3. üç ve elli dört senelerine mahsûben lâzım gelen beş yüz altmış (560) guruş cebelü ve bedeliyyesin neferân Hazine-i ʿÂmire'me tamâmen edâ u teslîm ve yedine memhûr ruznâmçe virilüb sene-i
4. merkūmeyne mahsûben tekrâr cebelü mütâlebesiyle bir dürlü taʿaddî ve rencîde olunmak icâb itmez iken sene-i merkūmede Eyâlet-i Konya'nın cebelü tahsîldârı olan (boşluk) nâm kimesne yedlerinde olan
5. ruznâmçe-i hümâyûna mugâyir tekrâr cebelü mütâlebesiyle mûmâ-ileyhi taʿaddî ve rencîdeden hâlî olmaduğun bildirüb mugâyir-i ruznâmçe-i hümâyûndan mezkûrun seneyn-i merkūmeye mahsûben cebelü
6. mütâlebesiyle zâhir olan taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûm recâ Hazîne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan başmuhasebe defterlerine nazar olundukda zeʿâmet-i merkūmenin
7. mukayyed olan yedi nefer cebelü ve bedeliyyesinin elli üç ve elli dört senelerine mahsûben lâzım gelen beş yüz altmış (560) guruş cebelü bedeliyyesi mûmâ-ileyh Abdullah zîde kadruhu teslîm-i Hazîne-i

8. ʿÂmire’m idüb yedine ruznâmçe-i hümâyûn virildiği mukayyed olmağın vech-i meşrûh üzere taʿaddî itdirilmemek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Larende Kasabası ahalilerinin Kaymakam olan Seyit Abdullah’dan kendileri için birilerine para ödemesini istememelerine rağmen Abdullah’ın ahali için para ödediğini söyleyerek onlara zulüm etmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

61/5

Karaman Vâlîsine ve Larende Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kasabası ahâlîleri gelüb bunların yine Larende sükkânından olub Nakîbu´l-eşrâf Kāʿimmakāmı olan Seyyid Abdullah
2. nâm kimesneye cihet-i karz-ı şerʿden ve kefâletden bir akca virecekleri olmayub ve bizim içün bir hususâ akca vir deyu
3. mezbûra emr itdikleri dahî olmayub dahl icâb ider hisse-i şâyiʿasın mezbûr Seyyid Abdullah’a mücerred celb-i mâl sevdâsıyla
4. bizim içün yirmi kise akca virdim deyu mübâşir taʿyîn ve üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmadın
5. kimini cebren ahz ve habs ve kimini firâr itdi hânemizin mühürleyüb bunun emsâli hilâf-ı şerʿ taʿaddî
6. ve tecâvüzünün nihâyeti olmaduğun bildirüb şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ ve bi-gayr-ı hakkın taʿaddîsi menʿ olunmak
7. bâbında emr-i şerifim recâ eyledüğü ecilden sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin maʿrifetinle hilâf-ı şerʿ taʿaddî itdirilmemek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Seyit Mehmet’in Armudlu Cemaati’nden bazı kişilerden alacağını tahsil edememesi ve alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

62/ 1

Karaman Vâlîsi Vezîre ve Bozulus ve Ilgın Kādîlarına Hüküm ki,

1. Seyyid Mehmed zîde şerefuhu gelüb Karaman sâkini Bozulus Türkmanı’ndan Amrudlu (Armudlu) Cemâʿati ahâlîlerinden maʿlumu´l-esâmî kimesneler zimmetlerinde bin yüz
2. elli (boşluk) senesinde cihet-i kefâletden üç yüz (300) guruş ve karz-ı şerʿden dahî üç yüz (300) guruş alacak hakkı olub taleb eyledikde

3. edâda taʿallül ve muhâlefet ve taht-ı kazâlarınızda mürûr üzere oldukların bildirüb bulundukları mahalde sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin
4. maʿrifetinle tahsîl olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Şevvâl sene1155 (9-18 Aralık 1742)

Özet: Armudlu Cemaati ahalisinin, Yöre Beyi İbrahim'in ödeyeceğine söz vermesine rağmen İbrahim'den alacaklarını tahsil edememesi ve alacaklarının tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

62/ 2

Karaman Vâlîsi Vezîre ve Bozulus ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Bozulus Mukātaʿası aklâmından Amrudlu Cemâʿati ahâlîsinden Kızlak Ömer ve Kel Hüseyin ve Numan ve Hoca Osman
2. nâm kimesneler ve dahî sâ´irleri gelüb hâlâ Bozulus Kazâsı'nda sâkin bin yüz elli beş senesinde yöre beyileri olan
3. İbrahim bin Kanber nâm kimesne ile bundan akdem hesâb gördüklerinde merkūmun zimmetinde dört yüz (400) guruş kalduğun
4. ikrâr ve edâsına tenbîh birle kıbel-i şerʿden yedlerine hüccet-i şerʿiyye virilüb edâya taʿahhüd itmişken bu ana değin
5. virmeyüb ibtâl-i hakk eyledüğün bildirüb voyvodaları maʿrifetiyle şerʿle görülüb tahsîl ve alıvirilmek
6. bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Şevvâl sene 1155 (9-18 Aralık 1742)

Özet: Yalvaç-ı Karaağaç Kazası Ebubekir Köyü sakinlerinden Mehmet'in eşi ve çocuğuna Ömer oğlu Süleyman tarafından zarar verilmesi ile ilgili Mehmet'in şikâyeti hakkında.

62/3

Karaman Vâlîsine ve Kırili ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Yalvaç-ı Karaağaç Kazâsı'na tâbiʿ Ebubekir nâm karye sâkinlerinden Mehmed nâm kimesne gelüb bu yine karye-i merkūmeden eşkıyâdan Ömer oğlu Süleyman
2. nâm şakī kendü hâlinde durmayub bin yüz elli (boşluk) senesinde bunun zevcesi Ümmü nâm hatun kendü hâlinde gider iken hilâf-ı şerʿ
3. ve bi-gayr-ı hakkın ahz ve darb-ı şedîd ile darb ve sagîr veledin helâk ve yüz elli ʿaded altunun ahz eylediğinden mâʿadâ

4. mezbûr ol-darbdan müte´essiren fevt olub küllî gadr ve taʿaddî eyledüğün ve mezbûr taht-ı kazânızda mürûr
5. üzere olduğun bildirüb sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin maʿrifetinle bulunduğu mahalde fetvâ-yı şerîfe mûcebince şerʿle görülüb
6. icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerifim recâ itmeğin fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Larende Kasabası sakinlerinden olan ve ticaretle uğraşan Ali ve Mehmet'in kimseye bir zararı olmamasına rağmen yine Larende Kasabası sakinlerinden Hacı Ömer, Ali ve Ali'nin kardeşinin bahaneler öne sürerek Ali ve Mehmet'in paralarını gasp etmeleri ile ilgili Ali ve Mehmet'in şikâyetleri hakkında.

62/4

Larende ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kasabası sâkininden olub tüccar tâ´ifesinden Ali ve Mehmed ve (boşluk) nâm kimesneler gelüb bunlar kendü hâllerinde olub hilâf-ı şerʿ-i
2. şerîf kimesneye vazʿ ve hareketi yoğiken yine Larende Kasabası sükkânından Hacı Ömer ve Ali ve mezbûr Ali'nin küçük karındaşı Hacı
3. nâm kimesne zuhûr ve şirrete sâlik ve mücerred celb-i mâl sevdâsıyla yine kasaba-i mezbûrda vâkıʿ handa taht-ı icâremizde
4. olan odanın derûnunda baʿzı eşyâmız zâyiʿ olmağla sizden mazınne eyledük deyu iddiʿâ ve bundan akdem mezbûrlar ile
5. mürafaʿadan müddeʿâlarına emr-i şerîf üzere Âstâne'ye karar (?) idemeyüb lağv u mahâs olduğu şerʿan sâbit olmuş iken ana mugâyir hevâlarına
6. tâbiʿ ehl-iʿörf tâ´ifesine istinâd bin yüz elli senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın iki yüz (200) guruşların alub ziyâde gadr eylediğin
7. bildirüb şerʿle görülüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ-i şerîf aldıkları akcası alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ
8. eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Konya Sancağı Turgut Nahiyesi'nde Obrucak ve başka köylerde Mehmet sipahinin tasarrufunda olan bazı mezralarda sakin olan cemaatlerin ödedikleri vergilere, mahsül ve rusuma Esbkeşan Hassı Voyvodası Mustafa ve bazı kişiler tarafından müdahale edilmesi ile ilgili Mehmet Bey'in şikâyeti hakkında.

62/5

Karaman Vâlîsine ve Turgud ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Mehmed nâm sibâhî ʿarzuhâl idüb Konya Sancağı'nda Turgud Nâhiyesi'nde Obrucak nâm karye ve gayrıdan altı bin dört yüz doksan dokuz (6499) akca
2. tımâra berât-ı şerîfimle mutasarrıf olub tımârının başkalemi olan müstakıllen kayd ve berâtına dâhil sâlifu´z-zikr Karye-i Obrucak Atçeken tâ´ifesinden
3. Oğulbeylü Cemâʿati mütemekkinlerdir ve icmâlde dâhil-i Mezraʿa-i Kızılcakulu ve üç nefer (?) zeʿâmet-i Karye-i Obrucak ve Mezraʿa-i Dâde nezd-i
4. Mezraʿa-i Obrucak der-yed-i evlâd-ı Hacıivaz ve nâhiye-i mezbûra tâbiʿ bin (1000) akca yazu ile Karye-i Obrucak sibâhizâde mütemekkinlerdir ve Karye-i Maryolu
5. Eskiil'e tâbiʿ Atçeken'den Sarımuradlu Cemâʿati mütemekkinler deyu defter-i hâkānîde mukayyed karyeler ve mezraʿalarını tımârı tarafına
6. ʿâ´id olan mahsûl ve rusûmuna âhardan dahl olunmak icâb itmez iken Esbkeşan Hâssı voyvodası olan Mustafa ve Hasan ve Hacı Ali
7. nâm kimesneler hilâf-ı defter-i hâkānî müdâhale ve fuzûlî zabt ve mahsûl ve rusûmun tegallüben ahz ve kabz idüb gadr ve taʿaddî eylediklerin
8. bildirüb defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı defter-i hâkānî ve berâtlarına mugâyir zâhir olan müdâhale ve taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında
9. hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassal ve Esbkeşan defterlerine nazar olundukda
10. Turgud Nâhiyesi'ne tâbiʿ on sekiz nefer reʿâyâ ve hâsılı tahtında gendüm ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihâ bin iki yüz (1200) akca yazar Karye-i Obrucak
11. Atçeken tâ´ifesinden Oğulbeylü dahî mütemekkinlerdir ve hâsıl ʿan-ağnam (?) ve resm-i otlak hâric iki yüz (200) akca yazu ile
12. Mezraʿa-i Kızılcakulu ve üç nefer zemîn-i Karye-i Obrucak ve hâsılı tahtında gendüm ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihâ altı yüz (600) akca yazu ile
13. Mezraʿa-i Dâde nezd-i Mezraʿa-i Obrucak der-yed-i evlâd-ı Hacıivaz olan ve on altı nefer reʿâyâ ve hâsılı tahtında gendüm ve şaʿîr

14. maʿa gayrihâ bin (1000) akca yazar Karye-i Obrucak sibâhizâde mütemekkinlerdir deyu defter-i mufassalda muharrir kalemiyle başka başka tahrîr ve defter-i
15. icmâlde bir görülüb maʿa gayrihi üç bin sekiz yüz (3800) akca bir icmâl ve yine nâhiye-i mezbûra tâbiʿ hâsılı tahtında gendüm ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihâ
16. üç yüz (300) akca yazar Karye-i Maryolu Eskiile tâbiʿ Atçeken'den Sarımuradlu Cemâʿati mütemekkinlerdir deyu ol-dahî defter-i mufassalda
17. muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde yine nâhiyesinde Kelisalu nâm karye ve gayrihi ile bir görülüb iki bin dokuz yüz doksan dokuz (2999) akca ol-dahî
18. bir icmâl ve icmâl-i mezbûrlar tamâmen merkūm Mehmed kaydında ve yüz kırk bir senesi târîhinde bâ-fermân-ı ʿâlî Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan
19. Esbkeşan reʿâyâsı mukātaʿası defteri yazıldığı mahalde Turgud Nâhiyesi'ne tâbiʿ on bir nefer reʿâyâ ile Karye-i Merigah
20. dokuz nefer ile cemâʿatgiri sâkin karye-i mezbûra Karye-i Merigah mezbûrların yurtlarıdır deyu defter-i ʿatîkde mukayyed olmağla kemâ-kân
21. defterde kayd olmuşdur deyu kurâ-i mezâriʿi ile defter-i hâkānîde mestûr oldığı üzere ol-dahî defter-i mezbûrda tahrîr olmağın ber-mûceb-i
22. defter-i hâkānî tımâr tarafından icmâl ve mufassalları başka ve Esbkeşan tarafı dahî başka olduğun biʾl-fiʿil Defter Emîni Saidi Ali Kâtibi dâme mecduhu
23. ʿarz eylemek defter emini ʿarzı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin evinin Sarı Peraşoğlu Andon ve beraberindeki zimmiler tarafından basılması, eşine zarar verilmesi ve mallarının yağmalanması ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti hakkında.

63/1

Karaman Vâlîsi Vezîre Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karye sâkinlerinden Mercanoğlu Dimitri nâm zimmî gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye taʿaddîsi
2. olmayub ve üzerine dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine karye-i mezbûr sâkinlerinden eşirrâ ve eşkıyâdan Sarı Peraşoğlu
3. Andon nâm zimmîler birbirleriyle yekdil ve buna ırz ve ʿadâvetleri olmağla mücerred icrâ-yı ʿırz içün üzerlerine mübâşir taʿyîn ve bunu

4. tecrîm kasdıyla bin yüz elli (boşluk) senesinde hevâsına tâbiʿ ehl i ʿörf tâ´ifesine istinâden mesfûrlar menzîlini basub ve bu menzîlinde
5. mevcûd değil iken zevcesi (boşluk) nâm nasrâniyyeyi ahz ve zevcin mesfûru bul ve ne tarafa gitdüğün bilürsün deyu
6. envâʿi dürlü cevr ve eziyyet eylediklerinden mâʿadâ beş yüz (500) guruşdan mütecâviz akca ve sâ´ir emvâl ve eşyâsın hilâf-ı şerʿ-i şerîf
7. gasb ve gâret ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan yedine
8. fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb mûcebince şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ahz eyledükleri akcasıyle emvâli
9. alıvirilüb icrâ-yı hakk veʿarz ve iʿlâm olunmak bâbında emr i şerîfim recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Bermende Köyü sakinlerinden İlbeyicioğlu Hacı Mihail ve beraberindeki zimmilerin bahaneler öne sürerek Mehmet'e zulüm etmesi, parasını ve mallarını gasp etmesi ile ilgili Mehmet'in şikâyeti hakkında.

63/2

Karaman Vâlîsi Vezîre Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karye sâkinlerinden Tilkioğlu dimekle maʿrûf Mehmed nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub
2. hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub bir-vechile dâhl olunmak icâb itmez iken Bermende nâm karye sâkinlerinden zimmî
3. tâ´ifesinden eşkıyâdan İlbeyicioğlu Hacı Mihail ve Acizavoğlu Dimitri ve karındaşı Karagöz nâm zimmîler birbirleriyle
4. yekdil ve kendü hâllerinde olmayub dâ´imâ şirret ve tezvîrât ile meʿlûf olduklarından mücerred buna
5. olan ʿırz ve ʿadâvetin icrâ kasdıyla sen maktûl Ahmed Bey'in adamlarından ve taraf-gîri olub mezbûrun vefâtında
6. bizi tecrîm itdirir idin deyu üzerine mübâşir taʿyîn itdirüb bunu tecrîm kasdıyla bin yüz elli (boşluk) senesinde mesfûrlar
7. menzîlini basub haremine hücûm ve sanduğun kırıb hakkımda emr-i şerîf ısdâr itdirmişsin deyu derûnunda mahfûz

8. olan senedât-ı şerʿiyye ve zevcesinin esvablarını biʾl-cümle yağma ve ahz eyledüklerinden gayrı anbarında mahfûz elli keyl
9. hınta ve elli keyl şaʿîr ve sâʾir emvâl ve eşyâsını gasb ve ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüklerin bildirüb şerʿle görülüb
10. gasb ve gâret eyledikleri emvâl ve eşyâ ve hınta ve şaʿîri alıvirilüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk ve ʿarz ve iʿlâm olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü Subaşı olan Osman Ağa'nın köy ahalisinin parasını gasp etmesi ve Dimitri'nin kendisine emaneten verdiği malları da Dimitri'ye teslim etmemesi ile ilgili Dimitri'nin ve köy ahalisinin şikâyetleri hakkında.

63/3

Karaman Vâlîsine Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ zeʿâmet karyelerinden Bermende nâm karye ahâlîleriyle Dimitri nâm zimmî gelüb zaʿimleri tarafından kurâları
2. subaşısı olan Osman Ağa dimekle maʿrûf kimesne bunları iğfâl ve sihâmınıza düşen tekâlîfinizi ben bitireyim deyu karye-i
3. mezbûre ahâlîlerinin bin yüz elli (boşluk) senesinde bin (1000) guruşdan mütecâviz akcaların ahz ve bir mikdârın sarf ve zimmetinde
4. beş yüz elli (550) guruşları kalmış iken dürlü illet ve bahâne ile edâ itmediğinden gayrı mesfûr Dimitri'nin yine sene-i merkūmede
5. kendüye emâneten vazʿ eyledüğü yetmiş sekiz (78) guruşluk yirmi ʿaded altun ve yedi tob Şam alacası ve yirmi beş vukuyye Yemen
6. kahvesi ve iki yüz (200) guruş nakd akcasın virmeyüb kusûrların ile seni sulh eyledüm deyu ʿillet ve bahâne ile edâda
7. taʿallül ve muhâlefet ve ibtâl-i hakk ve gadr sevdâsında olduğun bildirüb şerʿle görülüb hakları biʾt-tamam alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin hiç kimseye bir zararı olmamasına rağmen evinin Yagob oğlu Ahaz ve beraberindeki zimmiler tarafından basılması, eşine zarar verilmesi ve mallarının yağmalanması ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti hakkında.

63/4

Karaman Vâlîsine Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karye sâkinlerinden Mercanoğlu Dimitri nâm zimmî gelüb
2. bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit
3. olmuş değil iken yine karye-i mezbûr sâkinlerinden eşirrâlık ile meşhûr olan Yagob oğlu Ahaz ve Nesma oğlu (?)
4. Ortam nâm zimmîler birbirleriyle yekdil ve bu hânesinde mevcûd değil iken zevcesi (boşluk) nâm nasrâniyyeyi
5. iclâl ve zevcen mesfûrun üzerine mübâşir gelüb ahz olundu varub mübâşirin yedinden tahlîs
6. idelüm deyu taleb ile bin yüz elli senesinde bunun haberi yoğiken menzîlinde olan akcasından zevcesi mezbûre
7. yedi yüz (700) guruş nakd aldıklarından gayrı bu irişmaz dahî akca
8. varmıdır deyu elli keyl hınta ve yirmi beş keyl arpasın dahî noksân bahâ ile furûht ve ânın dahî akcaların
9. alub baʿdehu mezbûre nasrâniyyeyi tahvîf ve baʿzı müvehhiş kelimât ve şütûm-ı gâliza ile şetm ve darb ile ve ziyâde
10. gadr ve taʿaddî eylediklerin bildirüb bi-gayr-ı hakkın aldıkları akcası giru alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında
11. hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Kayseri Kazası sakinlerinden Ağya isimli zimminin kimseye borcu olmamasına rağmen yine aynı köyde sakin Hüseyin'in beraberindeki yalancı şahitlerle ölen kardeşi Mustafa'nın, Ağya'dan alacağının olduğunu iddia ederek Ağya'nın parasını gasp etmesi ile ilgili Ağya'nın şikâyeti hakkında.

63/5

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Tolos/Nolos (?) nâm karyeden Ağya
2. nâm zimmî gelüb bunun kimesneye borcu ve kefâleti olmayub
3. ve üzerine dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine karye-i

4. mezbûreden İsabeşeoğlu dimekle maʿrûf el-Hâcc Hüseyin nâm kimesne
5. zuhûr ve şirrete sülûk ve hevâsına tâbiʿ karındaşı Mirza ve Hasan nâm kimesneler
6. ile yekdil ve benim fevt olan karındaşım Mustafa nâm kimesne hayâtında üç sene mukaddem sana bir kise
7. akca virmiş şimdi fevt olmağla bana intikāl itdü deyu bin yüz elli
8. senesinde hevâsına tâbiʿyalan şâhidlerinin şehâdetleriyle kendü maiyyeti olan
9. kādîya istinâden ol-mikdâr akcayı hükm itdirdüm deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf
10. ol-mikdâr guruş kendüsü alub ve üç yüz (300) guruş dahî
11. ehl-iʿörf ve kādîya istinâden dahî gasb ve gâret idüb
12. gadr-i küllî eyledüğün ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi
13. olduğun ve mezkûr yeniçerilik iddiʿâsın olduğun bildirüb
14. ve zâbiti olan serdar maʿrifetiyle şerʿle görülüb alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim
15. recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zi´l-kaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak1743)

Özet: Seyit İsmail ve Seyit Mehmet adındaki sipahilerin Konya Sancağı Aladağ Nahiyesi'nde tasarruflarında olan toprakların mahsül ve rusumuna Larende Kazası subaşıları tarafından müdahale edilmesi ile ilgili Seyit İsmail ve Seyit Mehmet'in şikâyetleri hakkında.

64/1

Karaman Vâlîsine ve Larende ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Seyyid İsmail veled-i Mahmud ve Seyyid Mehmed veled-i Seyyid İsmail nâm sibâhîler Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb Konya Sancağı'nda Alatağ Nâhiyesi'nde
2. Sami nâm karye ve gayrıdan on bir bin sekiz yüz (11.800) akca tımâra merkūm Seyyid İsmail ve ol-mikdâr akca tımâra dahî mezkûr Seyyid Mehmed başka başka
3. berâvât-ı şerîfemle mutasarrıflar olub tımârları mülhakātından müstakıllen kayd ve berâtlarına dâhil Larende Nâhiyesi'ne tâbiʿ Batlas nâm karyelerine
4. dahl olunmak icâb itmez iken Larende Nâhiyesi'nde Havâss-ı Hümâyûn'dan Eminler nâm karye ile ve tevâbiʿi karyelerine ber-vech-i mâlikâne
5. mutasarrıf olanların subaşıları hâss-ı mezbûr karyelerini zabta kanâʿat itmeyüb sâlifu´z-zikr Batlas nâm karye

6. ve mümtaz ve muʿayyen olan hudûdu dâhilinde arâzisine hilâf-ı kānûn ve defter hâss-ı mezbûr karyelerinden olmak üzere
7. müdâhale ve bundan akdem yedlerinde olan hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince muʿârazadan menʿ birle sâdır olan emr-i şerîf ve mürâseleye
8. ʿadem-i itâʿat ve fuzûlî kendü mültezimleri Seyyid İbrahim zabt ve mahsûl ve rusûmun ahz u kabz eylediklerinden mâʿadâ
9. bunları ehl-i ʿörfe ahz ve üç yüz (300) guruşların tecrîm ve ol-vechile gadr itmeleriyle zikr olunan Batlas nâm karyeyi ber-mûceb-i
10. defter-i hâkānî müstakıllen tımârları tarafından zabt ve vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmu ahz u kabz itdirilüb hâss-ı mezbûr
11. mutasarrıfları hilâf-ı defter-i hâkānî dahl ve taʿarruz itdirilmemek bâbında mukaddemâ istidʿâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan
12. ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Larende Nâhiyesi'ne tâbiʿ seksen sekiz nefer reʿâyâ ve hâsılı tahtında
13. ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve resm-i çift ve bennâk ve caba yekûn maʿa gayrihâ beş bin iki yüz (5200) akca yazar Karye-i
14. Batlas defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde üç bin (3000) akcası ifrâz ve bir icmâl ve iki bin iki yüz (2200) akcası dahî
15. ifrâz olduğu bir icmâl ve icmâl-i mezbûrlar tamâmen Alatağ Nâhiyesi'nde Sami nâm karye ve gayrı ile bir görülüb yirmi üç bin
16. altı yüz (23.600) akca zeʿâmetin tobundan on bir bin sekiz yüz (11.800) akcaların merkūm Seyyid İsmail veled-i Seyyid Mahmud ile Seyyid Mehmed veled-i Seyyid
17. İsmail kayıdlarında ve yine Larende Nâhiyesi'ne tâbiʿ yüz iki nefer reʿâyâ Karye-i Göded ve tahtında yirmi bir nefer reʿâyâ ve bir çiftlik ve
18. ve bir zemîn ile Karye-i Emirlu ve yetmiş nefer reʿâyâ ve bir mezraʿa ile Karye-i Candır ve seksen nefer reʿâyâ ve bir mezraʿa ile
19. Karye-i Ernaki nâm-ı değer Bınarbaşı ve hâsıl-ı bahçe-i ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve gayrihi ve resm-i çift ve bennâk
20. ve caba yekûn maʿa gayrihâ altı bin (6000) akca yazu ile ve altmış bir nefer reʿâyâ ve bir zemîn Karye-i Ağcail ve tahtında on
21. dört nefer reʿâyâ ile karye-i Nebadır der-sınur-ı Karye-i Ağcail ve hâsılı bahçe-i kâdim-i ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm

22. ve şaʿîr ve resm-i çift ve bennâk ve caba yekûn maʿa gayrihâ iki bin (2000) akca yazu ile defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde
23. Göded nâm karye el-mezbûrenin iki bin (2000) akcası ifrâz ve sâlifu´z-zikr Ağcail nâm karye ile bir görülüb dört bin (4000)
24. akca zeʿâmetdir deyu bir icmâl ve yine nâhiye-i mezbûra tâbiʿ senede üç bin (3000) akca yazu ile beytu´l-mâl ve mâl-ı gâʿib ve
25. mâl-ı mefkūd ve yava ve abd-ı âbık-ı nâhiye-i kazâ-i Larende der-nefs-i şehr ki müstakıl kılıçdır deyu defter-i mufassalda
26. ol-dahî tahrîr ve defter-i icmâlde iki bin (2000) akcası ifrâz ve İbracık Nâhiyesi'ne tâbiʿ Yeni Muşmoy nâm karye ve gayrihide
27. bir görülüb on bir bin sekiz yüz (11.800) akca zeʿâmet deyu bir icmâl ve icmâl-i mezbûrlar tamâmen Larende Nâhiyesi'nde Eminler nâm karye
28. ve gayrihi ile bir görülüb otuz sekiz bin dokuz yüz elli (38.950) akca yazu dergâh-ı muʿallâm müteferrikalarından Ahmed Harta (?) üzerinde itmek
29. defter-i hâkānîde mestûr buluduğu üzere gediği refʿ ve zeʿâmeti yirmi yedi târîhinde tevkīʿi kalemiyle Havâss-ı Hümâyûn'uma
30. tashîh olunmağın ber-mûceb-i defter-i hâkānî tarafının icmâl ve havâssları başka başka olduğun bundan akdem Defter Emîni Seyyid Ali Kâtibi
31. dâme mecduhu ʿarz itmeğin ʿarzı mûcebince ʿamel olunmak içün sâdır olan emr-i şerîfimle mahallinde mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında ber-mûceb-i
32. defter-i hâkānî sâlifu´z-zikr Batlas nâm karye tımâr tarafına hükm ve mezbûrların taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak üzere yedlerine hudûd-ı
33. erbaʿası muʿayyen hüccet-i şerʿiyye virilmişken hâlâ mukātaʿa-i mezbûr mutasarrıfı tarafından bu defʿa mahall-i mezbûra varan (boşluk) nâm kimesne
34. bunlar Âstane-i Saʿâdeti'mde iken mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye ve hilâf-ı defter-i hâkānî hâsıl olan mahsûlâtların fuzûlî zabt idüb
35. gadr-i küllî eylediklerin bildirüb mukaddemâ sâdır olan emr-i şerîfim mûcebince ʿamel olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden
36. Divân-ı Hümâyûn'umda mahfûz olan kuyûd-ı ahkâma mürâcaʿat olundukda vech-i meşrûh üzere emr-i şerîfim virildiği mestûr ve mukayyed bulunmağın
37. mukaddemâ sâdır olan emr-i şerîfim mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Kayseri sakinlerinden Ahan ve Arson'un ortakları olan Abraham ile aralarındaki anlaşmazlığın çözümlenmesi için Ahan ve Arson'un davalarının görülmesini talep etmesi hakkında.

64/2

Kayseriyye Monlası ve Kayseriyye Sancağı Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sen ki Kayseriyye Kādîsı Mevlânâ Mehmed Şaki zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Ahan ve Arson nâm zimmîler meclis-i şerʿa
2. varub medine-i Kayseriyye mütemekkinlerinden Moncosalıoğlu Abraham nâm zimmî ile şirket-i inân ile şerîkler olub bundan
3. akdem mesfûr Abraham mâl-ı şirketi daʿvâ ve huzûr-ı şerʿde mukaddemâ şirkete müteʿallık asl-ı mâl ve nemâ ve beynlerinde cereyân iden
4. emr u ihata ve muâmelâtdan her biri âharın zimmetlerin ibrâ-yı ʿâmm ile ibrâ vü iskāt eylediklerin sâbit ve mesfûrânın
5. yedlerinde cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilüb ve bu makūle ber-vech-i şerʿle görülüb edâ-yı zimmet birle hüccet-i
6. şerʿiyye virilen daʿvânın tekrâr istimâʿı memnûʿ iken mesfûr Abraham baʿzı kimesnelerin tahrîk daʿvâsıyla mücerred celb-i mâl
7. sevdâsıyla hilaf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ emr-i münîf âhar mahalle ihzâr teklîfi ile taʿaddî ve rencîdeden hâlî olmaduğun
8. bildirüb mahallinde şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf âhar mahalle ihzâr teklîfi ile taʿaddîsi
9. menʿu defʿ olunmak bâbında vâkıʿ-ı hâli hükm-i hümâyûnum virilmek recasına bi´l-iltimâs ʿarz eyledüğün ecilden
10. şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Kayseri Sancağı'nda sakin Salih'in Kayseri Sancağı Mütesellimi Mustafa Paşa'nın idaresi zamanından kalma vergilerden zimmetinde kalan paranın tahsil edilememesi ve bu paranın tahsil edilerek mütesellime teslim edilmesinin talep edilmesi hakkında.

65/ 1

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Süleyman zîde mecduhu Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb kabukethüdası oldığı ber-vech-i arpalık Kayseriyye Sancağı Mutasarrıfı Mustafa Paşa dâmet

2. meʿaliyehunun bundan akdem livâ-i mezbûrda mütesellim olub kaza-i mezbûrda sâkin Salih nâm kimesne zimmetinde mîr-i mîrân-ı mûmâ-ileyhe
3. ʿâ´id rusûmât-ı bagâd ve bâc ve gayrıdan mezbûrun zimmetinde bin (1000) guruş bâkī kalub taleb olundukda edâdan taʿallül
4. üzere olduğun bildirüb sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ilehsin maʿrifet-i şerʿle hesâbı görülüb zimmetinde olan meblağ-ı merkūm
5. hâlâ livâ-i mezbûr mütesellimi (boşluk) zîde kadruhu teslîm itdirilmek bâbında hükm-i hümâyûn recâ eylediği ecilden maʿrifet-i şerʿle görülüb
6. zimmetinde zuhûr iden hâlefine teslîm olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Kayseri Sancağı mütesellimininin, Murteza Paşa'nın kapukethüdası olan Süleyman Bey'in tasarrufunda olan kışlağın vergilerini ödemesini talep etmesi hakkında.

65/2

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Hâlâ Kayseriyye Sancağı mütesellimi olan (boşluk) zîde kadruhu ʿarzuhâl gönderüb kazâ-i mezbûrda (boşluk) nâm mahalde vâkıʿ
2. resm-i defter-i hâkānîde mîr-livâ hâssına sâhib yazılmış maʿlumetu´l-hudûd kadîmden kışlağın kānûn üzere
3. mîr-livâ hâssı tarafına ʿâ´id olan resm-i kışlağın ahz u kabzını hâlâ livâ-i mezbûr mutasarrıfı Murteza Paşa
4. dâmet meʿâliyehunun kabukethüdâsı olan Süleyman zîde mecduhu tarafından hâlâ bunun ʿuhde ve iltizâmında olduğun
5. bildirüb zikr olunan kışlağa koyun ve sâ´ir davarlar ile çıkub kışlayub otundan ve suyundan
6. intifâʿ idenlerden kānûn üzere mîr-i mîrân-ı mûmâ-ileyh tarafına ʿâ´id olan kışlak ve resimleri kendüye
7. ahz u kabz itdirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin vech-i meşrûh üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Niğde Kazası sakini Ahmet Bey'in babası Cafer'in, Hacı Baki ve beraberindeki kişiler tarafından kendisinden alacaklarının olduğunu iddia ederek eziyetle öldürülmesi üzere Ahmet Bey'in babasının katillerinin yakalanmasını talep etmesi hakkında.

65/3

Karaman Vâlîsine Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Ahmed Bey dimekle maʿrûf kimesne gelüb Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Ablon/Aylon (?) nâm karyeden yüz on yaşında iken helâken vefât iden
2. babası Cafer nâm kimesnenin kimesneye borcu ve kefâleti olmayub ve üzerine dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken
3. yine karye-i mezbûr sükkânından Hacı Baki ve Ebubekiroğlu (boşluk) ve Kara Mehmed ve karye-i mezbûr imâmı (boşluk) nâm kimesneler zuhûr ve birbirleriyle
4. yekdil ve şirrete sülûk bizim senden alacağımız vardır deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimi daʿvâcı ve kimi şâhid-zor olub
5. taʿaddî ve hevâlarına tâbiʿ vülûc ile yekdil ve bin yüz elli (boşluk) senesinde ol-bahâne ile babası mezbûru ahz ve habs
6. ve der-zincir ve eziyyet ile helâk idüb gadr eyledüklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfe virildüğün
7. bildirüb mûcebince şerʿle görülüb ber-mûceb-i fetvâ-yı şerîf icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Ilgın sakinlerinden Tatar Osman'ın borçlu olduğu Torun Mehmet'in vefat etmesi üzerine Tatar Osman'ın borcunu Torun Mehmet'in oğlu Haydar'a ödemesine rağmen, Haydar'ın da vefat etmesiyle mirasçıların yine alacak talep ederek sorun çıkarması ile ilgili Tatar Osman'ın şikâyeti hakkında.

65/ 4

Ilgın ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Ilgın sâkinlerinden Tatar Osman gelüb bunun Torun Mehmed Ağa dimekle maʿrûf kimesneye otuz guruş deyni olmağla mezbûr
2. Torun Mehmed fevt oldukda meblağ-ı mezbûru oğlu Haydar nâm kimesne bundan akdem taleb bu dahî meblağ-ı merkūm
3. mukābelesinde bir re´s kara sığır öküzü ve bir araba ve bir seccâde ve dört ketan bezi virüb bunun zimmetini
4. ibrâ idüb dahl icâb itmez iken mezbûr Haydar fevt olmağla mûrisi Hüseyin bin Musa nâm kimesne

5. zuhûr ve meblağ-ı mezkûru da'vâ ve vâkı'-ı şer' olduklarında vech-i meşrûh üzere olduğu şer'an
6. sâbit ve mu'ârazadan men' birle cânib-i şer'den hüccet-i şer'iyye virilüb ve bu makūle bir def'a şer'le görülüb
7. fasl olunub ibrâ-yı zimmet birle hüccet-i şer'iyye virilen da'vânın tekrâr istimâ'ı memnu' iken mündef' olmayub
8. hilâf-ı şer' ve mugâyir-i hüccet-i şer'iyye müdâhaleden hâlî olmaduğun bildirüb hilâf-ı şer' ve mugâyir-i hüccet-i
9. şer'iyye müdâhalesi men'u def' olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden hilâf-ı şer' ta'addîsi
10. men' olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Ilgın Kasabası Hakeb Şamlı sakinlerinin üzerlerine düşen vergileri ödemelerine rağmen kendilerinden fazla vergi talep edilmesi ile ilgili şikâyetleri hakkında.

65/5

Ilgın ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Ilgın Kasabası'na tâbi' Hakeb Şamlı (Hageb) (?) nâm karye ahâlîsi gelüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen 'avârız ve sâ´ir emr-i şerîfimle vâkı' tekâlîf ve imdâd-ı seferiyyelerin
2. edâda kusurları yoğiken a'yândan ba'zıları tahammüllerinden ziyâde tekâlif tahmîl ile rencîde eyledikleri ve cânib-i şer'den hüccet-i şer'iyye virildüğün bildirüb
3. hilâf-ı kānûn ve mugâyir-i hüccet-i şer'iyye müdâhaleleri men' olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğün ecilden kānûn üzere 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Karapınar sakinlerinden Musa, Mehmet ve bazı kişilerin paralarının Ali ve Bekir tarafından gasp edilmesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

65/6

Karaman Vâlîsine Karabınar ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Musa ve Mehmed ve diğer Mehmed ve Ömer nâm kimesneler gelüb bunların
2. üzerlerine şer'an bir nesne sâbit olmuş değil iken Karabınar
3. sükkânından el-Hâcc Ali ve Bekir nâm kimesneler kendü hâllerinde olmadıklarından
4. nâşî bin yüz elli (boşluk) senesinde ehl-i 'örfe istinâden mezkûr Musa'nın
5. seksen (80) guruşunu ve mezbûrların dahî otuz guruşların gasb idüb gadr

6. eylediklerin ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildirüb mûcebince
7. şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin
8. şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Karaman sakinlerinden Abdullah'ın kimseye bir zararı olmamasına rağmen yine aynı köyden Ali, oğlu Nebi ve beraberindeki kişilerin bahaneler öne sürerek Abdullah'ın mallarını gasp etmesi ve eşine zarar vermesi ile ilgili Abdullah'ın şikâyeti hakkında.

66/1

Karaman Vâlîsine ve Eyâlet-i Karaman'da Vâkıʿ Mevlânâ [boşluk] Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ (boşluk) nâm karye sükkânından Abdullah nâm gelüb bu kendü hâlinde ʿırzıyla mukayyed ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye
2. vazʿ ve taʿaddîsi olmayub şerʿan bir-vechile taʿaddî ve rencîde olunmak icâb itmez iken yine karye-i mezbûre sükkânından
3. olub şekāvet ile meşhûr dâ´imâ ibâddullaha hilâf-ı şerʿi şerîf taʿaddî ve îsâl-i mazarrat ʿâdet-i müstemirreleri
4. olan el-Hâcc Ali ve oğlu Nebi ve Uzun Mahmud ve karındaşı Ali ve Karaşeyhoğlu Hüseyin ve Mustafa
5. ve (boşluk) ve nâm kimesneler kendü hâllerinde olmayub birbirleriyle yekdil ve yekcihed ve bundan akdem sen ki zevcen (boşluk) nâm
6. hatunu bir husûs içün bizimle daʿvâsı olmağla ol-vakitde sen niçün menʿ eylemedün deyu ol-vechile
7. buna ʿırz ve ʿadâvet itmeleriyle icrâ-yı ʿırz ve ahz-ı intikam içün ızrâr kasdıyla hilâf-ı
8. vâkıʿ mevâdd isnâdıyla ve hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesine bin yüz elli (boşluk) senesinde teşekkî ve hilâf-ı
9. şerʿ-i şerîf bunun haddesiyle asub iki üç defʿa bunu bi-gayr-ı hakkın darb-ı şedîd ile darb eylediklerinden
10. gayrı zevcesi (boşluk) nâm hatunu dahî bi-gayr-ı hakkın darb ve üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmadın
11. bunun hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın cebren ve zulmen sekiz yüz (800) guruşun ahz ve gasb eylediklerinden sonra
12. siz dahî bizden teşekkî idersin zevcen mezbûr talâk-ı selâse ile mutallâ olsun deyu bunu cebren

13. şartlayub deyu ehl-i ʿırzından ve haddesinden cebren dövüş olub bunun emsâli nice güne zulm ve taʿaddîlerinin
14. nihâyeti olmayub ahvâlleri diğer gûn olduğun bildirüb şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve
15. bi-gayr-ı hakkın cebren ve zulmen ahz u gasb eyledikleri ol-mikdâr guruşu tamâmen tahsîl ve giru buna alıvirülüb
16. icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: İbradi Kazası Hatmi ve Günüm köylerinde Karabaki oğlunun ve beraberindeki kişilerin eşkıyalık haraketlerinde bulunarak ahaliden fazla vergi talep etmesi, mallarını ve paralarını gasp etmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

66/2

Karaman Vâlîsine ve Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Konya Kazâsı nâ´ibi mevlânâ-yı mûmâ-ileyh Süleyman zîde ʿilmuhusun mektûb gönderüb Adana Eyâletinde vâkıʿ
2. İbradi Kazâsı'na tâbiʿ Hatmi ve Günüm nâm karyeler ahâlîleri bâ-cemʿihim meclis-i şerʿa varub köyümüzde sâkin
3. Karabakioğlu dimekle maʿrûf şakī kendü hâlinde olmayub bin yüz kırk (boşluk) senesinden beru Karabet ve Abram zimmî
4. Melekhanı nâm mahallerde katʿ-ı tarîk ve katl-i nüfûs ʿâdet-i müstemirresi ve mâverâsı ihkāk (?) olduğundan mâʿadâ
5. Sakyaoğlu dimekle maʿrûf şakī ile yekdil ve zikr olunan Hatmi Karyesi'ne varub bi-gayr-ı hakkın
6. ahâlî-yi karyenin bin (1000) guruş nakd ve üç yüz (300) guruşluk mikdârı mahsûlât ve sâ´ir on iki kiseye bâliğ
7. bi´l-cümle eşyâların ahz ve gasb ve mezkûr Hatmi Karyesi sükkânından Mahmud Efendi ve Seyyid Yusuf dimekle
8. maʿrûf kimesneler haklarında ifk u iftirâ ile Konya Kalʿasında kalʿabend idüb baʿdehu mezbûrların haklarında
9. olan teşekkî ifk u iftirâ oldığı zâhir ve sen ki vezîr-i müşârun-ilehysin tarafından ıtlâk ve mürâfaʿa-i
10. şerʿ olmalarıyçün şakī-yi mezbûrlara mübâşir taʿyîn olundukda itâʿat eylemedüklerinden mâʿadâ Günüm

11. Karyesi ahâlîlerinden otuz nefer maʿlûmu´l-esâmî kimesnelerin mahsûlât ve emvâl ve eşyâlarını
12. dahî ihrâk-ı bi'n-nâr itmeleriyle kıbel-i şerʿden baʿde´l-keşf kırk kise akcaya bâliğ olmağla merkūm Karabaki
13. oğlu divân-ı Karaman'a ihzâr ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim virilmek recâsına vâkıʿ-ı hâli
14. sen ki nâ´ib-i mûmâ-ileyhsin bi´l-iltimâs ʿarz eyledüğü ecilden sen ki Karaman vâlîsi vezîr-i müşârun-ileyhsin
15. huzûruna ihzâr ve şerʿle görülüb ihkāk-ı hakk ve sıhhati üzere ʿarz olunmak bâbında fermân-ı ʿâlîşânım yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Harameyn-i Şerifeyn ahalisinin üzerlerine düşen vergilerini eksiksiz ödemelerine rağmen Gaffarzade Osman Ağa ve oğlunun fazla para talebiyle ahalinin mallarını ve paralarını gasp etmesi ile ilgili Şambayırı Aşireti'nden Kevenklioğlu İsmail'in şikâyeti hakkında.

66/ 3

Karaman Vâlîsine ve Yeniil Maʿa Türkman-ı Hâleb Nâ´ibine ve Voyvodası'na Hüküm ki,

1. Sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyh Mevlânâ Ali el- Ömeri ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Yeniil Havâssı'ndan olub Şambayırı ʿAşîreti'nden Kevenklioğlu İsmail
2. nâm kimesne meclis-i şerʿa varub Harameyn-i Şerîfeyn reʿâyâsının üzerlerine (boşluk) sen ki mevlânâ ve voyvoda-i mûmâ-ileyhsin sizden mâʿadâ
3. bir ferd umûrlarına konmayub mefruzu´l-kalem ve maktûʿu´l-kadem min-külli´l-vücûh serbestiyyet mukātaʿa olduğundan vâkıʿ olan mâl ve tekâlîfleri
4. senki voyvoda-i mûmâ-ileyhsin tarafına edâda bir-vechile kusurları yoğiken bundan akdem yaylakda erkân-ı aʿyândan Gaffarzâde Osman Ağa
5. ve oğlu Halil Ağa dimekle maʿrûf kimesneler âdet-i ağnâm alurum kasdıyla bunu ahz ve darb-ı şedîd ile darb ve yedi ʿaded devesini ahz
6. ve yetmiş guruşunu cebren ve kahren aldıkdan sonra develerini istiʿmâl ile istihlâk oldu deyu virmeyüb gadr-i küllî eylediklerinden
7. gayrı ehl-i ʿörfe gamz ve tekrâr iki yüz elli (250) guruşunu alub ve husûs-ı mezbûr ve vukūf-ı tâmmı olanlardan su´âl olundukda

8. fi´l-hakīka hâl-minvâl-i muharrer üzere olduğundan gayrı öteden beru erkân-ı karīne-i cemâ´at-i merkūme ve sâ´ir reʿâyâ-yı haremeyn yaylaya gelüb
9. taraf-ı âhardan bir kimesne dahl ve nesne talebiyle rencîde oluna gelmemişken mezbûrların Haremeyn-i Şerîfeyn reʿâyâlarına gûna-gûn tezvîrâtla daʿvâcılar
10. peydâ idüb hilâf-ı inhâ her-bâr ʿarz ve ʿiʿlâm itdirüb bu vechile reʿâyâ fukarâlarını tecrîm ve tağrîm ve zulm ve taʿaddîlerinin nihâyeti olmayub
11. perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis ve bâdî oldukların meclis-i şerʿde ehl-i sikāt ve sahîhatü´l-kelimât kimesneler ʿalâ-tarîki´ş-şehâde herbiri haber virmeleriyle
12. sen ki vezîr-i müşâr ve mevlânâ ve voyvoda-yı mûmâ-ileyhimsiz size hitâben emr-i şerîfim virilmek recasına bi´l-iltimâs ʿarz eylediğin
13. ecilden mezbûrân taʿyîn olunan (boşluk) zîde kadruhu mübâşir ve sen ki Karaman vâlîsi vezîr-i müşarun-ileyhsin maʿrifetinle ahz
14. ve sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin huzûruna ihzâr olunub maʿrifet-i şerʿle ve sen ki voyvoda-yı mûmâ-ileyhsin maʿrifetinle hak ve adl üzere
15. görülüb fuzûlî cebren ve kahren aldıkları develeriyle akcaları baʿde´s-sübût ʿalâ-eyyi-hâl tahsîl ve ihkāk-ı hakk ve hilâf-ı şerʿve kānûn reʿâyâ-yı vakfa taʿaddî itdirilmemek bâbında fermân-ı ʿâlîşânım sâdır olmuşdur. Fî evâhir-i Şevvâl sene1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Kayseri Kazası Darsiyak Köyü sakinlerinden Mihail'in babası ve annesinin ölmesi üzere mirasın Mihail ve kız kardeşleri arasında paylaşılmasına rağmen kız kardeşi Abranya'nın tekrar anlaşmazlık çıkarması ile ilgili Mihail'in şikâyeti hakkında.

67/1

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Darussiyak nâm karye mütemekkinlerinden Mihail nâm zimmî gelüb bunun bundan akdem
2. babası Sefer nâm zimmî ve vâlidesi Sehad nâm nasrâniyye hâlik olduklarında emlâk ve terekeleri irs-i
3. şerʿle buna ve kız karındaşları Karim ve Abranya nâm nasrâniyyelere mahsûsa olub baʿdehu kız karındaşı
4. mesfûre Abranya medine-i mezbûrede vâkıʿ babası ve vâlidesi hâlik-i mesfûrândan müntakıl
5. maru´z-zikr emlâk ve metrukātdan isâbet iden hisse-i irsiyyesiyçün ʿalâ-vechi´t-tehâric tarafından

6. Sava nâm zimmî vekâletiyle altmış (60) guruş mukābelesinden sulh ve bedel-i sulhdan meblağ-ı merkūmu tamâmen
7. edâ ve teslîm ve husûs-ı mezbûra müteʿallık ʿâmme-i daʿvâdan zimmeti ibrâ vü iskāt birle cânib-i şerʿden
8. hüccet-i şerʿiyye virilen daʿvânın tekrâr istimâʿı memnûʿ iken mesfûre Abranya zuhûr ve şirrete
9. sâlik ve mücerred taʿcîz ve celb-i mâl içün zevci Nikola nâm zimmîyi ızrâr kasdıyla tarafından
10. vekîl ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i ibrâ ve hüccet-i şerʿiyye buna taʿaddî ve rencîde ve gadr sevdâsında
11. olduğun bidirüb hüccet-i şerʿiyye mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye
12. bunu taʿaddî ve rencîde itdirilmeyüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin
13. şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Larende Kasabası sakinlerinden Hüseyin'e ait evin basılması ve mallarının yağmalanması ile ilgili Hüseyin'in şikâyeti ve mallarının geri alınması talebi hakkında.

67/2

Larende ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kasabası mahallâtından Gazi Dükkan Mahallesi sâkinlerinden Hüseyin nâm kimesne
2. Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bu kendü hâlinde ʿırzıyla mukayyed olub ve üzerlerine dahî şerʿan
3. bir nesne sâbit olmuş değil iken yine Larende Kasabası'ndan diğer Hüseyin Ağa dimekle maʿrûf kimesne zuhûr
4. ve yine kasaba-i mezbûrda vâkıʿ Dervahcı/Deruhcu Mahallesi sükkânından olub mütegallibeden Deli Ahmed ve Sabici
5. Ali Köse dimekle meşhûr ve sâ´ir hevâlarına tâbiʿ maʿlûmu´l-esâmî kimesneler ile müttefîk ve bin
6. yüz elli senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın hânesini basub emvâl ve erzâkını yağma
7. ve gâret ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediğin bildirüb şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf

8. yağma ve gâret eyledikleri emvâl ve erzâkı alıvirilüb ihkāk-ı hakk ve hilâf-ı şerʿ-i
9. şerîf taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediğin ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde 1155 (28 Aralık 1742- 6 Ocak 1743)

Özet: Kayseri Kalesi görevlilerinin aldıkları vergilere kanaat etmeyerek daha fazlası için Kayseri Sancağı Kuramaz Nahiyesi Eskillülü Köyü ahalisine zulüm etmeleri ve ahalinin perişan olmalarına sebep olmaları ile ilgili ahalinin yaptığı şikâyet hakkında.

67/3

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kalʿası mustahfızânına mahsûs gedik tımâr karyeleri Kayseriyye Sancağı'nda ve muzâfâtında Kuramaz Nâhiyesi'nde Eskillülü nâm karye ahâlîleri gelüb bunların
2. karyelerinin defter-i hâkānîde mâlikânesi vakf ve divânîsi Kayseriyye Kalʿası'nın bir nefer serbölük ve dört nefer mustahfızânın gedik tımârları mülhakātından olmağla
3. kalʿa-i merkūme müstahfızları karye-i mezbûrenin dîvân tarafına ʿâ´id olan mahsûl ve rusûmundan herkes berâtları yazularına göre hisselerine düşeni
4. kānûn ve defter mûcebince ahz u kabzına kanâʿat itmeyüb hilâf-ı kānûn ve defter ziyâde talebiyle taʿaddî ve herbirleri vakitlü ve vakitsüz ziyâde atlu
5. ve âdem ile bunların karyelerine varub ehl u iʿyâlleriyle sâkin oldukları evleri üzerlerine konub müft u meccânen yem ve yemek
6. ve koyun ve kuzu ve sâ´ir zâd u zahîrelerin aldıklarından mâʿdâ reʿâyâ fukarâsına envâʿ cevr ve zulm ve taʿaddî ve mugâyir-i kānûn ve defter
7. zulmen bi-gayr-ı hakkın akcaların alub bunun emsâli zulm ve taʿaddîlerinden tâkāt getüremeyüb perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis oldukların
8. bildirüb kānûn ve defter mûcebince ʿamel olunub mugâyir-i kānûn ve defter ol-vechile olan zulm ve taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
9. recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnum ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Kuramaz Nâhiyesi'ne tâbiʿ Karye-i Esküllü
10. nısf-ı mâlikâne vakf-ı evlâd-ı Hacı Davud ber-mûceb-i defter-i ʿatîk hâlâ Kadirşah Hatun bintu Melik Ağa bintu el-vakfü´z-zükûr ve nısf-ı
11. âhar Melik Ömer bin Piri nısf-ı sehîm mezkûr ve Melik Gül Ağa rubʿ sehmi mezkûresi yirmi beş (25) dirhem ve Melikhan Paşa nısf-ı sehîm-i mezkûr ve Melikhan Paşa
12. üç sehîm ve nısf-ı mezkûr ve Melik Sultan ʿan-nısf-ı sehîm-i mezkûr divânî veʿörfiyyesi neferân seksen iki ve zemîn âded on yedi hâsıl-ı

13. dîvânî maʿa çiftlik hisse-i hums-ı gendüm ve nısf-ı ʿöşr-i meyve yekûn maʿa gayrihi altı bin dört yüz (6400) akca ve mâlikâne-i gendüm ve şaʿîr ve nısf-ı ʿöşr-i meyve yekûn
14. maʿa gayrihi dört bin iki yüz yetmiş (4270) akca yazu ile defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde karye-i mezbûrenin âharı bin dört yüz (1400)
15. akca dîvânî yazusundan bin sekiz yüz (1800) akcası ifrâz ve maʿa gayrihi bir görülüb üç bin (3000) akca Kayseriyye Kalʿası ser-bölüğüne mahsûs bir gedik
16. tımâr ve gedik tımâr-ı mezbûr ile kalʿa-i merkūme ser-bölüğü hâlâ berât ile Ali veled-i Hacı İbrahim üzerinde bir defʿa dahî bin sekiz yüz
17. ve iki defʿa dahî bin dört yüz (1400) akcası dahî ifrâz olduğu Kayseriyye Kalʿası müstahfızânına mahsûs üç ʿaded
18. gedik tımârlar olub ve bin sekiz yüz (1800) akca yazar bir gedik tımârın icmâl bozulmamak üzere dokuz yüz (900) akcası Abdullah veled-i Ömer
19. ve dokuz yüz (900) akcası dahî Seyyid Ahmed ve bin dört yüz (1400) akca yazar iki ʿaded gedik tımârlar dahî Ahmed veled-i Hüseyin ve Ali
20. bin Nuh'un başka başka berât-ı şerîfimle üzerlerinde oldığı mestûr ve mukayyed bulunmağın defter-i hâkānî ve kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Mehmet Bey'in Karaman Ereğlisi sakinlerinde olan alacağını tahsil edememesi ve dahası parasının da gasp edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

67/4

Karaman ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Mehmed zîde ʿilmuhu gelüb Ereğli-yi Karaman Kazâsı
2. sâkinlerinden ve mütegallibeden maʿlûmu´l-esâmî kimesnelerin
3. buna ʿırz-ı dünyeviyyeleri olmağla mücerred icrâ-yı ʿırz
4. ve celb-i mâl kasdıyla ehl-i ʿörf tâ´ifesiyle yekdil ve bin yüz elli senesinde
5. hilâf-ı şerʿ ve bi-gayr-ı hakkın iki yüz (200) guruşdan mütecâviz akcasını
6. alub gadr eyledüğün ve mezbûrlar hâlâ taht-ı kazânızda
7. mürûr üzere oldukların bildirüb bulundukları mahalde şerʿle görülüb
8. mezbûrların aldıkları ol-mikdâr guruş hakkı buna alıvirilüb
9. icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Şevvâl sene 1155 (19-27 Aralık 1742)

Özet: Vefat eden Hasan ve Hüseyin'in çocukları Seyit Mustafa, Seyit Ahmet ve Seyit Mehmet ile Seyide Fatma'nın Yediağaç Köyü'nde evvelden beri yarı hissesine ortak oldukları toprakların tamamının Zaviyedar Ahmet Bey tarafından zapt edilmek istenmesi ile ilgili Hasan ve Hüseyin'in çocuklarının şikâyetleri hakkında.

68/1

Karaman Vâlîsine ve Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûr sâkinlerinden müteveffâ Hasan ve Hüseyin Bey evlâdlarından sâdât-ı kirâmdan Seyyid Mustafa ve Seyyid Ahmed ve Seyyid Mehmed ile Seyyide Fatıma
2. gelüb kazâ-i mezbûra tâbiʿ Yediağaç nâm karye tobrağında maʿlûmu´l-hudûd bir mikdâr yerlerin selâtin-i maziyyeden beru bunların cedleri merkūmlara
3. hîbe ve temlîk ve yedlerine mülknâme-i hümâyûn virildikden sonra merkūmlar dahî ol-yerlere mutasarrıf ve hâsıl olan gallesinin nısfını
4. evlâd-ı evlâd ve evlâdına ʿale´s-seviyye ve nısfını zâviyesinin âyende ve revendeye itʿâm-ı taʿâm itmek üzere şart ve taʿyîn
5. ve vakf-ı defter-i hâkānî de mukayyed ve bunlar dahî evlâd-ı vakfımızı basub bundan akdem kendülerine intikāl ve şart-ı vâkıf olan hâsıl-ı
6. gallenin nısfının bunlar ve nısfını dahî zâviye-i mezbûrun zâviyedârı olan kazâ-i mezbûrda Ahmed nâm kimesne ahz ve kabz ide
7. gelmişken mezkûr kanâʿat itmeyüb cümle galleyi tegallüben zabt ve bunlara hisselerin virmedüğünden mâʿadâ âyende ve revendeye itʿâm ve taʿâm
8. itmeyüb bi´l-külliye ekl u belʿ mezbûra sarf ile istihlâk ve ziyâde gadr eyledüğün ve bu bâbda Şeyhu´l- İslâm'dan fetvâsı olduğun
9. bildürüb fetvâ-yı şerîfe ve yedlerinde olan vakf-ı maʿmûlun-bihâ mûcebince şerʿle görülüb şart-ı vâkıf olan galle-i mezbûrdan hisseleri alıvirilüb
10. mezbûra hilâf-ı şart-ı vâkıf olan galle-i mezbûrlar hisseleri alıvirilüb ve baʿdehu hilâf-ı şart-ı vakfa muhâlefet itdirmeyüb icrâ-yı hakk
11. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Larende Kazası Öküz Köyü'nden Fettah oğlu Hasan ve beraberindeki kişilerin iki kişiyi zorla nikâhlamak istemesi ve buna karşı çıktıklarını öne sürerek İmamoğlu Mehmet, Seyit Salih ve Resul'a yaptıkları kötülükler ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve gasp ettikleri malların geri alınmasını talep etmeleri hakkında.

68/2

Karaman Vâlîsine Larende ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kazâsı'na tâbiʿ Öküz (?) nâm karye ahâlîsinden İmâmoğlu Mehmed ve Seyyid Salih ve Resul nâm kimesneler gelüb bunlar
2. kendü hallerinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîleri olmayub ve üzerlerine dahî şerʿan bir nesne
3. sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine karye-i mezbûre sâkinlerinden olub Bostan tâ´ifesinden Fettah oğlu Hasan
4. ve Türkman Eşiroğlu Süleyman ve Memiş Ahmed dimekle maʿrûf nâm kimesneler bunların karyelerinde nehb itmeleriyle kendü
5. hâllerinde olmadıklarından nâşî yine karye-i mezbûre sâkinelerinden (boşluk) nâm hatunu Türkman tâ´ifesinden Kara Hüseyin nâm kimesneye
6. ʿakd-i nikâh itmek murâd eylediklerinde mezbûr dahî mezkûra nefsini ʿakde rızâ virmedikde bunlara sizler mâniʿ
7. oldunuz deyu bunlara adâvet dürlü ifk u iftirâ ile hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesine istinâden bin
8. yüz elli (boşluk) senesinde birkaç nefer levendât eşkıyâsıyla karye-i mezbûrede vâkıʿ menzîllerin basub bunlar dahî havflarından
9. firâr eylediklerinden mezkûrlar ehl u ʿiyâllerine taʿarruz ve hetk-i ʿırz taʿaddî ve emvâl ve eşyâların gasb ve gâret
10. ve ziyâde gadr ve taʿaddî ve tecâvüz itmeleriyle mezkûrların zulm ve taʿaddîlerine tâkāt getüremeyüb ahvâlleri
11. vücûh ile diğer gûn olduğun bildirüb şer'le görülüb mezkûrların gasb ve gâret itdirdikleri emvâl ve
12. eşyâları kendülere alıvirilüb fimâ-baʿde taʿaddî itdirmemek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Bozkır Kazası Sinandı Köyü sakinlerinden Abdullah Efendi ve kardeşi Muhsin Çelebi'ye, Dede Beşe ve beraberindeki kişilerin Abdullah Efendi'nin kızını kaçırarak, yaptıkları kötülükler hakkında.

68/3

Karaman Vâlîsine ve Bozkır ve [boşluk] Kādîsına Hüküm ki,

1. Bozkır Kazâsı'na tâbiʿ Sinandı nâm karye sâkininden Seyyid Ahmed gelüb bunun ʿiyâli ve civârında Abdullah Efendi ve karındaşı
2. Muhsin Çelebi dimekle maʿrûf kimesneler ʿiyâl ve evlâdlarıyla kendü hâlinde bir yerde iken Bozkır Kazâsı sâkininden Dede Beşe ve karındaşı
3. Kara Veli ve Yörük Yahya (boşluk) ve Yörük Karacalı Ahmed oğlu Ali nâm şakīler bin yüz elli (boşluk) senesinde esef (…) âlet ile
4. üzerlerine varub herbirlerin cerh ve darb ve şütûm-ı galîza ile şetm iderek içlerinden bunun bikr-i bâliğa kızı Zeyneb nâm bikr-i
5. bâliğayı cebren ahz ve dağlara götürüb gezdürüb şekāvet ve mezkûrlar öteden beru zamanda muʿayyen ve ehl-i ʿırza
6. töhmet ve bunun emsâli zulm ʿâdet-i müstemirreleri olan Bozkır Kazâsı'ndan Arabınoğlu Seyyid Çelebi dimekle şakī muharrikleri olduğu
7. aʿyân-ı vilâyet eşkıyâ-yı merkūma himâyet ve siyânet üzere olduğuna binâ´en ihkâk-ı hakk mümkün olub mağdûr olduğun
8. bildirüb sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin maʿrifetinle şerʿle görülüb eşkıyâ-yı mezbûr ve muʿâvinler-i mezbûrûn şerʿle
9. huzûrunda icâb iden icrâ-yı hakk ve kızı mezbûre kendüye alıvirüb icrâ-yı şerʿ ve ihkâk-ı hakk olunmak
10. bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde (28 Aralık 1742- 6 Ocak 1743)

Özet: Larende Kasabası'ndan Ali, Mehmet ve beraberindeki kişilerin, Larende Kasabası'nda tasarrufunda vergi alınması icap eden toprak bulunduran kişilerin vergilerini ödememeleri ile ilgili şikâyetleri ve bu kişilerden vergilerin tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

68/4

Larende ve [boşluk] Kādîlarına hüküm ki,

1. Larende Kasabası ahâlîsinden Ali ve Mehmed ve sâ´ir maʿlûmu´l-esâmî kimesneler Süddei Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bunlar
2. yine kasaba-i mezbûr sükkânından maʿlûmu´l-esâmî kimesnelerin kasaba-i mezbûre tobrağında biʿl-fiʿil zabt ve tasarruflarında
3. hâneye bağlu tekâlîf alınmak icâb ider emlâk ve yerleri olmağla üzerlerine edâsı lâzım gelen

4. ʿavârız ve imdâd-ı seferiyye ve hazariyye ve sâ´ir emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîfden aʿlâ ve evsât ve ednâ iʿtibârıyla
5. tahammüllerine göre hisselerine düşeni taleb eyledikde mezbûrlar menʿ ve (…) olduklarında hisselerine düşeni
6. virmeyüb bunlara saldırub ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin bildirüb hisselerine düşeni bedelleriyle
7. mâʿen edâ itdirilüb taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden kānûn üzere
8. ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde (28 Aralık 1742- 6 Ocak 1743)

Özet: Larende Kazası İbrada Köyü ahalilerinin vekil seçtikleri ve herkesin memnun olduğu Mehmetve diğer Mehmet'e müdahale etmek gerekmezken ahaliden bazılarının biz sizin vekil olmanızı istemiyoruz diyerek vekillere müdahale etmesi ile ilgili İbrada Köyü ahalisinin şikâyeti hakkında.

69/1

Karaman Vâlîsine ve Larende ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kazâsı muzâfâtından İbrada nâm karye ahâlîleri Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb karye-i mezbûrda sâkin Mehmed Efendi bin Halil Efendi
2. ve Mehmed Ağa bin Süleyman Ağa nâm kimesneler bâ-fermân-ı ʿâlî vâkıʿ olan tekâlîf ve sâ´ir umûr ve husûsların görmeğe rızâları
3. ve cümle maʿrifetiyle vekîl nasb ve taʿyîn ve mezkûrlar dahî ʿuhdelerine lâzım gelen hizmetleri sadâkāt ve istikāmet üzere görüb herkes
4. kendülerden râzı ve şükrân üzereler olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf bir ferde vazʿ ve taʿaddîlerin olmayub ve Larende Kazâsı Nâ´ibi
5. Seyyid Ahmed tarafından virilen hüccet-i şerʿiyyeye mugâyir bir dürlü dahl olunmak icâb itmez iken ashâb-ı ağrazdan baʿzıların mücerred
6. icrâ-yı ʿırz içün biz sizin vekîl olduğunuzu istemeyiz deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî ve nizâʿdan hâlî olmadıkların ve yedinde
7. hüccet-i şerʿiyyeleri olduğun bildürüb virilen hüccet-i şerʿiyye mûcebince ʿamel olunub mezkûrların vekâletleri umûruna hilâf-ı
8. şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye vekâletlerine bi-vechi müdâhale itdirilmeyüb zâhir olan taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri

ecilden şerʿle görülmek için yazılmışdır. Fî evâ´ili Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Hacı Ali'nin, Bozulus Kazası Armudlu Köyü ahalilerinden olan Çalık Osman ve diğer Osman ve bazı kişilerde olan alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

69/2

Karaman Vâlîsine ve Bozulus ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Hacı Ali nâm kimesne gelüb Bozulus Kazâsı'na tâbiʿ Armudlu nâm karye mahallâtından Bahadırlı ve Tekeli mahallelerinde sâkin Çalık Osman
2. ve Hoca Osman ve Hacı Pîr Ali ve Hacı İsmail ve Numan ve Kırık Ömer (boşluk) nâm kimesnelerin zimmetlerinde bin yüz elli (boşluk) senesinde cihet-i
3. şerʿden yüz elli dört buçuk (154.5) guruş alacak hakkı olub bundan akdem taleb eyledikde virmekde taʿallül üzere oldukların şerʿle
4. mürâfaʿa ve meblâğ-ı merkūma hükm ve voyvodaları maʿrifetiyle tahsîl için taraf-ı şerʿden mürâsele virilmişken yine maʿlûmu´l-esâmî edâda muhâlefet
5. ve gadr üzere olmalarına müşʿîr sen ki Bozulus Kādîsı Mevlâna Abdurrahman zîde fazluhusun tarafından husûs-ı mezbûra zâmin olduğun
6. bildürüb şerʿle görülüb meblağ-ı merkūm dahî mezbûrâna voyvodaları maʿrifetiyle tamâmen tahsîl ve alıvirilüb edâ-yı şerʿ
7. ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek için yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Niğde sakinlerinden Yorgi'nin Kalodir'e sattığı mülkünden vazgeçerek geri almak istemesi ile ilgili Kalodir'in şikâyeti hakkında.

69/3

Niğde Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûr sâkinlerinden Kalodir nâm zimmî gelüb Niğde Kazâsı sükkânından Yorgi nâm zimmî mutasarrıf olduğu mülk menzîlini buna iki yüz (200) guruşa furûht
2. ve bu dahî meblağ-ı mezbûru mesfûra tamâmen edâ ve teslîm itmekle mülk-i müşterâsına bir-vechile dahl olunmak icâb itmez iken mesfûr Yorgi nâm zimmî tekrâr
3. şirrete sülûk ve menzîl-i mezkûr için nâdim oldum deyu hevâsına tâbiʿ kimesneler ile yekdil ve mücerred menzîl-i mezbûru bunun yedinden almak sevdâsıyla

4. gadr itmeleriyle bundan akdem mesfûr ile bir kaç def'a mürâfa'a-i şer' olduklarında bunun üzerine şer'an bir nesne sâbit olmamakla bi-vech-i şer'î
5. mu'ârazadan men' birle cânib-i şer'den tenbîh olunmuşken mesfûr Yorgi Zimmî mütenebbih olmayub ba'zı mürûr da'vâya tasaddî ve buna gadr-i küllî
6. murâd eyledüğün bildürüb mesfûr Yorgi Zimmî şirret-i da'vâya tasaddî ider ise âhar mahalde istimâ' olunmayub Divân-ı Hümâyûn'umda huzûr-ı
7. âsâfîde görülmek içün Âstâne-i Sa'âdet'ime havâle olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylemeğin hilâf-ı şer' ta'cîze tasaddîsi vâkı' ise vech-i meşrûh üzere havâle olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilka'de sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Şeyh Yahya ve Şeyh Hüseyin'in kardeşleri Mustafa'nın, Gaferyat Kazası sakinlerinden olan Seyit Mustafa'dan alacağını tahsil edemeden vefat etmesi üzere alacak hakkının Şeyh Yahya ve Şeyh Hüseyin'e geçmesi; fakat kişilerin bir türülü alacaklarını tahsil edememeleri ile ilgili şikâyetleri hakkında.

69/4

Karaman Vâlîsine ve Konya Kāzâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Meşâyıhdan kıdvetu´s-suleha ve sâlikîn Şeyh Yahya ve Şeyh Hüseyin zîde salâhahumâ gelüb bunların karındaşları
2. Taberdârân-ı Hâssa'dan Saka Paşa Yedi Hafta dimekle ma'rûf El-Hâcc Mustafa'nın eyâlet-i Karaman'dan Gaferyat
3. Kazâsı sâkinlerinden Topal Mehmed Efendizâde dimekle ma'rûf Seyyid Mustafa nâm kimesne zimmetinde karındaşları
4. mezkûrun memhûr ve ma'mûlun-bih deyn temessükleri mûcebince bin yüz kırk (boşluk) senesinde ma'lûmu´l-mikdâr alacak hakkı olub
5. ve karındaşları mezkûr fevt ve muhâllefâtı irs-i şer'le bunlara intikāl ve bi´l-verâse taleb eylediklerinde
6. yedi sekiz seneden beru edâda ta'allül ve muhâlefet üzere olduğun zâhir ve nümâyân olduğundan nâşî yedlerinde
7. olan temessüğüne Gafaryat sâkinlerinden diğer Mustafa Efendi dimekle ma'rûf kimesneye teslîm ve meblağ-ı mezbûru
8. Seyyid Mustafa'dan ahz ve kabz ve taraflarına îsâle vekîl nasb itmişler iken bu âna gelince

9. asla bir haber ve eseri zuhûr itmeyüb mâl-ı mûrisleri zimmetlerinde kalub gadr murâd eylediklerin
10. ve taraflarında Narcı İbrahim nâm kimesneyi vekîl eylediklerin bildirüb sen ki vezîr-i
11. müşârun-ileyhsin mezkûrlar maʿrifetinle Konya'ya ihzâr ve şerʿle görülüb memhûr temessükleri mûcebince
12. zimmetinde sâbit ve müteveccih olan mâl-ı mûrisleri tamâmen tahsîl ve vekîl-i mezbûra bî-kusûr
13. alıvirülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden vech-i meşrûh üzere şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Seyit Hacı İsmail'in Kayseri sakinlerinden Hacı Osman'dan aldığı borca Hacı Osman'ın fazlaca faiz uygulaması ile ilgili Seyit Hacı İsmail'in şikâyeti hakkında.

69/5

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid Hacı İsmail zîde şerefuhu ʿarzuhâl idüb
2. Kayseriyye sâkinlerinden Hacı Osman Halîfe nâm kimesneye bin yüz elli (boşluk) senesinde
3. cihet-i kefâletden yüz elli (150) guruş deyni olub beher sene bunun üzerine
4. devr-i şerʿî ve lâzım-ı rıbh olunmuş değil iken mezbûr her sene
5. otuzar guruşdan bilâ-devr murâbaha nâmıyla asl-ı mâldan ziyâde üç yüz (300)
6. guruş akcası alub ziyâde gadr itmekle baʿdehu bu dahî bilâ-devr rıbh-ı mezbûrun
7. asl-ı mâl mikdârını asliyye tutub ziyâdesini giru istirdâd
8. itmek istedikde bi-vech-i şerʿî taʿallül ve gadr sevdâsında olduğun ve bu bâbda
9. daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfe virüldüğün bildirüb fetvâ-yı şerîfe
10. mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: İncesu Kazası'nda serdar olan Altmışyedi Cemaati'nin Bölükbaşı Mehmet Bey'in serdarlığının kaza ahalisinin kendisiyle ilgili olumlu görüşe sahip olmasına rağmen, Uzun Mustafa Beşe ve Cebeci Hüseyin Beşe tarafından tanınmaması üzere İncesu Kazası naibinin Mehmet Bey'e müdahale edilmemesini talep etmesi hakkında.

70/1

İncesu Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki İncesu Kazâsı Nâ´ibi Mevlânâ Kasım zîdeʿ ilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb İncesu Kazâsı'nda hâlâ
2. serdâr olan Altmışyedi Cemâʿati'nin Bölükbaşı Mehmed zîde kadruhu bu sene serdârlık mektûbunu mahfil-i
3. şerʿe götürüb kuzât-ı merkūm mahzârında kırâʿat olundukda içlerinden Uzun Mustafa Beşe ve Cebeci
4. Hüseyin Beşe dimekle maʿrûf kimesne mahfil-i şerʿde cevaba tasaddî ve serdârlık mektûbunu teslîm-i kayd ve
5. sebt-i sicîl olunduğu halde dahî biz ve etbâʿımız merkūm Mehmed'e itâʿat itmezüz deyüb bir mahalle cemʿ
6. ve merkūm Serdâr Mehmed'in sû-i hâlini müşʿîr ve ifk u iftirâları mutazammın mahzâr peydâ ve merkūm Serdâr
7. Mehmed'in ahvâli ahâli-yi vilâyetden su´âl olundukda ʿulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ ve reʿâyâ ve berâyâ merkūm
8. Serdâr Mehmed çeri ve cesur ve yaramazın hakkından gelür ve ehl-i ʿırz olanlar rahat olurlar deyu
9. meclis-i şerʿde haber virdiklerini bi´l-iltimâs sen ʿarz ve İncesu Kazâsı'nda hâlâ serdâr olan
10. Altmışyedi Cemâʿati'nin merkūm Mehmed'in hüsn-i hâlini müşʿîr ve kazâ-i mezbûr sükkânından Uzun
11. Mustafa Beşe ve Cebecioğlu Hüseyin Beşe dimekle maʿrûf kimesneler kendü hâllerinde olmayub bâlâda
12. tahrîr olunduğu üzere ve kendileri mutazammın iʿlâmı mûcebince sâdır olan fermân-ı ʿâlîye imtisâlen
13. mezbûrdan kimesneleri baʿde´l-yevm kendü hallerinde olmak üzere mahallinde maʿrifet-i şerʿle tenbîh olunub
14. mezbûr serdâr-ı merkūm muhâlefet zımnında yavuz hareketleri ve gerek bir ferde taʿaddîleri vâkıʿ olur ise
15. haklarından gelmek üzere keyfiyetleri ʿarz ve ʿi'lâm olunmak bâbında biʿl-fi´il Dergâh-ı Muʿallâm yeniçerileri

16. ağası olan vezîrim Hasan Paşa edâmallâhu taʿâlâ iclâluhuya iʿlâm itmeğin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâʾil-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Mehmet Bey'in Sivas ve Konya sancaklarında Budaközü ve başka nahiyelerde tasarrufunda olan toprakların mahsül ve rusumuna Esbkeşan Mukataası voyvodalarının kendi tasarruflarındaki toprakların mahsül ve rusumuna kanaat etmeyerek müdahale etmesi ile ilgili Mehmet Bey'in şikâyeti hakkında.

70/2

Karaman Vâlîsine ve Eskiil ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Zuʿamâdan Mehmed zîde kadruhu gelüb Sivas ve Konya sancaklarında Budaközü ve gayrı nâhiyelerde Karalar nâm karye
2. ve gayrıdan yirmi bin dört yüz (20.400) akca zeʿâmete berât-ı şerîfimle mutasarrıf olub zeʿâmeti mülhakātından Konya Sancağı'nda Eskiil Nâhiyesi'nde
3. yedi yüz akca (700) yazusu olan İki Konun Yeri müstakıllen mûmâ-ileyhin zeʿâmeti mülhakātından olub âhardan bir-vechile dahl olunmak icâb
4. itmez iken Esbkeşan Mukāataʿası mülhakātından Eskiil Kazâsı'nda Gene Mezraʿasında yetmiş dört nefer reʿâyâ ve Mezraʿa-i Gene ve Çiftlikiller
5. müstakıl yurtlarıdır deyu ber-mûceb-i tahrîr-i cedîd ve defter-i hâkānîde mukayyed olmağla mukāataʿa-i merkūm voyvodaları ber-mûceb-i defter-i hâkānî mukāataʿa-i
6. mezbûreye hâsıl kayd olunanı ʿahz u kabza kanâʿat itmeyüb hilâf-ı defter-i hâkānî ve mûmâ-ileyhin yedinde olan berât-ı şerîfime mugâyir
7. zeʿâmeti mülhakātından sâlifuʾz-zikr karyesinin zeʿâmeti tarafına ʿâʾid olan mahsûl ve rusûmuna fuzûlî müdâhale ve taʿaddî
8. eyledüğün bildürüb defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı defter-i hâkānî taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
9. recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Eskiil
10. Nâhiyesi'ne tâbiʿ on bir nefer reʿâyâ ve hâsıl-ı tahtında gendüm ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihâ yedi yüz (700) akca yazar karye-i İki Konun Yeri
11. defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde maʿa gayrihi üç bin dokuz yüz (3900) akca bir icmâl ve icmâl-i mezbûr tamâmen

12. merkūm Mehmed kaydında ve yüz kırk yedi senesinde bâ-fermân-ı ʿâlî Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olunan Esbkeşan Reʿâyâsı
13. Mukātaʿası ve defteri yazıldığı mahalde Eskiil Kazâsı'na tâbiʿ yetmiş üç nefer reʿâyâ ile der-Karye-i Gene Mezraʿa-i Gene ve Çiftlikiller
14. müstakıl yurtlarıdır deyu mukayyed kemâ-kân ve deftere kayd olundu ve cemâʿat-i mezbûrenin ellerinde hüccet-i şerʿiyyeleri vardır
15. mûcebince ʿamel oluna gelmişdir deyu defterhânede mestûr olduğu üzere kurâ-i sâ´iresiyle ol-dahî muharrir kalemiyle defter-i
16. mezbûrda tahrîr olunmağın ber- mûceb-i defter-i hâkānî zeʿâmet-i mezbûrenin icmâl ve mufassalı başka ve Esbkeşan tarafı
17. dahî başka olduğun biʿl-fiʿil Defter Emîni olan Seyyid Ali Kâtibi ʿarz itmeğin defter emîni ʿarzı mûcebince
18. ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Aksaray Kazası'na bağlı Ihlara Köyü sakinlerinden Seyfullah, Hasan ve beraberindeki kişilerin Halveli Köyü sakinlerinden Ahmet'e kendilerine karşı olumsuz bir durumda onların kefilleri olduğunu söylemeleri ve zararlarını karşılayacaklarına söz vermelerine rağmen Ahmet ve babasının hapis edilerek paralarının gasp edildiğinde sözlerini tutmamaları ile ilgili Ahmet'in şikâyeti hakkında.

70/3

Karaman Vâlîsine ve Aksaray Kādîsına Hüküm ki,

1. Aksaray Kazâsı'na tâbiʿ Halveli nâm karye sâkinlerinden Ahmed gelüb yine kazâ-i mezbûra tâbiʿ Ihlara nâm karye sükkânından Seyfullah ve Hasan ve Mehmed
2. ve diğer Mehmed nâm kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinde bir husûsları içün bunu ve babası Mehmed nâm kimesneyi ehl-i ʿörf tâ´ifesine irsâl
3. ve eğer ehl-i ʿörf tâ´ifesi tarafından zulmen mülkün ahz olunur ise biz zâmin u kefîlleriz deyu taʿahhüd eylediklerinden sonra ehl-i ʿörf
4. tâ´ifesi bunları habs ve babası mezkûr mahbûs oldığı halde fevt oldığından mâʿadâ bunun zulmen bin iki yüz (1200) guruşu
5. ahz olunmağla bu meblağ-ı mezbûru merkūmlardan taʿahhüd ve tekfîl eylediklerine binâ´en taleb eyledikde kırk (40) guruş virüb kusûrunu
6. bi-vech-i şerʿî ʿillet ve bahâne ile edâda taʿallül ve muhâlefet ve gadr-i küllî eylediklerin ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb

7. mûcebince şerʿle görülüb tevcîh iden hakkı tamâmen tahsîl ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Barçın Kazası'nda Boynuboğumlu Cemaati'nden Hacı Mustafa'nın mallarının ve parasının Musacalı Aşireti'nden Kamber Bey, Mehmet Bey ve beraberindeki kişiler tarafından gasp edilmesi ve görevlendirilen mübaşir yardımıyla bu kişilere engel olunmasının talep edilmesi hakkında.

71/1

Karaman Vâlîsi Vezîre ve [boşluk] ve Kādîlarına ve Kütahya Mütesellimine ve Ankara Sancağı Mütesellimine Hüküm ki,

1. Biʿl-fi´il Daru's-Saʿâdet'im ağası olub Haremeyn-i Şerîfeyn Evkāfı nâzırı olan el-Hâcc Beşir Ağa dâme ʿuluvvuhu ʿarz gönderüb taht-ı nezâretinde olan evkāfdan
2. Üsküdar'da vâkıʿ merhūm ʿAtîk Vâlide Sultan tâbe sarâha evkāfından Yeniil ve Türkman-ı Haleb Havâssı aklâmından Barçın Kazâsı'nda sâkin
3. Boynuboğumlu Cemâʿati'nden Hacı Mustafa nâm kimesne dâ´imâ kendü hâliyle mukayyed olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve hareketi yoğiken Musacalı ʿAşîreti'nden
4. Kamber Bey ve Mehmed Bey ve Hacı Kethüdâ ve Çakır ve Şev Ahmedoğlu Mehmed ve Herik Uşağı dimekle maʿrûf ve havâdarları maʿlûmu'l-esâmî
5. şakīler birbirleriyle ittifak ve bin yüz elli (boşluk) senesinde bunun maʿlûmu'l-mikdâr akca ve eşyasın gasb ve gâret eylediklerinden
6. mâʿadâ bu defʿa göçeklerinin önlerine inüb talâk-ı selâseye şart virdiklerinden sonra merkūm Hacı Mustafa Bey bi-gayr-ı hakkın
7. beş yüz (500) guruşunu alub dürlü dürlü mezâlim ile fukarâyı rencîde ve şerʿ ve mazarratlarından ahvâl-i fukarâ diğer gûn perâkende
8. ve perîşân olacakları nümâyân olduğun merkūm Hacı Mustafa ʿarzuhâl birle istirhâm itmeğin eşkıyâ-yı mezbûrûna
9. mübâşir taʿyîn olunan (boşluk) zîde kadruhu maʿrifetiyle ahz ve hüsemâsıyla terâfuʿ ve zimmetlerinde sâbit olan meblağ-ı mezbûr ile
10. hukūk-ı fukarâ ber-muktezâ-yı şerʿ kavîm tahsîl ve ashâbına redd ve teslîm itdirilüb emr-i şerîfimin mazmûn-ı münîf

11. maʿrifet-i şerʿ ve mübâşir-i merkūm mâʿrifetiyle infâz olunmak içün nâzır-ı vakf olan ağa-yı müşârun-ileyh ʿarz ve sâdır olan
12. fermân-ı ʿâlî mûcebince emr-i şerîfim sudûru bâbında Haremeyn Muhâsebesi kaleminden memhûr tezkîre virilmekle vech-i meşrûh üzere
13. ʿamel olunmak bâbında fermân-ı ʿâlî yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Barçın Kazası'nda Boynuboğumlu Cemaati'nden Osman'ın mallarının ve eşyasının Musacalı Aşireti'nden Yusuf tarafından gasp edilmesi ve görevlendirilen mübaşir yardımıyla Yusuf'a engel olunmasının, malların ve eşyanın geri alınmasının talep edilmesi hakkında.

71/2

Karaman Vâlîsine ve [boşluk] ve [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına ve Kütahiyye Mütesellimine ve Ankara Sancağı Mütesellimine Hüküm ki,

1. İftiharu´l-havâss ve´l-mukarrebîn muʿtemedü´l-mülûk ve´s-selâtîn muhtâru´l-ʿizz ve´t-temkîn biʿl-fiʿil Daru's Saʿâdet'im ağası olub Haremeyn-i Şerîfeyn Evkāfı nâzırı
2. olan el-Hâcc Beşir Ağa dâme ʿuluvvuhu Südde-i Saʿâdet'ime ʿarz gönderüb taht-ı nezâretinde olan evkāfdan Üsküdar'da vâkıʿ merhûm ʿAtîk
3. Vâlîde Sultan tâbe sarâha vakfı olan Yeniil ve Türkman-ı Haleb havâssı aklâmından Barçın Kazâsı sâkinleri
4. Boynuboğunlu Cemâʿati'nden Osman nâm kimesne dâ´imâ kendü hâliyle mukayyed olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken Musacalu
5. ʿAşîreti'nden Yusuf nâm şakī bin yüz elli (boşluk) senesinde âlet-i harb ile katl kasdıyla bunun üzerine hücûm ve bu dahî bir tarîkle
6. nefsini tahlîs eyleyüb baʿdehu mezbûr havâdarları olan eşkıyâyı başına cemʿ ve bunun yetmiş re´s öküz ve üç yüz re´s
7. koyun ve beş mehârî deve ve altı re´s atını ve maʿlûmu´l-mikdâr libâs ve emvâl ve eşyâsını gasb ve gâret
8. ve Kanber'in ve Ömer'in uşakları ve Hacı Kethüdâ dimekle maʿrûf müfsidler ile yekdil ve bu gûne zulm ve gadr eylediklerin mezkûr Osman
9. ʿarzuhâl birle istirhâm itmeğin eşkıyâ-yı mezbûrdan mübâşir taʿyîn olunan kıdvetu´l-emâsil ve´l-akrân (boşluk) zîde kadruhu maʿrifetiyle

10. ahz ve ber-muktezâ-yı şerʿ kadîmî gasb ve gâret eyledikleri emvâl ve eşyâ ve devâbb ve mevâşî her ne ise ber-mûceb-i
11. defter kendülerden tahsîl ve mezkûra der teslîm itdirüb emr-i şerîfimin mazmûn-ı münîfi maʿrifet-i şerʿ ve mübâşir-i
12. merkūm maʿrifetiyle icrâ ve muhâlefet-i şerʿ-i şerîf bir ferde vazʿ ve hareket itdirülmemek içün nâzır-ı vakf ağası müşârun-ileyhe
13. ʿarz ve sâdır olan fermân-ı ʿâlî mûcebince tahrîri bâbında Haremeyn Muhâsebesi kaleminden memhûr tezkîre virilmekle vech-i meşrûh üzere
14. ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Mehmet sipahinin Konya Sancağı'nda Belviran Nahiyesi'nde tasarrufunda olan toprakların mahsül ve rusumunun alınmasını talep etmesi hakkında.

71/3

Karaman Vâlîsine Belviran Kādîsına Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Mehmed nâm sibâhî gelüb Konya Sancağı'nda Belviran Nâhiyesi'nde Hasan nâm karye ve gayrıdan dokuz bin (9000) akca
2. tımâra mutasarrıf el-Hâcc Mustafa'nın bilâ-veled fevtinden bin yüz elli beş senesi Şaʿbân'ının yirmi dokuzuncu gününde
3. buna tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde olduğun bildürüb tımâr-ı mezbûr karyeleri kendüye zabt ve berât
4. mûcebince tahrîr târîhine düşen mahsûlât ve rusûmâtı kānûn ve defter mûcebince alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim
5. recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnuma mürâcaʿat olundukda tımâr-ı mezbûr hâlâ
6. berât-ı şerîfimle üzerinde olduğu mestûr ve mukayyed bulunmağın berâtı mûcebince kānûn üzere tahvîl târîhine düşen
7. mahsûl ve rusûmu icâb idenlerden alıvirilmek emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Hacı Ali oğlu Hasan ve beraberindeki kişilerin Meryem Hanım'ın oğulları Ali ve Mehmet'i öldürmeleri üzere Meryem Hanım'ın kişilerin yakalanarak cezalandırılmasını talep etmesi hakkında.

71/4

Karaman Vâlîsine ve Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ Detse nâm karye sâkinlerinden
2. Meryem nâm hatun gelüb bu ve bunun oğulları Ali ve Mehmed nâm kimesneler
3. kendü hâllerinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf bir ferde taʿaddîleri olmayub
4. ve üzerlerine dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine karye-i mezbûre sâkinlerinden Hacı
5. Ali oğlu Hasan ve Kara Ahmed ve Sağıroğlu ve Yaylak Süleyman oğlu Mustafa ve havâdarlarından
6. Hacı Cafer oğlu Dede ve Abdi oğlu Mustafa refîkleriyle yekdil ve bin yüz
7. elli senesinde bunun oğulları mezbûrların bi-gayr-ı hakkın katl idüb ve beş gün keşf
8. itdirmeyüb ve keşf itdirmeden kendülerine tâbiʿ olan imâmlardan Araboğlu
9. Süleyman ve Karabaşoğlu Mustafa nâm imâmlara kaldırub ve gûnâ gûn
10. zulm ve taʿaddî eylediklerin ve bu bâbda daʿvâlarına mutâbık fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildürüb mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında
11. emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şerʿ le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Yüzdeciyan mukataasında kayıtlı olan ahalinin üzerlerine düşen verginin Yüzdeciyan mukataası mutasarrıfları tarafından toplanmasının istenmesi hakkında.

72/1

Aksaray ve Eyyubili ve Koçhisâr ve Niğde ve [boşluk] ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Pîrizâde Mehmed zîde mecduhu gelüb Havâss-ı Hümâyûn'umdan Yüzdeciyan-ı Mensûh Mukātaʿası ber-vech-i mâlikâne berât-ı şerîfimle mûmâ-ileyhin ʿuhdesinde olmağla
2. nefs-i Aksaray ve taht-ı kazâlarınızda vâkıʿ mîr-livâ hâssı ve baʿzı zeʿâmet ve tımâr ve Havâss-ı Hümâyûn karyelerinden hîn-i tahrîrde sâkin
3. olan Yüzdeciyan-ı Mensûhâ tâ´ifesinin muharrer-i vilâyet hîn-i tahrîrde resm-i bennâk ve caba ve ʿöşr-i kovan ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûsaneleri
4. defter-i hâkānîde mukātaʿa-i mezbûra hâsıl kayd olunmağla nefs-i Aksaray ve sancağında vâkıʿ karyelerde sâkin Yüzdeciyân-ı Mensûh'un defterde
5. mukayyed raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarının evlâdlarının üzerlerine edâsı lâzım gelen resm-i bennâk virilüb kâr u kisbe kādir mücerredlerinden

6. resm-i mücerredleriyle ve sâ´ir defter-i hâkānîde hâssı tarafına hâsıl kayd olunan ʿöşr ve rusûmların kānûn ve defter-i hâkānî mûcebince
7. ahz ve kabz murâd eyledikde ol-makūle Hâss-ı Hümâyûn'uma raʿiyyet kayd olunan Yüzdeciyân-ı Mensûh'un defterde mukayyet raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarının
8. sâkin oldukları kurâ mutasarrıfları bizim karyelerimizde ol-makūle reʿâyâ bu kadar deyu hilâf-ı defter-i hâkānî müdâhale ve baʿzıları
9. âhar kasabât ve kurâya varub evtân itmeleriyle ve baʿzıları dahî bizler kasabalarda sâkin olmak takrîbiyle rusûmâtımızı virmeziz deyu
10. hilâf-ı kānûn ve defter taʿallül ve mukātaʿa-i mezbûre mahsûlünün kesr ve noksânına bâdî oldukların bildürüb defter-i hâkānî ve kānûn üzere
11. ʿamel olunub hilâf-ı defter-i hâkānî ve mugâyir-i kānûn taʿallül ve nizâʿ itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz
12. olan defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda defter-i mufassalda cemâʿat-i Yüzdeciyân-ı Mensûh raʿiyyet (…) ber-mûceb-i defter-i ʿatîk perâkende
13. der- livâ-i Aksaray ve gayrihi Hâss-ı Hümâyûn deyu yazıldığı mahalde der-nefs-i Aksaray neferân yirmi ve der-Karye-i
14. Senir tâbiʿ-i Aksaray neferân yirmi bir ve kurâ-i sâ´ire der-Nâhiye-i Aksaray on beş ve der-Karye-i Koymad tâbiʿ-i Eyyubili neferân
15. on ve maʿa kurâ-i sâ´ire der-Nâhiye-i Eyyubili seksen der-Karye-i Çardiğin tâbiʿ-i Hasandağı neferân yirmi dokuz maʿa kurâ-i sâ´ire
16. der- Nâhiye-i Hasandağı üç ve der-Karye-i Pınarbaşı tâbiʿ-i Bekir neferân dört maʿa kurâ-i sâire der-Nâhiye-i Bekir sekiz ve der-nefs-i
17. Koçhisar neferân sekiz ve der-Karye-i Hacı İlya tâbiʿ-i Koçhisar neferân iki maʿa kurâ-i sâ´ire der-Nâhiye-i Koçhisar altmış üç ve Cemâʿat-i
18. Kurukışla-yı Yüzdeciyân mütemekkinlerdir Karye-i Aydıncık tâbiʿ Çubuk der-livâ-i Ankara ber- mûceb-i ʿarz-ı kādî-yı Çubuk tâbiʿ-i Koçhisar
19. neferân dokuz cemâʿat-i sâ´ire ʿadet kırk beş ve der-livâ-i Niğde ʿan-Yüzdeciyân-ı Mensûha'dır Karye-i Yarıöyük neferân yedi maʿa
20. kurâ-i sâ´ire der-livâ-i mezbûr otuz dört hâsıl-ı Yüzdeciyân-ı Mensûh'um ʿan- resm-i bennâk ve caba ve ʿöşr-i kovan ve bâd-ı hevâ ve
21. resm-i ʿarûs yetmiş sekiz bin dokuz yüz yetmiş bir (78.971) akca yazu ile tahrîr ve Havâss-ı Hümâyûn'um mülhakātından olub ve yine Aksaray

22. Nâhiyesi’nde mahallât ve neferât ile nefs-i Aksaray hâsıl ʿöşr-i gallât ve salârı ve gendüm ve şaʿîr ve gayrihi ve bâd-ı hevâ ve cürm-i cinâyet
23. ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihâ seksen bin (80.000) akca ve Koçhisar Nâhiyesi’nde mahallât ve neferât ve zemîn ve hâsıl-ı tahtında
24. gendüm ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve ʿöşr ve kovan ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihi on yedi bin (17.000)
25. akca yazusu olan nefs-i Koçhisar ve yine Koçhisar Nâhiyesi’nde yirmi dört nefer reʿâyâ ve bir zemîn ve hâsıl-ı salârı-yı gendüm ve resm-i
26. çift ve bennâk ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihi bin altı yüz (1600) akca yazusu olan Karye-i Hacıilya ʿöşr-i Vakf-ı Zâviye-i
27. Şeyh İlyadede ve salârı ve ʿörfiyye tımâr deyu defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde mîr-livâ-i Aksaray
28. hâssı mülhkātından olub ve yine Aksaray Nâhiyesi’nde yirmi üç nefer reʿâyâ ve Uzmetili Karye-i Senir mâlikânesinin üç buçuk
29. sehîm Abdusselam tasarrufunda imiş ber-mûceb-i defter-i ʿatîk bâkī sehîmleri dîvânî ile tımâr hâsıl-ı dîvânî ve sekiz buçuk
30. sehîm mâlikâne tımâr ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve ʿöşr-i kovan ve nısfı-ı bâd-ı hevâ ve resm-iʿarûs yekûn maʿa gayrihâ dört bin
31. ve hisse-i mâlikâne üç buçuk sehîm gendüm ve öşr-i kovan yekûn maʿa gayrihâ dört yüz altmış iki (462) akca yazu ile defter-i mufassalda muharrir
32. kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde dîvânî maʿa sekiz buçuk sehîm mâlikâne yazusu olan dört bin (4000) akca maʿa gayrihâ bir görülüb
33. dört bin üç yüz (4300) akca bir icmâl ve Eyyubili Nâhiyesi’nde on dokuz nefer reʿâyâ ile Karye-i Koymadludur cemâʿat temekkün
34. idüb karye olmuşdur hâsıl-ı salârı-yı gallât-i gendüm ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve nısf-ı ʿöşr-i kovan ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs
35. yekûn bin yetmiş beş ve hisse-i mülk ʿan-ʿöşr-i gallât-ı gendüm ve nısf-ı ʿöşr-i kovan yekûn maʿa gayrihi dokuz yüz beş (905)
36. akca yazu ile ol-dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde salârı ve ʿörfiyyesi maʿa gayrihâ bir görülüb iki bin
37. dokuz yüz otuz altı (2936) akca ol-dahî başka bir icmâl ve Hasandağı Nâhiyesi’nde yüz kırk bir nefer reʿâyâ ve bir zemîn ile

38. Çardiğil(n) Alderlü/Oğuzlu (?) Cemâʿati mütemekkinlerdir ve yirmi iki nefer reʿâyâ ile Karye-i Balcıkköyü hâsıl ʿan-ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm
39. ve şaʿîr ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve ʿöşr-i kovan ve nısf-ı bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihi on bir bin (11.000)
40. akca yazu ile ol-dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde yazu-yı mezkûrundan dört bin üç yüz (4300) akcası
41. ifrâz ve maʿa gayrihâ bir görülüb beş bin üç yüz (5300) akca ol-dahî başka bir icmâl ve Bekir Nâhiyesi'nde yirmi üç nefer reʿâyâ ile
42. Karye-i Bınarbaşı nâm-ı diğer Emircik (…) Cemâʿati mütemekkinlerdir hâsıl ʿan-ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve resm-i bennâk ve caba ve ʿöşr-i kovan ve nısf-ı bâd-ı hevâ ve resm-iʿarûs yekûn maʿa gayrihi üç bin (3000) akca yazu ile ol-dahî defter-i mufassalda
43. muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde iki bin (2000) akca yazusu ifrâz ve müstakıl bir icmâl ve Ankara Sancağı'nda Çubuk Nâhiyesi'nde on
44. yedi nefer reʿâyâ ve iki zemîn ve hâsıl-ı tahtında hınta ve resm-i çift ve resm-i bennâk ve resm-i mücerred ve bâd-ı hevâ ve deştbânî ve tabu-yı
45. zemîn yekûn maʿa gayrihi altı yüz (600) akca yazusu olan Mezraʿa-i Aydıncık (İdincik) dahî defter-i mufassalda tahrîr ve defter-i icmâlde (…)
46. Nâhiyesi'nde İngarı nâm karye ve maʿa gayrihâ bir görülüb yirmi üç bin yedi yüz yirmi beş (23.725) akca eşkincülü mülk tımâr deyu
47. bir icmâl ve Niğde Sancağı'nda yüz on dört nefer reʿâyâ ve hâsıl-ı ʿöşr-i gallât ve salârı ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve
48. ʿöşr-i kovan ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihi altı bin üç yüz (6300) akca yazusu olan Karye-i Öyüklüdamlu
49. Cemâʿati temekkün idüb karye olmuşdur deyu ol-dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle ve defter-i icmâlde Havâss-ı Hümâyûn'um
50. mülhakātından olduğu mestûr ve Hazîne-i ʿÂmire'mde mahfuz olan başmuhâsebe defterlerine nazar olundukda Mukāta'a-i Yüzdeciyân-ı
51. Karaman der-Livâ-i Aksaray ve Tevâbiʿi Mukātaʿası ber-vech-i mâlîkâne mûmâ-ileyhin berât-ı şerîfimle ʿuhdesinde
52. oldığı mukayyed ve hîn-i tahrîrde zikr olunan kasabât ve kurâda mevcûd Yüzdeciyân-ı Mensûha deyu raʿiyyet kayd olunan
53. reʿâyânın ber-mûceb-i defter-i hâkānî resm-i bennâk ve caba ve bâd-ı hevâ ve ʿarûsâneleri kānûn ve defter mûcebince bulundukları

54. yerlerde Yüzdeciyân-ı Mensûha Mukāta'ası mutasarrıfları taraflarından ahz ve kabz olmak iktizâ ider deyu defter-i hâkānî
55. mûcebince rusûmât-ı mîrîyyelerin tahsîli içün emr-i şerîfim tahrîri bâbında bi'l-fi'il başdefterdârım Ali dâme 'uluvvuhu i'lâm itmeğin
56. i'lâmı mûcebince 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilka'de sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Gaferyat Kazası Yaslıcakışla Köyü sakinlerinden Seyit Mehmet, Seyit Abdurrahim ve Seyit Yahya'dan, Pınarköy zabiti tarafından vergi istenmesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

72/2

Karaman Vâlîsine Gaferyat ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Gaferyad Kazâsı'na tâbi' Yaslıcakışla nâm karyeden Seyyid Mehmed ve
2. Seyyid Abdurrahim ve Seyyid Yahya gelüb bunlar bi'l-fi'il sahîhu´n-neseb
3. sâdât-ı kirâmdan olub rusûm-ı ra'iyyet talebiyle rencîde olmaları icâb itmez iken
4. yine kazâ-i mezbûra tâbi' Bınarköy nâm karye tobrağında olan (boşluk) nâm kimesne
5. zuhûr ve siz mukeddemâ benim zâbiti olduğum karye-i mezbûrede sâkin olmanız ile yine karye-i mezbûrede
6. gelüb sâkin olub rusûm-ı ra'iyyet alurum deyu ta'addî eyledüğün bildirüb
7. men'u def' olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin kānûn üzere 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilka'de sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Gaferyat Kazası Yaslıca Köyü'nden Cennet Hanım'ın, babalarından kalan mirasın kardeşleri tarafından kendisine verilmeyerek zapt edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

72/3

Karaman Vâlîsine Gaferyat ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Gaferyat Kazâsı'na tâbi' Yaslıca nâm karyeden Cennet Hatun gelüb bunun babası el-Hâcc Mahmud
2. nâm kimesne bin yüz kırk (boşluk) senesinde fevt oldukda terekesi irs-ı şer'le bunun ile karye-i mezbûrede
3. sâkin karındaşları Mustafa ve Hacı Ahmed nâm kimesnelere intiḳāl itmişken karındaşları
4. cümlesin zabt ve ba'dehu bu dahî taleb ve da'vâ sadedinde iken mezkûr Hacı Ahmed dahî
5. fevt olmağla terekesin kabz iden ve kazâ-i mezbûrdan oğlu Mehmed'den ve zevcesi İsmi

6. nâm hatundan ve karındaşı mezbûr Mustafa’dan taleb eyledikde virmeyüb gadr eylediklerin
7. bildürüb şerʿle görülüb alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle
8. görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Kayseri Sancağı ahalilerinin üzerlerine düşen vergilerini zamanında ve eksiksiz ödemelerine rağmen vali ve mutasarrıflar tarafından ahaliye zulüm edilmesi ile ilgili ahalinin şikâyetleri hakkında.

73/1

Kayseriyye Monlasına ve Kayseriyye Sancağı’nda Vâkıʿ Kādîlara Hüküm ki,

1. Kayseriyye Sancağı’nın ahâlî ve reʿâyâları gelüb livâ-i mezbûr ahâlîleri Karaman vâlîlerine ve sancak mutasarrıflarına muʿayyen olan imdâd-ı seferiyye
2. ve hazariyyelerini şurûtları üzere edâda kusûrları yoğiken ʿahidlerinden beru seferiyyelerin Konya’ya götürüb teslîm eylediklerinde mugâyir-i
3. şurût âdemlerin ahz ve cürm-ı bâb ve sâ´ir masârıf-ı beyhûde talebleriyle muʿayyen olan seferiyyeleri yirmi dört kiseye bâliğ oldığından
4. mâʿadâ gerek Karaman vâlîsi ve gerek sancak mutasarrıfları taraflarından bilâ-emr-i şerîf kararı teftîş ideriz deyu berâtlar tebeyyün (?) ve zulm
5. ve taʿaddîlerinin nihâyeti olmayub perâkende olmalarına bâʿis oldukda Konya vâlîleri tarafına virilmesi iktizâ iden imdâd-ı seferiyye ve hazariyyelerin
6. şurûtu üzere mahalline götürmeyüb nefs-i Kayseriyye mahkemesinde kabzına meʿmûra teslîm ve teslîm iden kimesneden sened ahz ve baʿde´l-yevm gerek
7. Karaman vâlîleri ve gerek sancak mutasarrıfları taraflarından teftîş nâmıyla bilâ-emr-i şerîf mübâşir irsâliyle zulm ve taʿaddî itdirilmeyüb zâhir
8. olan taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak içün bin yüz elli iki senesinde emr-i şerîfim virilmişken vâlîleri taraflarından bilâ-emr-i ʿâlî bölük
9. taʿyîn ve Kayseriyye karyelerini harâb itmelerinden nâşî zulm ve taʿaddîleri menʿ içün emr-i şerîfim sudûrunu ahâlî-yi mezkûr ve reʿâyâm fukarâsı istidʿâ
10. ve Divân-ı Hümâyûn’umda mahfuz olan kuyûd-ı ahkâma mürâcaʿat olundukda bâlâda tahrîr olduğu üzere Kayseriyye Sancağı ahâlîleri Karaman vâlîlerinin
11. imdâd-ı seferiyye ve hazariyyelerin mahalline götürmeyüb Kayseriyye Mahkemesi’nde kabzına meʿmûra edâ ve teslîm iden kimesneden sened ahz itmek üzere

12. mukaddemâ emr-i şerîflerine binâ´en sâbıka Re´îsu´l-küttâbım iʿlâmıyla elli iki târîhinde emr-i şerîfim virildüğü mukayyed bulunmağın mukaddemâ virilen emr-i ʿâlînin
13. fuzûlî ve bilâ-emr-i ʿâlî kazâlarına vâlîler taraflarından bölük taʿyîn olmamak üzere ahâlî-yi kurâ istirhâm eylediklerine binâ´en bi-vechi ve bilâ-fermân
14. bölük taʿyîni ile kurâ rencîde olunmayub kurânın himâyet ve siyânetlerine ihtimâm eylemek içün emr-i şerîfim sudûru bâbında bi´l-fiʿil Re´îsu´l-küttâbım
15. olan Mehmed Rağıb dâme mecduhu iʿlâm itmeğin mûmâ-ileyhin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Kayseri Kazası Kermur Köyü sakinlerinden Kiryako'nun menzili üzerine Serkız tarafından yeni bir menzil ihdas edilmesi ile ilgili Kiryako'nun şikâyeti hakkında.

73/2

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Kermur nâm karye sâkinlerinden Kiryako nâm zimmî gelüb karye-i mezbûrede bâ-hüccet-i şerʿiyye mutasarrıf oldığı mülk menzîlinde âharın
2. alâkası olmayub bir-vechile dahl olunmak icâb itmez iken karye-i mezbûr sükkânından bunun menzîli ittisâlinde Serkiz nâm zimmînin dahî
3. menzîli olmağla mesfûr kendü hâlinde olmadığından nâşî bu diyâr-ı âharda iken bunun menzîlin üzerine fuzûlî mücerred menzîl ihdâs idüb
4. bunun menzîline zarâr-ı şerʿîsi olduğun ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfe virüldüğün bildürüb fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülüb zarâr-ı şerʿîsi
5. menʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Ali'nin hiç kimseye bir zararı olmamasına rağmen, Aksaray Kazası Kızıl Köyü sakinleri tarafından öldürülmesi ile ilgili Ali'nin annesi ve kardeşlerinin şikâyeti ve suçluların yakalanması talepleri hakkında.

73/3

Karaman Vâlîsine ve Aksaray ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. İsmail ve Mustafa nâm kimesneler ile hemşireleri Elif ve Meryem ve vâlideleri Mualla nâm hatunlar gelüb mezbûre Mualla'nın oğlu ve mezkûrların
2. karındaşları Ali bin Mikail nâm kimesne kendü hâlinde iken Aksaray Kazâsı'na tâbiʿ Kızıl nâm karye sâkinlerinden Ekrâd tâ´ifesinden Şerefli

3. Cemâʿati’nden hüccet-i şerʿiyyede isimleri mestûr kimesneler Ali’yi bi-gayr-ı hakkın bin yüz elli (boşluk) senesinde kurşûn ile darb ve katl eyledikleri kıbel-i şerʿden
4. keşf ve hüccet-i şerʿiyye olunmuş iken icrâ-yı hakk mümkün olmaduğun ve bu bâbda Şeyhu´l-İslâm’dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildürüb mûcebince
5. şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Nogoyoğlu Ebubekir’in kardeşi Hacı Ali’nin vefat etmesi, mirasının Ebubekir’e kalması; fakat Çavuşoğlu, Hüseyin ve Ahmet’in Hacı Ali’nin sağken köylerine bağışta bulunduğunu ve bunu Ebubekir’den tahsil edeceklerini söyleyerek Ebubekir’in parasını gasp etmesi ile ilgili Ebubekir’in şikâyeti hakkında.

73/4

Karaman Vâlîsine ve Kayseriyye Monlasına ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Nogoyoğlu Ebubekir nâm kimesne Südde-i Saʿâdet’ime ʿarzuhâl idüb bunun karındaşı Hacı Ali nâm kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinde fevt
2. olub terekesi irs-i şerʿle buna intikāl idüb dahl olunmak icâb itmez iken mütegallibeden Çavuşoğlu nâm kimesne hevâsına
3. tâbiʿ Hüseyin ve Ahmed nâm kimesneler ile yekdil ve müteveffâ-yı mezbûr hayâtında üç yüz (300) guruş bizim karyemize vakf eyledü deyu müddeʿâları
4. vech-i şerʿî üzere isâbet itmedin hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunun üç yüz (300) guruşun alub ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin
5. ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm’dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun ve mezbûrlar hâlâ taht-ı hükûmet ve kazânızda
6. mürûr u ʿubûr üzere oldukların bildürüb bulundukları mahalde fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülüb alıverilmek bâbında emr-i şerîfim
7. recâ itmeğin bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Konya Kazası Bezzestan Mahallesi sakinlerinden Hacı Süleyman’ın parasının Borcuoğlu Süleyman ve beraberindeki kişiler tarafından gasp edilmesi ile ilgili Hacı Süleyman’ın şikâyeti hakkında.

73/5

Karaman Vâlîsine [boşluk] Kādîsına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Konya Kazâsı'na tâbiʿ nefs-i Karaman mahallâtından Bezzestan Mahallesi sâkinlerinden Hacı Süleyman nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde
2. olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerine dahî şuhûd-ı ʿudûl ile şerʿan bir nesne sâbit
3. ve zâhir olmuş değil iken mahalle-i mezbûr sâkinlerinden Borcuoğlu Süleyman ve Dalkavuk İmâm Ahmed ve Taşoğlu
4. Osman ve Hacı Abdi oğlu Yahya ve Halil Efendi ve Kayseriyyeli oğlu Hacı Ömer ve Hacı Çopur ve (boşluk) nâm kimesneler
5. kendü hâllerinde olmayub bin yüz elli senesinde hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörfe istinâden hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunun
6. dört kise akcasın tegallüben gasb idüb gadr eylediklerin ve bu bâbda Şeyhu´l-İslam'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun
7. bildürüb mûcebince şerʿle görülüb alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Develi Kazası Kafiröreni Köyü sakinlerinden Agob'un, baba ve annesinden kalan mirasın kardeşleri arasında paylaşılmasını talep etmesi hakkında.

73/6

Karaman Vâlisine Develü ve [boşluk] Kâdîlarına Hüküm ki,

1. Develü Kazâsı'na tâbiʿ Kafiröreni nâm karye sâkinlerinden Agob nâm zimmî gelüb bunun babası Haçador nâm zimmî ile vâlidesi
2. Sare nâm nasrâniyye müteʿâkiben mürd olduklarında nukūd ve eşyâları irs-i şerʿle buna ve kızı Barim ve Hatin nâm nasrâniyyelere
3. intikāl eyledikde her birleri hisselerin ʿahz ve intifâʿ ve hakların ikrâr ve birbirlerinin zimmetlerini ibrâ vü iskât ve kıbel-i şerʿden
4. ibrâ-yı zimmet birle hüccet virülüb ve bu makūle bir defʿa şerʿle görülüb fasl olunub ibrâ-yı zimmet birle kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilen
5. daʿvânın istimâʿı memnûʿ iken mesfûrlar zuhûr ve şirrete sâlike ve mücerred celb-i mâl kasdıyla taʿaddî üzere oldukların bildürüb menʿu defʿ olunmak
6. bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Seyit Mehmet'in ortağı olan kardeşi oğullarının yaptıkları yolsuzluklar ile igili Seyit Mehmet'in şikâyeti hakkında.

74/1

Karaman Vâlîsine ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Seyyid Mehmed gelüb kazâ-i mezbûrda sâkin karındaşı oğulları Seyyid Ömer ve Seyyid Abdurrahman kimesneler ile mâbeyninde bin yüz elli (boşluk) senesinde dokuz kise
2. akca mikdârı (?) bağları olub mezbûrlar hîle güder olduklarında tarafımızdan vekîlimiz nâm kimesneler ile her ne-mikdâr akca üzerine sulh
3. olunur ise bir mikdâr akcasın alub her ne-mikdârı bize geldiğinde edâ iderüz deyu cevâb eylediklerinde bu dahî bir mikdâr akca üzerine sulh olunmak
4. vekîlleri yedinden yüz kırk (140) guruş alub baʿdehu kendülerden kusûr kalan bedel-i sulhu taleb eyledikde mezbûr şirrete sâlik ve mücerred sen bizim ile sulh olub
5. rıza-yı hüccet virdün deyu virmekde muhâlefet üzere oldukların ve daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildürüb şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediğin ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Hüseyin'in hiç kimseye zararı olmamasına rağmen eşyasının Anduğu Kazası sükkanından Monla Kirli Hasan ve beraberindeki kişiler tarafından gasp edilmesi ile ilgili Hüseyin'in şikâyeti ve eşyalarının geri alınmasını talep etmesi hakkında.

74/2

Karaman Vâlîsine Anduğu ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. El-Hâcc Hüseyin nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub üzerine
2. şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken Anduğu Kazâsı sükkânından Monla Kirli Hasan ve Mustafa ve Gazzaz nâm kimesneler
3. hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesine istinâden bin yüz elli (boşluk) senesinde sekiz yüz (800) guruşluk deyni olub ziyâde gadr
4. eyledikleri ve bu bâbda Şeyhu´l-islâm'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildürüb mûcebince şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ
5. aldıkları ol-mikdâr guruşluk emvâli alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün
6. yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Şehremini Mehmet Bey'in tasarrufunda olan topraklarda, Develi Nahiyesi'ne bağlı Vadinderziler Tahtalu kabilesinden Derziler Cemaati'nin yerleşmesiyle köy haline gelen mahalde evvelden beri kurulan pazarın gününün ve yerinin belirlenmesi ile igili Şehremini Mehmet Bey'in talebi hakkında.

74/3

Ber-Vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfına Develü [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Hâlâ şehremîni olan Mehmed zîde mecduhu gelüb Niğde Sancağı'nda Samaleddin Nâhiyesi'nde Kiçiağaç nâm karye ve gayrıdan altmış yedi bin
2. üç yüz on dört (67.314) akca Divân-ı Hümâyûn'um kitâbeti gedüklü berât-ı şerîfimle mutasarrıf olduğu zeʿâmeti mülhakātından müşterekiyle kayd ve berâtına
3. dâhil Develü Nâhiyesi'ne tâbiʿ Vadinderziler Tahtalu Kabilesi'nden Derziler Cemâʿati temekkün idüb karye olmuşdur deyu defter-i hâkānîde
4. mukayyed karyelerinin hâsılı tahtında bâc-ı bazâr-ı Tahtalu der-karye-i mezbûre Cuma zamânında âhar günü durur deyu defter-i hâkānîde mukayyed olub
5. ve bazâr-ı mezkûr mürûr-ı eyyâm ile ahâlîsi perîşân olmak takrîbiyle ikāmet olunmayub el-hâletu hâzihi ahâlî-yi karye yerlü yerüne
6. gelüb kadîmi üzere ikāmet ve ber-mûceb-i defter-i hâkāni bâc-ı bazârların müşterekleriyle mûmâ-ileyhin subaşısı ahz ve kabz
7. itmek murâd eyledikde baʿzıları muhâlefet ve ol-vechile zeʿâmeti mahsûlüne kesr ve noksân terettübüne bâʿis oldukların bildürüb
8. defter-i hâkānîde mukayyed bazâr-ı mezkûr ber-mûceb-i defter-i hâkānî ikāmet itdirülüb mugâyir-i defter-i hâkānî kimesneye muhâlefet
9. itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûna ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat
10. olundukda Develü Nâhiyesi'ne tâbiʿ kırk dokuz nefer reʿâyâ ve on iki zemîn ve hâsılı tahtında gendüm ve şaʿîr ve bâc-ı bazâr-ı Tahtalu
11. der-karye-i mezbûre Cuma zamânında âhar günü bazâr durur yekûn maʿa gayrihi on üç bin (13.000) akca yazusu olan Karye-i Vadin
12. Derziler Tahtalu Kabilesi'nden Derziler Cemâʿat-i temekkün idüb karye olmuşdur deyu defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde

13. yekûn maʿa gayrihâ bir görülüb yirmi üç bin (23.000) akca yekûnünden on dokuz bin (19.000) akcası ifrâz ve bir icmâl ve icmâl-i mezbûrun
14. on altı bin (16.000) akcası mûmâ-ileyhin zeʿâmeti mülhakātı ve bâkīsı müştereki kaydında olduğu mestûr ve mukayyed bulunmağın imdi
15. bu makūle defter-i hâkānîde mukayyed kadîm-i bazâr kadîmden ne mahalde ve ne gün ve ne vechile ikāmet oluna gelmiş ise yine ol-mahalde
16. ve ol-gün ikâmet itdirilmek kānûndur bu bâbda defter-i hâkānî ve kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Gaferyat Kazası Yaslıcakışla Köyü sakinlerinden Seyit Yahya ve Seyit Abdurrahim'in zabitleri tarafından kendilerinden zorla para alınması ile ilgili şikâyetleri hakkında.

74/4

Karaman Vâlisine Gaferyat ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Gaferyat Kazâsı'na tâbiʿ Yaslıcakışla nâm karyeden sâdât-ı kirâmdan Seyyid Yahya ve Seyyid Abdurrahim ve Seyyid (boşluk) gelüb bunların
2. üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken bunların zâbitleri Nakîbu'l-eşrâf Kā´immakāmı (boşluk) nâm kimesne hilâf-ı
3. şerʿ-i şerîf bâd-ı hevâ nâmıyla her birlerinden ikişer guruş akca taleb ve cebren tahsîl ve gadr ve taʿaddî eyledüğün bildürüb
4. şerʿle görülüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Gaferyat Kazası ahalisinin şehir işlerini görmeleri için vekil seçtikleri Süleyman Gaffar ve Seyit Gaffar'ın Mehmet'ten fazla para talep etmeleri ile ilgi Mehmet'in şikâyeti hakkında.

74/5

Karaman Vâlisine Gaferyat ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Hamza oğlu Mehmed nâm kimesne gelüb Gaferyat Kazâsı'na tâbiʿ Bozkandak nâm karye ahâlîsi şehir husûsu içün umûrlarını görmek üzere
2. yine karye-i mezbûr ahâlîsinden Süleyman Gaffar ve Seyyid Gaffar ve refîkleri beş nefer kimesneleri taraflarından vekîl ve mezbûrlar dahî umûrlarını

3. bir deyn ve emrlerine binâ´en maʿlûmu´l-mikdâr akca harc ve sarf itmeleriyle sarf olunan meblağ-ı mezkûrun edâsı cümle ahâlî-yi karyenin lâzıme-i
4. zimmetlerinde olub ve bu dahî karye-i mezbûre ahâlîsinden olmağla hissesine düşeni edâya râzı iken mezbûrân Süleyman Gaffar
5. ve Seyyid Gaffar'ın buna ʿadl ve nâdî olmağla mücerred garza binâ´en meblağ-ı mezbûrun altmış guruşunu (60) sen vir deyu haber ve hissesine
6. düşenden ziyâde akca talebiyle hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî ve rencîde eylediklerin ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildürüb
7. hilâf-ı şerʿî şerîf ziyâde akca talebiyle taʿaddî ve rencîde itdirilmeyüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Bozkır Kazası Akkelisa Köyü sakinlerinden Abdi'nin toprağının Salih tarafından zapt edilmesi ile ilgili Abdi'nin şikâyeti hakkında.

74/6

Karaman Vâlisine Bozkır Kādîsına Hüküm ki,

1. Bozkır Kazâsı'na tâbiʿ Akkelisa nâm karyeden Abdi nâm kimesne gelüb karye-i mezbûrede
2. vâkıʿ Öte Mahalle dimekle maʿrûf mevzîʿde maʿlûmu´l-hudûd mülk arsasında kimesnenin
3. alâkası olmayub dahl olunmak icâb itmez iken yine karye-i mezbûrdan Salih nâm kimesne
4. bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf fuzûlî zabt ve üzerine binâ ihdâs
5. idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün ve bu bâbda Şeyhu´l-İslam'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun
6. bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince şerʿle
7. görülüb zarâr-ı şerʿiyyesi menʿu defʿ ve icrâ-yı hâkk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
8. recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde (17-26 Ocak 1743)

Özet: Develi Kazası Evreki Köyünden Agob'un parasının vefat eden Haçadar'ın kızları ve torunları tarafından gasp edilmesi ile ilgili Agob'un şikâyeti hakkında.

75/1

Karaman Vâlisine ve Develü ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Develü Kazâsı'na tâbiʿ Evreki nâm karyeden Agob nâm zimmî gelüb bunun üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmadın yine karye-i

2. mezbûre sükkânından bundan akdem mürd olan Haçadar nâm zimmînin kızları Marim ve Haton nâm nasrâniyyeler kendü hâllerinde olmayub
3. oğulları Serkiz ve Nebyar nâm zimmîler ile yekdil ve hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörfe istinâden bin yüz elli (boşluk) senesinde
4. hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın yüz elli (150) guruşdan ziyâde akcaların gasb idüb gadr-i küllî eylediklerin ve bu bâbda
5. fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb mûcebince şerʿle icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Seyit Hüseyin'in, Kırili Kazası Sekisaray Köyü'nde Yazıcıoğlu Mahmut ve oğulları tarafından öldürülen babası Hasan'ın katillerinin cezalandırılmasını talep etmesi hakkında.

75/2

Karaman Vâlîsine ve Kırili ve Beyşehri ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid Hüseyin zîde şerefuhu gelüb bunun Kırili Kazâsı'na tâbiʿ Sekisaray nâm karyeden babası Hasan nâm kimesne
2. kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken yine karye-i mezbûre sükkânından şekāvet ile
3. meşhûr olan Yazıcıoğlu Mahmud ve oğlu Kalender ve diğer oğlu Ebubekir nâm kimesneler bin yüz elli senesinde bârud yakan
4. tüfenk kurşûnuyla darb ve katl ve bundan akdem kıbel-i şerʿden mürâsele ile mezbûrlar daʿvet-i şerʿ olundukda ʿadem-i
5. itâʿatlerinden nâşî henüz ihkāk-ı hakk olmadıkda mezbûrândan (boşluk) nâm kimesneyi vekîl ve irsâl eyledükde
6. ve mezbûrlar hâlâ taht-ı kazâ ve hükûmetinizde mürûr üzere oldukların bildürüb bulundukları mahalde şerʿle görülüb
7. ihkāk-ı hâkk olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde (17-26 Ocak 1743)

Özet: On sekiz seneden beri Abdulgafur'un babasının tasarrufunda olan ambarın Abdulgafur'un babasının ölmesiyle Abdulgafur'a kalması ve bu ambara müdahale etmek gerekmezken, Mahsava Köyünde sakin Ahmet'in bu ambarın eşinin babasının olduğunu iddia ederek zapt etmesi ile ligili Abdulgafur'un şikâyeti hakkında.

75/3

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfı [boşluk] Dâme İclâluhuya ve Ürgüp Kādîsına Hüküm ki,

1. Abdulgafur nâm kimesne ʿarzuhâl idüb kazâ-i mezbûra tâbiʿ (boşluk) nâm karyede vâkıʿ bir bâb mülk anbara babası (boşluk) nâm kimesne müstakıllen on sekiz sene mutasarrıf iken
2. fevt oldukda irs-i şerʿle buna intikāl bu dahî iki seneden beru zabt ve tasarrufunda olub âhardan bir-vechile dahl olunmak icâb itmez iken yine kazâ-i mezbûra tâbiʿ
3. Mahsava (?) nâm karyede sâkin Ahmed nâm kimesne zuhûr ve ol-anbar sinîn-i merkūmeden mukaddem zevcem olan (boşluk) nâm hatunun babasının imiş şimdi beni vekîl eyledi
4. ben alub zabt itdim deyu iddiʿâ ve murâfaʿa-i şerʿ olduklarında zikr olunan mülk anbar vech-i meşrûh üzere bunun babasının ve kendüsünün yirmi seneden beru
5. zabt ve tasarruflarında olduğu şerʿan sâbit ve zâhir ve bu makūle bilâ-gadr-i şerʿî on beş sene mürûr iden emlâk daʿvâsının istimâʿı memnûʿ olmağla bi-vechi
6. muʿârazadan menʿ olunmuşken mezbûr kāniʿ olmayub hilâf-ı şerʿ-i şerîf müdâhale ve nizâʿdan hâlî olmaduğun ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfe
7. virildüğün bildürüb fetvâ-yı şerîfe mûcebince şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf zâhir olan müdâhale ve taʿaddîsi menʿu defʿolunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde (17-26 Ocak 1743)

Özet: Niğde'de müftü olan İbrahim Efendi'nin Niğde ahalisine yaptığı kötülükler ve ahalinin perişan olmasına sebep olması ile ile ilgili Niğde ahalisinin şikâyeti hakkında.

75/4

Bor Kādîsına ve Niğde Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Niğde Kazâsı Nâ´ibi Mevlânâ es-Seyyid İbrahim zîde ʿilmuhusun mektûb gönderüb medine-i Niğde´de sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve meşâyıh ve e´imme ve hutebâ
2. ve âʿyân ve eşrâf ve fukarâ ve zuʿafâ ve reʿâyâ ve berâyâ bâ-serhem meclis-i şerʿa varub sâbıkan medine-i mezbûrede meʿzûn-ı
3. bi´l-iftâ olan İbrahim Efendi dimekle maʿrûf kimesne kendü hâlinde olmayub hevâsına tâbi' kimesneler ile yekdil ve nâ-hemvâr hareket
4. ve zaleme muʿîn ve mazluma muhîn olduğundan nâşî fukarâ ve zuʿafâ ve ehl-i ʿırz tâ´ifesini tecrîm ve tağrîm ve perâkende ve perîşân

5. olmalarına bâʿis ve bâdî olduğundan gayrı emr-i şerîfimle vârid olan tekâlîflerin cemʿine meʿmûr olanlara tevzîʿ ve taksîmine
6. mümânaʿat ve her-bâr yazıyla (?) olan tekâlîfden üç yüz beş yüz eşhâs ile cemʿiyyet ve hilâf-ı inhâ ehl-i ʿırz kimesnelerin her birlerine
7. hevâlarına tâbiʿ olmadıkları içün ifk u iftirâ ve nâ-hemvâr hareket ile hetk-i ʿırz ve herbirini birer mahalle gayb ve firâr itdirüb
8. cümlesinin ahvâlî diğer gûn ve perâkende ve perîşân ve vilâyetleri ihtilâlden hâlî olmayub ve umûr-ı mühimmenin teʿhîr ve taʿdîline bâʿis
9. olduğundan sâbıkan kādî olan Ahsen Başzâde Ali Efendi dimekle maʿrûf kimesnenin cemʿ-i gafîr ile mahkemede
10. basub katl kasd ve şütûm-ı galîza ile şetm ve altı ay mikdârı müddeti var iken firârına bâʿis ve kazânızdan Müslihiddin nâm
11. kimesnenin dahî hevâsına tâbiʿ kimesneler ile saat beş iken mahkemesini basub ve şutûm-ı galîza ile şetm ve firârına bâʿis
12. olmuşken yine baʿzı ağrâz edâsıyla gadr eylemek mesâlih ve umûr-ı mühimmenin taʿdîline bâʿis olmağla fukarâ ve zuʿafânın
13. hâllerine merhameten merhûm İbrahim'in üzerlerine zulm ve taʿaddî ve tasalludu menʿu defʿ olunmak bâbında ʿarz ve iʿlâm
14. iderüz deyu iltimâs itmeleriyle fiʿl hakīka kazıyye minvâl-i muharrer üzere olduğun sen ki Niğde nâʿibi mevlânâ-yı mûmâ ileyhsin
15. senin dahî ʿilmin muhât olmağla ol-bâbda hükm-i hümâyûnum virilmek recasına vâkıʿ-ı hâli biʿl-iltimâs ʿarz eyledüğün ecilden
16. mezbûr vilâyeti olan Bor'da mekss ve ikāmet itmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Vefat eden Ebubekir Bey ve Abdullah Bey'in mirasının Abdullah'a kalması ve Abdullah'ın bu kişiler hayattayken sattıkları ve vakıf ettikleri mallar üzerinde de hak iddia ederek Ürgüp sakinlerine zulüm etmesi ile ilgili Ürgüp sakinlerinin şikâyetleri hakkında.

75/5

Karaman Vâlîsine Ürgüp Kādîsına Hüküm ki,

1. Sen ki Ürgüb kādîsı mevlânâ zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Ürgüb Kazâsı'nda sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve sâdât-ı

2. kirâm ve fukarâ bâ-cemʿihim meclis-i şerʿa varub Ürgüb sâkinlerinden iken bundan akdem fevt olan Ebubekir Bey ile el-Hâcc
3. Abdullah dimekle maʿrûf kimesnelerin ber-vech-i iştirâk iltizâm eyledikleri Tarsus Mukāataʿası mâlından müteveffânın kefîl ve karındaşı Derviş
4. Bey dimekle maʿrûf kimesne bundan akdem on bin beş yüz (10.500) guruş mikdârı akca teslîm ve temessüküne zahriyye ve baʿdehu müteveffânın hilâf-ı şerʿle
5. mâlı tahrîr ve mâl-ı iltizâmından bâkī deyni alub kabz olunmak bâbında sâdır olan emr-i şerîf mûcebince müteveffânın kazâ-i mezbûrda olan mâlı ile
6. vâkıʿ tahrîr ve makbuzlarıyla defteri mûcebince merkūm el-Hâcc Abdullah'a irsâl itmişken kanâʿat itmeyüb müteveffâ-yı mezbûr hâl-i hâyatında deyn-i merkūma müteferrik
7. olmaksızın mâlından bir mikdârını ifrâz ve tescîl-i şerʿî ve teslîm el-mütevellî birle vakf ve bir mikdârını dahî semen-i misliyle âhara beyʿ eylediği hüccet-i şerʿiyye
8. ve şuhûd-ı ʿudûl ile kerrâren sâbit olub âhardan bunlara dahl olunmak icâb itmez iken mezkûr Abdullah mücerred tamaʿ-ı hâmından nâşî müteveffâ-yı merkūm
9. hayâtında vakf ve beyʿeyledüğü emlâklar içün müteveffâ-yı mezbûrun mâlıdır ve deyni mukābele zabt iderüm deyu hilâf-ı inhâ bir tarîkle yirmi
10. güne bir emr-i şerîf ısdâr ve mübâşirler yediyle mahalline irsâl ve mübâşirler ve müteveffâ-yı mezbûrun mâlı olmaduğu maʿlûmları oldukda mücerred
11. tecrîm kasdıyla müteveffâ-yı mezbûr fevtinden mukaddem semen-i misliyle âhara beyʿ ve vakf eylediği emlâk müteveffânın malıdır deyu cevr ve eziyyet ve baʿdehu
12. bunlar dahî cânib-i şerʿden virilen hüccet-i şerʿiyye ile mahaz kazâya varub defʿ murâd eylediklerinde merkūm Hacı Abdullah bunlara vekîller
13. tahrîr (?) ve eğer taleb eylediğim emlâk içün şahidlerimiz vardır deyu edâda taʿallül eylemek lâzım gelür ise bizleri envâʿi gûne
14. tecrîm ve tağrîm itdürdüğünden gayrı büldân-ı âhara nefy itdirsün deyu tahvîf ve gadr ve taʿaddîden hâlî olmayub ahvâlleri diğer gûn
15. olmağla şer ve mazarratları üzerlerinden menʿ ve defʿ olunmak içün keyfiyyet ve ahvâl bundan akdem bir defʿa mahzar olundukda keyfiyyet henüz
16. maʿlûm olmaksızın mahzâr-ı mezbûru bir tarîkle ahz ve ihtifâ ve der-ʿakab çavuş mübâşeretiyle emr-i şerîfim dahî irsâl ve husûs-ı mezbûr
17. içün üç dört mübâşir kasaba-i mezbûrede müctemiʿ ve müteveffânın mâlı olduğu cümlesinin maʿlûmları iken bunlar dahî kendüler ve nefisleriyçün bunlar

18. gûnâ gûn taʿaddî ve rencîde ve mezkûrlar gadr-i küllî itmekle merkūm Abdullah'ın hilâf-ı şerʿ ol-vechile zâhir olan zulm ve taʿaddîsini üzerlerinden menʿ
19. u defʿolunmak bâbında vâkıʿ-ı hâli hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına ilhâh ve iltimâslarıyla vâkıʿ-ı hâli ʿarz eylediği ecilden vech-i meşrûh üzere şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde (17-26 Ocak 1743)

Özet: Ahievran ve Şeyh Süleyman zaviyelerinin zaviyedarlarının Karataş ve Kızılca Köylerinden hisselerine düşen vergilere kanaat etmeyerek devlete ait vergilere de müdahale etmesi ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

76/1

Kırşehri ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Ve (boşluk) zîde kadruhu gelüb mîr-livâ-i Kırşehri hâssı mûmâ-ileyhin ʿuhdesinde olmağla hâss-ı merkūm mülhakātından Kırşehri Sancağı'nda ve nâhiyesinde
2. Karataş Karyesi'nin mâlikânesi Âhî Evran Zâviyesi Vakfı ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ Kızılca Karyesi'nin dahî mâlikânesinin nısfı
3. Âhî Evran Zâviyesi ve nısf-ı âharı dahî Şeyh Süleyman Zâviyesi Vakfı ve dîvânîleri mîr-livâ hâssı mülhakātından olmağla
4. Âhî Evran ve Şeyh Süleyman zâviyelerinin zâviyâdârı olanlar zikr olunan Karataş ve Kızılca karyelerinin vâkıʿ olan
5. mahsûlâtlarından mâlikâne tarafına ʿâ´id olanı almağa kanâʿat itmeyüb dîvân tarafına ʿâ´id olan mahsûl ve rusûma
6. dahî müdâhale eylediklerinden gayrı hâss-ı merkūm aklâmından nefs-i Kırşehri ve hâsılı mahsûb çayır hâssı
7. maʿa çayır der-nezd-i şehr deyu mukayyed olan çayırlar ile yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ Çanakcı nâm-ı diğer Kodana Dürbe
8. ve Gökçeöz nâm-ı diğer Borlalu (?) karyeler içün dahî mâlikâneleri zâviyedârı olanları Âhî Evran ve Şeyh
9. Süleyman zâviyeleri vakfı olmak üzere hilâf-ı defter-i hâkānî fuzûlî müdâhale ve taʿaddîden hâlî olmadıkların
10. bildirüb defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı defter-i hâkānî zâviyedâr-ı mezkûrân dahl ve taʿarruz
11. itdirilmeyüb zâhir olan taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan

12. defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Kırşehri Nâhiyesi’ne tâbiʿ hâsıl ʿan -öşr-i gallât ber-mûceb-i defter-i
13. ʿatîk gendüm ve şaʿîr ve gayrihi ve resm-i çift ve maʿa resm-i dönüm ve çayır hâssı maʿa çayır der-nezd-i şehr yekûn
14. maʿa gayrihi otuz dokuz bin (39.000) akca yazar nefs-i Kırşehri ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ hâsıl an-resm-i
15. çift ve bennâk ve caba ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs zirâʿatleri Ahiborlu ve Gökgöz ve Büyük Harub (Hargub)
16. ve Koçak ve Gökçeöz ve Güllüce ve Solmazcık nâm mezraʿalardadır ber-mûceb-i defter-i ʿatîk bin iki yüz
17. on bir (1211) akca yazar Karye-i Çanakcı nâm-ı diğer Kodana Dürbe ve yine nâhiye-i mezbûra tâbiʿ hâsıl-ı zirâʿatleri Gökçeöz
18. nâm karyededir ber- mûceb-i defter-i ʿatîk resm-i bennâk ve ʿöşr-i çayır yekûn maʿa gayrihâ beş yüz (500) akca yazar karye-i
19. Gökçeöz nâm-ı diğer Borlalu (?) ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ hâsıl-ı dîvânî gendüm ve şaʿîr ve gayrihi ve bâd-ı hevâ ve ʿöşr
20. ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihâ bin yüz (1100) akca ve mâlikâne gendüm ve şaʿîr maʿa gayrihi yekûn beş yüz
21. elli beş (555) akca yazu ile karye-i Karataş Karabaşlu Cemâʿati mütemekkinlerdir mâlikâne-i Vakf-ı Zâviye-i Âhî Evran
22. dîvânî tımâr ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ hâsıl-ı dîvânî gendüm ve şaʿîr ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs yekûn maʿa gayrihâ
23. iki bin sekiz yüz (2800) ve mâlikâne-i gendüm ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihi bin üç yüz kırk (1340) akca yazu ile Karye-i Kızılca nefs-i
24. mâlikâne-i Vakf-ı Zâviye-i Şeyh Süleyman ve nısf-ı âhar Vakf-ı Zâviye-i Âhî Evran deyu defter-i mufassalda muharrir
25. kalemiyle başka başka tahrîr ve defter-i icmâlde zikr olunan Karataş ve Kızılca nâm karyelerin dîvânları Karye-i Gökçeöz
26. ve Karye-i Çanakcı nâm-ı diğer Kodana Dürbesi ve nefs maʿa gayrihi bir görülüb mîr-livâ hâssı mülhakātından
27. olmayub mestûr mukayyed olmağın defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Nogoyoğlu Bekir'in kardeşinin oğlu Mehmet'in vefat etmesi ve mirasının Bekir'e kalması; fakat Çavuşoğlu, Hüseyin ve Ahmet'in, Mehmet'in babası Hacı Ali'nin sağken köylerine bağışta bulunduğunu ve bunu Bekir'den tahsil edeceklerini söyleyerek Bekir'in parasını gasp etmesi ile ilgili Bekir'in şikâyeti hakkında.

76/2

Kayseriyye Sancağı Mutasarrıfına ve Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Nogoyoğlu Bekir nâm kimesne gelüb bunun karındaşı oğlu Mehmed nâm kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinde fevt oldukda terekesi irs-i şerʿle
2. buna intikāl idüb dahl olunmak icâb itmez iken kazâ-i mezbûra tâbiʿ Asudenli nâm karyeden Ahmed Ağa ve Hacı Hüseyin
3. ve Çavuşoğlu (boşluk) dimekle maʿrûf kimesneler zuhûr ve hevâlarına tâbiʿ baʿzı mütegallibeler ile yekdil ve senin karındaşın oğlu
4. mezbûr Mehmed'in babası Hacı Ali altı yüz guruş bizim karyemize vakf idüb lâkinn tescîl-i şerʿî ve teslîm-i el-mütevellî
5. itmedin fevt olub oğlu mezbûr zabt idüb baʿdehu ol-dahî fevt olub terekesin sen zabt itmekle ol-vakitte
6. oğlu sagîr idi alamadık senden aluruz deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî ve bi-gayr-ı hakkın bunun üç yüz (300) guruşun
7. ahz ve üç yüz (300) guruşunu dahî taleb ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî eylediklerin bu bâbda Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfesi
8. olduğun bildürüb mûcebince şerʿle görülüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın aldıkları guruş
9. alıvirilüb bi-vech-i şerʿî ol-vechile taʿaddî itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Kulaksız Köyü'nden Koca Osman'a Ali bin Emir ve beraberindeki kişiler tarafından kötülükler yapılması, Koca Osman'ın, parasının ve mallarının gasp edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

76/3

Karaman Vâlîsine ve Dinekkeskini ve [boşluk] Kādîsına Hüküm ki,

1. Kulaksız nâm karyeden Koca Osman dimekle gelüb kendü hâlinde olub
2. kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken karye-i mezbûreden ashâb-ı ağrazdan Ali bin
3. Emir ve Tursun bin Hasan ve Sevindik bin Osman ve Kızıl Ali bin Ömer ve Hocazâde'nin

4. İvaz ve Deli Kethüdâ bin Ali ve İbrahim bin Nasuh ve Mehmed bin Murad nâm kimesneler müceddeden mücerred ʿadâvet-i
5. dünyeviyyelerine binâ´en senin odana müsâfir getürtmez ve komşulukdan ihrac oldun deyu bunu
6. taʿaddî ve taʿcîz itmeleriyle cânib-i şerʿden virilen mürâsele mûcebince mezbûr daʿvet-i şerʿ olundukda
7. itâʿat-i şerʿ itmediklerinden mâʿadâ bin yüz elli (boşluk) senesinde hevâsına tâbiʿ ehl-iʿörfe istinâden
8. bunu ahz ve bilâ-sened (?) üç yüz (300) guruş ve dört re´s atın gasb idüb mürâfaʿa olduklarında
9. meblağ ve at giru redd ve edâya yine hüccet-i şerʿiyye virilmişken mütegallibeden olmalarıyla virmekde
10. taʿallül ve gadr murâd eylediklerin ve fetvâsı olduğun bildirüb hüccet-i şerʿiyye mûcebince şerʿle
11. görülüb mezbûrân vech-i meşrûh üzere tahsîl eyledikleri meblağ ve at alıvirilüb
12. ve mugâyir-i hüccet taʿallül ve muhâlefet itdirilmeyüb icrâ-yı hakk ve taʿaddîsi menʿu defʿ
13. olunmak bâbında emr-i şerifim recâ eyledüğü ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Seyit Süleyman'a atalarından kalan topraklara Ahmet ve Hacı Abdulkadir'in sahte belgeler düzenleyerek bu toprakların kendilerine ait olduğunu iddia etmeleri ile ilgili Seyit Süleyman'ın şikâyeti hakkında.

77/1

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan müteveffâ Hasan Bey ve Hom Bey evlâdından kıdvetu´s- sâdâti´l-kirâm Seyyid Süleyman zîde şerefuhu gelüb kazâ-i mezbûra tâbiʿ(boşluk) nâm karye tobrağında
2. vâkıʿ defter-i hâkānîde mukayyed maʿlûmu´l-hudûd yerleri selâtîn-i maziyyeden beru bunun ceddi mezbûrâna hîbe ve temlîk ve yedlerine mülknâme-i hümâyûn virildikden
3. sonra anlar dahî ol-yerleri vakf ve hâsıl olan gallesini evlâd-ı evlâdına şart ve taʿyîn eyledikleri vakfiyye-i mâmûlun-bihâda ve bunun yedinde olan
4. hüccet-i şerʿiyyede mestûr ve mukayyed ve bu evlâd-ı vakfdan olub bu yerde tasarruf buna intikāl itmekle galle-i mezbûru şart-ı vâkıf mûcebince ahz u kabz

5. idüb âhardan müdâhale olunmak icâb itmez iken ecânibden kazâ-i mezbûrda sâkin Ahmed ve Hacı Abdulkadir nâm kimesneler birbirleriyle yekdil ve peydâ
6. eyledikleri müzevver hüccet ibrâzıyla bin yüz elli (boşluk) senesinden beru galle-i mezkûru fuzûlî ve tegallüben ahz ve bunun ahz u kabzına mümâna'at ve ziyâde gadr ve ta'addî
7. eylediklerin bildürüb şer'le görülüb ecânibden olan merkūmların hilâf-ı şart-ı vâkıf fuzûlî zâhir olan müdâhale ve ta'addîleri men'u def' ve galle-i
8. mezkûr şart-ı vâkıf mûcebince buna ahz ve kabz tegallüben ahz eyledükleri mahsûlât merkūmlardan tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı hakk vâkı'-ı hâli
9. i'lâm olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şer'le görülmek emrim yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilka'de sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Bor Kazası'na bağlı Kelisahisar Köyü'nden Halil Ağa ve köy ahalisi arasındaki vergi anlaşmazlığı ile ilgili Çeke Köyü'nden Mustafa Bey'in şikâyeti hakkında.

77/2

Karaman Vâlisine Bor ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Bor Kazâsı'na tâbi' Çeke Karyesi'nden Mustafa zîde kadruhu gelüb yine kazâ-i mezbûra tâbi' Kelisahisar Karyesi'nden Halil Ağa dimekle ma'rûf
2. kimesneler mahfil-i şer'iyyâtda terâfu'larında mezbûr Halil karındaşı müteveffâ Salih ile zikr olunan Kelisahisar Karyesi'nden sâhib-i arz
3. tarafından ber-vech-i iştirâk teşhîne ta'yîn olmalarıyla sâlifu´l-beyân Çeke Karyesi'nde vâkı' mülk yurdu olan çiftlik
4. arâzîsinde bu ve taraflarından vekîlleri olduğu ma'lûmu´l-esâmî mezâri'leri hâsıl eyledikleri hınta ve şa'îr'den iktizâ
5. iden a'şâr-ı şer'iyyelerini Çeke Karyesi sâhib-i arza tamâmen edâ ve zimmetleri sâlifu´z-zikr Kelisahisar Karyesi'nde mülk
6. harmanlarına götürüb devs u ez eylediklerinde mezbûrân bize Taşonda/Taşunda virmeziz sekiz[145] devs itdirmeziz deyu
7. muhâlefet ve bin yüz elli (boşluk) senesinden beru beher sene Bor keyli ile ellişer kileden altı senede üç yüz keyl mahlût
8. hınta ve şa'îri Taşonda/Taşunda nâmıyla mezbûr Halil ahz itmekle lâzım gelen kıymetini taleb iderüm deyu bâ'de´d-da'vâ

[145] Kelime "seni" olarak da okumaya müsaittir.

9. ve´l-inkâr mezbûr Halil bi´t-taleb tahlîf olundukdan sonra müdde´î-yi mezbûr şâhidlerim vardır dimekle ısbâta
10. ba'de´l-havâle bu makūle âhar karye tobrağında hâsıl ve 'öşrü sahib-i arza virilen mahsûlâtı ahâlî kendü karyelerinde
11. mülk harmanlarına nakl ve devs eylediklerinde karye-i (…) mutasarrıfları fukarâ ve re'âyâdan Taşonda/Taşunda nâmıyla tekrar 'öşr
12. ahzıyla ta'addîleri ber-mûceb-i fetvâ-yı şerîfe mugâyir-i şer' ve kānûn olub sîbâhileri hod be-hod ihdâs
13. eyledikleri mezâlimden olmağla men'u def' ve ol-vehcile aldıkların giru redd olunmak üzere hükm-i hümâyûnum ihsân içün
14. mezbûr Mustafa'nın istirhâm eyledükde kıdvetu´l-'ulemâ´i´l-muhakkikîn Rumili kaz'askeri şer'iyyâtcısı olan
15. mevlânâ (boşluk) zîde ilmuhu i'lâm itmeğin i'lâmı mûcebince hilâf-ı şer' ve kānûn ve ta'addî itdirilmeyüb istirdâd olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilka'de sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Bor sakinlerinden İsmail Bey'in akrabaları olan Hacı İbrahim ve Hacı Ahmet'ten alacağını tahsil edemeden Hacı İbrahim'in vefat etmesi, murislerin de İsmaill Bey'in alacağını vermemesi ve alacağın tahsil edilmesinin talep edilmesi hakkında.

77/3

Karaman Vâlîsi ve Bor ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Sadr-ı a'zam ağalarından kıdvetu´l-emâsil ve´l-akrân İsmail zîde kadruhu Südde-i Sa'âdet'ime 'arzuhâl idüb Bor sâkinlerinden bunun
2. yeğeni Hacı İbrahim ve Özbağı Hacı Ahmed nâm kimesneler zimmetlerinde cihet-i karz-ı şer'den bin yüz elli (boşluk) senesinden bin iki
3. yüz (1200) guruş alacak hakkı olub birkaç seneden beru zimmetlerinde kalub kable´l-ahz merkūm el-Hâcc İbrahim fevt olub
4. meblağ-ı mezbûru muhallefâtı kabz iden Bor sâkinlerinden vârislerinden ve merkūm Hacı Ahmed'den taleb eyledikde edâda ta'allül
5. ve muhâlefet eylediklerin bildirüb şer'le görülüb tamâmen hakkı tahsîl olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilka'de sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Karaman'da Çifte Hamamın hissedarları olan Seyit Mehmet, Şerife Hava, Şerife Fatma ve Şerife Hatice'nin hisselerini alamamaları ve amcalarının hamamın tamiri için aldığı parayı kendisi için kullanması ile ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

77/4

Karaman Vâlîsine ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sâdat-ı kirâmdan Seyyid Mehmed zîde şerefuhu ile Şerife
2. Hava ve Şerife Fatıma ve Şerife Hatice nâm hatunlar gelüb bunlar
3. Daru´s-Sa'âde Ağası nezâretinde olan evkāfdan müteveffâ İbrahim Bey veled-i Karamanî
4. evlâdından hayrât-ı müteveffâ-yı mezbûr vakfiyye-i ma'mûlun-bihâsına mukayyed kadîmden icâreteyn ile tasarruf olagelen
5. medine-i mezbûrede vâkı' Çifte Hammâm'ın senevî hâsıl olan icâresinden evlâdına hisse virilmek üzere şart
6. ve ta'yîn eyledüğün mestûr ve mukayyed ve hammâm-ı mezkûrun senevî hâsıl olan icâresinden yüz (100) guruş iktizâ iden ta'mîr ve
7. termîmine harc ve sarf olunmak üzere berâta nizâm verüb yine Konya'da sâkin 'ammîzâdeleri Mehmed ve Veyis ve Seyyid Mehmed nâm kimesneler
8. otuz bir senesinden elli iki senesine gelince beher sene yüz (100) guruş vâkıfdan ahz ve hammâm-ı mezkûr ta'mîr ve termîmine sarf itmeyüb beynlerinde ekl ve bel'
9. ve vakfa gadr itmeleriyle bundan akdem ısdâr eyledikleri emr-i şerîfim mezkûrlar ile vâkı' olduklarında vech-i meşrûh üzere mezkûrların
10. zimmetlerinde beş yüz guruş mâl-ı vakf zuhûr ve taraf-ı vakfa edâya kıbel-i şer'den hüccet-i şer'iyye virilmişken mezkûr hilâf-ı şer' cânib-i vakfa edâda
11. ta'allül eylediklerinden nâşî tekrar sâdır olan emr-i şerîfim ve mektûb-ı Sadr-ı a'zam ile varub mezkûrlardan taleb eylediklerinde mezkûrlar cem'an
12. iki yüz (200) guruş taraf-ı vakfa edâ ve kusûrları yoğiken zimmetlerinde iken mezkûrlar fevt (…) sâbıkan Karaman Vâlîsi Hasan'a
13. istinâden mezkûrun oğlu (boşluk) nâm kimesneyi ahz ve der-zincir virdikleri iki yüz (200) guruşu ahz idüb ziyâde gadr eylediklerin
14. bildirüb şer'le görülüb ve mezkûrların hilâf-ı şer' ve mugâyir-i şart-ı vâkıf ahz u kabz ve zimmetlerinde ve sâbit mâl-ı vakf tahsîl olunmak bâbında emr-i
15. şerîfim recâ ve mezkûrların husemâları Âstâne'de mevcûd olmağla mürâfa'a mümkün olmayub iktizâsı mahallinde husemâlarıyla da'vâları

16. vech-i şerʿî üzere görülmek içün emr-i şerîfim recâ sen hürmet-i muʿîni Mevlânâ Mustafa zîde ʿilmuhu iʿlâm itmeğin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Konya Kazası sakinlerinden Şerife Hava ve oğlu Ömer'in amcalarında mirastan alacaklarının olması; fakat amcalarının Ömer'e hakkını vermedikleri gibi Hava ve Ömer'i suçlamaları ile ilgili Hava Hanım ve Ömer'in şikâyeti ve mirastan haklarının tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

78/1

Karaman Vâlîsine [boşluk] Kādîsına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Konya Kazâsı sükkânından Şerife Hava nâm hatun ile oğlu Seyyid Ömer zîde şerefuhu gelüb Konya Kazâsı sükkânından ʿammîzâdeleri Mehmed
2. ve Veyis ve Seyyid Mehmed nâm kimesneler zimmetlerinde bin yüz kırk (boşluk) senesinde hukūk-ı mîrâsdan dokuz yüz elli altı (956) guruş
3. alacakları olub defaʿatle taleb eyledükde bi-vech-i şerʿî virmekde taʿallül ve tereddüt ve bundan akdem mezbûrlar ile mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında
4. mezkûrlara edâya tenbîh ve kıbel-i şerʿden bunların yedlerine hüccet-i şerʿiyye dahî virülüb ve bunların üzerlerine şerʿan bir nesne
5. sâbit olmuş değil iken mezkûrlar şirrete sâlik ve siz bizlerden ehl-i ʿörfe teşekkî eylediğinizde ehl-i ʿörf tâ´ifesi tarafından
6. altı yüz bir (601) guruş mikdârı akcamız alınmakla sizin daʿvânız sebeb oldu deyu bu makūle sebeb daʿvâsının istimâʿı memnûʿ iken
7. hilâf-ı şerʿ-i şerîf zimmetlerinde ber- mûceb-i hüccet-i şerʿiyye sâbit ve müteveccih olan hakların virmeyüb gadr-i küllî murâd eylediklerin
8. bildirüb bu bâbda daʿvâlarınâ muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virüldüğün bildirüb yedlerinde olan hüccet-i şerʿiyye ve
9. fetvâ-yı şerîfesi mûceblerince ʿamel olunub zimmetlerinde sâbit ve müteveccih olan ol-mikdâr guruş alacak hakları alıvirlüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf
10. ve mugâyir-i fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyye ol-vechile taʿallül ve tereddüd itdirülmeyüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ
11. eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Yenice Mahallesi sakinlerinden Halil Bey'in Zeliha Hanımla kendi rızasıyla evlenmesine rağmen Zeliha Hanım'ın akrabalarından Mucur sakinlerinden Ömer'in Zeliha Hanım'ın vâsisi olduğunu iddia ederek nikâhı fesih etmek istemesi ile ilgili Halil Bey'in şikâyeti hakkında.

78/2

Karaman Vâlîsi Vezîre ve Hacıbektaş ve [boluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Hacıbektaş mahallâtından Yenice Mahallesi sükkânından Halil nâm kimesne Südde-i Saʿâdet'ime gelüb yine mahalle-i mezbûre sâkinelerinden Raziye nâm hatun kızı
2. Zeliha nâm bikr-i bâliğayı bundan akdem rızâsı ve şühûd mahzârında buna ʿakd ve on bin (10.000) akca mehr-i muʿeccel ile buna tezvîc edüb hâlâ zevcesi
3. mezbûreye dahl icâb itmez iken Mucur sâkinlerinden Ömer Bey dimekle maʿrûf kimesne zuhûr ve mezbûr Zeliha benim ʿammîm oğlu kızı olmağla ben
4. vâsîsi olduğum hâsebiyle nikâhınızı fesh iderüm deyu iddiʿâ ve murâfaʿa-i şerʿ olduklarında mezbûr Ömer'in hilâf-ı şerʿ ve mugâyir-i fetvâ-yı
5. şerîfe bi-gayr-ı hakkın misl birle kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken tekrar nizâʿadan hâlî olmaduğun bildürüb
6. hüccet-i şerʿiyye ve fetvâ-yı şerîfesi mûcebince ʿamel olunub taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Abdülcelil, Abdülhalim ve Abdullah isimli zaviyedarların tasarruflarındaki vakfa Şehriban Hatun ve oğlu tarafından müdahale edilmesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve onlara engel olunmasının talep edilmesi hakkında.

78/3

Toğanhisarı ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Meşâyıhdan Şeyhu´l-İslâm ve Abdulcelil ve Abdulhalim ve Abdullah zîde salâhahum gelüb bunlar kazâ-i mezbûra tâbiʿ Tekke nâm karyede medfûn müteveffâ Direngi Sultân
2. kuddise sırruhu´l-ʿazîz'in evlâd-ı zükûrundan ve tekyenin bi´l-fi'il berât-ı şerîfimle ber-vech-i iştirâk zâviyedârları olub cedleri müteveffâ-yı mûmâ-ileyh vakfiyye-i maʿmûlun-bihâsında
3. selâtîn-i mâziyye temlîki mûcebince defter-i hâkānî ve vakfiyye-i maʿmûlun-bihâsına mukayyed vakfın tasarruf ve gallesin evlâd-ı zükûrun zâviyedâr olmalarıyla âyende ve

4. revendeye itʿâm-ı taʿâm olunmak üzere şart ve taʿyîn eylediği vakfiyye-i maʿmûlun-bihâsından mukayyed itmek kasaba-i mezbûre mahallâtından Zağ Mahallesi'nde Şehriban Hatun
5. ve oğlu İbrahim hilâf-ı şart-ı vâkıf biz de evlâd-ı atandanız deyu fuzûlî müdâhale ve bundan akdem mürâfaʿa-i şerʿî şerîf olduklarında vech-i meşrûh üzere
6. olduğun şerʿan sâbit ve evlâd-ı atanızdan evlâd-ı mezbûrların iddiʿâsı mugâyir-i şart-ı vâkıf olmağın bi-vech-i şerʿî muʿârazadan menʿ birle kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye
7. virilmişken yine mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye ve hilâf-ı şart-ı vâkıf taʿaddîden hâlî olmadıkların bildürüb hüccet-i şerʿîyye ve şart-ı vâkıf mûcebince ʿamel olunub mugâyir-i şart-ı
8. vâkıf müdâhale ve taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Develi Kazası'na bağlı Süleyman Fakıyye Köyü'nden Mehmet'in evinin Kozanlı Cemaati'nden Topal Mustafa tarafından basılması mallarının gasp edilmesi ve çocuğuna zarar verilmesi ile ilgili Mehmet'in şikâyeti ve mallarının geri alınmasını talep etmesi hakkında.

78/4

Adana Vâlîsine Develü ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Develü Kazâsı'na tâbiʿ Süleyman Fakıyye nâm karyeden Mehmed nâm kimesne ʿarzuhâl idüb bu kendü hâlinde iken kazâ-i mezbûrdan Kozanlı Cemâʿati'nden
2. ser-cemʿiyyet olan Topal Mustafa nâm şakī kırk nefer eşkıyâyı başına cemʿ ve bin yüz elli (boşluk) senesinde bunun menzîlin basub mâl
3. ve vâridat nehb u gâret eylediklerinden mâʿadâ evlâdını der-zincir ve helâk sevdâsında iken merkūm halâs ol-vechile
4. gadr-i küllî eyledüğün bildürüb zâbitân maʿrifetiyle şerʿle görülmek şakī-yi mezbûrun nehb u gâret eyledikleri emvâl ve eşyâsı tahsîl
5. ve buna teslîm itdirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden sen ki Adana vâlîsi vezîr-i müşârun-ileyhsin sen maʿrifetinle şerʿle görülüb nehb u gâret olan emvâl ve eşyâsı baʿde´s-sübût ʿalâ-eyyi-hâl tahsîl olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Müteferrika Mehmet Karakulak'ın, Beyşehir Sancağı Bozkır Nahiyesi'nde ve köylerde mutasarrıf olan Hüseyin'den kendi rızasıyla berat tezkiresiyle toprak almasına rağmen Abdullah'ın buna karşı çıkarak müdahale etmesi ile ilgili Mehmet Karakulak'ın şikâyeti hakkında.

78/5

Bozkır ve [boşluk] Kādîları ve Beyşehri Sancağı Monlasına Hüküm ki,

1. Dergâh-ı muʿallâm müteferrikâlarından Mehmed Karakulak zîde mecduhu gelüb Beyşehri Sancağı'nda Bozkır Nâhiyesi'nde Avdar (?) nâm karye ve gayrıdan altı bin (6000) akca
2. tımâra mutasarrıf olan Hüseyin yedinde olan berât ve tezkîresin virüb hüsn-i rızâsıyla kasr-ı yedinden mûmâ-ileyh Müteferrika Mehmed'in Adana ve Sivas
3. sancaklarında Yüregir ve gayrı nâhiyelerde Mezraʿa-i Habel ve gayrıdan dergâh-ı muʿallâm müteferrikalığı gediği ilhâkıyla mutasarrıf olduğu zeʿâmete
4. ilhâken ser-ʿasker-i sâbık düstûr-ı mükerrem vezîrim Numan Paşa tarafından elli dört (boşluk) senesi Zilkaʿde'sinin yirminci günü târîhiyle verilen
5. tezkîre mûcebince baʿdel- iʿlâm elli beş senesi Muharrem'inin yirmibirinci gününden Âstâne'den dahî tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde
6. olan hâlâ Belgrad muhâfızı düstûr-ı mükerrem vezîrim el-Hâcc Pîr Mustafa Paşa edâmallâhu taʿâlâ iclâluhunun hizmetinde olmağla vezîr-i
7. müşârun-ileyhin hizmetinde oldukça zeʿâmete ve gediğine zarar gelmemek üzere bâ-fermân-ı ʿâlî kaydına şerh virülüb bir dürlü dahl
8. icâb itmez iken âhardan Abdullah nâm kimesne merkūm Hüseyin'in kasr-ı yedinden mûmâ-ileyh Müteferrika Mehmed'in zeʿâmetine ilhâk itdirdiği
9. mâruz-zikr altı bin (6000) akca yazı içün Ser-asker Ahmed Paşa tarafından tezkîre itdirdüm deyu tarafından zabtına mümânaʿat ve mahsûlüne müdâhaleden
10. hâlî olmadığın bildirüb hilâf-ı defter-i hâkānî ve mugâyir-i berât mezkûrun müdâhalesine iʿtibâr olunmayub ol-vechile
11. olan müdâhale ve taʿaddîsi menʿu def' olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnuma
12. mürâcaʿat olundukda tımâr-ı mezbûr merkūm Hüseyin'in kasr-ı yedinden târîh-i merkūmda mûmâ-ileyh Müteferrika Mehmed Karakulak zîde mecduhuya tevcîh
13. ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde oldığı vech-i meşrûh üzere kaydıyla şerh virildiği dahî mestûr ve mukayyed bulunmağın tımâr-ı

14. mezbûr defter-i hâkānî ve berât mûcebince mûmâ-ileyh tarafından zabt ve mahsûl ve rusûmu ahz u kabz itdirülüb
15. mezbûrun ol-vechile müdâhalesinin menʿi bâbında iftihâru´l-emâcid Re´îsu´l-küttâbım olan Mehmed Râgıb dâme mecduhu iʿlâm itmeğin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Oruç oğlu Halil'in hiç kimseye bir zararı olmamasına rağmen Melen Kamber Köyü'nden Araboğlu Hasan ve beraberindeki kişilerin Halil'in evini basması, mallarını gasp etmesi ile ilgili Halil'in şikâyeti ve mallarının geri alınmasını talep etmesi hakkında.

79/1

Karaman Vâlîsine ve Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Oruç oğlu Halil nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerine dahî
2. şuhûd-ı ʿudûl ile şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken kazâ-i mezbûra tâbiʿ Melen Kamber nâm karye sâkinlerinden Araboğlu
3. Hasan ve İlbaşoğlu Mustafa ve karındaşı Ahmed nâm kimesneler kendü hâllerinde durmayub birbirleriyle yekdil ve yekcihed ve bin yüz elli (boşluk)
4. senesinde ehl-i ʿörfe istinâden bölük kaldurub bunu ʿalenen ahz ve menzîlin basub ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın yirmi bir reʿs
5. hayvanâtı ve sâ´ir emvâl ve eşyâsın gasb ve gâret idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık
6. fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildürüb fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın gasb ve
7. gâret eyledikleri ol-mikdâr ʿaded hayvanâtı ile sâ´ir emvâl ve eşyâsı alıvirilüb taʿallül ve muhâlefet ve gadr itdirilmeyüb
8. icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Şeyh Seyit Ahmet ve beraberindeki kişilerin vergi ödemelerini gerektirecek bir toprağa sahip olmamalarına rağmen köy ahalisi tarafından vergi ödemeye zorlanmaları ile ilgili şikâyetleri hakkında.

79/2

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. ʿİzz-i kirâmdan sâdât-ı kirâmdan Şeyh Seyyid Ahmed ve Şeyh Seyyid Yusuf ve Şeyh Ebubekir ve Şeyh Seyyid Mustafa ve (boşluk) ve zîde şerefuhum gelüb
2. kasaba-i mezbûra tâbiʿ (boşluk) nâm karye tobrağında vâkıʿ bi´l-fiʿil zabt ve tasarruflara hâne-i ʿavârız bağlu tekâlîf olunmak icâb ider emlâk
3. ve kâdîmi reʿâyâları olmayub tekâlîf talebiyle taʿaddî ve rencîde olunmak icâb itmez iken karye-i mezbûr ahâlîsi ve karye kethüdâsı zuhûr
4. ve üzerlerimiz varîd ve hâzen olan neferân hazariyye ve seferiyye ve ʿavârız ve sâ´ir emr-i şerîfim ile vâkıʿ tekâlîfi siz dahî bizim
5. ile mâʿen edâ idersiz deyu bunlar dâ´imâ taʿaddî ve rencîdeden hâlî olmadıkların ve bu bâbda Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı
6. şerîfeleri ve sâ´ir senedâtları olduğun bildürüb fetvâ-yı şerîfeleri mûcebince ʿamel olunub bunları ol-vechile tekâlîf
7. talebiyle müdâhale ve mezbûrlara taʿaddî ve rencîde itdirilrmeyüb zâhir olan müdâhaleleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim
8. recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Anderlik Köyü sakininden Kiryako'nun üzerine düşen vergileri ödemesine rağmen bir sipahi tarafından vergi ödemeye zorlanması ile ilgili Kiryako'nun şikâyeti ve bu sipahiye engel olunmasını talep etmesi hakkında.

79/3

Kayseriyye Sancâğı Mutasarrıfına Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ Anderlik (Enderlik) nâm karye reʿâyâsından Kiryako veled-i Arslan nâm zimmî gelüb bu üzerine
2. edâsı lâzım gelen resm-i ispence ve sâ´ir hukūk ve rusûm kānûn ve defter mûcebince karye-i mezbûr
3. zâbitine edâ idüb kusûru olmayub dahl olunmak icâb itmez iken erbâb-ı tımâr karyelerinden
4. kazâ-i mezbûra tâbiʿ (boşluk) nâm karye sibâhîsi (boşluk) nâm sîbâhî zuhûr ve celb-i mâl sevdâsıyla vakitsiz
5. mukaddem ceddin benim sâlifu´z-zikr tımârım karyesinde bir müddet sâkin olmuş (…) senden

6. resm-i ispence alırum hilâf-ı kānûn ve defter senede üçer ve dörder guruşunu alub ziyâde gadr
7. eyledüğün bildürüb sibâhî-yi merkūmun hilâf-ı kānûn ve defter ol-vechile olan müdâhale ve taʿaddîsi
8. menʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Niğde Sancağı'nda Develi Nahiyesi'nde bulunan Kobcu Köyü'nün öşr ve resminin Akça Koca Zaviyesi vakfına ait olmasına rağmen Akça Koca Zaviyesi'nin hudut ve gelirlerine müdahale edilmesi ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

79/4

Karaman Vâlîsine [boşluk] Kādîsına ve Develü Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sabıkan Eskiil kādîsı olub hâlâ Yahyalu Kazâsı Nâ´ibi Mevlânâ Seyyid Mustafa zîde fazluhu Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Niğde Sancağı'nda Develü Nâhiyesi'nde
2. Kobcu (Kopçu) nâm karyenin ʿöşrü Akça Koca Zâviyesi Vakfı salâriyyesi ve ʿörfiyyesi tımâr olmağla karye-i mezbûrenin mümtaz ve muʿayyen hudûdu dâhilinde
3. kadîmden ʿöşr ve resmi zâviye-i mezbûre tarafından alınagelüb maʿlumû´l-hudûd yerlerde âharın alâkası olmayub dahl olunmak icâb
4. itmez iken civârında vâkıʿ Develü voyvodası ve baʿzı zâbitân kadîme mugâyir müdâhale ve mukaddemâ bir iki defʿa murâfaʿa-i şerʿ olunduklarında
5. Karaviran kurbunda Sarıtaşlar ve Akvirân ve Benek Harkı ve Hakrama/Cakrama Kayası'nın kıble tarafından Kürklü yerden Vakıflıözü
6. yanından Acaköy Bendi ve Boğun ve Yaralıtaş ve Derencik Köbrüsü ve Körkuyu ve Çatalkondur ve Karacaviran (…)
7. tarîk-i ʿâmmda ve Sırataşlar'da bulur bu zikr olunan hudûd ile mahdûd yerler karye-i mezbûrenin
8. sınuru olduğu şerʿan sâbit ve cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virülüb ve bir defʿa dahî hudûd-ı mezbûreyi musinn u ihtiyâr
9. kimesneler bâ-serhem meclis-i şerʿde haber inhâ ve ihbâr itmişler iken voyvoda-i mezbûr Mahmud ahz itmek içün
10. (…) kalmaz ve cebâbireden Develüoğlu İsmail ile Karaviran Kethüdâsı Mustafa nâm kimesneler ikrâren

11. virüb anlar dahî sınur-ı mezbûru tecâvüz idüb vakfiyyeye gadr eylediklerin zâviye-i mezbûrenin nısf-ı tevliyyet
12. ve zâviyedârlığına evlâdiyyet ve meşrûtiyyet üzere mutasarrıflar olan Şeyh İbrahim ve Şeyh Ahmed bin Mehmed
13. zîde salâhahu ihbâr ve mezbûrların zâviye-i merkūm ve zâviyedâr-ı mezbûrân üzerlerine zulm
14. ve tecâvüzleri menʿu defʾ olunmak içün emr-i şerîfim sudûrunu iltimâs eyledikleri mûmâ-ileyhe ʿarz ve Defterhâne-i
15. ʿÂmire'mde mahfûz olan defter-i mufassala mürâcaʿat olundukda minvâl-i meşrûh üzere oldığı mestûr
16. ve nısf-ı tevliyyet ve zâviyedârlık dahî evlâdiyyet ve meşrûtiyyet üzere mezkûrların üzerlerinde oldığı
17. Anadolu Muhâsebesi'nden mukayyed olub (…) merkūm sınur raʿy olmağla ve mezbûrlar mugâyir-i kadîm taʿaddîleri
18. menʿu defʿolunmak kānûn üzere emr-i şerîf icrâ olunmak bâbında biʹl-fiʿil Reîʹsuʿl-küttâbım olan Mehmed Ragıb
19. dâme mecduhu dahî iʿlâm itmeğin mûmâ-ileyhin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Erkilet Köyünden Seyit Abdi'nin, Abdullah ve Seyit Mehmet'e Seyit İsmail'i neden darp ettiklerini sorduğunda kendisini de darp ederek zulüm etmeleri ile ilgili şikâyeti hakkında.

80/1

Karaman Vâlîsine ve Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid Abdi zîde şerefuhu Südde-i Saʿâdet'ime gelüb bunun kazâ-i mezbûra tâbiʿ Erkilat nâm karyede
2. İsa oğlu Seyyid İsmail nâm kimesne lahm iştirâ iderken karye-i mezbûre sâkinlerinden Seyyid el-Hâcc Abdullah ve Seyyid
3. Mehmed nâm kimesneler hilâf-ı şerʿ-i şerîf darb itmeleriyle bu misillü Kenan âdemi niçün darb eylediniz dediğinde sen
4. ana sâhib mi oldun deyu buna herbiri şutûm-ı galîza ile şetm eylediklerinden mâʿadâ merkūm el-Hâcc Abdullah oğlu

5. Seyyid Mehmed ile gulâmı Arab Ali'ye urun ve debeleyiniz deyu emr itmekle her biri bunun üzerine hücûm ve karındaşı
6. Seyyid Mehmed taş ile başuna darb ve cerh ve oğlu diğer Mehmed dahî değnek ile ve Hallac-ı merkūm dahî yatağan
7. tâʿbir olunur bıçak arkasıyla darb ve kara ve bere ve merkūmân kendü hâllerinde olmayub dâ´imâ ʿibâdullahı (…)
8. ve gadr ve taʿaddî itmek ʿâdet-i müstemirreleri olduğun ahâlî-yi karye ihtiyârlarıyla keşf ve cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye
9. virildüğün bildürüb mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden şerʿle görülmek emr olmuşdur. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Ziraata açık topraklarda tarım yapılmaması, toprağın boş bırakılması ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

80/2

Karaman Vâlîsine ve Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. (boşluk) zîde kadruhu gelüb ber-vech-i mâlikâne berât-ı şerîfimle mutasarrıf olduğu kazâ-i mezbûrede vâkıʿ (boşluk) hâssı tobrağında hâss-ı merkūm reʿâyâsı tasarruflarında
2. olan zirâʿata sâlih hâsıl virir yerlerin bi´t-tamam zirâʿat itmeyüb hâlî ve muʿattal bırakub varub âharın tobrağında
3. zirâʿat ve herâset itmeleri hâss-ı mezkûr mahsûlüne gadr olduğun bildirüb ol-makūle hâssı reʿâyâsının tasarruflarında olan
4. zirâʿata sâlih hâsıl virir yerlerin bi´t-tamâm zirâʿat itdirilmek bâbında kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Pirlevganda Kazası ahalisinin, Anadolu Yörükanı'ndan Nefeşli Cemaati'nden Tavil Mustafa'nın eşkıyalık hareketlerinde bulunarak Perlev Kazası ahalisine zulüm etmesi ile ilgili şikâyetleri hakkında.

80/3

Karaman Vâlîlerine Pirlevganda ve Nevâhi-yi Ala´iye ve [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Sen ki Pirlevganda Kādîsı Mevlânâ es-Seyyid el-Hâcc Mehmed zîde fazluhusun mektûb (gönderüb) Perlev Kazâsı'nda sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ

2. ve sâdât-ı kirâm ve reʾâyâ fukarâsı bâ-serhem meclis-i şerʾa varub Anadolu Yörükânı'ndan Nefeşli Cemâʾati'nden Tavil
3. Mustafa nâm şakī kendü halinde olmayub cemâʾat-i mezbûreden hevâsına tâbiʾ eşkıyâyı başına cemʾ ve kazâları kurbunda
4. yaylağa çıkıb bin yüz elli senesinden beru mahsûlât ve mezruʾâtlarını itlâf ve eşcârlarını katʾ
5. ve mürûr u ʾubûr iden ebnâ-i sebîlin yoluna inüb katʾ-ı tarîk ve gâret-i emvâl ve katl-i nüfûs ʾâdet-i müstemirreleri
6. olub beher sene Yörükân mîrlisi tahsîline meʾmûr Mustafa Ağa dimekle maʾrûf kimesnenin ʾehl u ʾiyalleri (?)
7. kendü mesâlihine gideriken önlerine inüb ve nevâhî-yi Ala´iye Kazâsı'na tâbiʾ Sarı Haliller nâm
8. karye sâkinlerinden es-Seyyid Mehmed'in sulbî oğlu Seyyid İbrahim'i bi-gayr-ı hakkın kurşûn ile darb ve katl
9. ve üzerinde mevcûd olan esvâb ve silâh ve nukūd ve eşyâsı nehb u gâret ve ziyâde zulm ve taʾaddî
10. itmeleriyle şakī-yi mezbûrlar hâlâ taht-ı hükûmet ve kazânızda mürûr u ʾubûr üzere olduklarından henüz
11. icrâ-yı hakk olunmamakla bulundukları mahalde şerʾle görülüb icrâ-yı şerʾ ve ihkāk-ı hâkk olunmak
12. bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına vâkıʾ-ı hâli bi'l-iltimâs sen ve nevâhî-yi Ala´iye kādîsı mevlânâ-yı
13. mûmâ-ileyh Zeynelâbidin zîde fazluhu dahî başka başka ʾarz eylediğiniz ecilden bulundukları mahalde
14. siz ki vezîr-i müşârun-ileyhsiz maʾrifetiniz ile şerʾle görülüb ihkāk-ı hâkk olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak- 5 Şubat 1743)

Özet: Fazlullah Ağa'nın Ilgın Kasabası ahalisinin hoşnut olduğu ve güvendiği bir kişi olmasına rağmen Kethüda Osman'ın Fazlullah Ağa'nın koynundan mührünü çalarak sahte belgeler düzenlemesi ve Fazlullah Ağa'ya tuzak kurması ile ilgili Ilgın Kasabası ahalisinin şikâyeti hakkında.

80/4

Karaman Vâlîsine Ilgın Kādîsına Hüküm ki,

1. Sen ki Ilgın Kādîsı Mevlânâ es-Seyyid İbrahim zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Ilgın Kasabası'nda sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ ve sâdât-ı kirâm
2. ve reʾâyâ ve berâya bâ-serhem meclis-i şerʿa varub kasaba-i mezbûr sâkinlerinden Fazlullah Ağa dimekle maʿrûf kimesnenin zâtında meʾmen ve emânetkâr
3. ve hırs ve tamâʿdan perhizkâr ve müstakım ve dindâr ve fukarâ ve zuʿafâya ʿalâ-kadîri'l-imkân siyânet ve zalemeye ve mütegallibeye muhîn ve mazlûma muîn olmağa
4. mecd ve saʿy olub herkes kendünden ve evzâʿ ve etvârından râzı ve hoşnûdlar olub bir-vechile rencîde icâb ider hâli yoğiken
5. sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin bundan akdem matʿûnen lâ-bi-ʿakl ve sâhib-i-ferrâş olub yaturiken mezkûr Fazlullahʿın husemâ-i
6. kadîmesinden (boşluk) nâm kimesne kethüdâsı olan Osman Beşe dimekle maʿrûf kimesneyi itmaʿu izlâl ve ol-dahî tamaʿ-ı hâmʿ sebebiyle koyunundan
7. tatbîk mührünü sırka ve bir-vech beyaz üzerine mühür vazʿ ve merkūm Feyzullahʿın husemâsı olub mezkûrun yedine virüb ol-dahî merkūmun
8. sû-i hâline müşʿîr ʿarz ve hüccetlerinin ve Âstâne-i Saʿâdet'ime irsâl eyledüğü şüyuʿ bulmakla mezkûrun hakkında olan ʿarz ve hüccetler sahte
9. ve kizb-i sarîh ve iftirâ-yı mahaz olmağla mezbûrun hakkında olan ʿarz ve hüccetler ile hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf taʿaddî
10. itdirilmemek içün vâkıʿ-ı hâli ʿarz ve iʿlâm idivir deyu ilhâh ve ibrâʿ itmeleriyle binâ´en ʿalâ-zâlik vech-i meşrûh üzere
11. oldığı senin dahî maʿlûmun olmağla vâkıʿ-ı hâli hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına ʿarz eyledüğün ecilden hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf taʿaddî itdirilmemek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Kırşehir Kazası'nda sakin Yakup'un eşinin Recep oğlu Mahmut Paşa tarafından zorla alıkonulması ile ilgili Yakup'un şikâyeti ve eşinin geri alınmasını talep etmesi hakkında.

80/5

Karaman Vâlîsi ve Kırşehri ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Yakub nâm kimesne gelüb yine Kırşehri Kazâsı'nda sâkin
2. Receb oğlu Mahmud Paşa dimekle maʿrûf kimesne eşkıyâdan olmağla
3. bin yüz elli senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf bunun taht-ı nikâhında olan

4. zevcesi (boşluk) nâm hatunu hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın ahz ve alub götürüb
5. ziyâde fesâd ve şekāvet ve mezbûr Kırşehri'ne varub zevcesi
6. merkūmeyi taleb eyledikde mezkûr Mahmud hevâsına tâbiʿ Mustafa Ağa ve Receb Ağa
7. dimekle maʿrûf kimesnelere istinâden zevcesi mezbûreyi bi-vech-i şerʿî
8. virmekde taʿallül ve muhâlefet ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf gadr ve taʿaddî
9. eyledüğün bildirüb mahallinde şerʿle görülüb zevce-yi menkûhesi alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Larende sakinlerinden Taşoğlu Osman ve beraberindeki kişilerin Abdulkadir'in parasını gasp etmeleri ile ilgili Abdulkadir'in şikâyeti ve parasının geri alınmasını talep etmesi hakkında.

81/1

Karaman Vâlîsi Vezîre ve Larende ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. El-Hâcc Abdulkadir zîde kadruhu Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bu kendü halinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerine
2. dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine Larende sâkinlerinden Taşoğlu Osman nâm kimesne kendü hâlinde durmayub hevâsına
3. tâbiʿ Hacı Araboğlu Yahya ve Halil Efendi ve Çapurzâde Mehmed dimekle maʿrûf (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesnelere istinâden hilâf-ı şerʿ ve fuzûlî
4. bin yüz elli (boşluk) senesinde yedi yüz (700) guruşun alub ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün ve bu bâbda Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun
5. bildirüb mûcebince şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ ve fuzûlî aldığı ol-mikdâr guruş hakkı tahsîl ve buna bi´t-tamâm alıvirilmek
6. bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17 -26 Ocak 1743)

Özet: Larende Kazası ahalisinin işlerini yapması için vekil seçtikleri Abdulkadir'in kendi malından yaptığı masrafın ahali tarafından ödenmemesi ile ilgili Abdulkadir'in şikâyeti ve parasının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

81/2

Karaman Vâlîsi Vezîre ve Larende ve [boşluk] Kādîsına Hüküm ki,

1. El-Hâcc Abdulkadir zîde kadruhu gelüb bu Larende Kazâsı ahâlisinin vâkı' olan umûr ve husûsların ru'yete bâ-hüccet-i şer'iyye vekîl olmağla
2. yine kazâ-i mezbûr ahâlilerinden ma'lumu´l-esâmî kimesnelerin emirleriyle vâkı' olan umûrlarına bu kendü kaleminden dört yüz elli (450) guruş
3. bin yüz elli (boşluk) senesinde harc ve sarf idüb ve tekrâr masrufu olan ol-mikdâr guruş hakkı mezbûrlardan taleb itdikde edâda ta'allül
4. ve muhâlefet ve buna gadr-i küllî eylediklerin bildirüb mahallinde şer'le görülüb masrûfu olan meblağ-ı mezkûr tamâmen tahsîl ve alıvirilüb
5. icrâ-yı hakk itmek bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Larende mahallelerinden Ali Şıhna Mahallesi'nde bulunan Nizameddin Camii Şerifi'nin mütevelli ve Mevlânâ Celaleddin hangahlarında askerî beratıyla mutasarrıf olan Seyit Ahmet'e, Yakup tarafından müdahale edilmesi ile ilgili Seyit Ahmet'in şikâyeti hakkında.

81/3

Larende Kādîsına Hüküm ki,

1. Eş-Şeyh Seyyid Ahmed el-mevlevî zîde salâhahu gelüb Larende mahallâtından Ali Şıhna Mahallesi'nde vâkı' Nizameddin Câmi-i Şerifi'nin yevmi iki akca vazîfe ile
2. mütevellîsi olub nice sinîn gayr-ı ma'dûdeden beru tevliyyet-i mezbûr Mevlânâ Celaleddin kuddise sırruhu'l-'azîzin vâkıfları hangâhlarında şeyh
3. olanlar 'askerî berâtıyla mutasarrıf ve bu dahî hangâh-ı merkūmda şeyh ve tevliyyet-i mezkûreyi berât-ı 'askerî mutasarrıf ve edâ-yı hidmed idüb
4. dahl olunmak icâb itmez iken ecânibden Yakub nâm kimesne tevliyyet-i mezbûru birkaç def'a bunun ref'inden alub ba'dehu 'askerî tarafından
5. mezbûrun ref'inden buna tevcîh ve berâtıyla üzerinde olub nehibbâdan kat'-ı nizâ' içün yedinde olan 'askerî berâtıyla bin yüz elli beş
6. senesi Cemâziye´l-evvel'inin yedince gününde Anadolu Muhâsebesi defterlerine bâ-fermân-ı 'âlî kayd ve mâliye tarafından yedine berât virülüb hâlâ
7. berât-ı şerîfimle üzerinde olmağla mezbûr mündef' ve mütenebbih olmayub yedinde olan 'askerî berâta i'tibâren tevliyyet-i mezbûru zabt ve buna gadr
8. olduğun bildirüb tevliyyet-i mezbûr yedinde olan mâliye berâtı mûcebince kendüye zabt ve mezbûrun 'askerî ruznâmçesinde olan

9. berât kaydı ref' ve terkīn olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin Hazîne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan Anadolu Muhâsebesi defterlerine
10. nazar olundukda hâlâ berâtıyla bunun üzerinde tevliyyet-i mezbûre târîh-i mezkûrda kayd oldığı mestûr ve mukayyed bulunmağın berâtı mûcebince ve ʿaskerîden
11. olan kaydı terkīn olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Seyit İsa'nın, Konya Sancağı'nda Belviran Nahiyesi'nde Tutludinek ve başka köylerde tasarrufunda olan toprakların mahsül ve rusumuna köyün subaşı tarafından müdahale edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

81/4

Karaman Vâlîsi Vezîre ve [boşluk] Kādîsına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Seyyid İsa gelüb Konya Sancağı'ndan ve kazâsı muzâfâtından Belviran Nâhiyesi'nde Tutludinek nâm karye ve gayrıdan yirmi bir bin üç yüz
2. yirmi (21.320) akca zeʿâmete bin yüz elli (boşluk) senesinde buna tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde olub ve sene-i mezbûrenin mahsûl ve rusûmu
3. berâtı mûcebince bunun tahvîli târîhine düşmüşiken tarafından subaşısı olan (boşluk) nâm kimesne ahz ve kabz murâd eyledükde âhardan
4. fuzûlî müdâhale ve hilâf-ı kānûn mûmâ-ileyhin zeʿâmeti mahsûlüne kesr ve noksân terettüb eyledüğün bildirüb berâtı mûcebince tahvîl târîhine
5. düşen mahsûl ve rusûmu alivirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Ilgın Kasabası'nda Çavuşlar emini olan Velizade Abdüllatif'in daima ahaliye kötülük etmesi, görev yeri olan Magosa Kalesi'ne gitmemesi, Ilgın Kazası'nı kuşatma sevdasıyla askerin önüne düşmesi gibi yaptığı zulümlerle ahalinin perişan olmasına sebep olması ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

81/5

Karaman Vâlîsine Ilgın Kādîsına ve Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Ilgın kādîsı mevlâna-yı mûmâ-ileyh İbrahim zîde fazluhusun mektûb gönderüb Ilgın Kazâsı'nda sâkin

2. ʿulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ ve sâdât-ı kirâm bâ-cemʿihim meclis-i şerʿa varub medine-i Konya sâkinlerinden hâlâ Çavuşlar Emîni
3. olan el-Hâcc Velizâde Abdullatif nâm kimesne kendü hâlinde olmayub babası mezbûr eşirrâ ve zaleme ile yekdil ve Ilgın
4. Kazâsı ahâlîlerini tecrîm ve tağrîm ve kurâlarının perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis olmağla bundan akdem iki defʿa emr-i şerîfimle Magoso Kalʿasında kalʿabend olmuşken mahall-i mezbûreye varmayub fevt mâddesi sebebiyle itlâf olunub
5. hâlâ vâlî kabusuna intisâbından nâşî kazâ-i mezbûr ahâlîlerini tecrîm ve tağrîm eylemekle kanâʿat itmeyüb seksen
6. nefer süvâri levendâdın önüne düşüb Ilgın Kasabası'nı muhasara sevdâsıyla karye be-karye gezüb
7. kurâlarını bi´l-külliye perâkende ve perîşân idüb ve menzîlin dahî taʿdîline bâʿis olub muzırru´n-nâs ve saʿy-i
8. bi´l-fesâd ve gammaz olmağla Ümmet-i Muhammed kendüden mutazarrır olmağın mezbûr Abdullatif fîmâ-baʿde kendü hâlinde
9. olmayub şer ve mazarratı ve hüsn (?) ve fesâdı üzerlerinden defʿu ref´ olunmak recâsına ahvâlimizi der-devlet-medâra
10. arz ve iʿlâm itdirmeziz deyu ilhâh itmeleriyle hâl-i bast olunan minvâl üzere oldığına senin dahî ʿilmin
11. muhât olmağın vâkıʿ-ı hâli hükm-i hümâyûnum virilmek recasına bi´l-iltimâs ʿarz eyledüğün ecilden mezbûrun
12. kasaba-i merkūme ahâlîsine taʿaddîsi oldığı ʿarz olunmağla baʿde´l-yevm kasaba-i mezkûreye varmamak üzere
13. tenbîh ve bundan sonra dahî mütenebbih olmayub varır ise hakkından gelmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden iken Mercanoğlu Dimitri tarafından darp edilen Vasenbo'nun diyetinin tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

82/1

Karaman Vâlîsine Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Vasenbo nâm nasrâniyye gelüb bu Akşehir kurbunda Bermende Karyesi sâkinelerinden olub kendü hâlinde hilâf-ı şerʿ taʿaddîsi olmayub

2. ʿırzıyla mukayyed iken Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ zikr olunan Bermende Karyesi sükkânından zümre-i eşkıyâdan Mercanoğlu Dimitri
3. nâm zimmî kendü hâlinde olmayub öteden beru nisvân hânelerine musallât ve derûnunda muzammar olan melʿanet ve fesâdını
4. icrâ ʿâdet-i müstemirresi olmağla bu defʿa buna dahî tasallût ve bin yüz elli senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunu
5. darb ve iki dişini şikest bir gözünü alîl idüb ziyâde gadr eyledüğünden gayrı dürlü dürlü eziyyet ve tezvîrâta
6. sâlik ve mücerred iktizâ iden diyetini virmemek kasdıyla hîle ve hadîʿalar idüb bir-vechile mukāvemet mümkün olmayub
7. bu âna dek icrâ-yı hakk olunmaduğundan ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi olduğun ve tarafından oğlu Hacı Bayram nâm kimesneyi
8. vekîl eyledüğün mezbûru fetvâ-yı şerîfe mûcebince şerʿle görülüb ber-mûceb-i fetvâ icâb iden diyeti alıvirilmek
9. bâbında hükm-i hümâyûn recâ eylemek şerʿle görüle deyu yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilkaʿde sene 1155 (28 Aralık 1742-6 Ocak 1743)

Özet: Bozkır Kasabası'ndan Ali'nin, Beyşehir Sancağı'nda Bozkır Nahiyesi'nde Avdan ve başka köylerde mutasarrıf olan Karakulak Mehmet'ten ilzam ettiği mahsül ve rusuma Mehmet'in ölümüyle Seyit Hasan tarafından el konulmak istenmesi ile ilgili Ali'nin şikâyeti hakkında.

82/2

Ber vech-i Arpalık Beyşehri Mutasarrıfına ve Bozkır ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Bozkır Kasabası'ndan Ali nâm kimesne gelüb Beyşehri Sancağı'nda Bozkır Nâhiyesi'nde Avdan nâm karye ve gayrıdan altı bin (6000) akca tımara mutasarrıf
2. Karakulak Mehmed nâm kimesne tımâr-ı mezbûr karyelerinin bin yüz elli üç ve elli dört senelerinde vâkıʿ mahsûlâtı ahz itmek
3. içün buna ilzâm bu dahî zikr olunan senelerin mahsûlâtını taʿşîr ve ahz ve der-anbar eyledikden sonra tımâr-ı mezbûr mezkûrun fevtinden
4. Seyyid Hasan nâm kimesneye elli dört senesi Recebi'nde tevcîh olunmakla mezkûr Seyyid Hasan zuhûr ve şirrete sâlik ve senin der-anbar

5. eylediğin mahsûlü alurum deyu hilâf-ı şerʿ ve mugâyir-i kānûn bunu taʿaddî eyledüğün bildirüb menʿ u defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
6. recâ itmeğin kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Kayseri Kazası Yahyalı Nahiyesi Maylıkelisa Köyü'nde bulunan camide hizmetli görevinde bulunan İsmail ve Mehmet'in vergilerini ödemelerine rağmen yine kendilerinden vergi talep edilmesi ile ilgili şikâyetleri hakkında.

82/3

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. İsmail ve Mehmed nâm kimesneler gelüb mezkûrlar Kayseriyye muzâfâtından Yahyalı Nâhiyesi'ne tâbiʿ Maylıkelisa (?) nâm karye ahâlîsi binâ eyledüğü
2. câmiʿ-i şerîfde ber-vech-i iştirâk berât-ı şerîfimle sırâce ve ferrâş olub ve üzerlerine edâsı lâzım gelen emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîfden hissesine düşeni
3. edâ idüb bilâ-emr-i ʿâlî tekâlîf-i şakka mütâbelesiyle rencîde ve remîde olunmaları icâb
4. itmez iken ehl-i ʿörf tâ´ifesi taraflarından bilâ-emr-i ʿâlî tekâlîf-i şakka mütâlebesiyle rencîde olundukların bildirüb menʿu defʿ
5. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Kayseri Kazası Erkilet Köyü sakinlerinden Seyit İsa'nın, Abdullah ve beraberindeki kişiler tarafından darp edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

82/4

Karaman Vâlîsine Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Sen ki Kayseriyye Kādîsı Mevlânâ Mehmed Şakir zîdet fezâilehusun mektûb gönderüb medîne-i Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Erkilat
2. nâm karye sâkinlerinden Seyyid İsa zîde şerefuhu meclis-i şerʿa varub karye-i mezkûreden es-Seyyid el-Hâcc Abdullah ve karındaşı
3. Seyyid Mehmed ve oğlu diğer Mehmed ve gulâmı Arab Ali nâm kimesneler bin yüz elli senesinde üzerlerine hücûm ve şutûm-ı
4. galîza ile taʿzîri mûceb-i darb ve şetm ve cerh eyledikleri ledeʿş-şerʿ sâbit ve bu misillü dest (?)

5. ʿâdetlerin oldığını ahâlî-yi karye-i mezbûre muvâcehelerinde haber virmeleriyle merkūmun baʿde´l-yevm kendü
6. hâllerinde olub bir ferde hilâf-ı şerʿ-i şerîf cevr ve ezâ itdirmemek bâbında emr-i şerîfim virilmek recâsına
7. vâkıʿ-ı hâli bi´l-iltimâs ʿarz eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Karacakürd Cemaati ahalisinin kethüdaları olan Süleyman ile ilgili şikâyetleri hakkında.

82/5

Karaman Vâlîsine ve Eyâlet-i Mezbûrda Vâkıʿ [boşluk] Kādîsına Hüküm ki,

1. Karacakürd reʿâyâları gelüb Boynuincelü Mukātaʿasına tâbiʿ Karacakürd Cemâʿati reʿâyâsından olub mukaddemâ kethüdâları olan
2. Süleyman nâm kimesne kendü hâlinde olmayub reʿâyâ fukarâsın rencîde eylediğine binâʿen fîmâ baʿde asla reʿâyâya karışmamak üzere beş bin (5000)
3. guruş nezri müteʿahhid olduğun müşʿîr virilen hüccet-i şerʿiyye başmuhâsebeye kayd olunmuşken yine memnûʿ ve mütenebbih olmayub umûr-ı reʿâyâya
4. müdâhale ve fukarâ-yı raʿiyyeti rencîdeden hâlî olmamakla müteʿahhid olduğu nezri tahsîl olunub fîmâ-baʿde umûrlarına müdâhaleden
5. kifâyet itdirilmemek içün istidʿâ-yı ʿinâyet itmeleriyle mahallinde maʿrifet-i şerʿle görülüb ʿalâ-vukūʿa ʿarz ve iʿlâm olunmak üzere emr-i şerîfim
6. tahrîri bâbında bi´l-fiʿil başdefterdârım olan Ali dâme ʿuluvvuhu iʿlâm itmeğin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Akşehir ocakzadesinden olan Seyit Haydar'dan halkın hoşnut olmasına rağmen Seyit Haydar'a müdahale edilmesi ile ilgili Akşehir ahalisinin şikâyeti hakkında.

82/6

Akşehir Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Akşehir'de sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ ve sâdât-ı kirâm
2. ve fukarâ bâ-cemʿihim meclis-i şerʿa varub hâlâ kazâ-i mezbûrda sâkin kazâ-i mezbûrun Ocakzâdesinden es-Seyyid Haydar Ağa dimekle

3. maʿrûf kimesne dindâr ve mütefehhîm ve fukarâya her hâlde muʿîn ve zalemeye muhîn ve ehl-i ʿırz olub bir dürlü kendüsünden bir nâ-hemvâr hareket
4. zuhûr itmiş değil iken ashâb-ı ağrazdan baʿzı kimesneler aʿyânlık iddiʿâsıyla merkūma dürlü taʿaddî ve rencîde ve tezvîr-i daʿvâ
5. ve şâhid-zor ikāmetiyle zulm u sarîhden hâlî olmadıklarından merkūm Haydar kazâ-i âhara hicret murâd itmekle fî nefsi´l-emr merkūm
6. hicret ider ise bi´l-külliye perâkende ve perîşân olmaları emr-i mukarrer olmağla merkūm Seyyid Haydar'dan hukūk iddiʿâsıyla gerek (…)
7. ve gerek (…) daʿvâları zuhûr ider ise istimâʿ olunmayub Der-Saʿâdet'imde huzûr-ı âsâfîde istimâʿ olunmak üzere havâle
8. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına vâkıʿ-ı hâli bi´l-iltimâs ʿarz eylediği ecilden vech-i meşrûh üzere havâle olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Danişmentli Kazası'na bağlı bazı köylerin evvelden beri vergilerini alan Hatib oğlu Homrad, Aslan, Musa ve beraberindeki kişilere müdahale etmek gerekmezken Haymaneteyn Hassı voyvodalarının bu kişilerin aldığı vergilere müdahale etmeleri ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

83/1

Karaman Vâlîsine Danişmendlü ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Mehmed zîde kadruhu gelüb Havâss-ı Hümâyûn'umdan Yüzdeciyân Mukātaʿası ber-vech-i mâlikâne berât-ı şerîfimle mutasarrıf ve mukātaʿa-i merkūm karyelerinden Danişmendlü Kazâsı'na
2. tâbiʿ (boşluk) ve (boşluk) ve tevâbiʿi karyelerinin defterde mukayyed raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarından Hatîboğlu Homrad ve Aslan ve Musa ve Hasan
3. Hızır Veli ve Hasan ve Karcıoğlu Ali ve Yazıcı Mustafa ve Ramazan ve Ehlüllahoğlu Abdurrahman ve Mehmed ve Kermata Ali ve Nebi
4. oğlu ve sâ´ir maʿlûmu´l-esâmî kimesne mukātaʿa-i merkūm karyelerinin defterlü reʿâyâsından olmalarıyla öteden beru rusûm-ı raʿiyyetleri
5. bunun tarafından alınagelüb âhardan dahl olunmak icâb itmez iken Haymanateyn Hâssı voyvodaları tarafından hilâf-ı kānûn ve defter
6. Haymanateyn Hâssı reʿâyâsındandır deyu müdâhale eylediklerin bildirüb defterlü reʿâyâlarının rusûm-ı raʿiyyetleri kānûn ve defter

7. mûcebince kendüye ahz ve kabz itdirülüb mezbûrları ve âharı hilâf-ı kānûn ve defter dahl ve taʿarruz itdirilmeyüb menʿ olunmak
8. bâbında hükm recâ eyledüğü ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Osman ve Yusuf'un Kırşehir Sancağı'nda tasarruflarında olan toprakaların mâlikane tarafına ait olan mahsül ve rusumu zapt etmek istediklerinde Arumluöyüğü Köyü'nün mutasarrıfının divan tarafına ait olan mahsül ve rusuma kanaat etmeyerek Osman ve Yusuf'un mahsül ve rusumunu zapt etmek istemesiyle ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

83/2

Karaman Vâlîsine Kırşehiri ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Karaköse nâm sahibu´l-hayrın ebnâsından Osman ve Yusuf ve (boşluk) zîde salâhahu gelüb Kırşehri Sancağı'nda ve nâhiyesinde Arumluöyüğü Karyesi'nin malikânesi vakf-ı ebnâ-i
2. Karaköse bâ-Eskeve ber-mûceb-i defter-i ʿatîk dîvânî tımâr ve yine Kırşehri muzâfâtından Geveboru Nâhiyesi'ne tâbiʿ Gert Karyesi'nin dahî mâlikânesi mülk-i
3. ebnâ-i Karaköse dîvânî tımâr deyu defter-i hâkānîde mukayyed ve bunlar zikr olunan karyelerin mâlikânelerine ebnâlık üzere berât-ı şerîfimle vakfiyyet ve mülkiyyet üzere
4. mutasarrıf olmalarıyla kurâ-i mezbûreyi ber-mûceb-i defter-i hâkānî dîvânî mutasarrıflarıyla zabt ve vâkıʿ olan mahsûllerinden mâlikâneleri tarafına ʿâ´id
5. olanı kānûn ve defter mûcebince ahz ve kabz murâd eylediklerinde Arumluöyüğü Karyesi'nin dîvânîsine mutasarrıf olan Havâss-ı Hümâyûn mutasarrıfları
6. taraflarından mültezim olanlar dîvân tarafına ʿâ´id olan mahsûl ve rusûmu almağa kanâʿat itmeyüb mâlikâne tarafına ʿâ´id olan mahsûle dahî müdâhale
7. ve gâh karye-i mezbûr içün Havâss-ı Hümâyûn aklâmından Geveboru Nâhiyesi'ne tâbiʿ Samhi nâm-ı diğer Ahiviran Karyesi ve Sırsal Mezraʿası
8. olmak üzere hilâf-ı defter-i hâkānî kānûn ve zabt ve gadr murâd eylediklerin bildirüb defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı defter-i hâkānî zâhir olan
9. taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ ve Defterhâne-i Âmire'mde mahfûz olan defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Geveboru
10. Nâhiyesi'ne tâbiʿ seksen altı nefer reʿâyâ ve sekiz zemîn ve hâsıl-ı dîvânî gendüm ve şaʿîr ve gayrihi yekûn maʿa gayrihâ beş bin akca ve mâlikâne-i gendüm ve şaʿîr ve gayrihi

11. yekûn maʿa gayrihâ bin yedi yüz on (1710) akca yazular ile Karye-i Gerde mâlikâne mülk-i ebnâ-i Karaköse dîvânî tımâr ve Kırşehri Nâhiyesi'ne tâbiʿ otuz iki
12. nefer reʿâyâ ve bir zemîn ile Karye-i Arumluöyüğü mâlikâne vakf-ı ebnâ-i Karaköse bâ-Eskeve ber-mûceb-i defter-i ʿatîk dîvânî tımâr hâsıl-ı dîvânî gendüm
13. ve şaʿîr ve gayrihi yekûn maʿa gayrihâ bin iki yüz yirmi iki (1222) akca ve mâlikâne-i gendüm ve şaʿîr ve gayrihi beş yüz akca yazularıyla defter-i mufassalda muharrir kalemiyle
14. başka başka tahrîr ve defter-i icmâlde Karye-i Arumluöyüğü tâbiʿ mezbûr deyu bin iki yüz yirmi üç (1223) akca yazu ile tahrîr ve yine Kırşehri Nâhiyesi'ne tâbiʿ
15. Ortakışla ve Geveboru Nâhiyesi'ne tâbiʿ Samhi nâm-ı diğer Ahiviran nâm karyeler ve maʿa gayrihi bir görülüb Havâss-ı Hümâyûn mülhakātından oldığı
16. mestûr ve mukayyed olmağın defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Konar-göçer Rişvan Ekradından İbrahim Bey'in kimseye bir zararı olmamasına rağmen evinin Mehmet Bey tarafından basılarak mallarının yağmalanması ile ilgili şikâyeti ve mallarının geri alınması talebi hakkında.

83/3

Karaman Vâlîsine ve Kādîsına Hüküm ki,

1. Konar-göçer Reşvan (Rişvan) Ekrâdından İbrahim Kethüdâ dimekle maʿrûf kimesne Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bu kendü hâlinde olub
2. hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub şerʿan dahl olunmak icâb itmez iken yine ʿaşîret-i merkūmdan Mehmed Bey dimekle maʿrûf kimesne
3. kendi hâlinde olmayub mütegallibeden olmağla hevâsına cânib-i Türkman eşkıyâsından otuz kırk nefer eşkıyâ başına cem' idüb bin yüz elli senesinde
4. hilâf şerʿ-i şerîf bi-gayr-ı hakkın hânesini basub cebren ve zulmen üç yüz re's koyun ve hânesi içinde mevcûd maʿlumu´l-mikdâr
5. eşyâsını gasb ve gâret idüb ve ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün ve mezbûr taht-ı kazânızda mürûr u ʿubûr üzere olduğun bildirüb
6. bulunduğu mahalde şerʿle görülüb mezbûrun hilâf şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın cebren ve zulmen aldığı koyun ve sâʿir eşyâsı alıvirilüb

7. icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden bulunduğu mahalde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: İshaklı Kazası'na bağlı Derçene Köyü ahalisinin, Divân-ı Hümâyûn katiblerinden Ali'nin toprağı halka kötü davranan uygunsuz kişilere iltizam etmesi ile ilgili şikâyeti ve Ali'nin görevinden azl edilerek yerine reaya perver biri olan Hacı Ali'nin tayin edilmesi talepleri hakkında.

83/4

İshaklı Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ Dereçine ve Yakahasanın nâm karyeler ahâlîleri gelüb bunların karyeleri zeʿâmet karyelerinden ve Divân-ı Hümâyûn'um kâtiblerinden Ali nâm kimesnenin
2. zeʿâmeti mülhakātından olmağla zaʿim-i mezkûr kurâ-i merkūmeyi beher sene mütegallibeden kimesnelere ve baʿzen dahî ehl-i ʿörf tâʿifesine ilzâm itmekden nâşî
3. mültezimler hukūk ve rusûmu kānûn ve defter mûcebince ahz ve kabza kanâʿat itmeyüb ziyâde mütâlabesiyle fukarâ-yı raʿiyyeti rencîde ve perâkende ve perîşân
4. olmalarına bâʿis olmağla bundan akdem tezellüm-i hâl eylediklerinden ʿazl ve Derçene Karyesi sâkinlerinden Hacı Ali nâm kimesneye ilzâm ve mezkûr
5. reʿâyâ-perver ve cümlesi hoşnûd ve râzı ve sene-i âtiye dahî tâlib oldukda virmeyüb yine zaleme ve mütegallibeden kimesneye virüb mültezim-i
6. mezkûrun reʿâyâya zulm ideceği beridâr olmağla ʿazl idüb karye-i mezbûreyi mezkûr Hacı Ali'ye derʿuhde itmeleri içün
7. emr-i şerîfim sudûrunu istirhâm ve iltimâslarıyla sen ki İshaklı Nâ´ibi Mevlânâ Mustafa zîde ʿilmuhusun ʿarz ve bu makūle reʿâyâ
8. ve tımâr karyeleri subaşıları zalemeden olub reʿâyâ fukarâsına zulm ve taʿaddîsi mukarrer ise şartıyla ʿazl ve yerine bir dindâr ve müslîm
9. ve reʿâyâya enfaʿ kimesne subaşı nasb itdirilmek kānûn olmağla kānûn üzere şürûtuyla emr-i şerîf tahrîri
10. bâbında bi´l-fiʿil Reî´su´l küttâbım Mehmed Râgıb dâme mecduhu iʿlâm itmeğin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Seyit Ali'nin, altın ve mallarını çalarak kaçan kölesini yanında bulunduran Halil Ağa ve Ferit Ahmet Ağa'dan kölesinin, altın ve eşyalarının geri alınmasını talep etmesi hakkında.

83/5

Karaman Vâlisine ve Bor ve Niğde Kādîsına Hüküm ki,

1. Seyyid Ahmed zide şerefuhu gelüb bunun ʿabd-i memlûkü Gürciyyü´l-asl Ali nâm
2. gulâmı bin yüz elli (boşluk) senesinde iki bin beş yüz guruşluk altun ve üç yüz
3. guruşluk eşyâsın ahz ve firâr ve Bor Kazâsı'na tâbiʿ Kelisahisar nâm karye
4. sâkinlerinden Halil Ağa dimekle maʿrûf kimesne ile Niğde Kazâsı sâkinlerinden
5. Ferit Ahmed Ağa dimekle meşhûr kimesneler birbirleriyle yekdil ve bunun
6. gulâm-ı mezkûru ve yedinde olan ol-mikdâr altun ve eşyâsın
7. ahz u kabz idüb ve mezbûrlar dahî ikrâr ve iʿtirâf dahî
8. itmişler iken virmeyüb zimmetlerinde kalub ziyâde gadr ve taʿaddî eyledikleri
9. ve yedinde daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyesi
10. olduğun bildirüb mahallinde şer'le görülüb gulâm ve eşyâ ve altunu
11. tamâmen tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
12. recâ eylediği ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Kayseri sakinlerinden tüccar İbrahim'in koyun ticareti amacıyla gittiği Kırşehir Kazası Kesik Köyü'nde misafirken köy sakinlerinden Deli Yakup ve beraberindeki kişiler tarafından altınlarının çalınması ile ilgili İbrahim'in şikâyeti ve davasının görülmesi talebi hakkında.

84/1

Karaman Vâlîsine ve Kırşehri Kādîsına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Kayseriyye sâkininden tüccar tâ´ifesinden el-Hâcc İbrahim nâm kimesne gelüb bu bunun Kırşehri Kazâsı'na tâbiʿ Kesik nâm karyeye kendü akcası
2. ile koyun iştirâ itmek içün nüzûl ve müsâfireten sâkin iken karye-i mezbûr ahâlîsinden Deli Yakub ve Sarı Hasan oğlu Süleyman
3. ve Şemseddin oğlu Deli Nebi ve Ali'nin oğlu Hüseyin ve Hatiboğlu Hasan dimekle maʿrûf şakīler kendü hâllerinde olmayub hevâlarına
4. tâbiʿ rufekālarından maʿlûmu´l-esâmî dokuz nefer kimesne ile yekdil ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf bin yüz elli senesinde sâkin olduğu odasına

5. girüb sekiz yüz otuz üç (833) guruşluk mahlût altununu sırka idüb gadr itmeleriyle bundan akdem Kırşehri Mahkemesi'nde
6. mürâfaʿa olmak istediğinde mezkûrların hevâlarına tâbiʿ Türkman tâ´ifesinden baʿzı kimesneler ile sabıkan Kastamonu Mütesellimi Küçük İbrahim
7. dimekle maʿrûf kimesne sâhib çıkub muʿîn-i kesîreleri olduğundan bunu cebren Ürgüb Kazâsı'na götürüb anda mürâfaʿa-i şerʿ-i
8. şerîf olduklarında mezbûrûndan şerʿan yemîn teklîf olundukda yemînden nükûl ve sulhâ tâlib olmuşlar iken muʿîn-i kesîreleri sebebiyle
9. bir-vechile icrâ-yı hakk olunmayub üç aydan beru ehl (ü) ʿiyâlinden gadr olub ziyâde gadr-i küllî olduğun ve bu bâbda fetvâsı
10. olduğun bildirüb ol-bâbda istidʿâ-yı ʿinâyet itmeğin mahallinde şer'le görülüb ihkāk-ı hakk olunmaz ise Konya'ya ihzâr olunmak emrim olmuşdur. Fî evesât-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Larende Kazası'nda müftü olan Seyit Mehmet ve akrabalarının ahaliden bazılarının İçil Sancağı'na göç etmelerine varacak kadar vergi toplama faaliyetlerinden kaynaklanan yaptıkları kötülükler ile ilgili Larende Kazası ahalisinin şikâyeti hakkında.

84/2

Müftü-yi mezbûr fetvâdan hicr ve kayınbabası dahî (…) ʿazl ve fîmâ-baʿde umûrlarına karışmamak üzere emr-i şerîf yazıldı. Fî evâhir-i Rebi´u´l-evvel sene 1157 (4-13 Mayıs 1744)

Karaman Vâlîsine Larende Kādîsına Hüküm ki,

1. Larende Kazâsı ahâlîsi rikâb-ı hümâyûnuma gelüb bunların kazâlarında müftü olan Seyyid Mehmed Efendi ve kayınbabası Seyyid
2. Abdullah Efendi ve akrabalarından Hacı Abdi oğlu Yahya dimekle maʿrûf kimesneler birbirleriyle yekdil ve yekcihed ve fukarâya
3. zulm ve taʿaddîlerinin nihâyeti olmayub bin yüz elli senesinden beru iki ayda bir vilâyet masrafı nâmıyla otuzar ve kırkar
4. kise akca fukarâya tevzîʿ ve salyâne ve cebren ve kahren tahsîl iderek karyeleri bi´l-külliye perâkende ve perîşân olub yalnız
5. Larende Kasabası kalmış iken yine kanâʿat itmeyüb bu vech üzere yine salyâne ve tevzîʿ ve tahsîl eylemeleriyle kasaba-i

6. mezbûrede dahî perîşâna yüz tutub bir seneden beru üç dört yüz kadar fukarâ evlerin kaldurub İçil
7. Sancağı semtlerine gidüb bu def'a sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin mezbûrlar Konya'ya ihzâr ve töhmeti sebebiyle
8. yirmi kise cerîme virüb halâs olub geldiklerinde meblağ-ı mezbûru on kise akca dahî zam ve otuz kiseden
9. yine fukarâya salyâne ve tevzîʿ ve cebren tahsîl murâd idüb ahvâlleri diğer gûn olduğun bildirüb sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin
10. maʿrifetin ve zâbitleri maʿrifetiyle şer'le görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf aldıkları hukūk-ı ibâd ashâbına istirdâd
11. ve icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden kıdvetu´l-emâsil ve´l-akran (boşluk) zîde kadruhu
12. maʿrifeti ve maʿrifet-i şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve dabiʿa-i hâlku´l-berâyâ (ve) reʿâyâ fukarâsından aldıkları her ne ise
13. baʿde´s-sübût ashâbına istirdâd ve ihkāk-ı hakk olundukdan sonra vâkıʿ-ı hâli sûret-i sicillâtlarıyla ʿarz ve i'lâm olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Medrese Mahallesi sakinlerinden Halil, İbrahim ve Mehmet Hasan isimli sipahilerden Cemele Köyü sipahileri tarafından kendi köylerinde sakin olduklarını ve dolayısıyla köy ahalisinden olduklarını iddia ederek para talep etmeleri ve kişilere zulüm etmeleri ile ilgili kişilerin şikâyeti hakkında.

84/3

Karaman Vâlîsine Kırşehri Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûr mahallâtından Medrese Mahallesi sâkinlerinden ebnâ-i sibâhîyândan Halil ve İbrahim ve Mehmed Hasan nâm sibâhîler gelüb bunlar erbâb-ı tımâr karyelerinden
2. kazâ-i mezbûra tâbiʿ Cemele nâm karyenin raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarından değil iken karye-i mezbûrun sibâhîleri olan Altunlu Ali ve Halil nâm sibâhîler
3. zuhûr ve celb-i mâl sevdâsıyla on sene mukaddem siz bizim zikr olunan Cemele Karyesi'nde sâkin olur imişsiz buna takdirce tımârımız karyesinin reʿâyâsındansız
4. sizin mahalle-i mezbûrda mutasarrıf olduğunuz emlâkları furûht ve getürdüğünüzü karye-i mezbûrede iskân ve gâh rusûm-ı raʿiyyet mütâlebesiyle rencîdeden

5. hâlî olmadıkların bildürüb men'u def' olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Ereğli-yi Karaman Kazası Hortu Derbendi Köyü sakinlerinden Halil Bey ve Salih evlerinde değilken evlerinin Aksaray sakinlerinden Hacı Mehmet tarafından basılarak zapt edilmesi ile ilgili şikâyetleri hakkında.

84/4

Karaman Vâlîsine Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki

1. Ereğli-yi Karaman Kazâsı'na tâbi' Hortu Derbendi sükkânından e´immeden Halil zide salâhahu ile Emir Salih nâm kimesne Südde-i Sa'âdet'ime
2. 'arzuhâl idüb bunlar bundan akdem diyâr-ı âharda iken Aksaray sâkinlerinden mütegallibeden Hacı Mehmed bin Hacı Hüseyin bin
3. yüz elli senesinde bunların hilâf-ı şer'-i şerîf ve kānûn on dört bâb mülk menzîllerin ba'zı mütegallibeye istinâd ile fuzûlî
4. ve tegallüben zabt ve hevâsına tâbi' kādîya istinâd ile ihkāk-ı hakk mümkün olmayub gadr ve ta'addî eylediklerin bildirüb şer'le
5. görülüb fuzûlî zabt eyledikleri mülk menzîlleri alıvirilüb icrâ-yı şer' ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden şer'le görülmek emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Niğde Kazası sakinlerinin işlerini görmesi için vekil seçtikleri, kendisinden razı ve hoşnut oldukları Süleyman Bey'e müdahale etmek gerekmezken bazılarının müdahale etmesi ile ilgili Niğde Kazası sakinlerinin şikâyetleri hakkında.

85/1

Niğde Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki

1. Sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyh Seyyid Ahmed zîde 'ilmuhusun mektûb gönderüb Niğde Kazâsı'nda sâkin 'ulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ ve sâdât-ı kirâm ve sâ´ir
2. re'âyâ fukarâsı cem'-i kesîr ve cem'-i gafîr bâ-cem'ihim meclis-i şer'a varub vâkı' olan tekâlîf ve sâ´ir umûr ve husûsların görmek içün
3. rızâları ve cümle ma'rifeti ve ma'rifet-i şer'le kasaba-i mezbûre sâkinlerinden el-Hâcc Süleyman kimesneye bâ-hüccet-i şer'iyye taraflarından vekîl nasb ve mezkûr

4. ʿuhdesine lâzım gelen hizmetin sadakāt ve istikāmet üzere görüb ve cümlesi mezkûrdan râzı ve hoşnûd üzere iken ashâb-ı
5. ağrazdan baʿzıları hilâf-ı şerʿ ve bi-vechi ve bilâ-sened vekâleti umûruna müdâhale ve taʿaddî itmeleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim
6. virilmek recâsına vâkıʿ-ı hâli bi´l-iltimâs ʿarz eyledüğün ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Niğde Kazası sakinlerinden Seyit Ahmet, Seyit Hasan ve beraberindeki kişilerin Niğde Kazası'na bağlı Bastana Köyü'ndeki mülklerine Harbendeli Cemati sakinlerinin yerleşmesi ve mahsüllerine zarar vermesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve zararlarının tazmin edilmesini talep etmesi hakkında.

85/2

Niğde Sancağı Mutasarrıfına ve [boşluk] Kādîsına ve Niğde Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Niğde Kazâsı Nâʿibi Mevlânâ Seyyid Ahmed zide ʿilmuhusun mektûb gönderüb Niğde Kasabası sâkinlerinden sadâtdan Seyyid Ahmed Efendi ve Seyyid Hasan
2. ve Murteza ve Seyyid Mehmed ve Seyyid Abdullah dimekle maʿrûf kimesneler meclis-i şerʿa varub bunların eben ve ecdâdlarından müntakıl Niğde Kazâsı'na
3. tâbiʿ Bastana nâm karye sınuru dâhilinde vâkıʿ bi´l-fiʿil ber-vech-i iştirâk zabt ve tasarruflarında olan mülklerine Göçebe tâ´ifesinden
4. Harbendeli Cemâʿati bin yüz elli senesinde eyyâm-ı baharda gelüb konub birkaç gün meks idüb zirâʿat eyledikleri
5. mahsûllerin devâbb ve mevâşîlerine yedürüb itlâf itmeleriyle taraf-ı şerʿden Halil nâm nâ´ib varub keşf ve mahsûlleri
6. itlâf eyledikleri sâbit olmağla mahsûlât-ı müstehlekelerin icâb iden kıymetini tahsîl ve alıvirilmek üzere hükm birle cânib-i
7. şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken icrâ-yı hakk mümkün olmayub mezbûrlar taht-ı hükûmet ve kazânızda mürûr-ı ʿubûr üzere
8. olmalarıyla bulundukları mahalde hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince şerʿle görülüb ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim virilmek recâsına
9. vâkıʿ-ı hâli bi´l-iltimâs ʿarz eyledikleri ecilden hüccet-i şerʿiyye mûcebince şerʿle görülüb ihkāk-ı hakk olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Ereğli ile Ulukışla bendi Çavuşlar Derbendi'nde sakin Otamışlı Cemaati'nden Musa'nın üzerine düşen vergilerini ödemesine rağmen zabitin Musa'ya müdahale etmesi ile ilgili Musa'nın şikâyeti hakkında.

85/3

Karaman Vâlîsine ve Ereğli-yi Karaman Vâlîsine Hüküm ki

1. Sen ki Ereğli-yi Karaman Kādîsı Mevlânâ Halil zîde fazluhusun mektûb gönderüb Havâss-ı Hümâyûn'da Otamışlu Cemâʿati reʿâyâsından
2. el-Hâcc Musa on iki sene varub Ereğli ile Ulukışla bendi Çavuşlar Derbendi'nde sâkin ve mütemekkin ve üzerine edâsı lâzım
3. gelen rusûm-ı raʿiyyeti oturduğu yerde kānûn ve defter mûcebince hâssı zâbitine edâ idüb bu makūle edâsına bir yerde sâkin
4. olan reʿâyâ kaldırılmak hilâf-ı kānûn iken hâssı zâbiti hilâf-ı kānûn kaldırmak teklîfî ile taʿaddî itmekle menʿ
5. u defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına ʿarz eylemek kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Konar ve göçer Yörükan Aşireti Türkmeni'nden Çobanoğlu İsmail ile beraberindeki kişilerin, Haymanateyn Kazası Haymana-i Kebîr Nahiyesi'ne bağlı Sivri Köyü ahalisinin mallarına ve ekinlerine zarar vermesi ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

85/4

Karaman Vâlîsine [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına Haymana ve Ankara ve Konya ve Kütahya Kazâları Nâ´iblerine Kütahya Mütesellimine ve Haymana Hâssı Voyvodasına Hüküm ki,

1. Sen ki Haymanateyn Kazâsı nâ´ibi mevlânâ-yı mûmâ-ileyh Ali zîde ʿilmuhusun mektûb gönderüb Haymanateyn Kazâsı muzâfâtından Haymana-i Kebîr
2. Nâhiyesi'ne tâbiʿ Sivri Karyesi'nden Seyyid Hacı Ömer ve Sarı Halil Karyesi'nden Receb nâm kimesneler meclis-i şerʿa varub yine sene-i
3. mübârekede taht-ı hükûmet ve kazânızda konar ve göçer Yörükân ʿAşîreti Türkmanı'ndan Çobanoğlu İsmail nâm şakī
4. otuz kırk mikdârı âdemle ekinleri üzerine konub cebren ve kahren beş altı bin koyun ve seksen mikdârı develerin
5. sevk ve seksen deve samanları ve üç yüz araba otlakların ve zerʿ olunmuş ekinlerin itlâf ve küllî gadr eylemeleriyle daʿvet-i

6. şerʿ içün mahzâr ve mürâsele irsâl olundukda itâʿat-ı şerʿ itmemekle yedlerinde olan hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince şerʿle görülmek
7. bâbında hükm-i hümâyûn virilmek recâsına ʿarz eyledüğün ecilden bulundukları mahalde şerʿle görüle deyu yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Niğde Kazası'nın bazı sakinlerinin çeşitli bahaneler öne sürerek vergilerini vermemesinden dolayı diğerlerinin zor duruma düşmeleri ve perişan olmaları nedeniyle Niğde ahalisinin bu kişilerle birlikte vergilerin ortak ödenmesini talep etmesi hakkında.

85/5

Niğde Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyh es-Seyyid Ahmed zide ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb kazâ-i mezbûr sâkinlerinden ʿulemâ ve sulehâ ve e´imme ve hutebâ ve sâdât-ı
2. kirâm ve sâ´ir fukarâ ve zuʿafâ ve mahallât mütevellîleri ve kurâ ihtiyârları cemʿ-i gafîr ve cemʿ-i kesîr ba-serhem meclis-i şerʿa varub
3. kazâ-i mezbûrun vâkıʿ olan tekâlîflerini tevzîʿ defteri mûcebince ve maʿrifet-i şerʿle aʿlâ ve evsât ve ednâ iʿtibâriyla
4. tevzîʿ ve taksîm eylediklerinde mahallât ve kurâlarında sâkin hâneye bağlu tekâlîf alınmak icâb ider baʿzıları Koloğlu
5. ve yeniçerilik iddiʿâsında emlâk ve arâziye mutasarrıf olanlardan baʿzıları ben kethüdâyeri ittibaʿında ve sibâhî
6. ʿammîsi ve ʿammîzâdesi ile deyu hisselerine isâbet ideni maʿrifet-i şer'le cemʿine meʿmûr olanlara virmeyüb fukarâya çekdirüb
7. fukarânın perîşân olmalarına bâʿis olmağın hâne-i ʿavârıza bağlu tekâlîf alınmak icâb ider emlâkı ve arâzî mutasarrıfları aʿlâ
8. ve evsât ve ednâ iʿtibâriyle mezbûrlar bunlar ile mâʿen tahammüllerine göre hisselerine isâbet ideni tahsîl olunmak bâbında emr-i şerîfim
9. virilmek recâsına vâkıʿ-ı hâli bi'l-iltimâs ʿarz eyledüğün ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Zilhicce sene 1155 (6-15 Şubat 1743)

Özet: Mustafa Bey'in İncesu Kazası sakinlerinden Mehmet Bey'den satın aldığı tarlaya vekil tayin ettiği kişiye müdahale edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

85/6

Karaman Vâlîsine İncesu Kādîsına Hüküm ki,

1. Mustafa zîde kadruhu gelüb İncesu Kasabası sâkinlerinden İmadoğlu
2. Mehmed nâm kimesne kazâ-i mezbûra tâbiʿ Sarıburun nâm mahalde mutasarrıf oldığı
3. bir bâb mülk değirmân ve maʿlûmu´l-hudûd mülk bağın buna bin yüz elli (1150) guruş
4. beyʿ-i badʿ-i katʿî ile beyʿ u teslîm ve bu dahî tesellüm ve yine mahall-i mezbûrede Esad Ağa Tarlası
5. dimekle maʿrûf tarlasıyla Osmanoğlu Tarlası dimekle meşhûr nısf tarlası bin yüz elli iki
6. senesinde hüsn-i rızâsı ve sahib-i arz maʿrifetiyle buna ferağ u tefvîz ve bu dahî tefvîz ve yedine virilen
7. sâhib-i arz temessükü mûcebince beher sene tarafından vekîl (boşluk) nâm kimesne zabt ve zirâʿat ve ʿöşr ve rusûmu sâhib-i arza edâ
8. idüb mülk-i müşterâsıyla arâzî-yi müfevvezesine bir-vechile dahl icâb itmez iken hevâsına tâbiʿ baʿzı kimesnelere istinâden
9. mülk-i müşterâ ve arâzî-yi müfevvezesine hilâf-ı şerʿ ve kānûn müdâhale ve vekîl-i mezkûrun zabtına mümânaʿat ve gadr sevdâsında
10. olduğun ve tarafından hâlâ Omruk Mustafa dimekle meşhûr kimesneyi vekîl eyledüğün bildürüb
11. şerʿle görülüb senedât-ı şerʿiyyeleri mûcebince zikr olunan mülk-i müşterâsıyla arâzî-yi müfevvezesine bunun
12. tarafından vekîl-i mezbûra zabt itdirilüb mezkûrun hilâf-ı şerʿ ve kānûn ol-vechile müdâhale
13. ve taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Kayseri Kazası Göstere Nahiyesi sakinlerinden Hasan, Seyit Süleyman ve Hamza'ya ve amcalarına büyük babalarından miras kalması; fakat amcaların kendi hisselerine kanaat etmeyerek Hasan, Seyit Süleyman ve Hamza'nın hisselerini de zapt etmeleri ile ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

86/1

Karaman Vâlîsine ve Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kazâsı muzâfâtından Göstere Nâhiyesi'ne tâbiʿ Bostalı/Bostala nâm karye sâkinlerinden Hasan ve Seyyid Süleyman ve Hamza nâm kimesneler gelüb bunların büyük babaları

2. Kalender nâm kimesne karye-i mezbûre sâkininden iken bin yüz elli (boşluk) senesinde fevt oldukda mutasarrıf oldığı emlâkı irs-i şerʿle bunlar ile karye-i mezbûre
3. sâkinlerinden ʿammîzâdeleri Üveys ve Ali ve Abdullah nâm kimesnelere intikāl idüb mezbûrlar kendi hisselerin almağa kanâʿat itmeyüb
4. bunların hisseleri dahî fuzûlî zabt ve bundan akdem taleb eylediklerinde virmediklerinden ısdâr itdirdikleri emr-i şerîfimle mürâfaʿa-i şerʿ olundukda
5. büyük babaları müteveffâ-yı merkūmdan müntakıl emlâkinden hisseleri hükm birle cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken yine emlâk-ı merkūmdan hisselerin virmeyüb
6. ziyâde gadr ve taʿaddî üzere oldıkların bildirüb hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince şerʿle görülüb büyük babaları müteveffâ-yı merkūmdan müntakıl emlâk-ı mezkûrdan
7. hisseleri bunlara alıvirilüb zabt itdirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: Niğde Kazası'na bağlı Bazaröyüğü, Germiyan ve bazı köylerin sipahilerinin köylerini terk ederek giden ahalinin geri köylerine taşınması ve yerleştirilmesi ile ilgili talepleri hakkında.

86/2

Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Sen ki Niğde Kazâsı Nâ´ibi Mevlânâ es-Seyyid Ahmed zîde ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Niğde Kazâsı'na tâbiʿ
2. Bazaröyüğü ve Germiyan ve tevâbiʿileri karyelerinin ve (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) nâm zaʿim ve sibâhîleri ve (boşluk) nâm sibâhîler meclis-i şerʿa
3. varub zeʿâmet ve tımârları karyelerinin defterde mukayyed raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarından baʿzıları kadîm-i karyelerinden
4. kalkub varub hâlâ taht-ı kazânızda vâkıʿ kasabât ve kurâ ve ʿaskerî çiftliklerinde sâkin olub ol-makūle
5. defterlü reʿâyâları bulundukları yerlerden kaldurub kadîmi karyelerine nakl ve iskân itdirilmek recâsına bi´l-iltimâs
6. ʿarz eyledüğün ecilden kānûn üzere iskân itdirilmek emrim olmuşdur. Fî evâsıt-ı Zilkaʿde sene 1155 (7-16 Ocak 1743)

Özet: Evim Türkmeni'nden İsmail Bey'in hiç kimseye zararı olmamasına rağmen Türkmen taifesinden Karacakürt Cemaati'nden Taman Hasan oğlu Nasuh ve beraberindeki kişiler tarafında darp edilmesi, ailesine zarar verilmesi ile ile ilgili İsmail Bey'in şikâyeti, diyet talebi ve suçluların cezalandırılmasını talep etmesi hakkında.

86/3

Kayseriyye Monlasına [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Evim Türkmanı'ndan İsmail bin Ahmed nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf bir dürlü bir kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken
2. yine Türkman tâ´ifesinden Karacakürd Cemâʿati'nden Taman (Tuman) Hasan oğlu Nasuh ve Kararilioğlu (?) Mustafa ve Tatar Ahmed ve Kâni Osman ve Hiroğlu
3. Ömer Bölükbaşı ve Hacı Yakub oğlu Abili İbrahim dimekle maʿrûf şakīler kendü hâllerinde olmaduklarından nâşî otuz kırk nefer erâzil
4. eşhâs ile Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Karakise kurbunda Kalkancık Bınarıbaşı nâm mevzîʿde bin yüz elli (boşluk) senesinde kable´z-zuhûr bunu
5. basub ʿiyâlinin üzerine gelüb hetk-i ırz eylediklerinden gayrı mezbûrdan Nasuh ve Mustafa ve Osman ve Ömer ve merkūm İbrahim
6. hilâf-ı şerʿ-i şerîf bunu darb eyle deyu emr itmeleriyle mezkûr İbrahim dahî hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunu mûcib-i
7. diyet olur âlet ile burnu üzerinden sol gözü kapağı üstünden sol kulağına varınca darb ve cerh ve bir
8. gözünü ihrâç ol-vechile ziyâde fesâd ve gadr-ı ʿazîm itmeleriyle taraf-ı şerʿden üzerlerine varub mezbûrun diyetine nazâr
9. olundukda vech- i meşrûh üzere olduğu şerʿan nümâyân ve keşf olunduğunu müşʿîr yedine hüccet-i şerʿiyye virülüb lâkinn henüz icrâ-yı hakk olunmayub
10. mezkûrlar Türkman tâ´ifesinden olduklarından taht-ı kazânızda mürûr üzere olundukların bildirüb hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince
11. şerʿle görülüb lâzım gelen diyeti alıvirilüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: İstanbul sakinlerinden Ümmü Hanım'ın vefat eden Niğdeli eşi İsmail Ağa'da olan alacağının, eşinden kalan mirasının ve mehrinin eşinin diğer eşinden olan çocukları

tarafından verilmemesi ile ilgili Ümmü Hanım'ın şikâyeti ve alacağının, mirastan hissesinin ve mehrinin kendisine teslim edilmesini talep etmesi hakkında.

86/4

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı'na Mutasarrıf olan [boşluk] Dâme İkbâluhuya ve Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. İstanbul sâkinlerinden Ümmü nâm hatun gelüb bundan akdem İstanbul'da sâkin iken fevt olan zevci Niğdeli es-Seyyid İsmail Ağa dimekle maʿrûf
2. kimesne zimmetinde cihet-i karz-ı şerʿden bin yüz elli (boşluk) senesinde iki kıtʿa deyn temessüğü mûcebince dokuz yüz elli iki (952) guruş hakkı olub almadın
3. zevci-yi mezbûr fevt olmağla Niğde'de sâkin zevce-i âharından mütevellid evlâdı verese-i sâ´ireleri zevci-yi müteveffâ-yı mezbûrun Niğde'de vâkıʿ
4. tereke ve akara sen ahz ve kabz itmekle bu dahî zevci-yi müteveffâ-yı mezbûrun zimmetinde olan iki kıtʿa deyn temessüğü mûcebince ol-mikdâr guruş
5. hakkı ile on iki bin (12.000) akca mehr-i müʿeccel ve tereke-i müteveffâ-yı mezbûrdan hisse-i şâyiʿasın taleb eyledükde mezbûrlar bi-vech-i şerʿî virmekde
6. taʿallül ve gadr murâd eylediklerin bildirüb şerʿle görülüb zevci-yi müteveffâ-yı mezbûrun zimmetinde iki kıtʿa deyn temessüğü mûcebince olan
7. ol-mikdâr hakkı ve mehri ve hisse-i şâyiʿası müteveffâ-yı mezbûrun terekesine vazʿu´l-yed olan mezbûrlardan tamâmen kendüye tahsîl ve alıvirilüb
8. icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Zilkaʿde sene 1155 (17-26 Ocak 1743)

Özet: İncesu Kazası sakinlerinden hazinedar olan Mustafa Beşe'nin Hamra Keşiş isimli zimmiden alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

86/5

Karaman Vâlîsine [boşluk] Kādîsına ve İncesu Nâ´ibine Hüküm ki,

1. İncesu Kazâsı sâkinlerinden bundan akdem hazinedârı olan
2. Mustafa Beşe dimekle maʿrûf kimesne gelüb yine İncesu Kasabası'na tâbiʿ
3. Akhib (?) nâm karye sâkinlerinden Hamra Keşiş nâm zimmî zimmetinde bin yüz elli (boşluk) senesinde
4. cizye malından dört yüz elli buçuk (450.5) guruş alacak hakkı olub meblağ-ı merkūmdan yüz elli (150) guruş kalub taleb eyledikde bugün

5. yarun deyu ʿavk murâfaʿa-i şerʿ olduklarında hüccet virilmişken edâda taʿallül eyledüğün bildirüb
6. şerʿle görülüb alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat1743)

Özet: Niğde Kalesi dizdarı Murteza'nın görevinde yolsuzluklar yapması ile ilgili Niğde Kalesi Kethüdası Ahmet ve askerlerin şikâyetleri hakkında.

87/1

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfına ve Niğde Kādîsına Hüküm ki,

1. Niğde Kalʿasının kethüdâsı Ahmed ile neferât-ı kalʿa-i mezbûr gelüb neferâtlar ʿuhdelerine lâzım gelen hizmetlerin edâ idüb kusûrları
2. yoğiken kalʿa-i mezbûre dizdârı olan Niğde'de sâkin Murteza nâm kimesne ʿuhdesine lâzım gelen hizmeti edâ eylemediğinden
3. mâʿadâ devr-i ebvâb ve neferât-ı kalʿanın baʿzısından bin yüz elli (boşluk) senesinden beru izn ve levend akcası nâmıyla hilâf-ı şerʿ
4. ahz-ı ruşvet ve küllî akcaların alub ve emr-i şerîfimle kalʿa bendi fermânım olan kimesnelerin ruşvetlerin ahz ve karâr itdirilüb
5. ve neferât-ı kalʿanın üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmadın hilâf-ı şerʿ tecrîm ve tağrîm ve bunun emsâli zulm ve taʿaddîsinin nihâyeti
6. olmaduğun bildirüb şerʿle görülüb icrâ-yı hakk ve mezbûrun keyfiyet-i ahvâlîni der-devlet-medâra ʿarz ve iʿlâm olunmak
7. bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat1743)

Özet: Konya Sancağı'nda Hatunsaray Nahiyesi'nde ve başka köylerde mutasarrıf olan Mehmet Bey'in tasarrufunda olan Turgut Nahiyesi'ndeki bazı mezraların mahsül ve rusumuna Esbkeşan voyvodası tarafından müdahale edilmesi ile ilgili Mehmet Bey'in şikâyeti hakkında.

87/2

Karaman Vâlîsine Turgud ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımâr tekāʿüdlerinden Mehmed nâm tekāʿüd gelüb Konya Sancağı'nda Hatunsaray Nâhiyesi'nde Halsa (?) nâm karye ve gayrıdan on iki bin dokuz yüz

2. yirmi yedi (12.927) akca tımâra ber-vech-i tekāʾüd berât-ı şerîfimle mutasarrıf olub Turgud Nâhiyesi'ne tâbiʿ müşterekiyle bunun tımârı mülhakātından Akbınar Karyesi
3. icmâline dahî Mezraʿa-i Tamlarcık ve Mezraʿa-i Beşkavak ve Mezraʿa-i Sazviran ve Tuğluk mezraʿalarında Esbkeşan voyvodasının
4. alâkası olmayub bir-vechile dahl icâb itmez iken zikr olunan mezraʿaların mahsûlâtına hilâf-ı defter-i hâkānî fuzûlî müdâhaleden
5. mâʿadâ perâkende olan hâssı reʿâyâsının rusûmâtını sizden alırım deyu zikr olunan Akbınar Karyesi reʿâyâlarını taʿcîz ve rencîde
6. eyledüğünden gayrı sâlifu´z-zikr Tuğlak Mezraʿası tobrağında zirâʿat ve herâset iden sibâhîmize Hacılu Kethüdâsı Kara Süleyman ve
7. Hacı Süleyman nâm kimesneler mütegallibeden olmalarıyla birkaç seneden beru ʿöşrlerin edâda taʿallül ve muhâlefet itmeleri mahsûlüne gadr-i küllî
8. eylediklerin bildirüb zikr olunan karye ve mezraʿalar mûceb-i defter-i hâkānî müşterekiyle buna zabt ve vâkıʿ olan mahsûlât ve rusûmâtı
9. ahz ve kabz itdirilüb hâss-ı mezbûr voyvodası tarafından dahl ve taʿarruz itdirilmeyüb menʿu def' olunmak bâbında mezbûrların
10. zimmetlerinde tevcîh iden ʿöşr ve mahsûlâtı tahsîl olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan
11. ruznâmçe-i hümâyûnum ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Turgud Nâhiyesi'ne tâbiʿ yedi nefer reʿâyâ ve hâsıl-ı tahtında gendüm
12. ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihâ bin beş yüz (1500) akca yazar Karye-i Akbınar ve hâsıl-ı ʿöşr ve gallât ve salârı-yı gendüm havâle yekûn gayrihâ
13. bin yüz akca (1100) yazu ile Mezraʿa-ı Tamlarcık maʿa Bozca Ovabel (?) ve hâsıl ʿan-teslîm ve gayrihi bin akca (1000) yazu ile Mezraʿa-ı
14. Beşkavak ve Sazviran ve Tuğlak ve Karacaviran ve Hızırbey Bazarı ve Beşkavak deyu defter-i mufassalda muharrir kalemiyle başka başka
15. tahrîr ve defter-i icmâlde bir görülüb on yedi bin beş yüz (17.500) akca bir icmâl ve icmâl-i mezbûrun dört bin iki yüz elli (4250) akcası
16. mezkûr Mehmed veled-i Abdullah ve bâkīsı müşterekleri kaydında ve yüz kırk yedi senesinde bâ-fermân-ı alî Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan
17. Esbkeşan reʿâyâsı mukātaʿası defteri yazulduğu mahalde Turgud Kazâsı'na tâbiʿ on bir nefer reʿâyâ iki Karye-i Yörükân

18. ve tahtında dokuz nefer cemâʿatgirîn sâkin karye-i mezbûr ve mezraʿagân-ı mezbûrların yurdlarıdır deyu defter-i ʿatîkde mukayyed olmağla kemâ-kân
19. defterde kayd olunmuşdur deyu kurâ-i sâ´iresiyle ol-dahî defter-i hâkānîde mestûr olduğu üzere defter-i mezbûrda muharrir kalemiyle tahrîr olmağın ber-mûceb-i
20. defter-i hâkānî tarafının icmâl ve mufassalı başka ve Esbkeşan tarafı dahî başka olduğun bi´l-fiʿil
21. defter emîni olan Seyyid Ali Kâtibi dâme mecduhu ʿarz itmeğin defter emîni ʿarzı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat1743)

Özet: Niğde Kazası ahalilerinden Seyit Ali ve bazılarının paralarının Hacı Hüseyin ve beraberindeki kişiler tarafından gasp edilmesi ile ilgili şikâyetleri ve geri alınması talepleri hakkında.

87/3

Karaman Vâlîsine Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Bernek/Bertek (?) nâm karyeden Seyyid Ali ile ahâlî-yi karyeden baʿzıları gelüb bunlar kendü hâllerinde olub
2. yine karye-i mezbûreden Hacı Hüseyin ve refîki Torun Hüseyin ve İbrahim ve kızı Ümmü (boşluk) nâm kimesneler kendü hâllerinde
3. olmadıklarından bin yüz elli (boşluk) senesinden beru hevâlarına tâbiʿ yalan şâhidleriyle mevâdd isnâdıyla üzerlerine şerʿan
4. bir nesne sâbit olmadın rencîde eylediklerinden mâʿadâ ehl-i ʿörf tâ´ifesine istinâden bi-gayr-ı hakkın üç yüz elli (350) guruş akcaların
5. gasb ve zulm-i sarîh eylediklerin ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildirüb yedlerinde olan fetvâ-yı şerîfe mûcebince
6. şerʿle görülüb alıvirilmek bâbında mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat1743)

Özet: Akşehir Kazası ahalisinin muhtarları olan Hacı Mehmet'e emaneten verdikleri parayı geri istediklerinde Hacı Mehmet'in vilayet işleri için harcadığını söyleyerek ahalinin parasını vermemesi ile ilgili olarak ahalinin şikâyeti ve paralarının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

87/4

Karaman Vâlîsine ve Akşehir Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki nâ´ib-i mûmâ-ileyh Mehmed zîde ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb kazâ-i mezbûr ahâlîsi bâ-cemʿihim meclis-i şerʿa varub
2. üzerlerine edâsı lâzım gelen emr-i şerîfimle vâkıʿ olan tekâlîfden tahammüllerine göre hisselerine düşeni bundan akdem
3. beynlerinde cemʿ ve tevzîʿ ve tahsîl eyledikleri iki bin beş yüz (2500) guruş bin yüz (1100) akcaları mahallinde edâ edinceye dek cümle maʿrifeti
4. ve maʿrifeti şerʿle muhtârları olan yine kazâ-i mezbûrda sâkin Bezzastan şeyhi olan Hacı Mehmed nâm kimesneye bin yüz
5. senesinde emâneten teslîm olunub baʿdehu alub mahalline virmek murâd eylediklerinde mezbûr meblâğ-ı mezkûru virmeyüb ve bunlar vilâyet umûruna sarf eyle deyu mezkûra emr itmiş değiller iken şirrete sülûk ve ben meblağ-ı merkūmu vilâyet umûruna
6. sarf eyledüm deyu taʿaddî itmekle mezbûrun zimmetinde tekâlîfleri husûsu içün emâneten virdikleri meblağ-ı mezbûru tamâmen
7. tahsîl olunmak bâbında emr-i şerîfim virilmek recâsına vâkıʿ hâli bi'l-iltimâs ʿarz eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Seyit Mehmet ve annesinin, Mehmet ve Yunus ile problemli oldukları hamam konusunda anlaşmaya varmaların rağmen memnun olmayarak Mehmet ve Yunus'un paralarını gasp etmeleri ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve paralarının geri alınmasını talep etmeleri hakkında.

87/5

Karaman Vâlîsine Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Mehmed ve diğer Mehmed ve Yunus nâm kimesneler gelüb bunların üzerlerine
2. şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken kazâ-i mezbûrda sâkin Seyyid Mehmed
3. ve vâlidesi Şerife Hava nâm hatun ile mülk hammâm nizâʿları olub
4. murâfaʿa olduklarında muʿârazadan menʿ birle hüccet virilmişken mezbûrlar
5. memnûʿ ve mündefʿolmayub bunların hilâf-ı şerʿ bin yüz elli (boşluk) senesinde
6. ehl-i ʿörfe istinâden altı yüz (600) guruş alub gadr-i küllî eyledükde
7. ve fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb zâbitleri maʿrifetiyle şerʿle görülüb
8. hilâf-ı şerʿ aldıkları alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Seyit Ahmet'in Sultan Alâeddin Cami-i Şerifi Vakfı'nın gelirlerini kendisi için kullanması, vakıf malının harap olmasına sebep olması ile ilgili Sultan Alâeddin Cami-i Şerifi Vakfı'nın mütevellisi Seyit Haydar'ın şikâyeti hakkında.

88/1

Karaman Vâlîsine ve Akşehir Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Akşehir'de vâkı' müteveffâ Sultan Alâ´eddin Câmi'-i Şerîfi Vakfı'nın nukūd-ı mevkūfesinin bi´l-fi'il berât-ı şerîfimle mütevellîsi olan
2. sâdât-ı kirâmdan es-Seyyid Haydar zîde şerefuhu Südde-i Sa'âdet'ime 'arzuhâl idüb bundan akdem vakf-ı mezbûr mütevellîsi olub ba'de´l-azl hâlâ kazâ-i mezbûrda
3. sâkin Ahmed nâm kimesne ziyâde tama'kâr mütegallibeden olmağla hevâsına tâbi' babası Abdullah nâm kimesne ile yekdil ve bu tevliyyeti hâlinde vakf-ı şerîfin nukūdunu
4. sadâkāt ve istikāmet üzere hıfz itmeyüb câmi'-i mezbûr harâbe müşrîf ve ta'mîr ve termîme muhtacdır deyu ba'zı kimesnelere istinâden tahmilinden ziyâdeye
5. keşf ile mâl-ı vakfı ekl ve bel've itlâf ve izâ'at eylediği mâl-ı vakfdan zimmetinde zuhûr iden ma'rifet-i şer'le bi´t-tevliye alub vakf içün
6. hıfz itmek istedikde mezbûr muhâsebesin görmekde ta'allül ve ol-vechile vakf-ı şerîfe küllî gadr eyledüğün ve husûs-ı mezbûr minvâl-i muharrer üzere
7. oldığın sen ki nâ´ib-i mûmâ-ileyhsin 'arz eylediğin bildirüb mütevellî-yi sâbık-ı merkūm Ahmed'in ma'rifet-i şer'le muhâsebesin görülüb
8. zimmetinde zuhûr iden mâl-ı vakfı tahsîl ve bi´t-tevliye buna alıvirilüb vakfı içün sâdakāt ve istikāmet üzere hıfz itdirilmek
9. bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Ereğli-yi Karaman Kasabası sakinlerinden Ayşe Hanım'ın, eşini vekil tayin ederek Kasım Beyle olan davasının görülmesinden kaçınması ile ilgili Kasım Bey'in şikâyeti hakkında.

88/2

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Kasım nâm kimesne gelüb bunun Ereğli-yi Karaman Kasabası mahallâtından Abdi Halîfe Mahallesi sâkinelerinden Mustafa Ağa Kızı

2. dimekle maʿrûf Âişe nâm hatun ile bin yüz elli (boşluk) senesinde mülk hân daʿvâları olmağla bundan akdem
3. mezbûre kıbel-i şerʿden daʿvet-i şerʿ olundukda mücerred ızrâr kasdıyla mücerredlerinden değil iken ben zevcem
4. İbrahim nâm kimesneyi tarafımdan vekîl eyledim deyu murâfaʿadan imtinâʿ ve ibtâl-i hakk ve gadr sevdâsında
5. olduğun ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb
6. fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ
7. itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Seyit Mustafa'nın, Mustafa ve Abdulkerim'in Seyit Harun Vakfı'nın malından olan Yeni Hamam üzerindeki haklarını vermediği gibi hamamın eşyalarını da gasp etmesi ile ilgili Mustafa ve Abdulkerim'in şikâyeti hakkında.

88/3

Karaman Vâlîsine ve Seyyidişehri Kādîsına Hüküm ki,

1. Mustafa ve Abdulkerim nâm kimesneler gelüb bunlar kazâ-i mezbûrda vâkıʿ Seyyid Harun Vakfı'nın ber-vech-i iştirâk berât-ı şerîfimle mütevellîleri olub vakf-ı mezbûr akarâtından
2. Seyyidişehri Kasabası'nda vâkıʿ Yeni Hammâm dimekle maʿrûf hammâmın on üç sehm hissesine mutasarrıf olmalarıyla hâlâ kazâ-i mezbûrda sâkin
3. taraflarından mütevellî-yi kāymakām olan Seyyid Mustafa Efendi dimekle maʿrûf kimesne zimmetlerinde on seneden mütecâviz müctemiʿ olan icâre-i vakfı
4. taleb eylediklerinde virmediğinden gayrı hammâm-ı mezbûru tahrîb ve hedm ve içinde olan kazgan ve sâ´ir eşyâsını ahz ve mermer döşemelerini
5. kalʿ ve ihrâc ve kendü menzîline nakl ve ol-vechile kasaba-i mezbûre ahâlîsinin müzâyakalarına bâʿis ve cânib-i vakf-ı şerîfe ve bunlara gadr-i küllî
6. eyledüğün bildirüb eşyâ-yı mezbûr zuhûra getürülüb hammâm-ı merkûm kemâ fi´l-evvel maʿmûr ve âbâdân olmak içün mahallinde maʿrifet-i şerʿle
7. keşf ve tahrîr ve zuhûra getürülüb vâkıʿ-ı hâli sıhhâti üzere ʿarz ve iʿlâm olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde

8. şerʿle görülüb ʿarz olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Saadeddin Bey'in tasarrufunda olan Aladağ Kazası'nın bazı mezralarının vergilerini toplamakla görevlendirilen Seyit Mustafa'nın parayı tam teslim etmemesi ile ilgili Saadeddin Bey'in şikâyeti ve parasının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

88/4

Karaman Vâlîsine ve Larende ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Saadeddin nâm kimesne gelüb Havâs-ı Hümâyûn'dan Alatağ Kazâsı'na tâbiʿ Havâce Hâssı ve Tevâbiʿi Mukātaʿası karyeleriyle Bademli Zeʿâmeti karyeleri bin yüz elli üç senesinde
2. bunun ʿuhde ve iltizâmında olmağla mukātaʿa-i mezkûr ve zeʿâmet-i mezbûr mülhakātından Konya Nâhiyesi'nde Digürüm ve Belcek ve (boşluk) ve (boşluk) mezraʿalarını sene-i mezbûrede bunun
3. tarafından taʿşîr itmek içün Larende Kazâsı sâkinlerinden Şeyh Ali oğlu Seyyid Mustafa nâm kimesneye tefvîz ve sipârîş itmekle merkūm dahî sene-i mezbûrede
4. zikr olunan mezraʿaları taʿşîr ve tersîm ve mahsûlâtını ahz ve kabz idüb bedel-i mahsûlünden yedi yüz elli dokuz (759) guruşu buna teslîm ve bâkī
5. zimmetinde altmış bir (61) guruş kalub defaʿatiyle taleb eyledikde dürlü ʿillet ve bahâne ile edâda taʿallül ve ibtâl-i hakk sevdâsında olduğun ve tarafından
6. (boşluk) nâm kimesneyi vekîl eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb zimmetinde teveccüh iden hakkı tahsîl ve vekîl-i mezkûre alıvirilüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf
7. taʿaddî itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Niğde sakinlerinden Seyit Mehmet, Koçoğlu Hasan ve beraberindeki kişilerin hiç kimseye zararları olmamasına rağmen bazı kişiler tarafından kendilerine müdahale edilmesi ve rahatsız edilmeleriyle ilgili şikâyetleri hakkında.

88/5

Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Sen ki Niğde Kādîsı Mevlânâ Müslihiddin zîde fazluhusun mektûb gönderüb medine-i Niğde sükkânından es-Seyyid el-Hâcc Mehmed ve Koçoğlu Hasan ve Uzun
2. El-Hâcc Mustafa ve es-Seyyid el-Hâcc Kasım nâm kimesneler meclis-i şerʿa varub bunlar kendü hâllerinde ehl-i ʿırz ve mütedeyyin ve ʿırzıyla mukayyed ve hilâf-ı

3. şerʿ-i şerîf kimesneyle vazʿ ve taʿaddîleri olmayub bir-vechile rencîde olmaları icâb itmez iken yine medine-i mezbûr sükkânından ashâb-ı ağrazdan
4. baʿzı kimesneler mücerred ʿırz-ı fasîdelerin icrâ içün Niğde mutasarrıfı ve Karaman vâlîsi taraflarından mevâdât ile
5. bi-gayr-ı hakkın tecrîm kasdıyla taʿaddî ve üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmadın iddiʿâ-yı hukūk ve baʿzı ʿillet irâdıyla taʿcîz
6. ve rencîde ol-vechile ahvâlleri diğer gûn olmağla fîmâ-baʿde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf ehl-i ʿörf tâ´ifesi
7. taraflarından rencîde itdirilmeyüb menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim virilmek recâsına vâkıʿ-ı hâli bi´l-iltimâs ʿarz eyledikleri
8. ecilden hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf taʿaddî itdirilmeye deyu yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Hasan ve kardeşi Ali'nin Develi Kazası ahalisine zulüm etmesinden dolayı ahalinin, Hasan ve kardeşinin kendilerine zulüm etmemesi için tembih edilmelerini buna uymazlarsa başka yere göç ettirilmelerini talep etmeleri hakkında.

88/6

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfına ve Develü Kādîsına Hüküm ki,

1. Develü Kazâsı reʿâyâları gelüb kazâ-i mezbûr
2. sâkinlerinden zalemeden olan Abdiağaoğlu dimekle maʿrûf
3. Hasan ve karındaşı Ali nâm kimesneler kendü
4. hâllerinde olmayub envâʿ- i zulm ve taʿaddîden tâkātleri kalmaduğun bundan akdem
5. Develü Kazâsı reʿâyâlarından kırk nefer reʿâyâ fukarâsı der-devlet-medâra gelüb ızhâr-ı
6. tazallüm eylediklerinden mezbûrlar baʿde´l-yevm kendü hâllerinde olmayub fukarâya zulm ve taʿaddî
7. itmemek üzere tenbîh ve tenbîh olmazlar ise diyâr-ı âhara nefy ve iclâ olmalariyçün
8. sâdır olan emr-i şerîfim ile mübâşir taʿyîn olunan Sadr-ı aʿzam ağalarından
9. (boşluk) zîde kadruhu ile mahalline vardıkda mezkûr subaşılarına levendât
10. eşkıyâsını cemʿ ve ihzâr-ı şekāvet itmekden nâşî mübâşir dahî havfından
11. avded baʿdehu bir neferi fevt olub zulm ve taʿaddîden halâs olub lâkinn
12. mezbûr Süleyman'ın karındaşı şakī-yi merkūmlar ile gice ve gündüz
13. şurb-ı hamr ve ehl u ʿiyâllerine taʿarruz ve bunun emsâli zulm ve taʿaddîsinin
14. nihâyetleri olmaduğundan perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis oldukların

15. bildirüb mübâşir maʿrifetiyle mezkûrlar Astâne-i Saʿâdet’ime ihzâr
16. ve Divân-ı Hümâyûn’umda şerʿle görülüb ihkāk-ı hakk olunmak bâbında
17. hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden vech-i meşrûh
18. üzere ihzâr olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Mezbûr Süleyman Âstâne’ye ihzâr olunub hüsemâsıyla mürâfaʿa ve bir sene sâbit olmağla virilen iʿlâm mûcebince ʿamel olunmak üzere emr-i şerifim yazıldı. Evâhiri Cemâziye´l-evvel sene 1156

Sâdır olan fermân-ı ʿâlî mûcebince ancak es-Seyyid Süleyman’ın kaydı terkīn olunub emr-i şerîf yazılmışdır. Evâhir-i Cemâziye´l-evvel sene 1156 (13-27 Temmuz 1743)

Özet: Niğde mahallelerinden Kayabaşı Mahallesi’nde imam ve hatib olan Seyit Ali’nin, başka bir caminin imamı olan bir kişi tarafından işini yapmasına engel olunması ile ilgili şikâyeti hakkında.

89/1

[boşluk] Kādîsı ve Niğde Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Niğde Kazâsı Nâ´ibi Mevlânâ Seyyid Ahmed zîde ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet’ime mektûb gönderüb Niğde mahallâtından Kayabaşı Mahallesi’nde vâkıʿ
2. el-Hâcc Mustafa nâm sahibu´l-hayrın binâ eylediği câmiʿ-i şerîfin bi´l-fiʿil berât-ı şerîfimle imâm ve hatîbi olan es-Seyyid Ali zîde
3. salâhahu meclis-i şerʿa varub mahalle-i mezbûrda vâkıʿ olub mâniʿ-i şerʿîsi olmayan ʿakd-i enkihâyı izn-i şerʿle ve mahalle-i
4. mezbûrede vâkıʿ mevtâ-yı müslimîni dahî bu gasl idegelüb âhardan dahl olunmak icâb itmez iken mahalle-i mezbûre
5. civârında vâkıʿ (boşluk) mescidi imâmı olan (boşluk) nâm kimesne bunun ʿakd-i enkihâ ve mevtâ-yı müslimînin gasline bi-vech-i şerʿî
6. müdâhale ve taʿaddî itmekle mezbûru bunun umûruna bi-vech-i şerʿî müdâhale ve taʿaddî itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim virilmek
7. recâsına bi´l-iltimâs ʿarz eyledikleri ecilden şerʿle menʿ olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Niğde Sancağı ahalisinin, mütesellim olan Halil’in halktan bahanelerle mallarını gasp etmesi ile ilgili şikâyetleri ve mallarının geri alınması talepleri hakkında.

89/2

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfına Bor Kādîsı ve Niğde Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Bor maʿa Kayı Kādîsı mevlâna-yı mûmâ-ileyh Seyyid Halil zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb medine (boşluk) ve civârında vâkıʿ Niğde'de sâkin ʿulemâ ve sulehâ
2. ve fukarâ ve zuʿafâ ve sâ´ir fukarâlar meclis-i şerʿa varub Bor Kasabası muzâfâtından Kelisahisarı Karyesi'nde sâkin Halil nâm kimesne kendü hâlinde olmayub mütegallibeden
3. olduğun bundan akdem bin yüz elli (boşluk) senesinde Niğde Sancağı mütesellimi olduğundan her birlerinden birer bahâne ile mâlların gasb ve gâret ve ahvâlleri
4. diğer gûn ve mukaddemâ mâʿrifet-i şerʿle ashâbına istirdâd murâd itdirdiğinden ʿadem-i itâʿat ile ibtâl-i hakk içün bundan akdem Âstâne'ye firâr ve ol-vechile
5. hukūk-ı reʿâyâ zimmetinde olmağla sen ki mîr-i mîrân-ı mûmâ-ileyh Abdurrahim dâme ikbâluhusun mübâşeretin ve çavuş mübâşeretiyle mahallinde şerʿle murâfaʿadan
6. ashâb-ı hukūkun hâkları ashâbına istirdâd ve icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına sen ki mîr-i mîrân-ı mûmâ-ileyhsin sizinle
7. mevlânâ-yı mûmâ-ileyh başka başka ʿarz eylemeleriyle mâliye kalemi kuyûdâtı defterlerine nazâr olundukda mezbûr Halil mîrî gühercile mübâyaʿasına meʿmûr olmuş bulunmakla
8. müddet-i medîdede gühercileyi mübâyaʿa ve mahalline teslîm itdikden sonra kendüden hukūk iddiʿâ idenlerin daʿvâları diledikleri mahalde şerʿle
9. görülüb faysal ve ihkāk-ı hakk olunmak üzere imhâl olunmak içün mukaddemâ bin yüz elli beş senesinde emr-i şerîfim virüldüğü mukayyed bulunmağın mezbûr Halil
10. mîrî gühercile mübâyaʿasına meʿmûr olmuş bulunmağla mukaddemâ sâdır olan emr-i ʿâlî mûcebince müddet-i kālîle mîrî gühercileyi mübâyaʿa ve mahalline teslîm
11. eyledikden sonra şerʿle görülüb ihkāk-ı hakk olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Zile Kazası'nda Ağmaz Köyü'nde sakin sipahi Hasan'ın amcasının yine Ağmaz Köyü'nde sakin Uzunoğlu Hasan ve beraberindeki kişiler tarafından öldürülmesi ve kişilerin Niğde'ye kaçarak birileri tarafından korunmaları sebebiyle yakalanamamalarından dolayı Hasan'ın amcası Musa'nın katillerinin yakalanmasını talep etmesi hakkında.

89/3

Karaman Vâlîsine Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Zile Kazâsı'nda Ağmaz nâm karyede sâkin Hasan nâm sibâhî gelüb bunun mûrisi olan ʿammîzâdesi Seyyid Musa nâm kimesne
2. bundan akdem bin yüz elli (boşluk) senesinde baʿzı mesâlih içün Boravanda (?) vâkıʿ kalʿada karyesine kendü hâlinde gider iken
3. yine mezkûr Ağmaz Karyesi'nden Uzunoğlu Hasan ve Hatiboğlu Bekir nâm kimesneler birbirleriyle
4. yekdil ve yekcihed ve Ali nâm kimesneye istinâden mezbûr Musa'ya dürlü melʿanet üzere ʿırzların icrâ
5. kasdıyla merkūm Bekir kılıç ile darb ve mezkûr Uzunoğlu Hasan dahî külüng ile başını
6. darb ve katl idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eylemeleriyle ol-dahî mezbûrlardan daʿvâ
7. sadedinde oldukda bir tarîk ile firâr ve varub Niğde Sancağı'nda Develü Nâhiyesi'nde Öyük
8. Karyesi'nde Madızlıoğlu İbrahim Ağa dimekle maʿrûf kimesnenin yanında tavattun ve Madızlıoğlu
9. mezbûrlara muʿîn olmağla bir-vechile icrâ-yı hakk ve ele girmeleri mümkün olmayub ahvâli
10. diğer gûn olduğun bildirüb sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin maʿrifetinle şerʿle görülüb icrâ-yı
11. hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyunum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Kaşaklı Kazası Çetmi Köyü'nden Mahmut Efendi ve oğlu Gök Yusuf'un Kaşaklı Kadısı Ömer'in mahkemesini basarak mallarını ve parasını gasp etmesi ile ilgili Kaşaklı Kadısı Ömer'in şikâyeti hakkında.

89/4

Karaman Vâlîsine ve [boşluk] Kādîsına ve Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Kaşaklı Kādîsı Ömer zîde fazluhu gelüb Kaşaklı Kazâsı'na tâbiʿ Çetmi nâm karyeden Mahmud Efendi ve oğlu Gök Yusuf dimekle maʿrûf kimesneler
2. kendü hâllerinde olmadıklarından nâşî yine karye-i mezbûreden hevâdârları kimesneler ile yekdil ve Ümmet-i Muhammed'e îsâl-i mazarrat eylediklerinden mâʿadâ
3. mûmâ-ileyhin üzerine bir nesne sâbit olmuş değil iken mezbûrlar birbirleriyle ittifâk ve sen ahâlî-yi kazânın iltimâslarıyla bizim sû-i hâlimizi

4. iʿlâm itmişsin deyu bin yüz elli (boşluk) senesinde mahkemesin basub yedi yüz altmış üç (763) guruş nukūdu ile otuz beş (35) guruş
5. kıymetlü bir rahtını ve yirmi beş (25) guruş kıymetlü bir eğerini gasb ve gâret ve hâla taht-ı hükûmet ve kazânızda mürûr üzere oldukların
6. bildirüb bulundukları mahalde şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Larende Kazası ahalisinin, Seyit Mehmet Efendi ve beraberindeki kişilerin kendilerinden vilayet masrafı için para almaları; fakat bu paraların kendi zimmetlerinde kalması ve ahalinin haklarını vermemeleri ile ilgili şikâyetleri hakkında.

89/5

Karaman Vâlîsine Larande Kādîsına Hüküm ki,

1. Larande Kazâsı ahâlisi gelüb yine Larende sâkinlerinden Seyyid Mehmed Efendi ve Abdullah Efendi ve Hacı Abdi oğlu Hacı Yahya
2. ve Hacı Halil dimekle maʿrûf kimesneler bin yüz kırk dokuz senesinden beru umûr-ı vilâyet ruʿyet ve vilâyet masrûfu nâmıyla
3. bunlardan maʿlûmu´l-mikdâr guruş ahz ve ekserisin kendü zimmetinde ekl ve belʿ itmeleriyle maʿrifet-i şerʿle hesâbların görülüb
4. zimmetlerinde teveccüh iden hakları almak istediklerinde bi-vech-i şerʿî muhâlefet ve gadr sevdâsında olmalarıyla ve bunlar hâlâ taraflarından
5. el-Hâcc Abdulkadir nâm kimesneyi bâ-hüccet-i şerʿiyye vekîl eylediklerin bildirüb mahallinde şerʿle hesâbları görülüb zimmetlerinde
6. müteveccih iden hakları tahsîl ve vekîl-i mezbûra alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Niğde Kazası ahalisinin, Celil oğlu Hacı Hasan ve beraberindeki kişilerin paralarını gasp etmeleri ile ilgili şikâyetleri hakkında.

90/1

Niğde Mutasarrıfına ve Niğde Kādîlarına Hüküm ki,

1. Seyyid Ali ile Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Bernerk /Berterk (?) Karyesi ahâlîsinden baʿzıları gelüb bunlar kendü hâllerinde ırzlarıyla mukayyed ve hilâf-ı

2. şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîleri olmayub ve üzerlerine dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine karye-i mezbûre sükkânından
3. olub eşirrâ-yı bâ-serhem Celil oğlu Hacı Hasan ve Toruca Hasan ve Hacı Mehmed oğlu İbrahim ve Bagalı (?) nâm kimesneler
4. zuhûr ve hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesiyle müttefik ve (…) üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmadın
5. bin yüz elli senesinde bunun ve ahâlî-yi mezbûrların bin yedi yüz elli (1750) guruşların alub ziyâde gadr ve fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb
6. mûcebince ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Halil ve kölesi Yusuf'un Seyit Mehmet ve Seyit Hüseyin'in eşlerine zarar vermesi, eşlerini almak istemeleri ve paralarını gasp etmeleri ile ilgili Seyit Mehmet ve Seyit Hüseyin'in şikâyetleri hakkında.

90/2

Karaman Vâlîsine ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ Marla (?) nâm karyede sâkin sâdât-ı kirâmdan Seyyid Mehmed ve Seyyid Hüseyin zîde şerefuhumâ gelüb
2. bunların üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken karye-i mezbûrede sâkin eşirrâ ve mütegallibeden
3. Halil ve gulâmı Yusuf nâm şakīler bunların yedi sekiz seneden beru taht-ı nikâhında olan zevceleri (boşluk)
4. nâm hatunlara taʿarruz ve yedlerinden almak kasdıyla hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörfe gamz ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf
5. nice güne cevr ve eziyyet ve eben ʿan-ceddin emlâkları terke bâʿis olanlardan
6. mâʿadâ bin yüz elli (boşluk) senesinde maʿlûmu´l-mikdâr akcaların alub zulm ve gadr eylediklerin bildirüb
7. zâbitleri maʿrifetiyle şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri
8. ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Akşehir sakinlerinden Hamza'nın vefat eden annesinden kalan mirasın üvey babası tarafından Hamza'ya teslim edilmemesi ile ilgili Hamza'nın şikâyeti hakkında.

90/3

Karaman Vâlisine Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. El-Hâcc Hamza nâm kimesne Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb yine Akşehir Kazâsı sâkinelerinden vâlidesi Asiye nâm hatun bin yüz elli (boşluk) senesinde fevt
2. oldukda mutasarrıf olduğu altun ve incü ve sâ´ir on kiseden mütecâviz emvâl ve eşyâsı irs-ı şerʿle buna intikāl itmeğin yine Akşehir
3. sâkinlerinden bunun üvey babası olan Eroğlu Seyyidu´l-Kadir dimekle maʿrûf kimesne muhallefât-ı merkūmu biʿl-cümle ahz ve kabz ve buna küllî
4. gadr eyledüğün ve hevâsına tâbiʿ kimesnelere istinâden icrâ-yı hakk olunmaduğun bildirüb sen ki vezîr-i müşârun-ileyhsin maʿrifetin ve zâbiti
5. maʿrifetiyle ve maʿrifet-i şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Larende Kazası'nda bulunan Nuh Paşa Vakfı'nın mütevellisi olan Seyit Eşref ve Seyit Abdulkerim'in vakıf hamamda ortakları olan Bey oğlu Hacı Mehmet'ten alacaklarını tahsil edememeleri ile ilgili şikâyetleri hakkında.

90/4

Karaman Vâlîsine ve Larande ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kazâsı'nda vâkıʿ müteveffâ Nuh Paşa Vakfı'nın mütevellîsi olan Seyyid Eşref ve nâzırı olan Seyyid Abdulkerim zîde şerefuhumâ Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl
2. idüb vakf-ı mezbûrûn kasaba-i mezbûrede vakf hammâmın bin yüz kırk (boşluk) senesinden beru müşterekleri olan kasaba-i mezbûra sükkkânından
3. Bey oğlu Hacı Mehmed dimekle maʿrûf kimesne zimmetinde hammâm-ı merkūmun müctemiʿ olan icâresin vakf içün taleb eylediklerinde mücerred virmemek içün
4. gadr sevdâsıyla hammâmın icâresin taʿmîr ve termîmine sarf eyledim deyu iddiʿâsın vech-i şerʿî üzere ısbât itmedin hilâf-ı
5. şerʿ-i şerîf virmekde taʿaddî ve gadr murâd eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb mûcebince
6. şerʿle görülüb zimmetinde müctemiʿ olan icâre alıvirilüb bi-vech-i şerʿî taʿallül ve muhâlefet itdirilmeyüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk

7. olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Kayseri'de bulunan bir caminin hatibi olan Seyit Mehmet'in, vakfın bahçelerine müdahale edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

90/5

Karaman Vâlîsine ve Konya Kazâsı Nâ´ibi Mevlânâ Abdullah zîde ʿİlmuhuya Hüküm ki,

1. Kıdvetu´s-sulehâ´i´s-sâlikîn Seyyid Mehmed zîde salâhahu gelüb bu medine-i Kayseriyye'de vâkıʿ Câmiʿ-i Kebîr dimekle maʿrûf câmiʿ-i şerîfin bi´l-fiʿil berât-ı şerîfimle hatîbi
2. vakfının mütevellîsi olub vakf-ı mezbûrun vakfiyye-i maʿmûlun-bihâsında mukayyed müsakkafâtından Kayseriyye'de vâkıʿ malûmu´l-hudûd bir kıtʿa sebzevât
3. bağçesine âhardan bir-vechile müdâhale olunmak icâb itmez iken Kayseriyye'de sâkin aʿyândan Kalaycızâde dimekle maʿrûf kimesne ehl-i ʿörf tâ´ifesine
4. istinâden bağçe-i mezbûreyi fuzûlî ve tegallüben bundan akdem zabt ve mezbûrun tegallübünden nâşî bir-vechile meclis-i şerʿa ihzârı mümkün olmayub
5. baʿdehu mezbûr fevt oldukda müteveffâ-yı mezbûrun Kayseriyye'de sâkin oğulları Mehmed ve İsmail nâm kimesnelerden tevliyyeti hasebiyle iddiʿâ içün daʿvâd-ı
6. şerʿ murâd eyledükde kezâlik mezbûrân dahî baʿzı zaleme ve mütegallibeye istinâd ile mürâfaʿadan imtinâʿ ve meclis-i şerʿa ihzârları müteʿessir
7. olub ve icrâ-yı şerʿ mümkün olmamakla buna ve mürtezika-i vakfa gadr olduğun bildirüb sen ki Konya nâ´ibi mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin
8. husûs-ı mezbûra mütevellî taʿyîn ve icrâ-yı hakk eylemek bâbında emr-i şerîfim recâ ve vech-i meşrûh üzere mütevellî taʿyîn olunması içün aʿlemu´l-
9. ʿulemâʿi´l-mütebahhirîn akzâ kuzâtu´l-müteverriʿîn bi´l-fiʿil Şeyhu´l-İslâm ve müftîyyu´l-enâm olan Mevlânâ es-Seyyid Mustafa adâmallâhu taʿâlâ
10. fezâ´ilehu işâret itmeleriyle işâretleri mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Zilhicce sene 1155 (16-24 Şubat 1743)

Özet: Akşehir Kazası ahalisi tarafından görevlendirilen Mehmet Bey'in, ahalinin vermeye söz verdikleri parayı vermemeleri ile ilgili şikâyeti ve parasının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

90/6

Karaman Vâlisine Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Sadr-ı aʿzam Cündîbaşısı Mehmed zîde kadruhu gelüb bin yüz elli (boşuk) senesinde
2. Akşehir Kazâsı sükkânından maktûlen fevt olan Hacıpaşazâde Ahmed Bey
3. dimekle maʿrûf kimesnenin hâl-i hayâtında ahâlî-yi kazâ ile olan taʿahhüdleri
4. husûsu içün bâ-fermân-ı ʿâlî mübâşir taʿyîn olunub mahall-i mezbûreye vusûlünde
5. iki bin beş yüz (2500) guruş ücret karz virmeyi ahâlî-yi kazâ taʿahhüd ve yedine
6. temessük virmeleriyle meblağ-ı merkūm taleb olundukda Akşehir Kazâsı sâkinlerinden
7. sâbıkan Kethüdâyeri el-Hâcc Halil ve karındaşı hâlâ Kethüdâyeri Osman
8. kendülere müteʿallık olan kimesneler ile yekdil ve mücerred ibtâl-i hakk
9. itmek murâd eyledüklerin bildirüb yedinde olan temessük mûcebince
10. şerʿle görülüb müteveccih ve sâbit olan ol-mikdâr hakkı
11. tahsîl ve alıvirilmek bâbında istidʿâ-yı merhamet eylemek yedinde
12. olan temessük mûcebince mürâfaʿa-i şerʿ görülüb tahsîl
13. olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1155 (8-17 Mart 1742)

Özet: İbradi Kazası Kömeç Köyü sakinlerinden Halil'in, tarlasına Karabağoğlu Ahmet ve beraberindeki kişiler tarafından verilen zararın karşılanmasını talep etmesi hakkında.

91/1

Karaman Vâlîsine ve Ber-vech-i Arpalık Ala´iye Sancağı Mutasarrıfına ve İbradi ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki İbradi Kādîsı Mevlânâ Ahmed zîde fazluhusun mektûb gönderüb ʿan-asl İbradi Kazâsı'na tâbiʿ Kömec nâm karye ahâlîsinden olub
2. hâlâ kasaba-i İbradi mahallâtından Mahalle-i Bala'da sâkin el-Hâcc Halil nâm kimesne meclis-i şerʿa varub re´îs-i eşkıyâdan Karabağoğlu Ahmed ve ʿavânelerinden
3. maʿlûmu´l-esâmî eşkıyâ ile mezkûr el-Hâcc Halil'in elli iki senesinden beru zabt ve zirâʿat ʿöşr ve resmin sâhib-i ʿarza edâ idegeldiği tabulu
4. ve temessüklü tarlalarından mezruʿ maʿlûmu´l-keyl terekesi bin yüz elli (boşluk) senesinde iki sene itlâf ve izâʿat ve zarar u ziyân eyledikleri
5. şerʿan sâbit ve vâkıʿ olan zarârların tazmîn birle kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmekle ber- mûceb-i hüccet-i şerʿiyye bulundukları mahalde zarârların
6. tazmîn ve icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak içün vâkıʿ-ı hâli ʿarz idivir deyu ilhâh ve taraf-ı şerʿden virülen

7. hüccet-i şerʿiyyenin derûnunda mestûruʾl-esâmî şakīlere cânib-i şerʿden mürâsele ve mahzarlar irsâl olunub daʿvet-i şerʿ
8. olunduklarında reʾîsleri oğlu mezkûr Karabağoğlu Ahmed'e istinâdıyla mürâfaʿadan imtinâʿ ve ʿadem-i itâʿatleri zâhir ve nümâyân
9. olmağla bulundukları mahalde şerʿle görülüb ber- mûceb-i hüccet-i şerʿiyye icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında vâkıʿ-ı hâli
10. hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına biʾl-iltimâs ʿarz eyledüğü ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâʾil-i Zilhicce sene 1155 (27 Ocak-5 Şubat 1743)

Özet: Niğde Kazası Delmason Köyü sakinlerinden Hüseyin ve İbrahim'in babalarının hayattayken kendilerine mallarını bağışlaması; fakat babalarının ölümünden sonra annelerinin bunu kabul etmeyerek mirasa katmak ve paylaşmak istemesi ile ilgili Hüseyin ve İbrahim'in şikâyetleri hakkında.

91/2

Karaman Vâlîsine ve Niğde Kādîlarına Hüküm ki,

1. Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Delmason nâm karyeden Hüseyin ve İbrahim nâm kimesneler gelüb babaları Delibaşoğlu Hüseyin Beşe dimekle maʿrûf
2. kimesne karye-i mezbûrede mutasarrıf oldığı fevkānî ve tahtânî mülk menzîlin dört kemerinden mâʿadâsı ile mülk ahur ve samânhâne
3. ve otlakhâne ve yine karye-i mezbûrede Emek Değirmânı dimekle maʿrûf değirmânın nısfı ile Beylerbağları dimekle meşhûr marhasa havlusunda
4. dokuz cerrlik lerumî (?) mülk bağını ve harmân yerini ve ittisâlinde Köle/Gevle arsası dimekle mevsûf mevzîʿde vâkıʿ eşcâr-ı müsmire ve gayrı müsmireyi
5. müştemil müşterek mülk bağçe ile menzîl içinde mevcûd bir sagîr ve bir kebîr iki kazgan ve beş tencere maʿa kabak ve dört kilim ve iki minder
6. ve iki yorgan ve beş arpa sanduğu ve bir reʿs katır ve bir reʿs çift öküz hâl-i hayâtında ve kemal-i ʿakl ve sıhhatde huzûr-ı şerʿde
7. bâ-hüccet-i şerʿiyye hîbe ve teslîm bunlar dahî tesellüm idüb mülk-i mevhûbelerine âhardan dahl olunmak icâb itmez iken babaları
8. mezbûr fevt olub sâʾir verese tarafından vâsiyyeleri olan vâlideleri Neslihan nâm hatun zuhûr ve mücerred ve zikr olunan

9. emlâk ve eşya ve hayvânâtları size hîbe eyledüğünü tutmam mirâsa idhâl iderüz deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye
10. nizâʿdan hâlî olmaduğun ve bu bâbda daʿvâlarına mutâbık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyesi olduğun bildirüb
11. fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince şerʿle görülüb mezbûrun zâhir olan hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye
12. taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek emrim olunmuşdur. Fî evâil-i Muharrem sene 1155 (8-17 Mart 1742)

Özet: Niğde Kazası Delmason Köyü sakinlerinden İbrahim'in babasından kalan mirası kardeşleri arasında paylaştırmasına rağmen sonradan kız kardeşlerinin buna razı olmamalarıyla ilgili şikâyeti hakkında.

91/3

Karaman Vâlîsine Niğde [boşluk] ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Delmason nâm karye sâkinlerinden İbrahim nâm kimesne gelüb babası Salbaşoğlu Hüseyin Beşe bin Abdullah dimekle
2. maʿrûf kimesne fevt oldukda mutasarrıf oldığı bin (1000) guruşluk muhallefât ve eşyâsı irs-i şerʿle buna ve yine karye-i mezbûrede sâkin
3. karındaşı Hüseyin nâm kimesne ile kız karındaşları Fatıma ve Hatice ve Raziye ve Neslihan ve Alime nâm hatunlar ile Rabia ve Zeyneb nâm hatunların
4. vâlideleri Neslihan nâm hatunlara intikāl eyledikde zikr olunan muhallefât ve eşyâ bunun yedinde olmağla bu dahî ʿalâ-mâ
5. farazallâhu taʿâlâ herkesin hissesine isâbet ideni tevzîʿ ve taksîm ve herkes intifâʿ-yı hakkı ikrâr eyledikden sonra mezbûre hatunlar
6. husûs-ı merkūma müteʿallık ʿâmme-i daʿvâdan bunun zimmetini ibrâ vü iskāt ve cânib-i şerʿden bunun yedine hücccet-i şerʿiyye virilüb ve bu makūle
7. bir defʿa şerʿle görülüb katʿ-ı nizâʿ ve fasl-ı husûmet ve ibrâ-yı zimmet birle cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿyye virilen daʿvânın tekrâr
8. istimâʿı memnûʿken mezbûre hatunlar zuhûr ve şirrete sülûk hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i ibrâ ve hüccet-i şerʿiyye tekrâr bunun bin yüz elli senesinde
9. hilâf-ı şerʿ-i şerîf maʿlûmu´l-mikdâr eşyâsın alub ziyâde gadr eyledüğün ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb mûcebince

10. şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i hüccet ve ibrâ aldıkları eşyâsın giru alıvirilüb ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i
11. hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1155 (8-17 Mart 1742)

Özet: Niğde Kazası Fertek Köyü mutasarrıfı olan Seyit Ali'nin hiç kimseye bir zararı olmamasına rağmen Halil oğlu, Hacı Mehmet ve beraberindeki kişiler tarafından müdahale edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

91/4

Karaman Vâlîsine Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Fertek nâm karye mutasarrıfı olan Seyyid Ali zîde şerefuhu Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı
2. şerʿ kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerine dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine karye-i mezbûre sükkânından
3. Haliloğlu ve Hacı Mehmed ve sâ´ir maʿlûmu´l-ism kimesneler birbirleriyle müttefîk ve hukūk daʿvâsıyla ızrâr ider
4. emr-i şerîfimle muʿîn vâkıʿ-ı hâli mûmâ-ileyh vech-i şerʿî müddeʿaların vech-i şerʿ üzere ısbâta kādir değil iken hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî
5. ve rencîdeden hâlî olmadıkların bildirüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle
6. görüle deyu yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1155 (8-17 Mart 1742)

Özet: Niğde Kazası Fertek Köyü sakini Seyit Ali'ye, Seyit Ahmet'in bahanelerle haksız müdahalesi ile ilgili Seyit Ali'nin şikâyeti hakkında.

91/5

Karaman Vâlîsine Niğde ve Kādîlarına Hüküm ki,

1. Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Fertek nâm karyeden Seyyid Ali gelüb
2. bu kendü hâlinde iken yine karye-i mezbûre sükkânından Ahmed Efendizâde
3. Seyyid Ahmed nâm kimesne beher sene duhûl ve tekâsür kasd
4. eyledü deyu iddiʿâ ve bundan akdem mürâfaʿa-i şerʿ-i şerîf olduklarında
5. müddeʿâsın vech-i şerʿî üzere ısbâta kādir olamayub (…..)
6. şerʿan sâbit ve muʿârazadan menʿ ve beynlerine muslihûn
7. tavassutuyla (…..) bir mikdâr akca üzerine

8. sulh ve ʿâmme-i daʿvâdan birbirlerin zimmetlerin
9. ibrâ ve kıbel-i şerʿden hüccet ibrâzı virilmişken tekrâr mürâfaʿadan
10. ol-hüccet üzerine bir-vechile dahl ve taʿarruz olunmayub
11. ve bu makūle bir defʿa şerʿle ibrâ olunan daʿvânın
12. istimâʿı memnūʿ iken kānûna mugâyir muʿârazadan menʿiyçün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1155 (8-17 Mart 1742)

Özet: Ürgüp Kazası Gekzin Köyü sakinlerinden Ömer'in, Hacı İsmail oğlu İbrahim, Osman ve beraberindeki kişiler tarafından evinin basılması, mallarının yağmalanması, babasının darp edilmesi babasının bu darpdan dolayı vefat etmesi ve bu kişilerin Ürgüp Kadısı tarafından kayırılmaları ile ilgili şikâyeti hakkında.

92/1

[boşluk] Kādîsına ve Hacıbektaş-ı Veli Zâviyesinin Nizâmına Meʿmûr Haseki [boşluk] Zîde Mecduhuya Hüküm ki,

1. Ürgüb Kazâsı'na tâbiʿ Gekzin (?) nâm karye sükkânından Ömer nâm kimesne ʿarzuhâl idüb bu kendü hâlinde olub bir ferde hilâf-ı şerʿ-i şerîf vazʿ ve taʿaddîsi
2. olmayub üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine karye-i mezbûre sâkinlerinden Hacı İsmail oğlu İbrahim ve Osman ve Mayaslıoğlu Halil
3. ve Veli oğlu Mustafa ve Bekir oğlu Ali nâm kimesneler hilâf-ı inhâ bin yüz elli (boşluk) senesinde bunu Nevşehir sükkânından Paşazâde Mehmed Bey dimekle
4. maʿrûf kimesneye teşekkî ve levendât tâ´ifesinin önlerine düşüb menzîlini basub ehl u ʿiyâllini darb ederek haremi ahurlarından bir çift camuş
5. öküzünü ve üç reʿs kara sığır öküzünü ihrâc ve bir sim kemer kuşak ve bir taban kılıcı ile bir çift evânî-yi nühâsı gasb ve gâret
6. eylediklerinden mâʿadâ babası Ahmed nâm kimesneyi dahî bi-gayr-ı hakkın gözü üzerinden debbûs ve kolundan bıçak ile darb ve cerh ve dokuz gün
7. mürûrunda ol-cerhden müte´essiren fevt oldukda maʿrifet-i şerʿle keşf ve yedine müteʿaddid hüccet-i şerʿiyye virüldüğün bildirüb lâkinn Ürgüb
8. kādîsı tamaʿ-ı hâmından nâşî hâsımlarının tarafgîri olmağla icrâ-yı hakk mümkün olmadığı ecilden imdi sen ki hâsekî-yi mûmâ-ileyhsin husûs-ı
9. mezbûr mübâşeretin ve Karaman vâlîsi vezîrim (boşluk) paşa edâmallâhu taʿâlâ iclâluhunun maʿrifetiyle mezkûrlar bulundukları mahalde ahz

10. ve mürâfaʿa-i şerʿ ve ber- mûceb-i hüccet-i şerʿiyye icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında istirhâm ve hâline merhâmeten husûs-ı mezkûr
11. hâsekî-yi mûmâ-ileyh mübâşeretiyle mezkûrlar bulundukları mahalde ahz olunub bununla mürâfaʿa ve vech-i şerʿî üzere baʿde´s-sübût ihkāk-ı hakk
12. olunmak fermânım olduğu gerektir ki vech-i meşrûh üzere emr ve sen ki hâsekî-yi mûmâ-ileyhsin mübâşeretin ile ber-vech-i muharrer mezkûrlar
13. bulundukları mahalde ahz ve hüccet-i şerʿiyye mûcebince şerʿle mürâfaʿa ve baʿde´s-sübût icrâ-yı hakk eylemeğe saʿy ve ihtimâm ve lâkinn bu bahâne ile
14. hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bir ferde taʿaddî ve rencîde itmekden ve itdirmekden be-gâyet ihtirâz ve mücânebet eyleyesün deyu
15. bi´l-fiʿil dergâh-ı muʿallâm yeniçerileri ağası vezîrim Hasan Paşa edâmallâhu taʿâlâ iclâluhu tarafından mühürlü mektûb virilmekle
16. vech-i meşrûh üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Larende Kazası Virmezi Köyü sakinlerinden Berhan Cemaati'nden Şatıroğlu Ahmet'in hiç kimseye bir zararı olmamasına rağmen Karahocaoğlu Mustafa ve beraberindeki kişiler tarafından darp edilmesi ve bu kişilerin gelmemelerinden dolayı davasının görülememesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

92/2

Karaman Vâlîsine Ber-vech-i Arpalık İçil Sancağı Mutasarrıfına ve Silifke ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Larende Kazâsı'na tâbiʿ Virmezi/Virmezin (Suvirmez) nâm karye sükkânından Berhan Cemâʿâti'nden Şatıroğlu Ahmed dimekle maʿrûf kimesne gelüb bu kendü hâlinde
2. olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf vazʿ ve taʿaddîsi olmayub üzerlerine dahî şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine cemâʿat-i merkūmeden
3. Karahocaoğlu Mustafa ve oğlu Ahmed ve karındaşı İbrahim nâm kimesneler kendü hâllerinde olmadıklarından nâşî birbirleriyle yekdil ve bin yüz
4. elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın âlet-i cârihâ ile bunu darb ve mecrûh itmekle bu dahî li-ecli´l-mürâfaʿa mezkûrları
5. daʿvet-ı şerʿ eyledikde itâʿat-i şerʿ itmeyüb ve taraf-ı şerʿden mürâsele birle muhzır taʿyîn olundukda ana dahî inkiyâd itmeyüb ol-vecihle

6. icrâ-yı hakk olunmayub külliyet ile gadr ve taʿaddî eylediklerin ve mezkûrlar hâlâ taht-ı hükûmet ve kazânızda firâr üzere oldukların bildirüb
7. bulundukları mahâlde şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Konya sakinlerinden Abdi ve Kör Mehmet'in aralarında yaptıkları ticaret için anlaşmalarına rağmen Kör Mehmet'in anlaşmaya uymayarak Abdi'nin hakkını vermemesi ile ilgili Abdi'nin şikâyeti ve hakkının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

92/3

Karaman Vâlîsine ve Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Abdi nâm kimesne Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb Konya sâkinlerinden Kılıçalioğlu dimekle maʿrûf Kör Mehmed nâm kimesne
2. bin yüz elli (boşluk) senesinde furûht içün üç yüz (300) guruşluk kilim ve nühâs ve sâ´ir eşyâ virüb ve hâsıl olan
3. fâ´izinden nısfını bunun ve nısfı mezbûrun olmak üzere kavl itmişlerken mezkûr eşyâ-yı merkūmu furûht
4. itmekle bu dahî asl-ı mâl ile hâsıl olan fâ´izin nısfını mezbûrdan taleb eylediğinde nısf-ı fâ´izi virmediğinden
5. mâʿadâ asl-ı mâlı olan üç yüz (300) guruşunu dahî virmeyüb ziyâde gadr eyledüğün bildirüb mezbûrun zimmetinde
6. müteveccih olan asl-ı mâl ile fâ´izden hakkı her ne ise tamâmen tahsîl ve bî-kusûr buna alıvirilüb ihkāk-ı hakk olunub
7. taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Ereğli-yi Karaman Kasabası sakinlerinden Seyit Kasım'ın, Seyit Mustafa ve kardeşlerinin vefat eden babalarında alacağının olmasına rağmen onların aksini iddia ederek Seyit Kasım'ın parasını gasp etmesi ile ilgili Seyit Kasım'ın şikâyeti hakkında.

92/4

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ereğli-yi Karaman Kasabası mahallâtından Abdi Halife Mahallesi sâkinlerinden Seyyid Kasım zîde şerefuhu gelüb bunun kimesneye deyni ve kefâleti

2. olmayub ve üzerine dahî şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine mahalle-i mezbûrede sâkin Seyyid Mustafa nâm kimesne ile
3. kız karındaşları Ümmühan ve Saliha ve Kerime ve Hatice nâm hatunlar zuhûra gelüb sen bizim babamız müteveffâ Seyyid Feyzullah nâm kimesnenin
4. çiftlik kethüdâsı olmağla babamız müteveffâ-yı mezbûrun senin zimmetinde beş bin (5000) guruş alacağı var imiş almadın
5. fevt olmağla meblağ-ı merkūm irsen bize intikāl ider senden aluruz deyu tezvîrâta sülûk ve bundan akdem mürâfaʿa-i şerʿ
6. olduklarında üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmayub ve bunun mezbûrların zimmetlerinde altı yüz elli (650) guruş alacak hakkı
7. olduğu şerʿan sâbit ve yedine hüccet-i şerʿiyyeden iki kıtʿa hüccet-i şerʿiyye virilüb ve üzerlerine mürâfaʿadan
8. üç defʿa dahî aʿraz (?) olmuşiken mezbûrlar hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye meblağ-ı mezbûra edâda taʿallül
9. ve muhâlefet eylediklerinden gayrı hevâlarına tâbiʿ kādî ve ehl-i ʿörfe istinâden bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf
10. ve bi-gayr-ı hakkın bunun bin (1000) guruşun dahî alub ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan
11. fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince şerʿle görülüb mezbûrların zimmetlerinde
12. olan altı yüz elli (650) guruşuyla hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın aldıkları bin (1000) guruşu kendüye alıvirilüb icrâ-yı hakk
13. ve ol-vechile olan taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Mehmet'in Gaferyat Kazası Kızıllık Köyü sakinlerinde olan alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

93/1

Gaferyat ve [boşluk] Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Mehmed nâm kimesne Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb ve Gaferyat Kazâsı kurâlarından Kızıllık nâm karye ahâlîlerinden ve (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) ve dahî

2. baʿzıları zimmetlerinde bin yüz elli senesinde bâ-temessük üç yüz on beş (315) guruş cihet-i karz-ı şerʿden alacak
3. hakkı olmağla taleb ve almak istedikde dürlü dürlü ʿillet ve bahâne ile edâda taʿallül ve muhâlefet ve hilâf-ı şerʿ-i
4. şerîf gadr ve ibtâl-i hakk murâd eylediklerin bildirüb şerʿle görülüb memhûr temessükleri mûcebince şerʿle
5. müteveccih ve sâbit olan hakkı alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden
6. temessükü mûcebince mahallinde şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: İnsuyu Kazası ahalisinin işlerini görmesi için vekil seçtikleri Seyit Ali'ye müdahale edilmesi ile ilgili Seyit Ali'nin şikâyeti hakkında.

93/2

İnsuyu ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. İnsuyu Kazâsı sükkânından Seyyid Ali gelüb İnsuyu Kazâsı ahâlîsi vâkıʿ olan umûr ve husûsların görmek üzere hüccet-i şerʿiyye ile
2. taraflarından bunu vekîl idüb bu dâhi vâkıʿ olan umûr ve husûsların görüb herkes kendüden rızâ ve şükrân üzereler olub
3. üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş değilken ashâb-ı ağrazdan baʿzıları hilâf-ı şerʿ ve bilâ-emr-i münîf ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye
4. vekâleti umûruna müdâhale ve taʿaddîden hâlî olmadıkların bildirüb menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Ali sipahinin Kırşehir Sancağı Günyüzü Nahiyesi Alayundlu Köyü ve başka köylerin tasarruf hakkını beratı mucebince Mehmet'ten alması ve bu topraklara müdahale etmek gerekmezken mahsül ve rusumuna müdahale edildiği ile ilgili Ali'nin şikâyeti hakkında.

93/3

Karaman Vâlîsine Kırşehri Kādîsına Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Ali nâm sibâhî gelüb Kırşehri Sancağı'nda Günyüzü Nâhiyesi'nde Alayundlu nâm karye

2. ve gayrıdan on dört bin (14000) akca tımâra mukaddemâ mutasarrıf Mehmed'in bilâ (?) tasarrufundan bin yüz elli beş senesi
3. mah-ı Rebî´u´l-âhir'inin on dokuzuncu gününde mîr-i mîrândan buna tevcîh ve tezkire ve mûcebince Âstâne-i Saʿâdet'imden
4. tezkiresin berât itdürüb hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde ve sene-i mezbûresinin vâkıʿ olan mahsûlât ve
5. rusûmâtı bunun berâtı mûcebince tahvîl târîhine düşmekle tarafından subaşı vekîli olan Osman
6. dimekle maʿrûf kimesne bi-gayrı ve ahz ve kabz ve der-anbâr idüb âhardan bir-vechile dahl olunmak
7. icâb itmez iken mütegallibe ve ashâb-ı ağrazdan Deli Receb ve Topal İsmail ve Haltasız
8. Mustafa dimekle maʿrûf kimesneler zuhûr ve buna ʿırz-ı dünyeviyyeleri olmağla mücerred icrâ-yı
9. ʿırz ve taʿcîz ve celb-i mâl içün livâ-i mezbûrede mâbeynci olan Zennecioğlu Mustafa Ağa
10. dimekle meşhûr kimesneyi tahrîk ve iʿfâl ve tımâr-ı mezbûr hasatdan sonra tevcîh olmadu
11. deyu birbirleriyle yekdil ve erbâb-ı tımâr mahsûlüne hasat iʿtibâr olmayub ancak tahvîli târîhi
12. mukayyed iken mezbûr Mustafa hilâf-ı kānûn hasat mâlına düşenleri ahz ve kabz
13. iderim zabt itdirirüm deyu kavl-i mücerrediyle fuzûlî müdâhale ve taʿaddî ve nizâʿ
14. ve zabtına muhâlefet itmekle bundan akdem tahvîl târîhine düşen mahsûlât ve rusûmâtı kendüye
15. ahz ve kabz itdirilüb mezbûr ol-vechile dahl ve taʿarruz itdirilmemek içün ser-ʿasker
16. paşa tarafından yedine buyurulduları virilmişken mezbûr kāniʿ ve mündefʿ olmayub yine ol-vechile
17. nizâʿve fuzûlî müdâhale ve taʿaddî ve gadr sevdâsında olduğun ve bu bâbda daʿvâsına
18. muvâfık fetvâ-yı şerîfelerin olduğun bildirüb fetvâ-yı şerîfesi mûcebince ʿamel olunub
19. sene-i mezbûrede berât mûcebince tahvîl târîhine düşüb tarafından subaşısı mezbûrun taʿşîr
20. ve ahz ve kabz ve der-anbâr eylediği mahsûl kendüye zabt itdirilüb mezbûru
21. hilâf-ı kānûn ve mugâyir-i buyuruldu ve fetvâ-yı şerîf bir dürlü dahl ve taʿarruz itdirilmeyüb
22. menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Ürgüp Kazası Gekzin Köyü sakinlerinden Bayraktar Ömer'in, hiç kimseye zararı olmamasına rağmen atının ve parasının Abdurrahman tarafından gasp edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

93/4

Ürgüb ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ürgüb Kazâsı'na tâbiʿ Gekzin (?) nâm karyeden Bayrakdar Ömer zîde kadruhu gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken
2. karye-i mezbûre sâkinlerinden mütegallibeden Abdurrahman Halîfe dimekle maʿrûf kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinde hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesine istinâden bunun üzerine
3. şerʿan bir nesne sâbit olmadın iki reʿs tüvâna atı ile üç yüz yedi (307) guruşun tegallüben gasb idüb gadr eylemekle bundan akdem Ürgüb kādîsı
4. huzûrunda mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında zikr olunan atları ile meblağ-ı mezkûr üzerlerine şerʿan sâbit ve hükm birle cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilüb
5. kādî ve zâbiti resmin dahî almışken mezbûrun ol-tarafda muʿîn-i kesîreleri olmak hasebiyle icrâ-yı hakk olunmayub mağdûr olduğun ve mezbûr
6. ʿaskerîlik iddiʿâsında olduğun bildirüb zâbiti maʿrifetiyle şerʿle görülüb gasb eylediği at ve ol-mikdâr akcası yedinde olan
7. hükm-i hümâyûnum mûcebince tamâmen alıvirülüb taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görüle deyu yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat- 6 Mart 1743)

Özet: Akşehir Sancağı'nda Mutasarrıf olan Mehmet'in tasarrufunda olan topraklara müdahale edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

93/5

Akşehir ve Ilgın [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Nişân-ı hümâyûnum virilen dergâh-ı muʿallâm çavuşlarından
2. Mehmed veled-i Mehmed gelüb Akşehir Sancağı'nda ve nâhiyesinde Karye-i Boğaz ve Yıga
3. ve Yeğence ve gayrıdan yirmi altı bin yüz (26.100) akca zeʿâmete berât-ı şerifimle
4. mutasarrıf olub zeʿâmetinin başkalemi olan müşterekiyle kayd ve berâta dahl ve Karye-i Boğaz ve

5. Yıgayeğence ve Ilgın Nâhiyesi'nde Karye-i Budak ve Karye-i Resiller ve Karye-i Körlü ve icmâllerine
6. dâhil olan kurâ serbest olub rusûm-ı serbestiyyetine dahl olunmak icâb itmez iken ehl-i ʿörf
7. tâ´ifesi taraflarından dahl olunduğun bildirüb ol-bâbda kānûn ve hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin imdi icmâllü zeʿâmet
8. karyeleri serbest olmak kānûn mukarrer bu bâbda kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat- 6 Mart1743)

Özet: Niğde Kazası Rumiya Mahallesi sakinlerinden Taallioğlu Nikola ve kardeşlerinin atalarından beri yerleşik oldukları mahalle için Niğde Kalesi görevlileri tarafından vergi talep edilmesi ile ilgili şikâyetleri hakkında.

94/1

Niğde Kādîsına Hüküm ki,

1. Sen ki Niğde Kādîsı Mevlânâ Müslihiddin zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb medine-i Niğde mahallâtından Rumiya Mahallesi sâkinlerinden
2. Taallioğlu Nikola karındaşı Bedros veled-i Anastaş ve Nikola nâm zimmîler meclis-i şerʿa varub cedleri mesfûr Nikola altmış seneden
3. mütecâviz mahalle-i mezbûrda sâkin ve babaları mesfûr Anastaş dahî mahalle-i mezkûrda mütevellid ve kezâlik altmış seneden mütecâviz mütemekkîn ve bunlar dahî
4. mahalle-i mezbûrede vücûda gelüb Niğde Kalʿası mustahfızlarından Seyyid Ahmed ve Salih ve Salpaş Hüseyin ve müşterekleri (boşluk) ve (boşluk) nâm mustahfızların
5. gedik tımârları karyelerinin defterde mukayyed zimmî raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarından değiller iken mezbûrûn müstahfızlar zuhûr ve sizden resm-i ispence
6. alıruz deyu hilâf-ı kānûn ve defter bunları taʿaddî ve rencîde ve hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörfe istinâden ahz ve bi-gayr-ı hakkın akcaların almalarıyla
7. bundan akdem bi´d-defaʿat mürâfaʿa-i şerʿ olunduklarında müstahfızân-ı mezkûrun müddeʿâların ısbât idemeyüb bi-vechi muʿârazadan menʿ ve bilâ-sened
8. mugâyir-i kānûn ve defter raʿiyyet eylemek üzere cânib-i şerʿden mesfûrların yedlerine hüccet-i şerʿiyye virilmişken mezkûr mütenebbih olmayub hilâf-ı şerʿ
9. ve kānûn ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye ol-vechile müdâhale ve taʿaddî ve rencîde itmeleriyle husûs-ı merkūm baʿzı müslimînden istihbâr olundukda
10. hâlâ mücerred üzere olduğunu sikāt-i sahîhatu´l-kelimât meclis-i şerʿde ʿalâ-tarîki´ş-şehâde haber virmeleriyle müstahfızân-ı merkūmûnun

11. hilâf-ı kānûn ve defter ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye resm-i ispence talebiyle zâhir olan taʿaddîleri menʿu defʿolunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
12. virilmek recâsına bi´l-iltimâs ʿarz eyledükleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: İstanbul sakinelerinden Rukiye Hanım'ın eşinin bütün malları ve parayı alarak Konya'ya kaçması ve Rukiye Hanım'ın hakkının geri alınmasının talep edilmesi hakkında.

94/2

Konya Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. İstanbul sâkinelerinden Rukiye nâm hatun gelüb bunun zevci vezîr-i aʿzam-ı sâbık müteveffâ İbrahim
2. Paşa'nın şâtırlarından Şâtır Ali nâm kimesne on iki sene mukaddem bunu kendüye ʿakd ve müzevvec
3. eyledükden üç ay sonra zevci-yi mezbûr bin yüz kırk üç senesinde bunun ber-mûceb-i defter
4. eşyâsıyla maʿlûmu´l-mikdâr akcasın alub bunu bilâ-nafaka bırakub Konya'ya firâr ve üç dört
5. seneden beru bu tarafa gelmeyüb ve taraf-ı şerʿden takdîr olunan nafaka ve kisve bahâsından bir nesne dahî
6. göndermeyüb gadr eyledüğün bildirüb taʿyîn olunan çavuş maʿrifetiyle ol-mikdâr akcası ve eşyâsıyla
7. takdîr olunan nafaka ve kisve bahâsından muhtaç olan hakkı zevci-yi mezbûrdan tamâmen tahsîl
8. ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Kayseri Sancağı'nda bulunan Hasonbey Zaviyesi Vakfı'nın mahsül ve rusumuna Seyit Süleyman, Seyiy Tahir ve Seyit Mahmut tarafından müdahale edilmesi ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

94/3

Kayseriyye Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Seyyid Ahmed zîde şerefuhu gelüb Kayseriyye Sancağı'nda ve nâhiyesinde Hasonbey Zâviyesi Vakfı'nın berât-ı şerîfimle mutasarrıfı olmağla

2. nısf-ı zemîn-i sınur-ı der- Karataş deyu üç yüz (300) akca yazu ile defter-i hâkānîde zâviye-i mezbûre vakfı muhallefâtından olmak
3. üzere mukayyed olub âharın alâkası olmayub bir-vechile dahl olunmak icâb itmez iken âhardan Seyyid Süleyman ve şerîki Seyyid Tahir
4. ve Seyyid Mahmud nâm kimesneler zuhûr ve nısf-ı zemîn-i sınur-ı der-Karataş deyu üç yüz (300) akca yazu ile mukayyed zemîn-i mezbûr
5. buna iştirâk mütevellîsi oldukları müteveffâ Seyyid Hasan Evkāfı olmak üzere hilâf-ı defter-i hâkānî fuzûlî müdâhale ve bin yüz
6. elli (boşluk) senesinden beru tagallüben mahsûl ve rusûmun ahz ve kabz idüb gadr ve zâviye-i merkūmenin harâbına bâdî oldukların
7. ve yedinde hüccet-i şerʿiyyesi olduğun bildirüb defter-i hâkānî ve yedinde olan hüccet-i şerʿiyye mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı
8. defter-i hâkānî ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye mezbûrların zâhir olan müdâhale ve taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ
9. ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan defter-i evkāfa mürâcâʿat olundukda Kayseriyye Nâhiyesi'nde Vakf-ı Zâviye-i Hasonbey
10. deyu yazıldığı mahalde nısf-ı zemîn-i sınur-ı der-Karataş deyu fî sene üç yüz (300) akca yazu ile defter-i evkāfda
11. muharrir kalemiyle tahrîr ve yine Kayseriyye Nâhiyesi'ne tâbiʿ Salur nâm karyenin rubʿ mâlikânesi ve maʿa gayrihi bir görülüb on iki bin
12. yedi yüz seksen dokuz (12.789) akca Zâviye-i Hasonbey Evkāfı olduğu mestûr ve mukayyed bulunmağın defter-i hâkānî
13. mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Yerlilerin naip olması yasakken naip olan İbrahim'in görevinde yaptığı usulsüzlükler ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

94/4

Seyyidişehri Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûre ahâlîleri gelüb yerlüden nâ´ib olmak memnûʿ iken tarafından nâ´ib olan kaza-i mezbûrda sâkin İbrahim nâm kimesne
2. yerlüden olub her gelen kādîya nâ´ib olmağla ehl-i ʿörf tâ´ifesiyle müttefîk olub bi-gayr-ı hakkın akcaların almağa bâʿis ve kendüsü

3. alub iki hasım daʿvâya varduklarında dahî nâ-hakk olan kimesnenin akcasın almağla ol-tarafa himâye idüb ibtâl-i
4. hakk bâʿis ve bunun emsâli zulm ve taʿaddîsinin nihâyeti olmaduğun bildirüb mezbûr niyâbedden refʾ olunmak bâbında emr-i şerîfim
5. recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Atabey Medresesi Vakfı'nın mütevellileri olan Seyit Ahmet, Seyit Mustafa ve Seyit Feyzi ve diğer Seyit Ahmet'in Atabey Medresesi Vakfı'nın hududu dâhilinde olan köy ve mezraların öşr ve rusumuna müdahale edilmesi ile ilgili şikâyetleri ve bu müdahalelerin men edilmesini talep etmeleri hakkında.

95/1

Konya Nâ´ibine ve Mütesellimine Hüküm ki,

1. Medine-i Konya'da vâkıʿ Atabey Medresesi Evkāfı'nın beravât-ı şerîfemle mütevellîleri ve müderrisleri olan ʿulemâdan Mevlâna Seyyid Ahmed ve Seyyid Mustafa ve Seyyid Feyzi
2. ve Seyyid diğer Ahmed zîde ʿilmuhum gelüb medrese-i mezbûre evkāfından kazâ-i mezbûre muzâfâtından Sahra Nâhiyesi'ne tâbiʿ Çardak ve Damköy ve Halur
3. nâm karyeler ile Çardak Karyesi sınuru nezdinde olan Yarım (Barım) mezraʿasının ʿöşrleri defter-i hâkānîde Atabey Medresesi Vakfı olub
4. ve dîvânîleri tımâr olmağla hîn-i tahrîrden beru zikr olunan kurâ ve mezraʿa tımâr mutasarrıflarına vakf-ı mezbûr tarafından bilâ-nizâʿ zabt ve taʿşîr
5. olunagelüb hâricden dahl olunmak icâb itmez iken mâru´z-zikr Halur Karyesi'nin mümtâz ve muʿayyen hudûdu dâhilinde kadîmden ʿöşr ve resmi
6. tımâr ashâbı ve medrese-i merkūme vakfı tarafından ahz ve kabz olunagelen arâzîsi içün eyâlet-i Konya'da vâkıʿ Suğla Mukāataʿasının
7. mukaddemâ voyvodası olan kimesne Mehmed taʿyîn olunan Ahmed nâm kimesne ile yekdil ve sâlifu´z-zikr Halur Karyesi'nin sınuru şarkan Arımvirânesi
8. ve şimâlen Ahmedler'den Parma'ya giden tarîk ve kıbleten Alîl Yolu ve garben Kazaklu Bendi'nde nihâyet bulub hudûd-ı mezbûre dâhilinde
9. olan yerler zikr olunan Halur Karyesi tobrağı iken voyvoda-yı merkūm Suğla Mukāataʿası karyelerinde olub Halur Karyesi'ne üç
10. sâʿat mesafe-i baʿîdi olan Kalburcu Mezraʿası tobrağı olmak üzere tahrîr u tahrîr ve Haremeyn-i Şerîfeyn Muhâsebesi'ne hıfz

11. ve karîbu´l-ʿahde gelince ihzâr itmeyüb iki seneden beru mukātaʿa-i mezbûre voyvodası olan (boşluk) nâm kimesne hudûd-ı mezkûre dâhilinde
12. olan arâzi içün Kalburcu Mezraʿası yerlerinden olmak üzere tahrîr ve tahrîr olmuşdur deyu ol-yerleri zabt ve taʿşîr idüb gerek
13. vakf-ı şerîfe gerek tımâr mutasarrıfına gadr-i küllî eyledüğün bildirüb zikr olunan Halur Karyesi mümtâz ve muʿayyen hudûdu dâhilinde olan yerler ile
14. tımâr mutasarrıfı ve vakf-ı mezbûr tarafından kemâ-kân kadîmisi üzere zabt ve rusûmâtı ahz u kabz itdirülüb mukātaʿa-i mezbûre voyvodalarını
15. hilâf-ı kānûn ve defter kadîme mugâyir dahl ve taʿarruz itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve husûs-ı mezbûru Konya Nâ´ibi Mevlânâ Süleyman
16. zîde ʿilmuhu dahî ʿarz ve inhâ ve Konya ahâlîsi mahzar birle iʿlâm ve ihbâr itmeleriyle Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan
17. defter-i evkāfa ve icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Sahra Nâhiyesi'ne tâbiʿ yirmi üç nefer reʿâyâ ile Karye-i Çardak Vakf-ı
18. Medrese-i Atabey salârı-yı tımâr ve hâsıl-ı Sarı ve gendüm ve şaʿîr yekûn dört yüz elli ve hisse-i vakf ʿan-ʿöşr-i gendüm ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihi
19. bin dokuz yüz ve elli bir nefer reʿâyâ ve bir zemîn ile Karye-i Damköy ʿöşr-i Vakf-ı Medrese-i Atabey salârı ve arsa-i tımâr ve hâsıl-ı
20. salârı-yı gendüm yekûn maʿa gayrihâ iki bin ikiyüz ve hisse-i vakf ʿan-ʿöşr-i gendüm yekûn maʿa gayrihâ iki bin dokuz yüz seksen ve Mezraʿa-i
21. Yanarca **(**Yamarca**)** nezd-i sınur-ı Karye-i Çardak ʿöşr-i Vakf-ı Medrese-i Atabey salârı-yı tımârı ve hâsıl-ı salârı-yı gendüm yekûn maʿa gayrihâ
22. üç yüz ve Hâssa-i Vakf-ı Medrese-i Atabey ʿani´l-ʿöşr-i gendüm yekûn maʿa gayrihâ bin üç yüz on üç nefer reʿâyâ ile
23. karye-i Halur ʿöşr-i Medrese-i Atabey ve hâsıl-ı salârı-yı gendüm ve resm-i çift yekûn maʿa gayrihâ dört yüz hâssa-i vakf ʿan-ʿöşr-i gendüm
24. ve şaʿîr yekûn maʿa gayrihâ bin dokuz yüz altmış sekiz (1968) akca yazuları ile defter-i mufassalda muharrir kalemiyle başka başka tahrîr ve vakf yazuları ile
25. kurâ-i mezbûrlar cezîre der-kazâ-i Beyşehri Nâhiyesi'ne tâbiʿ Gesi nâm karye ve gayrihi ile bir görülüb
26. on üç bin yedi yüz yetmiş dört (13.774) akca yazusundan el-masraf baʿde´t-taʿmîru´r-rakabât yevmi yirmi beşer akcadan senede üç yüz yirmi (320)

27. akca yazu ile cihet-i müderris cihet-i sâ´iresiyle defter-i evkāfda dahî muharrir kalemiyle tahrîr ve sâlifu´z-zikr Halur nâm karyenin bin
28. dört yüz (1400) akca berâtı yazusu Alatağ Nâhiyesi'ne tâbiʿ Çakallu nâm karye ile bir görülüb bin dört yüz (1400) akca yazu ile
29. defter-i icmâlde Konya Kalʿası müstahfızânına mahsûs bir gedik tımâr ve tamâmen Mustafa üzerine ve yine Sahra Nâhiyesi'ne tâbiʿ
30. hâsıl ʿan-ʿöşr-i gallât gendüm ve şaʿîr ve gayrihi yekûn maʿa gayrihâ bin iki yüz (1200) akca yazu ile Mezraʿa-i Kalburcu
31. der-meyân-ı Karakaya ve Gököyük ve Suğlahâ-yı Konya gâh zirâʿat olur ve gâh olunmaz deyu yazuldığı suğlaya
32. Karakaya suğlahâ-i sâ´iresiyle anlar dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle başka başka tahrîr ve der-kenârda mestûr olduğu
33. üzere Çukra nâm karye ve gayrihi ile bir görülüb Havâss-ı Hümâyûn'um mülhakātından olmağla ʿöşr-i vakf ve dîvânîsi
34. mustahfız tımârı olan Karye-i Halur âhar yörük icmâli ve mufassalı başka ve Havâss-ı Hümâyûn'umdan olan Kalburcu
35. Mezraʿası dahî başka der-Mezraʿa-i Kalburcu nâm-ı diğer İbrama deyu hudûd ve sınuruyla Suğla Mukāataʿası mülhakātından oldığı
36. Harameyn-i Şerîfeyn Muhâsebesi'nden dahî der-kenâr olunduğuna bi´l-fiʿil defter emîni olan Ali Kâtibi dâme mecduhu
37. iʿlâm itmekle bu makūle vakfın kurâ ve mezraʿasın mümtâz ve muʿayyen hudûdu dâhilinde olub kadîmden ʿöşr ve resmi
38. taraf-ı vakfdan ve müşterekleri taraflarından alınagelen yerlerde âharın hasbe´l-kānûn alâkası olmayub ol-yerler
39. kemâ-kân taraf-ı vakfdan zabt itdirilmek kānûn olmağla iltimâsları üzere muvâcehesine hakkı olmayub
40. kadîme mugâyir peydâ eyledikleri hudûdnâme ile vakfın gerek kurâ ve mezraʿalarına ve gerek mümtâz ve muʿayyen hudûdları
41. dâhilinde kadîmden beru ʿöşr ve resmi taraf-ı vakıfdan ve müşterekleri cânibinden alınagelen arâzîye mukāataʿa-i
42. mezbûre mutasarrıfını ve mültezimlerini mugâyir-i kadîm dahl ve taʿarruz itdirilmeyüb menʿu defʿ ve kadîmisi üzere müşterekleriyle

43. maʿen cânib-i vakfdan zabt u rabt itdirilüb eğer bundan sonra mugâyir-i kadîm ve hilâf-ı kānûn vakfın
44. kurâ ve mezraʿasına ve arâzîsine müdâhale ve taʿarruz dâʿiyyesinde olur ise daʿvâları Âstâne-i Saʿâdet'ime havâle
45. ve hakk kangı tarafın olduğunu baʿzı musinn u ihtiyâr kimesneler şehâdetleriyle iʿlâm idüb mazmûn-ı
46. münîfi icrâsına ihtimâm ve dikkat ve sermu hilâfından gayetu´l-gâye hazer ve mücânebet olunmak bâbında fermân-ı ʿâlîşan yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Bozok Kazası'na yerleşen Hiroğlukulu ve oğlunun Ereğli-yi Karaman Ulukışla kurbu Çavuşlar Derbendi ahalisine yaptıkları kötülüklerden dolayı bunların kendi köylerine yerleştirilmelerinin talep edilmesi hakkında.

96/1

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ereğli-yi Karaman Ulukışla kurbunda vâkıʿ Çavuşlar Derbendi ahâlîleri gelüb Bozok Kazâsı'na tâbiʿ (boşluk) nâm karye ahâlîsinden Hiroğlukulu
2. ve oğlu Kırık Ahmed bunu birkaç seneden beru kadîmi karyelerinden kalkub derbend-i mezbûra varub tavattun ve temekkün ve kendü
3. hâllerinde olmadıklarından nâşî ʿibadullahın ırzlarına taʿarruz ve mezkûrlar meçhûlu´n-neseb olmalarıyla ʿiyallerine ihânet eyledikleri şerʿan
4. sâbit ve zâbitleri maʿrifetleriyle tenbîh olundukda bir dürlü mütenebbih olmayub oğlu mezkûr Kırık Ahmed (…) firâr ve dağlara çıkub envâʿ-i
5. fesâd ve şekāvete cesâret eyledikden sonra babası mezkûr oğlu merkūma haber gönderüb yine derbend-i mezbûra gelüb yine ihzâr-ı
6. şekāvet ve gün be-gün fesâd ve şekāvetleri evvelkinden ziyâde olub şerîr ve mazarratlarından bir dürlü emnleri olunmayub ahvâlleri
7. diğer gûn olduğun bildirüb mezkûrlar zâbitleri maʿrifetiyle vatan-ı asliyyelerine iskân ve şer ve mazarratları üzerlerinden
8. menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle vâkıʿ-ı hâli ʿarz olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Kayseri'de bir vakıfda görevli olan Ömer'in vefat etmesiyle görevini oğlu Mustafa'nın üstlenmesi, Mustafa'nın da ölmesi üzere görevini Mustafa'nın oğullarının üstlenmesi; fakat Ömer'in diğer oğlu Mahmut'un hakkını alamaması ile ilgili şikâyeti ve görevini talep etmesi hakkında.

96/2

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Mahmud nâm kimesne gelüb medine-i Kayseriyye mahallâtından Kıçıkabu kurbunda vâkı' mescid-i şerîf vakfının yevmi bir akca vazîfe ile tevcîh ve bir akca
2. ile imâmet cihetine mutasarrıf olan babası Ömer halîfe fevt oldukda bu ol-vakitde diyâr-ı âharda olduğundan karındaşı Mustafa nâm kimesne
3. müstakıllen kendü üzerine berât ve ba'dehu karındaşı mezbûr Mustafa dahî fevt oldukda oğulları Ahmed ve Muhammed nâm kimesneler
4. iştirâken alub babası cihetinden mahrûm ve sagîru´l-'abd olduğun bildirüb mahallinde şer'le görülüb vâkı'-ı hâli 'arz
5. ve i'lâm olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Hazîne-i 'Âmire'mde mahfûz Anadolu Muhâsebesi defterlerine nazâr olundukda zikr olunan
6. imâmet ve tevliyyet cihetleri bin yüz kırk yedi senesinde Kayseriyye Kādîsı Mehmed Emin 'arzıyla babası el-Hâcc Ömer mahlûlünden oğlu
7. el-Hâcc Mustafa Halîfe'ye tevcîh ve ba'dehu elli beş senesinde iken dahî fevtinden yine Kayseriyye Kādîsı el-Hâcc Ahmed 'arzıyla
8. oğulları Ahmed Halîfe ve Muhammed Halîfe'ye ber-vech-i iştirâk tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerlerinde olduğu mestûr ve mukayyed
9. olmağla mahallinde şer'le terâfu' ve vâkı'-ı hâli 'arz olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Ereğli ili Ulukışla Bendi Çavuşlu Derbendi sakinlerinden Kiç Hasan Bölükbaşı'nın görevi nedeniyle Ayaş Kazası'na gitmesi ve orada kendisine Hacı Abdurrahman tarafından müdahale edilmesi ile ilgili Kiç Hasan'ın şikâyeti hakkında.

96/3

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ereğli ili Ulukışla Bend'de vâkı' Çavuşlu Derbendi sâkinlerinden Kiç Hasan Bölükbaşı dimekle ma'rûf kimesne gelüb

2. bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken mezkûr sabıkan Kütahiyye Mütesellimi Mühürdâr Mustafa zîde mecduhunun
3. bölükbaşılarından olmak takrîbiyle meʿmûren Ayaş Kazâsı'na buyuruldu ile varub edâ-yı hizmet ve ücret-i kavliyyesin
4. alub ʿavdet itmek üzere oldukda kazâ-i mezbûre sâkinlerinden Hacı Abdurrahman nâm kimesne buna dürlü ʿillet
5. ifk u iftirâ ve bunun Konya Kalʿasına kalʿabendiyçün emr-i şerîfim sâdır olmuş değil iken senin Konya Kalʿasına kalʿabendin
6. içün emr-i şerîf ısdâr itdirdim deyu Karaman vâlîsi sâbık tarafından elli nefer süvâri ile mezbûru
7. on gün meks ve hizmet nâmıyla buna vir deyu kimini tamâmen ahz eyledikden sonra iki defʿa mübâşir gönderüb
8. bir defʿa yüz ve bir defʿa dahî yüz elli guruşun alduklarından mâʿadâ müft u meccanen yem ve yemek dahî ahz ve dâ´imen
9. kalʿabendin içün emr-i şerîf sâdır olmuşdur deyu tahvîk ve taʿcîzden hâlî olmaduğun bildirüb hilâf-ı şerʿ
10. taʿaddîleri menʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf taʿaddî itdirilmemek
11. içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Kırşehir sakinlerinden Karacakürd Cemaati'nden Mehmet'in evinin Hırsız Hasan ve beraberindeki kişiler tarafından basılması, parasının gasp edilmesi ile ilgili şikâyeti ve suçluların yakalanmasını talep etmesi hakkında.

96/4

Kırşehri ve İslamlu ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kırşehri sâkinlerinden Karacakürd Cemâʿati ahâlîsindan el-Hâcc Mehmed gelüb bu kendü hâlinde olub üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken
2. cemâʿat-i mezbûrûn zümre-i eşkıyâdan Hırsız Hasan nâm kimesne hevâsına tâbiʿ Hacı Osman ve karındaşı Resul nâm kimesneler ile yekdil ve bin yüz elli (boşluk) senesinde
3. bunun menzîline girüb hetk-i ʿırz eylediklerinden mâʿadâ yüz (100) guruş akcasın alub ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve mezbûrlar tah-ı hükûmet ve kazânızda
4. mürûr üzere olduğun bildirüb bulundığı mahalde şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin bulundığı mahalde

5. şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Erzurum'a aynı anda görevlendirilen Mustafa ve Ali Beyler arasında çıkan anlaşmazlık hakkında.

96/5

Göçi ve [boşluk] Kazâları Nâ´iblerine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Mustafa nâm sibâhî gelüb Beyşehir Sancağı'nda Göçi Nâhiyesi'nde Karahisâr nâm karye ve gayrıdan altı bin (6000) akca tımâra berât-ı şerîfimle mutasarrıf olub
2. ve vâkıʿ olan fermân-ı ʿaliyye ve muhafazalarda mevcûd olub dahl olunmak icâb itmez iken eyâlet ʿaskeri ile Erzurum'a meʿmûr ve aceleten
3. varub tımârı karyelerde taʿşîr ve harçlık sadedinde iken meʿmûr olduğu Erzurum cânibinde bayrâğı altında nâ-mevcûddur deyu
4. bin yüz elli dört senesi Receb'inin on dördüncü gününde Erzurum cânibi ser-ʿaskeri Vezîr Numan Paşa tarafından Ali veled-i Ahmed'e
5. tevcîh lâkinn mezkûr Mustafa eyâlet ʿaskeri Erzurum'a meʿmûr oldığı esnâda Âstâne'de bulunmakla tımârı karyelerine varub
6. taʿşîr ve harçlık tedârik idüb meʿmûr oldığı mahall-i mezkûra varıncaya değin alaybeyisi Seyyid Süleyman tamaʿ-ı hâmından nâşî
7. Erzurum'a gelmedü deyu merkūm Ali veled-i Ahmed'e ʿarz ve tezkîre ve berât ve gadri zâhir oldukda tekrâr refʿinden sâhib-i
8. evvel mezbûr Mustafa'ya elli beş senesi Rebî´u´l-âhir'inin yedinci gününde yine vezîr-i muşârun-ileyh tarafından tevcîh ve ibkā ve tezkîre olunub
9. hâla berât-ı şerîfimle üzerinde ve elli dört senesinde vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmu berâtı mûcebince tahvîl târîhine düşmüşken
10. refʿ olunan mezkûr Ali veled-i Ahmed'in tarafından vekîli olan cebâbireden Göçi Kazâsı'nda sâkin Zehir (?) Ali nâm kimesne hevâsına tâbiʿ
11. nâ´ibiyle yekdil ve yekcihed olub bunun sene-i mezkûrede berâtı mûcebince tahvîli târîhine düşüb der-anbâr olunmuş mahsûlün fuzûlî
12. anbârından ihrâc ve ahz ve kabz ve gadr eyledüğün ve tarafından subaşısı olan Halil nâm kimesneyi vekîl eyledüğün bildirüb
13. şerʿle görülüb mezkûrun ol-vechile fuzûlî ahz eylediği mahsûlâtı vekîl-i mezbûra bi´t-tamâm alıvirilüb ihkāk-ı hakk

14. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnuma mürâcaʿat olundukda tımâr-ı mezbûr ber-minvâl-i
15. muharrer elli dört senesi Receb'inin on dördüncü gününde mezbûr Mustafa'nın refʿinden merkūm Ali veled-i Ahmed'e vezîr-i mûşârun-ileyh
16. tarafından tevcîh baʿdehu ber-vech-i meşrûh elli beş senesi Rebî´u´l-âhir'inin yedinci gününden mezbûr Ali veled-i Ahmed'in refʿinden mezkûr
17. Mustafa'ya yine vezîr-i müşârun-ileyh tarafında ibkā ve tevcîh olunub hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde oldığı mestûr ve mukayyed bulunmağın
18. kānûn ve defter mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Sahak Betro'nun Niğde Sancağı Mutasarrıfı Abdurrahim Paşa'dan alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

97/1

Niğde Kādîsına Hüküm ki,

1. Sahak (veled-i) Betro nâm zimmî ʿarzuhâl idüb hâlâ Niğde Sancağı Mutasarrıfı Abdurrahim Paşa zimmetinde bin yüz elli beş senesinde
2. cihet-i karz-ı şerʿden bin yüz (1100) guruş alacak hakkı olub taleb eyledikde virmeyüb gadr eyledüğün bildirüb ve bu tarafda
3. Çukadar-ı Sadr-ı aʿzamı Kemankeş Ahmed zîde kadruhuyu vekîl eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb alıvirilmek bâbında
4. emr-i şerîfim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Larende Kazası'nda bazı köylerin tasarruf hakkını satın alan Hendek Dolduranoğlu İsmail ve Kibritcioğlu Mehmet'in gerekli olan parayı ödememeleri ile ilgili Abdullah'ın şikâyeti ve paranın tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

97/2

[boşluk] Kādîsına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ilgın ve Tevâbiʿi Hâssı Mukātaʿası'nın nısf hissesine mutasarrıf olan Abdullah zîde kadruhu ʿarzuhâl idüb mukātaʿa-i merkūme
2. karyelerinden Larende Kazâsı'na tâbiʿ(boşluk) ve (boşluk) nâm karyelerin bin yüz elli beş senesinde zabtını medine-i Konya'da

3. sâkin Hendek Dolduranoğlu İsmail ve Kibritcioğlu Mehmed dimekle maʿrûf kimesneler sekiz yüz
4. altmış iki buçuk (862.5) guruşa der ʿuhde idüb ve bedel-i iltizâm olan meblağ-ı merkūmu altmış bir gün nihâyetinde
5. edâ itmek üzere bunun yedine temessük virüb ve mezbûrlar sene-i merkūmede zikr olunan karyeleri zabt ve mahsûl ve
6. rusûmu ahz ve kabz itmişler iken meblağ-ı merkūmu virmeyüb taleb eyledikde edâda taʿallül ve muhâlefet
7. ve gadr murâd eylediklerin bildirüb şerʿle görülüb temessükleri mûcebince zimmetlerinde olan hakkı tahsîl
8. olunub ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Ali Bey'in Ereğli-yi Karaman Kazası Çavuşlu Derbendi ve Boztaş köylerinde on beş seneden beri tasarufunda bulunan toprakların mahsül ve rusumuna Çavuşlu Derbendi Köyü sakinlerinden Kör Mustafa'nın müdahale etmesi ile ilgili Ali Bey'in şikâyeti hakkında.

97/3

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. El-Hâcc Ali nâm kimesne gelüb Ereğli-yi Karaman Kazâsı'na tâbiʿ Boztaş ve Çavuşlu Derbendi karyeleri tobraklarında maʿlûmu´l-hudûd yerleri
2. bu on beş sene mukaddem sâhib-i arzdan resm-i tabu ile alub ol-mikdâr seneden beru yedine virilen sâhib-i arz temessükü mûcebince her sene
3. zabt ve zirâʿat ve ʿöşr ve resmini sâhib-i arza edâ idüb tabulu ve temessüklü yerlerine bir-vechile dahl olunmak icâb itmez iken bunun
4. karındaşı Çavuşlu Derbendi sâkinlerinden Kör Mustafa dimekle maʿrûf kimesne hilâf-ı kānûn ve bunun yedinde olan sâhib-i arz temessüğüne
5. mugâyir fuzûlî müdâhale ve zabtına mümânaʿat ve taʿaddî eyledüğün ve Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virüldüğün bildirüb mûcebince şerʿle
6. görülüb hilâf-ı kānûn taʿaddîsi menʿu defʿ ve ol-yerler yedinde olan sâhib-i arz temessükü mûcebince kemâ-kân kendüye zabt itdirilmek bâbında
9. hükm-i hümâyûnumu recâ itmeğin kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâil-i Muharrem sene 1156 (25 Şubat-6 Mart 1743)

Özet: Ereğli Kasabası ahalisinin bir camide hatip olan Halil Bey'den vergi almak icap etmez iken bir köyün zabiti tarafından haksız vergi talep edilmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

97/4

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sen ki Ereğli-yi Karaman kādîsı mevlâna zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Ereğli Kasabası'nda sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve sâ´ir ahâlîsi
2. meclis-i şerʿa varub Ereğli-yi Karaman Kasabası'nda mahallâtından Teke nâm mahallesi sâkinlerinden hutebâdan Halil zîde salâhahuya bundan akdem
3. kazâ-i mezbûra tâbiʿ Çavuş Derbendi sâkinlerinden ve derbend-i mezbûr ağası iken ağalık-ı mezbûr rızâsıyla karındaşı zîde kadruhuya
4. kasr-ı yed ve berât olub ve mezkûr el-Hâcc Halil hâlâ mahalle-i mezbûre sâkini ve mahalle-i mezbûre câmiʿ-i şerîfin berât-ı şerîfimle
5. hatîbi olub edâ-yı hizmet idüb bu makūle e´imme ve hutebâdan muʿtâd baş oldukları iʿtibârıyla rusûm-ı raʿiyyet
6. ve bilâ-emr-i şerîf tekâlîf-i şakka alınmaz iken (boşluk) nâm karye zâbiti hilâf-ı kānûn ve rusûm-ı raʿiyyet talebi ve kaldırmak teklîfi
7. ile bilâ-emr-i şerîf taʿaddî ve ehl-i ʿörf tâ´ifesine dahî bilâ-emr-i şerîf tekâlîf mütâlebesiyle rencîdeden hâlî olmamağla menʿu defʿ
8. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına vâkıʿ-ı hâli bi´l-iltimâs ʿarz eylediğin ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak emrim olmuşdur. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Ilgın Kazası sakinlerinden Fazlı Ağanın ahaliye kötülük yapanlara izin vermemesi üzerine bu kişilerin Fazlı Ağa'ya musallat olması hakkında.

97/5

Ilgun ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sen ki Ilgun Kādîsı Mevlânâ Seyyid İbrahim zîde fazluhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Ilgun Kasabası'nda sâkin ʿulemâ ve sulehâ (boşluk)
2. ve e´imme ve hutebâ ve sâdât ve fukarâ ve reʿâyâ meclis-i şerʿa varub kasaba-i mezbûre sükkânından Fazlı Ağa dimekle maʿrûf kimesne mütedeyyin ve müstakım ve hilâf-ı
3. şerʿ kimesneye cevr ve taʿaddîsi olmayub muʿîn-i fukarâ ve muhîn-i eşkıyâ ve şerʿ-i şerîfin icrâsına ihâneti olmaduğundan baʿzı ashâb-ı ağrazdan

4. kimesneler mücerred fukarâyı tecrîm ve tağrîm ve bunları ekl ve belʿ ve derûnlarında olan fesâdâtların icrâya ruhsat virmediği içün bilâ-taʿaddî
5. merkūm Fazlı'ya sû-i kasda müterakkīler iken sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin bâ-merallâhu taʿâlâ isâbet maraz-ı tâʿûn ile hasta ve sâhib-i ferraş
6. olduğun hâlde mezbûrlar ittibâʿından baʿzıları itmâʿ ve mührini bir tarîkle alub diledikleri beyaza darb ve mezbûr Fazlı'nın hakkında hilâf-ı
7. inhâ baʿzı ʿarz ve hüccetler peydâ ve icrâ-yı ʿırzlarına vesîle ittihâz eyledikleri beyne´l-ahâlî şüyûʿ olmağla vech-i meşrûh üzere ʿarz
8. ve hüccetle emr-i şerîf ısdâr ve ibrâz itdirilirse ʿamel ve iʿtibâr olunmayub hilâf-ı şerʿ-i şerîf ol-vechile olan taʿaddîlerin menʿu defʿ
9. olunmak bâbında vâkıʿ-ı hâli hükm-i hümâyûnum virilmek recâsına bi´l-iltimâs sen ʿarz ve bin yüz elli beş senesi Zilhiccetü´ş-şerîfe
10. gurresinden Ilgun Kazâsı'ndan münfasıl sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyh Seyyid İbrahim zîde fazluhusun bu defʿa olan ʿarzın
11. hatt ve hatmi kendünün olduğunu başka ihbâr ve inhâ ve mûcebince emr-i şerîfim sudûrunu recâ eylediği aʿlemu´l-ʿulemâ´i´l-mütebahhirîn hâlâ Anadolu
12. kādîʿaskerî olan Mevlânâ Mehmed Emin edâmallâhu taʿâlâ fezâ´ilehu iʿlâm itmekle ʿarzın ve mevlânâ-yı muşârun-ileyhin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Konya'da Hangah-ı Şeref Mesud Evkafı arazisine ait olan yelerin vergilerine Mevlana Celaleddin Muhammed´u´l-el-bahi er-Rumi Evkafı mütevellisi olan Nasrullahzade Ahmet'in müdahale etmesi hakkında.

98/1

[boşluk] Kādîsına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sen ki Konya Nâ´ibi Mevlânâ Süleyman zîde fazluhusun mektûb gönderüb Medine-i Konya'da medfûn müteveffâ Hangâh-ı Şeref Mesʿûd Evkāfı'nın maʿa tedrîs
2. berât-ı şerîfimle mütevellîsi olan es-Seyyid Şeyh Emrullah zîde ʿilmuhu meclis-i şerʿa varub Konya Sancağı'nda Sahra Nâhiyesi'nde Mezraʿa-i Kutlukır (Kutlukız) nezd-i
3. Kurâ-i Mescidlü Kayalu Erkilat tâ´ifesinden Kılıçlu Cemâʿati zirâʿat iderler (…) müteveffâ-yı mezbûr Şeref Mesud'un Hangâh Evkāfı'ndan olduğu
4. defter-i hâkānîde mukayyed mezraʿa-i mezbûrenin hudûdu kıbleten Hacımusaoğlu'ndan Hallacoğlu damından Yusuf damına müntehî ve şarkan

5. Salran (?) Kelisahisarı’na giden tarîk ve şimâlen ve Sırataş ve garben Kızılark dimekle maʿrûf arka müntehî hudûd-ı mezkûre dâhilinde olan
6. arâzînin kadîmu´l-eyyâmdan beru ʿöşr ve resmi taraf-ı vakfdan alınagelüb ve yedinde olan hüccet-i şerʿiyyede dahî mezkûr olub dahl olunmak icâb
7. itmez iken Konya’da vâkıʿ Mevlânâ Celaleddin Muhammedu´l-Bâhî er-Rûmî Câmiʿ-i Şerîf Dürbe ve Zâviye ve Medresesi Evkāfı mütevellîsi Nasrullahzâde
8. Ahmed dimekle maʿrûf kimesneye vakf-ı mezbûr mülhakātından yine Sahra Nâhiyesi’nde mevlânâ-yı müşârun-ileyhin evkāfı mülhakātından Mescidlü Salur Karyesi’nin nısf-ı ʿöşr ve
9. salâriyye ve rusûm-ı ʿörfiyyesin ber-mûceb-i defter-i hâkānî ahza kanâʿat itmeyüb iki seneden beru mezraʿa-i mezbûr ve hudûd-ı merkūme dâhilinde
10. olan arâzîye Celaliye Türbesi Vakfı’ndandır deyu ʿöşrünü tegallüben ahz ve gadr ve bundan akdem selefi zamânında dahî Hacı Şeref Mesʿud
11. Evkāfı’ndan Kutlukır (Kutlukız) Mezraʿası Mescidlü Salur Karyesi nezdinde olduğundan ber-minvâl-i meşrûh dahl oldukda Kutlukır/Kutlukız Mezraʿası
12. Hangâh-ı Şeref Mesʿud Evkāfı’ndan ve ʿazîz-i müşârun-ileyhin vakfı mütevellîlerinin mezraʿa-i mezbûra müdâhaleleri mugâyir-i defter-i hâkānî olmakdan
13. nâşî mezraʿa-i mezbûre ber-mûceb-i defter-i hâkānî Mesʿud Vakfı tarafından zabt mevlânâ-yı müşârun-ileyhin vakfı mütevellîlerinden dahl ve taʿarruz
14. itdirilmemek içün emr-i şerîfim virilmişken yine mütevellî-yi mezkûr hilâf-ı kānûn ve emr-i şerîfe mugâyir müdâhale ve husûs-ı mezbûr
15. vukūf-ı tâmmı olan baʿzı Müslimîn’den istihbâr ve vâkıʿ-ı hâli ʿarz idivir deyu ilhâh ve bi´l-iltimâs karye-i mezbûr dâhilinde
16. altı nefer musinn u ihtiyâr kimesnelerden tefahhus olundukda fi´l-vâkıʿ mezraʿa-i mezkûre ile mahdûd olan Kutlu Mezraʿası Hangâh-ı Şeref
17. Mesʿud Evkāfı’ndan ve kadîmu´l-eyyâmdan beru vakfı tarafından alınagelmişdir deyu ve yerleri ʿala-tarîki´ş-şehâde haber virmeleriyle ol-bâbda hükm-i
18. hümâyûnum virilmek recâsına sen ki Konya nâ´ibi mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin ʿarz ve Defterhâne-i ʿÂmire’mde mahfûz olan defter-i mufassal ve defter-i
19. evkāfa mürâcaʿat olundukda Sahra Nâhiyesi’ne tâbiʿ Mezraʿa-i Kutlukır (Kutlukız) nezd-i Karye-i Mescidlü Salur Erkilat tâ´ifesinden Kılıçlu Cemâʿati
20. zirâʿat iderler Vakf-ı Hangâh-ı Şeref Mesʿud der-Konya hâsıl-ı gendüm yekûn maʿa gayrihi dokuz yüz altmış (960) akca yazu ile defter-i mufassalda muharrir

21. kalemiyle tahrîr ve defter-i evkāfda Vakf-ı Hangâh-ı Şeref Mesʿud deyu yazulduğu mahalde Mezraʿa-i Kutlukır (Kutlukız) tâbiʿ-i Sahra-yı Konya ʿöşr-i vakf maʿa salâriyye
22. deyu Hangâh-ı Şeref Mesʿud Vakfı mülhakātından olub ve yine Sahra Nâhiyesi'nde Karye-i Mescidlü Salur nısf-ı ʿöşr ve salâriyye ve rusûm-ı ʿörfiyye
23. Vakf-ı Karye-i Celaliyye der-nısf-ı ʿöşr-i Vakf-ı Medrese-i Musabey der-Ermenek yüz elli dört ve zemîn-iʿaded üç hâsıl-ı gendüm yekûn
24. maʿa gayrihi altı bin (6000) akca hisse-i Vakf-ı Müderris-i Musa Bey veled-i Karaman gendüm yekûn maʿa gayrihi iki bin dokuz yüz seksen (2980) akca yazu ile
25. oldığı defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i evkāfda Mescid-i Salur ve nısf-ı ʿöşr-i salâriyye maʿa rusûm-ı ʿörfiyye serbest hâsıl ʿan-hisse-i
26. mezbûr deyu câmiʿ ve türbe ve zâviye ve medrese Hazret-i Mevlevî Monla Celaleddînu´l-Belhî er-Rûmî Vakfı mülhakātından olduğu
27. mestûr ve mukayyed olmağın defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Balas Köyü sakinlerine yine aynı köy sakinlerinden olan Hacı Ömeroğlu köleleri, Füruzoğlunun oğulları, Delioğlunun oğulları, Çocuk Veyisoğulları, Molla Eyüp ve Kiremitçioğlu Yusuf adlı kişilerin zulüm etmeleri ile ilgili Balas Köyü ahalisinin şikâyetleri ve mahkemeye çıkarılmalarını talep etmeleri hakkında.

98/2

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Mahmiyye-i İstanbul'da Ayasofya-i Kebîr ittisâlinde Loca-i İnebolu binâ ve ihyâ olunan Kitâbhâne-i Latîf Evkāfı karyelerinden kazâ-i mezbûra tâbiʿ Balas nâm
2. vakf karye reʿâyâları gelüb karye-i mezbûre mefrûzu´l-kalem ve maktûʿ-i kadem min-külli´l-vücûh serbest reʿâyâ fukarâsı emn ve rahat üzere
3. iken bin yüz elli (boşluk) senesinden beru karye-i merkūm sükkânından Hacı Ömeroğlu köleleri dimekle maʿrûf şakīler ile Füruzoğlunun oğulları
4. ve Delioğlunun oğulları ve Çocuk Veyisoğulları ve Monla Eyyub ve diğer Kiremitçioğlu Yusuf ve (boşluk) ve (boşluk) dimekle
5. maʿrûf kimesneler birbirleriyle yekdil ve kendü hâllerinde durmayub gicelerde bunların menzillerine duhûl ve mâl (ve) ʿiyâllerine taʿarruz ve kendülerine dahî bağ
6. ve bağçelerine giden ehl u ʿiyâllerine dest u dırâz ve hetk-i ʿırz ve katl-i nüfûs tasaddî ve bunun emsâli fesâd ve şekāvetlerinden

7. emn ve rahatları kalmayub ahvâlleri diğer gûn olmalarına bâʿis oldukların bildirüb karye-i merkūm zâbiti (boşluk) zîde
8. kadruhu maʿrifetiyle eşkıyâ-yı merkûma ahz ve ihzâr-ı şerʿ ve üzerlerine sübût bulan mevâdd tescîl ve icrâ-yı hakk ve şer ve mazarratları
9. defʿu refʿ ve vâkıʿ-ı hâli ʿarz ve iʿlâm olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Kırşehir Kasabası sakinlerinin ödemeleri gereken vergileri ödemelerine rağmen Recep Ağa, Topal İsmail Ağa, Güdükoğlu Mustafa, Hamanlı Mustafa Ağa, Emin Hamza oğlu Mahmut ve Saraç Mehmet adlı kişilerin ayân olduklarını iddia ederek vergilere zam yapmaları ile ilgili Kırşehir sakinlerinin şikâyeti ve kişilerin zimmetlerinde kalan toplam bin iki yüz doksan beş kuruşun geri alınmasını talep etmeleri hakkında.

98/3

Kırşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kırşehri Kasabası'nda sâkin reʿâyâ fukarâları ʿarzuhâl idüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen ʿavârız ve imdâd-ı
2. hazâriyye ve seferiyye ve sâʴir emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîflerin cemʿine meʿmûr(a) emr-i defter mûcebince edâ idüb dahl olunmak
3. icâb itmez iken kasaba-i mezbûre sâkinlerinden ʿaskerîlik iddiʿâsında olan Receb Ağa ve Tobal İsmail Ağa ve Güdükoğlu
4. Mustafa (ve) Hamanlı Mustafa Ağa ve Emin Hamza oğlu Mahmud ve Sarraç Mehmed dimekle maʿrûf kimesneler kendü hâllerinde olmayub
5. aʿyânlık iddiʿâsında olmalarıyla bin yüz elli iki senesinden beru tekâlîfleri umûruna karışub tekâlîflerin
6. tevzîʿinde mümzâ ve mahtûm tevzîʿ defterleri üzerlerine kendü nefsleri içün emr ve defterden ziyâde akca zamm ve tahsîl
7. ve kendü umûrlarına sarf ve istihlâk ve ekl ve belʿ itmeleriyle bundan akdem maʿrifet-i şerʿle ber-mûceb-i mümzâ hesâbları
8. görüldükde mezbûr Receb'in zimmetinde yüz yirmi (120) guruş ve Tobal İsmail zimmetinde iki yüz elli bir (251) guruş ve yine mezbûrân
9. Tobal İsmail ile Güdükoğlu Mustafa zimmetinde beş yüz yirmi altı buçuk (526.5) guruş ve mezbûrân Hacı Hamza oğlu Mahmud ile

10. Sarraç Mehmed zimmetinde yüz sekiz (108) guruş cem'an bin iki yüz doksan beş (1295) guruş hakları şer'an sâbit ve zâhir ve kıbel-i şer'den
11. hükm ve zâbitleri ma'rifetiyle edâya tenbîh birle cânib-i şer'den bunların yedine hüccet-i şer'iyye virilmişken mezbûrlar ziyâde mütegallibeden
12. olmalarıyla 'adem-i itâ'atlerinden nâşî virmeyüb hâlâ zimmetlerinde kalub ziyâde mağdûr oldukların bildirüb sen ki
13. mütesellim-i mûmâ-ileyhsin ma'rifetin ve zâbitleri ma'rifetiyle hüccet-i şer'iyye mûcebince şer'le görülüb zimmetlerinde sübût bulan hakkı
14. alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğün ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Kırşehir Kasabası sakini olan Osman'ın bin iki yüz kuruş akçesi ve atlarının yine aynı kasaba sakinlerinden İbrahim, Deli Recep, Topal İsmail ve Haltasız Mustafa adlı kişiler tarafından gasp edilmesi ile ilgili Osman'ın şikâyeti hakkında.

98/4

Kırşehir ve [boşluk] Kayseriyye ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ebnâ-i sibâhîyân emekdâr ve zülüflü ağalarından Osman zîde kadruhu gelüb mûmâ-ileyh (…) devlet-i 'aliyyemde bezl-i iktidâr ve Kırşehri Kasabası'nda
2. kendü hâlinde sâkin ve hilâf-ı şer' kimesneye vaz' ve ta'addîsi yoğiken kasaba-i mezbûreden müftî-yi sâbık İbrahim ve Deli Receb ve Tobal İsmail
3. ve Haltasız Mustafa dimekle ma'rûf kimesneler kendü hâllerinde olmayub 'ibâdullaha ılgâ-i şer' ve mazarrat ile tecrîm ve tağrim 'âdet-i müstemirreleri olduğundan
4. mûmâ-ileyh mezbûrûnun hevâlarına 'adem-i mel'anetinden nâşî buna 'ırz ve mücerred icrâ-yı 'ırz içün dürlü tezvîrâta tasaddî ve hevâlarına tâbi' ehl-i
5. 'örfe istinâden bin yüz elli (boşluk) senesinde bi-gayr-ı hakkın bin iki yüz (1200) guruş akcasıyla üç re´s atın alub gadr eylediklerin ve bu bâbda fetvâsı
6. olduğun bildirüb sen ki mütesellim-i mûmâ-ileyhsin ma'rifetinle icrâ-yı şer' ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Hasan, Mehmet ve Hüseyin'in mutasarrıf oldukları Aladağ Kazası Mahmudcalar Köyü reayalarından olan Hacı Hamza, Hacı Mahmut ve Hacı Ömer adlı kişilerin ödemeleri

gereken vergileri ödememeleri ile ilgili Hasan, Mehmet ve Hüseyin'in şikâyetleri hakkında.

99/1

Alatağ (Aladağ) ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Hasan ve Mehmed veledân-ı Müteferrika Hüseyin hâne-i hâssa zîde kadruhumâ gelüb mûmâ-ileyhimânın ber-vech-i iştirâk berât-ı şerîfimle mutasarrıf
2. oldukları zeʿâmetleri karyelerinden Alatağ (Aladağ) Kazâsı'na tâbiʿ Mahmudcalar nâm karyesinin reʿâyâsından Hacı Hamza ve Hacı Mahmud
3. ve Hacı Ömer nâm kimesneler kendü hâllerinde olmayub eşirrâdan olmalarıyla ahâlî-yi karye (...) ikāz-ı kılletine (?) ve cumhûr ve cemʿiyyet ile
4. sâ´ir reʿâyâsın tahrîk ve ihtilâl ve üzerlerine edâsı lâzım gelen resm-i raʿiyyet ve sâ´ir hukūk ve rusûmların
5. hilâf-ı kānûn ve defter edâda taʿallül ve karye-i merkūmenin ihtilâline ve zeʿâmetleri mahsûllerinin kesr ve noksân tertettübüne bâʿis
6. oldukların bildirüb mezbûrların hilâf-ı kānûn ve defter zâhir olan taʿaddîleri menʿu defʿ ve reʿâyâlarının resm-i
7. raʿiyyet ve sâ´ir hukūk ve rusûmların kānûn ve defter mûcebince taraflarından subaşılarına alıvirilmek bâbında kānûn üzere
8. ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Yusuf sipahinin tasarrufunda bulunan Konya Sancağı'nda Eskiil Nahiyesi'ne bağlı bazı köylerin ahalilerinin ödemeleri gereken vergileri ödememeleri ile ilgili Yusuf Bey'in şikâyeti hakkında.

99/2

Eskiil ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Yusuf veled-i Hüseyin nâm sibâhî gelüb Konya Sancağı'nda Eskiil Nâhiyesi'nde Gökçek nâm karye ve gayrıdan on altı bin iki yüz (16.200) akca
2. berât-ı şerîfimle mutasarrıf oldığı tımârı mülhakātından müşterekiyle kayd ve berâtına dâhil Eskiil Nâhiyesi'ne tâbiʿ Karye-i Meşhedlü ve Kozcalarağıl
3. Kuyusu'nun müstakıllen kayd ve berâtına dâhil der-Karye-i Eskiemlaklu ve Bucakkuyu nâm karyeleri arâzîsinde civârlarında vâkıʿ merhûm ve mağfûrun-lehu
4. Sultan Selim Hân tâbe serâhu câmiʿ-i şerîf ve imâret-i ʿâmiresi evkāfından Savarık Karyesi ahâlîsi zirâʿat ve harâset kendüye

5. zirâʿatleriyle hâsıl eyledikleri terekelerinden kānûn ve defter mûcebince selefi ve babası (boşluk) nâm kimesneye ve yirmi bir seneden beru buna edâ itmemişler
6. iken iki seneden beru bu sefer-i hümâyûnumda olmak takrîbiyle vakt-i mezbûr karyesi reʿâyâsı gâh bizler ʿöşrlerimizi cânib-i vakfa virdik ve gâh dürlü
7. ʿillet ve bahâne ile taʿallül ve muhâlefet ve ol-vechile tımâr mahsûlüne gadr olduğun bildirüb sâlifuʿz-zikr Meşhedlü ve Kozcalarağıl ve Kızılkuyusu'nun karyesi
8. tobrağında zirâʿatlariyle hâsıl eyledikleri terekelerinden kānûn ve defter mûcebince müteveccih olan ʿöşrleri müşterekleriyle kendüye ve müstakıllen kayd ve berâta dâhil
9. mâru´z-zikr Bucak ve der-Karye-i Eskiemlaklu karyeleri tobrağında zirâʿatiyle hâsıl eyledikleri terekelerinden müteveccih olanʿöşrleri müstakıllen
10. kendüye giru sene be-sene alıvirilüb hilâf-ı defter-i hâkānî ve mugâyir-i kānûn ol-vechile taʿallül ve nizâʿ itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde
11. mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassal ve defter-i evkāfa mürâcaʿat olundukda Eskiil Nâhiyesi'ne tâbiʿ hâsılı tahtında gendüm ve şaʿîr
12. ve gayrihi yekûn maʿa gayrihâ sekiz yüz (800) akca yazar Karye-i Bucakkuyu Atçeken tâ´ifesinden baʿzı Boynuyumru Cemâʿati mütemekkinlerdir ve on üç
13. nefer reʿâyâ ve hâsıl-ı reʿâyâ ʿan-resm-i bennâk ve caba ve nısf-ı ʿöşr-i kovan ve ʿâdet-i ağnâm ve bâd-ı hevâ ve resm-i ʿarûs ve dört yüz (400) akca yazu ile
14. der-Karye-i Eskiemlaklu defter-i mufassalda muharrir kalemiyle başka başka tahrîr ve defter-i icmâlde gayrı ez-Esbkeşan deyu yazub mezruʿâtlarıyla bir görülüb
15. bin iki yüz (1200) akca bir icmâl ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ yirmi yedi bin üç yüz (27.300) akca zeʿâmet deyu ol-dahî bir icmâl ve icmâli ol-tamâmen ve icmâlli
16. ve tımârın dahî dokuz bin (9000) akcası mezbûr Yunus veled-i Hüseyin Receb müşterekleri kaydında ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ otuz dört nefer reʿâyâ ve zemîn
17. İzzed bin İsmail nâ-maʿlûm ve Receb Halil veled-i Hasan nâ-maʿlûm ve hâsıl ʿan-ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve resm-i âsyâb ve dokuz
18. zemîn yekûn maʿa gayrihâ bin yedi yüz elli iki (1752) akca yazar Karye-i Borviranı (?) evkāf-ı câmiʿ ve ʿimâret-i merhûm ve mağfûrun-lehu Sultan Selim Hân ʿaliyyu´r-rahmân
19. ve´l-gufrân deyu defter-i hâkānîde mestûr olduğu lî-seneti ol-dahî defter-i evkāfda muharrir kalemiyle tahrîr olunub ber-mûceb-i defter-i hâkānî tımâr tarafının icmâli ve mufassalı başka

20. ve vakf-ı mezbûr tarafı dahî başka olduğun bi´l-fi'il Defter Emîni Seyyid Ali Kâtibi dâme mecduhu 'arz itmeğin defter emîni 'arzı mûcebince 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü Gayrimüslim reayalarının ödemeleri gereken vergiyi ödemeye razı olmalarına rağmen vekilleri olan kişilerin kendileri için zorla vergi tahsil etmeleri üzerine ahalinin şikâyeti ve tahsil edilenlerin geri kendilerine verilmesini talep etmeleri hakkında.

99/3

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbi' Bermende nâm karyenin ehl-i zimmet re'âyâ tâ´ifesi gelüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen emr-i şerîfimle
2. vâkı' tekâlîfden tahammüllerine göre hisselerine düşeni edâya râzılar olub bir-vechle dahl olunmak icâb itmez
3. iken yine karye-i mezbûr sükkânından bundan akdem vekîlleri olan (boşluk) ve (boşluk) nâm zimmîler eşirrâ ve tamahkâr olmalarıyla bin yüz elli (boşluk)
4. senesinden beru kendi kul/kol mevcûduyla re'âyâ fukarâsı üzerlerine kendü nefsleriycün bilâ-emr-i şerîf tekâlîf (ve)
5. salyâne ve tevzî' ve cebren tahsîl ve ifk ve bel' ve gadr-i küllî eylediklerin bildirüb mesfûrların hilâf-ı şer'-i şerîf ve
6. bilâ-emr-i münîf fukarâdan cebren aldıkları istirdâd ve fîmâ-ba'de ol-vechile zâhir olan ta'addîleri men'u def' olunmak bâbında
7. emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmıştır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Mercanoğlu Dimitri'nin, yine aynı köy sakinlerinden Vesbo isimli bayan tarafından menzilini basarak kendisini darp etmesi gibi iftiralarla suçlanarak Dimitri'den diyet talep etmesi ile ilgili Dimitri'nin şikâyeti hakkında.

99/4

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbi' Bermende nâm karye sükkânından Mercanoğlu Dimitri nâm zimmî gelüb mesfûr kendü hâlinde olub

2. hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerine şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine
3. karye-i mezbûr sâkinlerinden Vesbo nâm nasrâniyye zuhûr ve şirrete sülûk ve mücerred ve buna taʿcîz içün hevâsına tâbiʿ eşirrâ ve mütegallibeden
4. baʿzı kimesnelere istinâden şâhid-zor ikāmetiyle buna dürlü dürlü ifk u iftirâ ve sen benim menzilimi basub beni darb-ı
5. şedîd ile darb ve iki dişimi ihrâc ve bir gözümü ʿalîl itdin yedime virilen fetvâ-yı şerîfe mûcebince diyeti senden
6. almak içün ihzâr iderüm deyu hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf ihzâr teklîfiyle taʿaddî ve rencîdeden
7. hâlî olmaduğun bildirüb mahallinde şerʿle görülüb mesfûrenin ol-vechile hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf
8. âhar kazâya ihzâr teklîfiyle zâhir olan müdâhale ve taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ
9. eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü sakinlerinden Dimitri'nin yine aynı köy sakinlerinden Yavan Papas, Acı Aslan, Acı Mihail, Papas, Dimitri, Karagöz ve Giregöz adlı kişilerden dört bin kuruş olan vekil ücretini talep etmesi hakkında.

99/5

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karye sâkinlerinden
2. Mercanoğlu Dimitri nâm zimmî gelüb karye-i mezbûr sâkinlerinden
3. Yavan Papas ve Acı Aslan veled-i Vasil ve Acı Mihail veled-i Halason
4. ve Papas veled-i Aslan ve Dimitri veled-i Savad karındaşı Karagöz
5. ve Giregöz veled-i Sava nâm zimmîler bin yüz elli senesinde karyelerinin vâkıʿ olan
6. tekâlîf ve sâ´ir umûr ve husûsların görmek üzere cümle maʿrifeti ve maʿrifet-i
7. şerʿle taraflarından bunu ihtiyâr ve bâ-hüccet-i şerʿiyye vekîl nasb itdiklerinde her ne mikdâr
8. masrûfun olur ise baʿde´l-harc ve´l-masraf sana edâ ideriz deyu buna emr itmeleriyle bu dahî mesfûrların

9. emrlerine binâ´en yedine virilen hüccet-i şerʿiyye mûcebince vekâleti hasebiyle vâkıʿ olan tekâlîf ve sâ´ir
10. umûr ve husûsların görüb baʿde´l-hesâb kendü mâlından bin (1000) guruş masrûfu oldığı
11. maʿrifet-i şerʿle sâbit oldukda dahî mesfûrlar birkaç gün mehil ile meblağ-ı mezbûrun
12. edâsına tekfîl ve taʿahhüd itmişler iken dürlü ʿillet ile edâdan
13. taʿallül ve gadr sevdâsında olmalarıyla bundan akdem meblağ-ı mezbûrun tahsîli içün
14. ısdâr itdirdüğü emr-i şerîfimle mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında dört bin (4000) guruş
15. masrûf olduğun mesfûrlar ikrâr lâkinn kefâletlerin bi´l-külliye inkâr
16. ve beyyineye havâle olunmağla bu dahî mesfûrların mukaddemâ emrlerin ve baʿdehu kefâletleri
17. vech-i şerʿî üzere üzerlerine ısbât ve hükm ve edâsına tenbîh birle kıbel-i şerʿden
18. bunun yedine hüccet virilmişken ʿadem-i itâʿatlerinden nâşî virmeyüb
19. gadr eyledüklerin bildirüb şerʿle görülüb sâbit olan hakları
20. alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Kayseri'de Câmiʿ-i Kebir'in imamı olan Seyit Mehmet Efendi'nin vakıf çalışanlarına ücretlerini eksik ödemesi ve köy sakinlerinden haksız vergi talep etmesi ile ilgili köy ahalisinin şikâyeti hakkında.

100/1

Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Medine-i Kayseriyye'de vâkıʿ Câmiʿ-i Kebîr'in mürtezikalarıyla câmiʿ-i mezbûre evkāfı olan kurâ ve mezâriʿin zirâʿatçi reʿâyâ fukarâsı Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb
2. câmiʿ-i mezbûrun imâm ve hatîbi ve vakfının mütevellîsi olan es-Seyyid Mehmed Efendi dimekle maʿrûf kimesne câmiʿ-i mezbûre evkāfı olan kurâ ve mezâriʿi kendi taʿşîr
3. ve vâkıʿ olan aʿşâr ve rusûmunu kurâ-i mezbûrenin sâ´ir müşterekleriyle tamâmen ahz ve kabz eyledikden sonra mürtezika-i vakf-ı şerîfin
4. berâtları mûcebince hizmetleri mukābelesinde müstahak oldukları vazîfelerini tamâmen virmeyüb noksân virüb mürtezika-i vakf-ı şerîfe gadr-i küllî eyledikden
5. mâʿadâ vakf-ı mezbûrun kurâ-i mezâriʿi reʿâyâsı fukarâlarını dahî hilâf-ı inhâ sizde bekāyâ ʿöşrüm vardır deyu hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesine
6. mücerred taʿcîz kasdıyla gamz ve tecrîm (ve) tağrim ve ol-vechile evkāf-ı mezbûre fukarâsı reʿâyâlarının perîşânlıklarına bâʿis ve vakf-ı şerîfin tahrîbine bâʿis

7. ve bâdî oldığın bildirüb mahallinde şerʿle görülüb mezbûrun keyfiyyet-i ahvâline vukūf-ı tâmmı olan ahâlî-i mahalle mürtezika-i vakf ve zirâʿatçi-yi
8. vakfdan gereği gibi şerʿle tefahhus ve ʿalâ-vukūʿa Dersaʿâdet'ime iʿlâm olunmak bâbında sen ki mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin sana hitâben hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri
9. ecilden mahallinde şerʿle görülüb iʿlâm olunmak emrim olmuşdur deyu yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Ereğli-yi Karaman Kazası Teke Mahallesi sakinlerinden Sarı Saltuk evlatlarından olan Seyit İsmail'in tasarrufunda olan yerleri evlâd-ı inâstan olan Cermezoğulları Seyit Mehmet, Seyit Mustafa ve Seyit Süleyman adlı kişilerin zapt etmeleri ve bir miktar yerleri dahi satmaları ile ilgili Seyit İsmail'in şikâyeti hakkında.

100/2

Ereğli-yi Karaman ve Aksaray Kādîlarına Konya Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Ereğli-yi Karaman Kazâsı mahallâtından Teke Mahallesi sâkinlerinden müteveffâ Sarı Saltuk evlâdlarından Seyyid İsmail zîde şerefuhu gelüb
2. taht-ı kazânızda vâkıʿ maʿlûmu´l-hudûd bir mikdâr yerler selâtîn-i maziyyeden beru ceddi müteveffâ-yı mezbûra hîbe ve temlîk ve yedine mülknâme-i
3. hümâyûn virdikden sonra ol-dahî ol-yerlerin tasarruf ve gallesin evlâd-ı zukûrunun batın-ı evvelinde olanlara şart ve taʿyîn
4. eyledüğü vakfiyyesinde ve defter-i hâkānîde mukayyed ve bu dahî vâkıfın evlâd-ı zukûrunun batın-ı evvelinde olan evlâd-ı zukûrundan olub
5. tevliyyet-i tasarruf buna intikāl ve hâlâ mâliyye berâtıyla mutasarrıf olub evlâd-ı inâsa bir nesne şart ve taʿyîn olunmayub şerʿan buna evlâd-ı
6. inâs-ı müşârekete kādir olmaduğuna yedinde Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfesi variken evlâd-ı inâsdan şirret ile meşhûr
7. Cermezoğulları Seyyid Mehmed ve Seyyid Mustafa ve Seyyid Süleyman nâm kimesneler hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i şart-ı vâkıf fuzûlî zikr
8. olunan yerlerin ekseri zabt ve bir mikdârın âhara furûht ve buna ol-vechile ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin bildirüb
9. fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülüb ol-yerleri ber-mûceb-i fetvâ-yı şerîfe ve şart-ı vâkıf zâbitleri maʿrifetiyle
10. buna alıvirilüb zabt itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Bozkır Kazası sakinlerinden İbrahim'in kendi halinde ve kimseye zararı olmamasına rağmen yine aynı kaza sakinlerinden bir kişinin ölümünden varislerinin İbrahim'i sorumlu tutarak İbrahim'e zulüm etmeleri ile ilgili İbrahim'in şikâyeti hakkında.

100/3

Bozkır ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Bozkır Kazâsı sâkinlerinden İbrahim nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi
2. yoğiken yine Bozkır Kazâsı sâkinlerinden iken bundan akdem katlen fevt olan (boşluk) nâm kimesnenin vârisleri ve Hasan nâm kimesne
3. zuhûra gelüb bizim mûrisimiz bundan akdem âlet-i harble katl kasdıyla üzerine hucûm eyledikde maʿası (?) tahlîs içün
4. mûrisimizi darb ve katl ve mezkûr Hasan dahî ol-esnâda barmağımı katʿ itmiş idin deyu iddiʿâ ve hevâlarına tâbiʿ ehl-iʿörfe
5. istinâden gadr murâd eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb mûcebince şerʿle görülüb
6. hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Ereğli-yi Karaman Kazası Teke Mahallesi'ndeki caminin hatibi ve aynı zamanda vakfın mütevellisi olan Halil tarafından caminin tamir edilerek genişletilmek istenmesi karşısında bazılarının engel olması ile ilgili Halil Bey'in şikâyeti hakkında.

100/4

Ereğli-yi Karaman Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ereğli-yi Karaman Kasabası mahallâtından Teke Mahallesinde vâkıʿ el-Hâcc Sinan binâ eylediği câmiʿ-i şerîfin berât-ı şerîfimle hatîbi ve vakfın mütevellîsi olan
2. Halil zîde salâhahu gelüb câmiʿ-i mezbûrun mürûr-ı eyyâm ile baʿzı mahalleri münhedim ve gayet zayyık olduğundan cemâʿat-i Müslimîn edâ-yı sâlât-ı
3. cumaʿ ve ʿîdlerinde kemâl-iʿusret ve meşakkāt çeküb ve tevsîʿne bir dürlü müsâʿade olmamağla câmiʿ-i mezbûr vakfına ve mürtezikalara bir dürlü
4. gadr olunmamak üzere bu dahî kendü hâlinde câmiʿ-i mezbûru tevsîʿ ve mücerreden binâ itmek murâd eyledikde kimesneler hilâf-ı şerʿ-i şerîf

5. muhâlefet ve taʿaddî eylediklerin ve husûs-ı mezbûr vech-i meşrûh üzere olduğun sen ki Ereğli-yi Karaman Kādîsı Mevlânâ Halil zîde fazluhusun
6. ʿarz eyledüğün bildirüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Pirlevganda Kazası Sazak Köyü sakini olan Hasan'ın defterde raiyyet olarak kayıtlı olup, Yörük kaydı bulunmamasına rağmen Yörük Zabiti'nin Yörük resmi talep etmesi ile ilgili Hasan'ın şikâyeti hakkında.

100/5

Pirlevganda ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Pirlevganda Kazâsı'na tâbiʿ Havâss-ı Hümâyûn'um karyelerinden Sazak nâm karye sâkinlerinden Hasan nâm kimesne gelüb bu karye-i mezbûrenin defterde mukayyed
2. raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarından ve hîn-i tahrîrde ceddi (boşluk) nâm kimesne karye-i mezbûreye raʿiyyet kayd olunub eben ʿan-ceddin rusûm-ı raʿiyyetleri karye-i mezbûr zâbitlerine
3. edâ idegelüb yörük kayd olunmuş değil iken yörükân zâbiti olan (boşluk) nâm kimesne senin yirmi sene mukaddem fevt olan karındaşın Veli nâm kimesne bundan akdem
4. yörük kayd olunmuş ol-takdîrce senden dahî yörük resmi aluruz deyu hilâf-ı defter-i hâkānî ve mugâyir-i kānûn taʿaddî ve rencîdeden hâlî olmaduğun bildirüb
5. menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Aladağ Kazası sakinlerinin ödemeleri gereken vergileri ödemelerine rağmen ehl-i örf taifesinden bazı kişilerin tekâlîf-i şakka talep etmesi ile ilgili kaza sakinlerinin şikâyeti hakkında.

101/1

Alatağ (Aladağ) Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ ve (boşluk) ve (boşluk) nâm karyelerin ahâlîleri gelüb bunlar karyeleri tobraklarında zirâʿatleriyle hâsıl eyledikleri terekeleri ʿöşrleri ile sâʿir
2. hukūk-ı rusûmların sâhib-i arza ve ʿavârız ve seferiyye ve sâʿir emr-i şerîfimle vâkıʿtekâlîflerin dahî cemʿine meʿmûra edâda kusûrları olmayub

3. hilâf-ı şerʿ-i şerîf rencîde olunmak icâb itmez iken ehl-i ʿörf tâ´ifesi taraflarında hilâf-ı şerʿ-i şerîf söz ile cevr ve eziyyet ve tecrîm ve tağrîm
4. ve bilâ-emr-i şerîf tekâlif-i şakka mütâlebesiyle rencîde ve remîde ve ol-vechile ahvâlleri diğer gûn ve perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis oldukların
5. bildirüb zâhir olan taʿaddîlerin menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledükleri ecilden hilâf-ı kānûn taʿaddî itdirilmemek
6. emrim olmuşdur. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Akşehir Kazası Bermende Köyü ahalisinin yine aynı köy sakinlerinden Papazoğlu Arağim, Tüysüz Papaz, Kaltan ve Bayram adlı kişilerin öteden beri eşkıyalık hareketlerinde bulunarak ahaliyi perişan etmeleri ve Dimitri'nin de mallarını gasp ederek Dimitri'ye zarar vermeleri ile ilgili şikâyetleri hakkında.

101/2

ve [boşluk] ve Akşehir Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sen ki Akşehir Nâ´ibi Mevlânâ Mehmed zîde ʿilmuhusun mektûb gönderüb Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Bermende nâm karyenin ehl-i zimmet reʿâyâ fukarâları
2. cemʿ-i ğafîr ve cem-i kesîr meclis-i şerʿa varub yine karye-i mezbûr sâkinlerinden zimmî tâ´ifesinden öteden beru fesâd ve şekāvet ile
3. meşhûr Papazoğlu Arağim ve Tüysüz Papaz ve Kaltan ve Kaltan ve Bayram nâm zimmîler kendü hâllerinde olmayub katʿ-ı tarîk
4. ve gâret-i emvâl dâ´imâ âdet-i müstemirreleri olmağla yine karye-i mezbûr sâkinlerinden Dimitri nâm zimmînin (boşluk) senesinde
5. bi-gayr-ı hakkın hânesin basub derûnunda mevcûd olan iki bin (2000) guruşlukdan mütecâviz mâlını yağma ve gâret ve beynlerinde
6. tevzîʿ ve taksîm eyledükleri tevâtür ile şâyiʿ olmağla mesfûr zimmî ahvâlini Dersaʿâdet'ime iʿlâm ve teşekkî birle
7. gelür iken şakī-yi mesfûr tekrâr yolunu katʿ ve katl kasdıyla üzerine hucûm ve yedinde olan senetlerin ahz ve üzerinde
8. mevcûd bulunan emvâlini dahî gasb ve kendüsünü bir ağaca bend ve ziyâde gadr itmeleriyle mürâfaʿa-i şerʿ içün mukaddemâ
9. mesfûrlar daʿvet-i şerʿ olundukda mücerred ʿadem-i itâʿatlerinden nâşî mürâfaʿaya gelmeyüb baʿzı nâ-sezâ kelimâta

10. tasaddî ve mezkûr zimmînin hakkı icrâsı mümkün olmayub şerʿ u mekrlerinden cümlesi mutazarrır ve bir dürlü emn ve rahatları
11. kalmayub sâʿy-i biʾl-fesâd ve eşkıyâ olduklarını herbirleri meclis-i şerʿde ʿalâ-tarîkiʿş-şehâde haber virmeleriyle
12. şakīyûn-ı mesfûrûn sen ki mütesellim-i mûmâ-ileyhsin maʿrifetinle bulundukları mahalde ahz ve mesfûr Dimitri'nin gasb
13. eyledikleri emvâl maʿrifet-i şerʿle tahsîl ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâsına vâkıʿ-ı hâlîyyuʾl-hevâhları ile
14. biʾl- iltimâs ʿarz eyledüğün ecilden töhmet-i mezbûre bulunduğu mahalde şerʿle sâbit olur ise istirdâd ve habs ve iʿlâm olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Divle maʿa Kureşözü ve Akçaşehir Kazalarına bağlı bazı köylerin sakinlerinin akçelerini, tereke ve mahsüllerini Konya sakinlerinden Suğla Voyvodası Ali Ağa'nın alması ve değirmenlerini dahi yakması ile ilgili köy sakinlerinin şikâyetleri hakkında.

101/3

ve [boşluk] Kādîsına ve Konya Nâʾibi ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Divle maʿa Kureyşözü ve Akçaşehir kazâlarında vâkıʿ Divle ve (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) ve nâm karyeler ahâlîleri gelüb Medine-i Konya sâkinlerinden
2. Suğla Voyvodası Ali Ağa dimekle maʿrûf kimesnenin bunlardan bir dürlü alâkası olmayub ve üzerlerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş
3. değil iken mezbûr Ali hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i kānûn ve defter ve bilâ-emr-i münîf ve taʿarruz bin yüz elli (boşluk) senesinde maʿlûmuʾl-mikdâr akca ve tereke
4. mahsûlünden alub ve taʿarruz değirmânların dahî ihrāk-ı biʾn-nâr idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb
5. hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın alduğu akca ve terekeleri alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Tanason Köyü'nde bir caminin imamı ve hatibi olan Mehmet Halife'nin rusum-ı raiyyet vergisinden muaf olduğuna dair elinde fetvası olmasına rağmen köy zabitinin rusum-ı raiyyet talep etmesi ile ilgili Mehmet Halife'nin şikâyeti hakkında.

101/4

Ereğli-yi Karaman Kādîsına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbiʿ Tanason nâm karyede vâkıʿ câmiʿ-i şerîfin biʾl-fiʿil berât-ı şerîfimle imâm ve hatîbi
2. olan Mehmed Halîfe gelüb bu ʿuhdesine lâzım gelen hizmeti edâda kusûru olmayub rusûm-ı raʿiyyet
3. mütâlebesiyle taʿaddî olunmak icâb itmez iken karye-i mezbûr zâbiti (boşluk) nâm kimesne hilâf-ı kānûn rusûm-ı raʿiyyet
4. mütâlebesiyle taʿaddî ve rencîdeden hâlî olmaduğun bu bâbda Şeyhuʾl-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun
5. bildirüb ol-bâbda kānûn üzere hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin imdi eʾimme ve hutebâ ve fukarâyı (?) baş
6. oldukları hasebiyle rusûm-ı raʿiyyet ve tekâlîf-i şakkanın cümlesinden muʿaflardır kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Ereğli Kasabası'ndaki mülk hanın mutasarrıfı olan Havva ve Mehmet'in ölümüyle varislerden biri olan Ayşe'nin büyük validesinin hanı babasına hibe ettiğini babasının da kendisine hibe ettiğini iddia ederek ve sahte belge düzenleyerek hissesine düşenden fazla alması hakkında.

101/5

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Ereğli Kasabası'nda vâkıʿ mülk hana Mehmed nâm kimesne ile Havva nâm hatun mutasarrıflar iken fevt olduklarında han-ı mezbûr irs-i şerʿle
2. bunlar ile kasaba-i mezbûrda sâkine Âişe nâm hatuna intikāl ve ʿaleʾl-iştirâk mutasarrıflar olub bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken
3. mezbûr Âişe kendü hissesine kanâʿat itmeyüb zevci İbrahim Efendi dimekle maʿrûf kimesne ile yekdil ve tezvîrâta sâlike ve han-ı mezkûru
4. müteveffiye büyük vâlidem Âişe nâm hatun babam Mustafa nâm kimesneye hîbe ve babam dahî bana hîbe itmişidi deyu hevâsına tâbiʿ şâhid-zor
5. ikāmetiyle mezkûr Kasım'ın karındaşı Ali nâm kimesne vekîl olmak üzere hevâsına tâbiʿ nâʾibden aldığı müzevver hüccet ibrâzıyla hân-ı mezkûru
6. müstakıllen zabt ve gadr murâd eyledüğün ve bu bâbda daʿvâlarına muvâfık fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildirüb mûcebince şerʿle görülüb

7. icrâ-yı hakk ve ʿarz olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülüb ʿarz olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Kayseri Kazası'na bağlı bazı köylerin sakinlerinden Seyit Ali, Seyit Mustafa, Seyit Mehmet, Seyit Veli, Seyit Osman ve Seyit Cafer adlı kişilerin öşürlerini köylerindeki ambara taşımalarına rağmen kura sipahisinin kendi köyündeki ambara taşınmasını istemesi ve kendileri için besledikleri kovandan öşür talep etmesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

102/1

Ber-vech-i Arpalık Kayseriyye Sancağı Mutasarrıfına ve Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Arım nâm karyede sâkin sâdât-ı kirâmdan Seyyid Ali ve Seyyid Mustafa diğer Seyyid Ali ve yine kazâ-i mezbûra tâbiʿ Korsağar (?) Karyesi'nden Seyyid Mehmed ve Seyyid Veli ve
2. İmaret Karyesi'nden Seyyid Osman ve Seyyid Cafer ve Seyyid Ali nâm kimesneler gelüb bunlar sahîhu´n-neseb sâdât-ı kirâmdan olub ısbât-ı neseb eylediklerine yedlerinde
3. İstanbul Kazâsı'ndan memhûr ve maʿmûlun-bih hüccetleri olmağla kurâ-i mezbûre tobraklarında beher ırgatlarıyla hâsıl eyledikleri terekelerin ʿöşrlerin karyelerinde
4. olan anbara nakl idüb kusûrları olmayub akreb bazâra nakl teklîfiyle taʿaddî olunmaları icâb itmez iken kurâ-i mezbûre sibâhîleri
5. mücerred taʿcîz içün terekeniz ʿöşrlerin evvelen karyemizde olan anbara baʿdehu reʿâyâ ile mâʿen her hafta turur (durur) tereke satulur akreb bazâra
6. nakl iderler deyu taʿallül eylediklerinden gayrı kendü maʿîşetleri içün besledikleri sekiz dokuz ʿaded kovanlarından dahî ʿöşr alurum deyu hilâf-ı kānûn
7. ve taʿaddî ve rencîdeden hâlî olmadıkların bildirüb hilâf-ı kānûn ol-vechile taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Mehmet sipahinin Niğde Sancağı Ürgüp Nahiyesi'nde Vasolviran ve başka köylerde babası Süleyman'ın şehit olarak ölmesi üzerine sekiz bin üç yüz akçe tımara bir nefer cebeli vermek şartıyla tımar tevcih edilmesi; fakat Mehmet'ten cebeli tahsildarının iki nefer cebelü bedeli talep etmesi ile ilgili Mehmet'in şikâyeti hakkında.

102/2

Ürgüb ve [boşluk] Kādîlarına ve Niğde Sancağı Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Mehmed nâm sibâhî gelüb Niğde Sancağı'nda Ürgüb Nâhiyesi'nde Vasolviran nâm karye ve gayrıdan sekiz bin üç yüz (8300) akca
2. tımâra babası Süleyman'ın şehîden fevtinden yüz elli iki senesi Şevvâl'inin dördüncü gününde tahminen bir yaşında olmak ve kānûn üzere
3. cebelüsün virmek şartıyla sulbî-yi merkūma tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde olub kānûn üzere icâb iden bir nefer
4. cebelü bedeliyyesini edâya râzıyken cebelü tahsîldârları kāniʿ olmayub defter-i hâkānî ve yedlerinde olan
5. defterlerine mugâyir iki nefer cebelü bedeliyyesi mütâlebesiyle yetîm-i merkūmu ve reʿâyâsını rencîde ve cebren almalarıyla reʿâyâsının
6. perâkende ve perîşân olmasına bâʿis olduğun bildirüb kānûn üzere bir nefer cebelü bedeliyyesini edâ eyledükden sonra hilâf-ı kānûn
7. ve defter iki nefer cebelü bedeliyyesi mütâlebesiyle sulbî-yi merkūm ve reʿâyâsı rencîde ve remîde itdirilmeyüb cebelü tahsîldârlarının
8. hilâf-ı kānûn ol-vechile olan taʿaddîleri menʿ u defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan
9. ruznâmçe-i hümâyûna mürâcaʿat olundukda tımâr-ı mezbûr vech-i meşrûh üzere târîh-i merkūmda mezkûr sulbî Mehmed veled-i Süleyman'a tevcîh ve hâlâ
10. berât-ı şerîfimle üzerlerine mestûr ve mukayyed bulunmağın hilâf-ı kānûn taʿaddî itdirilmemek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Esbkeşan Mukataası Voyvodası Ahmet adlı kişinin defterde kayıtlı olanlardan vergi tahsil edememesi ile ilgili yaptığı şikâyet hakkında.

102/3

Karaman Eyâletinde vâkıʿ [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Esbkeşan Mukāataʿası voyvodası olan Ahmed zîde mecduhu gelüb mukāataʿa-i mezbûr karyelerinden taht-ı kazânızda vâkıʿ (boşluk) ve
2. Tevâbiʿi karyelerinin defterde mukayyed raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarının üzerlerine edâsı lâzım gelen rusûm-ı raʿiyyetleri
3. kānûn ve defter mûcebince taleb eyledikde içlerinden baʿzıları hilâf-ı kānûn ve defter virmekde taʿallül ve muhâlefet ve ol-vechile

4. mukāta'a-i merkūm mâlına kesr ve noksân terettüb eyledüğün bildirüb kānûn ve defter mûcebince rusûm-ı ra'iyyetler alıvirilüb hilâf-ı
5. kānûn ve defter bir dürlü ta'allül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin kānûn üzere 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Turgut Kazası ahalilerinin ödemeleri gereken vergileri ödedikleri halde vekil tayin etmedikleri Rıdvan oğlu İbrahim'in kendisi için akçe alarak ahaliye zulüm etmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

102/4

Turgud Kādîsına ve Voyvodasına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûr ahâlîsi gelüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen imdâd-ı seferiyye ve hazariyye ve sâ´ir emr-i şerîfimle
2. vâkı' tekâlîfin cem'ine me'mûra edâ idüb dahl olunmak icâb itmez iken yine kazâ-i mezbûrda sâkin Rıdvan
3. oğlu İbrahim nâm kimesneyi taraflarından vekîl itmiş değiller iken umûrlarına fuzûlî müdâhale ve vâkı' olan
4. tekâlîf tevzî'inde hilâf-ı şer' kendüsü içün ziyâde akca zamm ve bunun emsâli zulm ve ta'addîsinin nihâyeti olmaduğun
5. bildirüb mezbûrun hilâf-ı kānûn ol-vechile zâhir olan müdâhale ve ta'addîsi men'u def' olunmak hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Bozkır Kazası Ahırlı Köyü sakinlerinden olan Ahmet, Mahmut ve Ali'nin Kâfir Çiftliği'nde ziraat yaptıkları ve vergilerini ödedikleri yerleri Yağlıöyük ve Kâfir Çiftliği sakinlerinden olan Abdulmümin ve arkadaşlarının tasarruf hakkının kendilerinde olduğunu iddia ederek zapt etmeleri ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve tasarruf hakkının eskiden olduğu gibi kendilerine verilmesini talep etmeleri hakkında.

102/5

Bozkır Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Bozkır Kazâsı'na tâbi' Ahurlu nâm karye sâkinlerinden Ahmed ve Mahmud ve Ali ve (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesneler gelüb

2. bunların kazâ-i mezbûra tâbiʿ Kâfir Çiftliği nâm karye tobrağında vâkıʿ İnişdibi dimekle maʿrûf eben ʿan-ceddin
3. elli altmış seneden mütecâviz yedlerinde olan sâhib-i arz temessüğü mûcebince zabt ve zirâʿat ve ʿöşr ve resm sâhib-i arza edâ ide
4. geldikleri maʿlûmetu´l-hudûd ve yerlerinde âharın alâkası olmayub dahl olunmak icâb itmeyüb ve bu makūle on sene mürûr tobrak
5. daʿvâsının istimâʿı memnûʿken yine kazâ-i mezbûra tâbiʿ Yağlıöyük ve sâlifu´z-zikr Kâfir Çiftliği Karyeleri sâkinlerinden Abdulmümin
6. ve Yusuf ve Ali ve Ahmed ve (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesneler zuhûr ve birbirleriyle yekdil ve şirrete sülûk ve hevâlarına tâbiʿ baʿzı mütegallibeye
7. istinâden mücerred taʿcîz ve ızrâr kasdıyla zikr olunan yerler içün sinîn-i merkūmeden mukaddem bizim idi size zabt ve zirâʿat
8. itdirmeziz yedinizden alub biz zabt ideriz deyu nizâʿ ve hilâf-ı kānûn fuzûlî müdâhale ve zabtlarına muhâlefet ve taʿaddîden hâlî
9. olmadıkların ve bu bâbda yedlerinde Şeyhu´l-İslâm'dan müteʿaddîd fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyye ve senedât-ı sâ´ireleri olduğun
10. bildirüb yedlerinde olan fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyye sâhib-i ʿarz temessüğü ve senedât-ı sâ´ireleri mûcebince ʿamel olunub
11. zikr olunan yerleri kemâ-kân kendülere zabt itdirilüb mezbûrları hilâf-ı kānûn ve mugâyir-i fetvâ-yı münîf ve hüccet-i şerʿiyye ve sâhib-i arz
12. temessüğü ve senedât-ı sâ´ire dahl ve taʿarruz itdirilmeyüb zâhir olan müdâhale ve taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Larende Kazası'nda bir vakfa ait olan hamamı tamir ettiren Seyit Abdullah'ın zimmetinde para kalması ve Abdullah'ın ölümü üzerine zimmetinde kalan bin sekiz yüz kuruşun vakfın Mütevellisi Seyit Şeyh Ahmet tarafından tahsil edilmesinin talep edilmesi hakkında.

102/6

Larende Kādîsı ve Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Larende Kazâsı mevlevîhâne şeyhi olan sulehâdan Seyyid Şeyh Ahmed zîde salâhahu Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb Larende'de vâkıʿ evlâdiyyet

2. ve meşrûtiyyet üzere mütevellîsi olduğu ceddi Hâzret-i Mevlânâ kuddise-sırruhu´l-aʿzîzin vâlideleri türbesi ve Nizamüddin binâ eyledüğü türbe-i şerîfin
3. musakkafâtından beher sene taraf-ı vakfdan icâr olunagelen vakf hammâm bundan akdem harâbe müşrîf oldukda İstanbul sâkinlerinden el-Hâcc
4. Abdizâde Seyyid Abdullah nâm kimesne bin yüz kırk beş senesinde masârıfın icâresinden ahz ve intifâʿ itmek üzere hammâm-ı mezbûru
5. taʿmîr ve hammâmın âhar misilli el-yevm akca ve kendü dahî doksan bir (91) akca âhara icâre ve merkūm Seyyid Abdullah vakt-i taʿmîrde ecr-i mislinden
6. noksân fâhiş ile otuz (30) akca isticâr ve zimmetinde müctemiʿ olan icâreyi virmeksizin merkūm Seyyid Abdullah fevt olmağla Larende
7. Kazâsı'nda sâkine hemşiresi Şerife Hatun hammâm-ı mezbûru gerek karındaşı merkûm Abdullah ve gerek mezbûre Şerife kırk beş târîhinden beru
8. mülk-i mûrisimizdir deyu fuzûlî zabt ve zimmetlerinde hammâm-ı mezbûr icâresinden bin sekiz yüz (1800) guruş müctemiʿ ve vakf-ı şerîfe reddi lâzım
9. iken virmeyüb vakf-ı şerîfe her-vechile gadr-i küllî zimmetlerinde olduğun bildirüb hâlâ icâresine vazʿu´l-yed olan mezbûre
10. Şerife ile sen ki meşâyıh-i mûmâ-ileyhsin mübâşeretinle mevlânâ-yı mûmâ-ileyh huzûrunda maʿrifet-i şerʿle vâkıʿ ve yedinde olan fetvâ-yı
11. şerîfe mûcebince zimmetlerinde müctemiʿ icâre-i vakfı cüzvî ve küllî herne ise vakf içün bi´t-tamâm tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı hakk ve hilâf-ı
12. şerʿ-i şerîf vakf-ı şerîfe gadr olunmamak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin vech-i meşrûh üzere maʿrifet-i şerʿle tahsîl itdirilmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Kazası Cevri Köyü toprağında olan yerlerin mutasarrıfı olan Mehmet'in ölümüyle tapu hakkının kız kardeşine geçmesine rağmen Mehmet'in dayısı Süleyman'ın ortaya çıkarak Mehmet ile ahiret kardeşi olduklarını ve sâhib-i arzdan tapu hakkını aldığını iddia ederek müdahale etmesi ile ilgili Mehmet'in kız kardeşinin şikâyeti hakkında.

103/1

Beyşehri ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Beyşehri Kazâsı'na tâbiʿ Cevri (Çivril) nâm karye sâkinlerinden (boşluk) nâm hatun gelüb bunun baba bir er karındaşı Mehmed nâm kimesne fevt oldukda

2. oğlu ve kızı ve baba bir er karındaşı kalmayub karye-i mezbûre tobrağında mutasarrıf olduğu maʿlûmetu´l-hudûd yerleri kānûn üzere tabuya müstahak
3. ve hakk-ı tabu bunun olmağla bu dahî ol-yerlerin yurdu üzerine sâkin olmak şartıyla bî-garaz Müslümanların takdîr eyledikleri resm-i tabu ile
4. almağa tâlib iken tabu ashâbından olmayan karye-i mezbûr sâkinlerinden müteveffâ-yı mezbûrun dayısı Süleyman nâm kimesne zuhûr ve müteveffâ-yı
5. mezbûr hayâtında benim ile âhiret karındaş olmağla hakk-ı tabu benimdir sâhib-i arzdan aldım deyu mezbûr senet ibrâzıyla füzûlî ve hilâf-ı
6. kānûn zabt idüb gadr eyledüğün ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb mûcebince ʿamel olunub yurdu
7. üzerine mesâkine olmak şartıyla bî-garaz Müslümanların takdîr eyledikleri resm-i tabu ile alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin kānûn üzere ʿamel olunmak emrim olmuşdur. Fî evâhir-i Muharrem sene 1156 (17-26 Mart 1743)

Özet: Göçi-yi Kebir Kazası Usanlar Köyü sakinlerinden Abdulbaki ve Ömer adlı kişilerin Hasan ve Hüseyin'den satın aldıkları ve vergilerini dahi ödedikleri Elgin ve Olimad Köyü'ndeki arazilerine Seydişehir Kazası ve Göçi-yi Kebir Kazası sakinlerinden bazı kişilerin müdahale etmeleri, arazilerini zapt etmeleri ile ilgili Abdulbaki ve Ömer'in şikâyetleri hakkında.

103/2

Göçi-yi Kebîr ve Kādîsına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Göçi-yi Kebir Kazâsı'na tâbiʿ Usanlar nâm karye sâkinlerinden Abdulbaki ve Ömer nâm kimesne gelüb yine Göçi-yi Kebir Kazâsı'na tâbiʿ Elgin ve Olimad nâm karye tobrağında
2. arâzî tasarruf idenlerden Hasan ve Hüseyin nâm kimesneler müşâʿu müşterek mutasarrıf oldukları maʿlûmetu´l-hudûd yerlerin bundan akdem rızâları
3. ve sâhib-i arz maʿrifetiyle bunlara ferâğ u tefvîz ve bunlar dahî tefvîz ve ol-yerleri dört seneden beru zabt ve zirâʿat ve ʿöşr
4. ve resmi sâhib-i arza edâ idüb tabulu ve temessüklü yerlerinde âharın alâkası olmayub bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken Seyyidişehri
5. Kazâsı'na tâbiʿ Tol ve Göçi-yi Kebir Kazâsı'na tâbiʿ (boşluk) nâm karyelerde sâkin (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesneler zuhûr ve şirrete sülûk ve zikr olunan
6. yerleri mezkûrân Hasan ve Hüseyin'in tasarruflarında iken birkaç sene emâneten bizler zabt ve zirâʿat itmişdik şimdi dahî fuzûlî yedinizden alub

7. zabt ideriz deyu hilâf-ı kānûn fuzûlî müdâhale ve bunların zabtına mümânaʿat ve gadr ve taʿaddîden hâlî olmadıkların ve bu bâbda daʿvâlarına
8. muvâfık fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildirüb mûcebince ʿamel olunub tabulu ve temessüklü mutasarrıf oldukları yedlerinde olan
9. sâhib-i arz temessüğü mûcebince kendülere zabt ve zirâʿat itdirilmeyüb hilâf-ı kānûn mezbûrların zâhir olan müdâhaleleri menʿu defʿ
10. olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak emrim olmuşdur. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart- 5 Nisan 1743)

Özet: Ermenek Kazası ahalisinin, naipleri olan ve her gelen kadıya bu görevi üstlenen Baki ve Kara Mustafa'nın görevlerinde usulsüzlük yapmaları ve rüşvet almaları nedeniyle kişilerin görevlerinden azl edilmelerini talep etmesi hakkında.

103/3

Ermenek Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûr ahâlîsi Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb yerlüden nâ´ib olmak kazâ-i mezbûrda sâkin el-Hâcc Baki oğlu Seyyid Ahmed ve Kara Mustafa nâm kimesneler yerlüden olub
2. her gelen kādîlara nâ´ib ve ehl-i ʿörf ile müttefik olmalarıyla iki hâsım daʿvâ ile vardıklarında nâ-hakk olan kimesneden ahz-ı ruşvet idüb ol-tarafa himâye
3. itmeleri ibtâl-i hakk bâʿis ve bunun emsâli zulm ve taʿaddîlerinin nihâyeti olmamağla bundan menʿ birle emr-i şerîfim virilmişken mündefʿ olmayub taʿaddîden hâlî olmadıkların bildirüb
4. mezbûrlar niyâbetden refʿ ve niyâbet hizmetinde istihdâm olunmamak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak emrim olmuşdur. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Ermenek Kazası sakinlerinden Hüsameddin adlı kişinin ahaliden haksız yere akçe alması, il işlerine ve vergi işlerine karışıp ahaliye zulüm etmesi ile ilgili Ermenek Kazası ahalisinin şikâyeti hakkında.

103/4

Adana Vâlîsine ve Ermenek Kādîsına Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûr ahâlîsi Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb Ermenek sâkinlerinden eşirrâdan Hüsameddin nâm kimesne kendü hâlinde olmayub şerîr (ve) gammaz olub dâ´imâ

2. kādî ve nâ´ib ve mütesellim ve voyvoda ve sâ´ir ehl-i ʿörf tâ´ifelerinin yanlarına varub fukarâya hilâf-ı vâkıʿ mevâdd isnâdıyla ehl-i örf tâ´ifesine gamz ve tecrîm ve bi-gayr-ı hakkın
3. akcaların alub (….) dahî bâʿis ve alâka ve medhali olduğu il mesâlihine ve bilâ-emr-i şerîf tekâlîfleri umûruna karuşub bunun emsâli zulm ve taʿaddîsinin
4. nihâyeti olmayub perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis olduğun bildirüb menʿ u defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Konya sakinlerinden Osman'ın eşyalarının ve hayvanlarının yine Konya sakinlerinden Bostan Çavuş, Odabaşı, Bozoğlu, Mollaoğlu ve Sarbanbaşı adlı kişiler tarafından gasp edilmesi ile ilgili Osman'ın şikâyeti ve kişilerin zimmetlerinde kalan eşya ve akçelerin tamamen tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

103/5

Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Medine-i Konya sâkinlerinden Osman nâm kimesne gelüb ve kendü hâlinde umûrun ruʿyet içün mürûr ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîleri olmayub üzerlerine
2. dahî şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine medine-i mezbûr sükkânından eşirrâ ve mütegallibeden Bostan Çavuş ve serdârı sâbık Odabaşı
3. ve Bozoğlu ve (boşluk) ve Monlaoğlu (boşluk) ve Sarbanbaşı (boşluk) dimekle maʿrûf kimesneler kendü hâllerinde olmayub gasb-ı emvâl ʿâdet-i müstemirreleri olmağla
4. bin yüz elli (boşluk) senesinde bunun esnâ-yı tarîkde evin basub cebren ve kahren üzerinde mevcûd bulunan yüz ʿaded zinciri ve seksen ʿaded yıldız altun
5. ve bir karsak kürk bir ʿaded som buşi ve acem kılıç ve bir ʿaded kılıç bağını sim garrat ve bir ʿaded sim tobuz ve bir sim rişme ve iki re´s at
6. ve bir bargiri ve bir ʿaded tüfenk ve bir ʿaded sitar ve sâ´ir defteri mûcebince maʿlûmu´l-mikdâr eşyâsını gasb itmeleriyle mezbûrlardan taleb eyledikde
7. bir mikdârını virüb ve bâkī akca ve eşyâsı zimmetlerinde kalmağla mezbûrlar ziyâde tegallüblerinden nâşî taʿallül ve muhâlefet ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin
8. bildirüb zâbitleri maʿrifetiyle şerʿle görülüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın gasb ve gâret eyledikleri eşyâdan zimmetlerinde bâkī

9. kalan eşyâsı tamâmen tahsîl ve alıvirilüb taʿallül ve muhâlefet itdirilmeyüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: İnsuyu Kazası'na bağlı Savarık Köyü sakinlerinden Ali ve kardeşi İsmail'in menzillerinin yine aynı köyde sakin Deli Ahmet Ağa, Halil Ağa, İbrahim ve Abdurrahman adlı kişiler tarafından basılarak eşyalarının gasp edilmesi ve kızının öldürülmesi ile ilgili Ali ve İsmail'in şikâyetleri hakkında.

103/6

[boşluk] Kādîsı ve İnsuyu Kazâsı Nâ´ibi ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. İnsuyu Kazâsı'na tâbiʿ Savarık nâm karye sâkininden sâdât-i kirâmdan
2. kıdvetu´s-sâdâti´l-kirâm Seyyid Ali ve karındaşı Seyyid İsmail gelüb bunlar kendü
3. hâllerinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi ve hareketi olmayub
4. ve üzerlerine dahî şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine karye-i mezbûreden
5. mütegallibe ve cebâbireden Deli Ahmed Ağa ve Halil Ağa ve İbrahim ve Abdurrahman nâm kimesneler
6. kendü hâllerinde olmayub mücerred icrâ-yı ʿırz ve ahz-ı intikām kasd ve celb-i mâl sevdâsıyla
7. hilâf-ı şerʿ-i şerîf bunlardan hukūk iddiʿâ ve bundan akdem mürâfaʿa-i şerʿ
8. olduklarında huzûr-ı şerʿde iddiʿâları lağv (u) mahas ve tezvîr olmakla mezkûrlar
9. tagallüblerinden nâşî tekrâr birbirleriyle yekdil ve bizim daʿvâlarımız lağv oldu deyu
10. bin yüz elli senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunların menzillerin basub
11. kızı (boşluk) nâm sağîri bi-gayr-ı hakkın katl ve fesâd eyledikden mâʿadâ hilâf-ı vâkıʿ
12. mevâdd isnâd ve ehl-iʿörf tâ´ifesiyle yekdil ve beş re´s at ve iki
13. ʿaded deve ve maʿlûmu´l-mikdâr akca ve eşyâların ahz ve ziyâde gadr
14. ve taʿaddî oldukların ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan
15. fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyye virildüğün bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve
16. hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿî ve ihkāk-ı
17. hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Niğde sakinlerinden Ümmügülsüm'ün eşi İsmail'de olan yüz elli kuruş alacağını tahsil etmeden İsmail'in ölmesi üzerine Ümmügülsüm'ün alacağının İsmail'in varislerinden tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

104/1

Ber-vech-i Arpalık Niğde Sancağı Mutasarrıfına ve Niğde Kādîsına Hüküm ki,

1. Ümmügülsüm nâm hatun Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bunun Niğde sâkinlerinden zevci Seyyid İsmail nâm kimesne zimmetinde bin yüz elli senesinde
2. cihet-i şerʿden iki kıtʿa memhûr temessük mûcebince yüz elli (150) guruş alacak hakkını almadın zevci-yi merkūm fevt oldukda terekesi
3. Niğde Kasabası sâkinlerinden veresesinden ve (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesne ahz u kabz idüb meblağ-ı merkūm hakkın müteveffâ-yı mezbûrun terekesinden
4. vereseleri merkūmlardan taleb ve almak istedikde virmekde taʿallül ve muhâlefet ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin bildirüb
5. zâbitleri maʿrifetiyle şerʿle görülüb zevci müteveffâ-yı merkūmun zimmetinde olan meblağ-ı merkūm hakkın terekesine vazʿu´l-yed olan
6. veresesi mezbûrlardan bi´t-tamâm tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı şerʿî ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğün ecilden vech-i
7. meşrûh üzere şerʿle görülmek emrim olmuşdur. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Kayseri Sancağı'na bağlı Kuramaz Nahiyesi'nde bazı köylere yedi bin iki yüz kırk akçe ile mutasarrıf olan Ahmet'in tımar gelirlerine Bektaş Çavuş, Seyit Mehmet ve Seyit Ali adlı kişilerin müdahale etmeleri ile ilgili Ahmet'in şikâyeti ve herkesin beratları yazılarına göre tımar geliri almasını talep etmesi hakkında.

104/2

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Ahmed nâm sibâhî gelüb Kayseriyye Sancağı'nda Kuramaz Nâhiyesi'nde Alagöller (?) nâm karye ve gayrıdan yedi bin iki yüz
2. kırk (7240) akca tımâra berât-ı şerîfimle mutasarrıf olub Kayseriyye Kazâsı muzâfâtından İslamlu Nâhiyesi'ne tâbiʿ hâsıl ve dîvânî ve mâlikâne
3. iki bin (2000) akca yazar Yarımca Karyesi'nin bin beş yüz (1500) akcası müstakıllen bunun kayd ve berâtına dâhil ve ber-vech-i nakd beş yüz (500)

4. akcası dahî Arabgir ve Kayseriyye sancaklarında Tağil (?) ve gayrı nâhiyelerde mestûr nâm karye otuz üç bin
5. yüz elli (33.150) akca zeʿâmete mutasarrıf dergâh-ı muʿâllam çavuşlarından Bektaş Çavuş ve Kuramaz Nâhiyesi'nde
6. Kurugöl nâm karye ve gayrıdan sekiz bin yüz elli bir (8151) akca tımâra mutasarrıf Seyyid Mehmed veled-i Seyyid Abdulkadir ve Karye-i Kurugöl
7. ve gayrıdan beş bin yedi yüz yedi (5707) akca tımâra mutasarrıf Seyyid Ali veled-i Mehmed'in kayd ve berâtlarına dâhil olmağla
8. mezkûr Bektaş Çavuş ve tarafından subaşıları ve mezkûrân Seyyid Mehmed ve Seyyid Ali karye-i mezbûrenin
9. vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmundan ber-vech-i nakd beş yüz (500) akcadan hisselerine isâbet ideni almağa
10. kanâʿat itmeyüb mücerred tamaʿ-ı hâmlarından nâşî ziyâdeye tecâvüz ve bunun tımârı mülhakātından on bin
11. beş yüz (10.500) akcaya isâbet iden mahsûl ve rusûmuna dahî hilâf-ı defter-i hâkānî ve fuzûlî müdâhale
12. ve tımârı mahsûlüne gadr murâd eylediklerin bildirüb defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı defter-i
13. hâkānî merkūmları ber-vech-i nakd mutasarrıf oldukları beş yüz (500) akcadan hisselerine isâbet ideni
14. ziyâde tecâvüz itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i
15. hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda İslamlu Nâhiyesi'ne tâbiʿ yirmi altı
16. nefer reʿâyâya ve hâsıl-ı dîvânî ve mâlikâne gendüm ve resm-i çift ve bennâk ve caba yekûn maʿa gayrihâ iki bin akca (2000)
17. yazar Karye-i Yarımca Boyalu Cemâʿati'nden baʿzısı gelüb temekkün eyledikde karye olmuşdur deyu
18. defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde bin beş yüz (1500) akcası ifrâz ve Kotmar Nâhiyesi'ne tâbiʿ
19. Mersin nâm karye ve gayrihi ile bir görülüb üç bin (3000) akca bir icmâl ve tamâmen mezbûr Ahmed

20. kaydında ve ber-vech-i nakd beş yüz (500) akcası dahî ifrâz ve Kotmar Nâhiyesi'nde tâbiʿ Kurugöl
21. nâm karye ve gayrihi ile bir görülüb yirmi bin (20.000) akca zeʿâmet deyu ol-dahî bir icmâl ve icmâl-i
22. mezbûrun sekiz bin yüz elli bir (8151) akcası hisse-i ʿan-zeʿâmet olmak üzere yüz elli beş
23. senesinde tevkīʿi kalemiyle tashîh ve dergâh-ı muʿallâm çavuşlarından Bektaş Çavuş ve ol-mikdâr
24. akcası dahî Seyyid Mehmed veled-i Seyyid Abdulkadir ve üç bin üç yüz kırk yedi (3347) akcası dahî
25. defter-i hâkānîde mestûr oldığı üzere Seyyid Ali veled-i Mehmed kaydlarında olmağın ber-mûceb-i defter-i hâkānî
26. karye-i mezbûrenin bin beş yüz (1500) akcası merkūm Ahmed ve ber-vech-i nakd olan beş yüz (500) akcası dahî berâtları
27. yazularına göre merkūmûn Bektaş Çavuş ve Seyyid Mehmed veled-i Abdulkadir ve Seyyid Ali veled-i Mehmed taraflarından
28. zabt olunmak üzere biʾl-fiʾil defter emîni olan Seyyid Ali Kâtibi dâme mecduhu ʿarz itmekle ʿarzı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâʾil-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Çırlavuk Köyü Câmiʿ-i Kebîr Vakfı'na ait olan mahsülü köy sakinlerinin ödemeyerek vakfın mütevellisi Seyit Mehmet'i darp etmeleri ile ilgili Seyit Mehmet'in şikâyeti ve köylünün zimmetlerinde kalan mahsülün tamamen alınmasını talep etmesi hakkında.

104/3

Ber-vech-i Arpalık Kayseriyye Sancağı Mutasarrıfına ve Monlasına Hüküm ki,

1. Hutebâdan es-Seyyid Mehmed zîde şerefuhu gelüb kazâ-i mezbûra tâbiʿ Çırlavuk nâm karyenin nısf-ı mâlikânesi defter-i cedîd-i hâkānîde
2. Kayseriyye'de vâkıʿ Câmiʿ-i Kebîr Vakfı olub ve bu câmiʿ-i mezbûrun hatîbi ve evkāfının berât ile mütevellîsi olmağla karye-i mezbûrenin
3. mahsûlâtından vakf-ı mezbûra isâbet ideni taleb eyledikde bin yüz elli dört senesinden beru karye-i mezbûr ahâlîsi hilâf-ı şerʿ-i şerîf
4. ve mugâyir-i defter-i hâkānî virmekde taʿallül eylediklerinden mâʿadâ bunun üzerine hucûm ve bi-gayr-ı hakkın darb-ı şedîd ile darb

5. ve vakfa gadr itmeleriyle taraf-ı şerʿden mürâsele ve çukadâr ile daʿvet-i şerʿ olduklarında bir dürlü itâʿat-ı şerʿ-i
6. şerîf itmediklerin bildirüb şerʿle görülüb zimmetlerinde kalan mahsûl-ı vakf bi´t-tamâm alıvirilüb taʿallül ve muhâlefet
7. itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden vech-i meşrûh üzere şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Konya Sancağı'na bağlı Turgut Nahiyesi'nde Obrucak ve daha başka köy ve mezraların mutasarrıfı Mehmet'in, kendisine tevcih edilen tımar gelirlerine dışardan birinin müdahale etmesinin engellenmesini talep etmesi hakkında.

105/1

Turgud ve Larende ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Mehmed nâm sibâhî gelüb Konya Sancağı'nda Turgud Nâhiyesi'nde Obrucak nâm karye ve gayrıdan berât-ı şerîfimle mutasarrıf olduğu
2. tımârı mahsûlâtına livâ-i mezbûrda Larende Nâhiyesi'nde altı bin sekiz yüz yirmi sekiz (6828) akca yazusu olan Karye-i Yağmurlar ve Kaş Nâhiyesi'nde
3. iki bin üç yüz doksan dört (2394) akca yazusu olan Karye-i Gödenan ve Bayburd Nâhiyesi'nde altı yüz (600) akca yazusu olan Mezraʿa-i Hamriler (?)
4. ve yine Bayburd Nâhiyesi'nde sekiz yüz (800) akca yazusu olan Mezraʿa-i Değirmanluk (?) ve yine Bayburd Nâhiyesi'nde üç yüz (300) akca yazar Mezraʿa-i Yumrular
5. nezd-i Korkutluk (?) ve yine Bayburd Nâhiyesi'nde üç yüz on üç (313) akca yazusu olan Karye-i Honatlar nâm kurâ ve mezraʿalar mahlûl-i muʿazzer (?) olub
6. kimesnenin kayd ve berâtına dâhil olunmamağla elli beş senesi Zilhicce'sin yirmi sekizinci gününde ber-vech el-Hâcc merkūm Mehmed'e tevcîh ve hâlâ berât-ı
7. şerîfimle üzerinde olduğun bildirüb zikr olunan kurâ ve mezraʿalar defter-i hâkānî ve berât mûcebince kendüye zabt ve vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmların
8. kānûn ve defter mûcebince ahz ve kabz itdirilüb hilâf-ı defter-i hâkānî ve berâtına mugâyir âharı dahl ve taʿarruz itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde
9. mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnuma mürâcaʿat olundukda zikr olan kurâ ve mezraʿalar târîh-i merkūmda mezkûr Mehmet'e
10. ber-vech-i ilhâk tevcîh ve on sekiz bin elli bir (18.051) akcalık üzere berât-ı şerîfimle üzerinde olduğu mestûr ve mukayyed bulunmağın defter-i hâkānî

11. berâtı mûcebince zabt itdirilmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Mancoson Köyü toprağında Kadıbağı adlı mahaldeki bağlar Hason Bey Evkafı'na ait olmasına rağmen Yakup ve bazı kişilerin tasarruflarında olan bağların öşürlerini vakfa vermemeleri ile ilgili Seyit Ahmet'in şikâyeti hakkında.

105/2

[boşluk] Kayseriyye Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kayseriyye Kazâsı'nda vâkı' müteveffâ Hason Bey Evkāfı'nın mütevellîsi olan sâdât-ı kirâmdan Seyyid Ahmed zîde şerefuhu gelüb vakf-ı
2. mezbûrûn defter-i hâkānîde mukayyed karyelerinden kazâ-i mezbûra tâbi' Mancoson nâm karye tobrağında Kadıbağı dimekle ma'rûf mahalde vâkı'
3. kādîmî bağları olub defterde 'öşr-i bağçe ve vakf-ı mezbûr hâsıl yazılmağla kazâ-i mezbûrda sâkin sâbıkan Nakību´l-eşrâf Kā´immakāmı
4. Seyyid Yakub ve (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesnelerin tasarruflarında olan bağların hâsıl ve zira'âtlerinden şer'le müteveccih olan
5. 'öşrleri taleb eyledikde edâda muhalefet ve vakf-ı mezbûr mahsûlüne gadr eylediklerin bildirüb şer'le görülüb
6. müteveccih olan bağçe 'öşrleri merkūmlardan vakf içün alıvirilüb ta'allül (ve) nizâ' itdirilmemek bâbında
7. hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Kayseri Kazası'nda Betra Köyü sakinlerinin İstanbul'a izinsiz göç etmek isteyen Ligos'u şikâyet etmeleri hakkında.

105/3

Kayseriyye Kādîsına ve Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kazâ-i mezbûra tâbi' Betra (?) nâm karye ahâlîsi gelüb Anadolu ve Rumili taraflarında vâkı' kasabât ve kurâ ahâlîlerinden
2. ehl u 'iyallerini Âstâne-i Sa'âdet'ime nakl murâd ve taşra vilâyetlerin harâbına ba'is olanların mühr ve (….) dâ´imen tecessüs
3. ve ol-gûne bilâ-emr-i şerîf İstanbul'a gelmek murâd iden ev göçlerinin mürûrlarına ruhsât virmeyüb giru

4. vilâyetlerine ircâ' olunmaları içün bundan akdem mufassal ve meşrûh emr-i şerîfim sâdır olmuşken karye-i mezbûr
5. sâkinlerinden zimmî tâ´ifesinden Ligos nâm zimmî bilâ-emr-i şerîf bir tarîkle ehl u 'iyâlin Âstâne-i
6. Sa'âdet'ime nakl murâd ve sâ´ir re'âyânın dahî perâkende olmalarına ba'is olduğun bildirüb bilâ-emr-i şerîf
7. ehl u 'iyallerin Âstâne-i Sa'âdet'ime nakl itdirilmeyüb mugâyir-i emr-i 'âlî ol-vechile olan ta'addîsi
8. men' olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek içün istirhâm ve Divân-ı Hümâyûn'umda mahfûz olan ahkâm-ı
9. kuyûdâta mürâca'at olundukda vech-i meşrûh üzere emr-i şerîfim virildiği mestûr ve mukayyed bulunmağın
10. mukaddemâ sâdır olan fermân-ı 'âlîşânım mûcebince 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Aksaray Sancağı'nda Sahra Nahiyesi'nde Yarımca Köyü ve daha başka köylerde tımar tevcih edilen Halil'in Liva Alaybeyi Ömer tarafından hizmetini terk etmekle suçlanması ve tımar gelirlerine müdahale etmesi ile ilgili Halil'in şikâyeti hakkında.

105/4

Ber-vech-i Arpalık Aksaray Sancağı Mutasarrıfına ve Aksaray Kādîsına Hüküm ki,

1. Hâlâ Rikâb-ı Hümâyûn'umda çukadârlık hizmetinde olan Halil bin Hasan zîde kadruhu gelüb Aksaray Sancağı'nda
2. ve kazâsı muzafâtından Sahra Nâhiyesi'ne tâbi' Yarımca nâm karye ve gayrıdan on dokuz bin beş yüz (19.500) akca tımâr
3. Mehmed bin Ahmed kasr-ı yedinden bin yüz elli beş senesi Muharrem'inde mûmâ-ileyhe tevcîh ve hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde
4. olub ve mûmâ-ileyh hâlâ Rikâb-ı Hümâyûn'umda çukadârlık hizmetinde olmağla Rikâb-ı Hümâyûn'umda hizmetde
5. oldukça bayrağı altında mevcûd değildir deyu tımârına zarâr gelmemek üzere yine mah-ı mezbûrda bâ-fermân-ı 'âlî
6. Konya Sancağı'na varub tımârına dahl olunmak icâb itmez iken livâ-i mezbûr Alaybeyisi Ömer mûmâ-ileyh

7. için terk-i hizmetdir deyu tımâr-ı mezbûrun zabtına muhâlefet itdüğünden mâʿadâ mahsûlât ve rusûmâtını dahî
8. tagallüben ahz u kabz idüb küllî gadr eyledüğün bildirüb tımâr-ı mezbûr defter-i hâkānî ve berâtı
9. mûcebince tarafından vekîl el-Hâcc Mehmed'e zabt ve vâkıʿ olan mahsûlât ve rusûmâtı kānûn ve defter
10. mûcebince ahz u kabz itdirilmek hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i
11. hümâyûnuma mürâcaʿat olundukda tımâr-ı mezbûr vech-i meşrûh üzere elli beş senesi Muharrem'inin dördüncü gününde
12. mûmâ-ileyhe tevcîh ve mâh-ı merkūmun yirmi birinci gününde kaydına şerh virildiği mestûr ve mukayyed bulunmağın
13. defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Seyit Halil'in mutasarrıf olduğu Ereğli Kazası Kırıkça Köyü Hekimöyüğü adındaki mevzide bulunan çiftliğinin su harkına ve damlarına Çavuşlu Derbendi Cemaati'nden olan Fodıloğlu Hasan ve arkadaşlarının zarar vermeleri ve ambara kaldıracağı ekinlerini dahi hayvanlarına yedirmeleri ile ilgili Seyit Halil'in şikâyeti hakkında.

106/1

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] ve Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Seyyid Halil zîde şerefuhu gelüb Ereğli Kazâsı'na tâbiʿ Kırkça (Kırıkca) nâm karyede vâkıʿ mülkiyyet üzere mutasarrıf oldığı çiftliğinde
2. zirâʿatlariyçün olan Çavuşlu Derbendi Cemâʿati'nden olan Şeyh Ömer ve Abdulkadir ve karındaşı Ebubekir ve zimmî
3. Yosif maʿlûmu´l-esâmî kimesnelere çiftlik-i mezkûr arâzîsinden Hekimhöyüğü nâm mevzîde vâkıʿ arâzîsini
4. müşâreket vechi üzere zirâʿat itdirüb baʿdehu hâsıl olan tereke mahsûlünü der-anbâr itmek üzere iken
5. cemâʿat-i mezbûreden Ereğli Kazâsı'nda ikāmet üzere olan Fodıloğlu Hasan ve Emin oğlu Osman ve Kara
6. Veli oğlu Hanefi dimekle maʿrûf kimesneler ve hevâlarına tâbiʿ sâ´ir maʿlûmu´l-esâmî kimesneler bin yüz elli (boşluk) senesinde

7. bunun çiftlik mülk arsası üzerine nüzûl ve maʿlûmu´l-keyl hınta ve şaʿîr ve sâ´ir mevcûd olan terekesini develeri
8. ve mevâşîlerini yidürüb ıtlâk ve izâʿat eylediğünden gayrı mahall-i mezbûrede kendi mâlıyla binâ eyledüğü on
9. iki bâb çiftçileri sâkin olan damlarının baʿzısını hedm ve baʿzılarını ihrâk-ı bi´n-nâr ve su
10. harkını bozub hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿaddî itmeleriyle bundan akdem tarafından vekîl-i şerʿîsi Seyyid Mahmud nâm kimesne ile
11. mahall-i mezbûrun üzerinde taraf-ı şerʿden irsâl olunan Mevlânâ Mustafa nâm nâ´ib muvâcehenizde şerʿle
12. keşf ve muʿayene ve icrâ-yı hakk olunmak üzere mürâfaʿa-i şerʿ içün daʿvet-i şerʿ olundukda mezbûrlar ʿadem-i itâʿatlerinden
13. rağbet ve iktifâ itmeleriyle husûs-ı mezbûr mahall-i merkūmda vukūf-ı tâmmı olan baʿzı kimesneler su´âl
14. olundukda ber-vech-i muharrer maʿlûmu´l-mikdâr zarâr u hasâretleri maʿlûmu´l-esâmî şuhûd-ı Müslimîn ihbârlarıyla
15. muʿayyen ve cânib-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken icrâ-yı şer ve ihkāk-ı hakk olunmamağla ol-vechile gadr-i küllî olduğun
16. ve bu bâbda hüccet-i şerʿiyye virildüğün bildirüb mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum
17. recâ eyledüğü ecilden mahalinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Bozulus Türkmenlerinden Tekirliavcı Cemaat ahalileri vergilerini ödemelerine rağmen kethüdaları Derviş oğlu Veli kendi nefsi için saliyâne vergisine ikişer üçer yüz kuruş zam yaparak ahaliye zulüm etmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti ve akçelerinin ve develerinin geri alınmasını talep etmeleri hakkında.

106/2

Kırşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Taht-ı hükûmet ve kazânızda vâkıʿ konar ve göçer Bozulus Türkmanı'ndan Tekirliavcı Cemâʿati ahâlîsi
2. gelüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen mâl-ı mîrîleri voyvodalarına ve emr-i şerîfimle vâkıʿ

3. tekâlîflerin dahî cemʿine meʿmûr olanlara edâ idüb kusûrları olmayub bir-vechle
4. taʿaddî ve rencîde olunmak icâb itmez iken yine cemâʿat-i mezbûreden olub kethüdâları olan
5. Derviş oğlu Veli nâm kimesne kendü hâlinde olmayub mütegallibeden olmağla bin yüz elli
6. (boşluk) senesinden beru hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i emr-i defter mücerred tamaʿ-ı hâmından nâşî
7. beher salyâneleri vukūʿunda kendü nefsi içün ikişer ve üçer yüz guruş zamm ve tahsîl
8. ve cebren tahsîl ve ekl ve belʿ eyledüğinden mâʿadâ hilâf-ı şerʿ-i şerîf fuzûlî cebren ve kahren
9. iki reʿs develerin alub bunun emsâli zulm ve taʿaddîsinin nihâyeti olmayub ahvâlleri
10. diğer gûn ve perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis olduğun ve mezbûr hâlâ taht-ı hükûmet
11. ve kazânızda mürûr u ʿubûr üzere olduğun bildirüb ol-dahî mahallinde zâbiti
12. maʿrifetiyle şerʿle görülüb mezbûrun hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i emr-i defter
13. kendü nefsiycün aldığı akcalarıyla bi-gayr-ı hakkın cebren fuzûlî aldığı develeri alıvirilüb
14. icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk ve vâkıʿ-ı hâli der-devlet-medâra iʿlâm olunmak bâbında hükm-i
15. hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden bulunduğu mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Kayseri sakinlerinden Sultankaya Hanım'ın, oğlunu öldüren Sarıoğlu Abraham, Tavidoğulları Dimitri ve Yenaki adlı kişilerden diyet talep etmesi hakkında.

106/3

Kayseriyye Kādîsına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kayseriyye sâkinelerinden Sultankaya nâm hatun ile kızları ve (boşluk) nâm hatunlar gelüb Kayseriyye sâkinlerinden
2. Sarıoğlu Abraham ve kazâ-i mezbûra tâbiʿ Ereğli nâm karyeden Tavidoğulları Dimitri ve Yenaki nâm zimmîler
3. kendü hâllerinde olmayub mezbûr Sultanınoğlu mezbûr Tanik karındaşları Seyyid Mustafa nâm kimesneyi karye-i
4. mezbûre kurbunda mûcib-i diyet âlet ile bi-gayr-ı hakkın darb ve katl itmeleriyle taraflarından vekîlleri olan
5. Seyyid Hasan nâm kimesne mesfûrlar ile vâkıʿ-ı şerʿ ve şerʿle müteveccih olan diyetin daʿvâ ve almak istedikde

6. mesfûrlar baʿzı mütegallibeye istinâden mücerred ibtâl-i hakk içün itâʿat-ı şerʿ ve icrâ-yı hakk olunmayub
7. gâh zaman mürûr eyledü deyu hilâf-ı şerʿ gadr sevdâsında oldukların Şeyhu´l-İslâm'dan
8. fetvâ-yı şerîfeleri olduğun maʿrifet-i şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim
9. recâ eylediği ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Kırşehir Sancağı'na bağlı Dinekkeskini Nahiyesi'nde Bağradveli ve Tevâbiʿi köylerinin vergi toplama görevinde olan Murteza'nın hanesinin, vergi talep ettiği Odabaşıoğlu Mustafa, Veli, Hızır oğlu Mustafa, Kör Ali ve Molla Hüseyin adlı kişiler tarafından basılması, kızının öldürülmesi ve eşinin darp edilerek sakat bırakılması ile ilgili Murteza'nın şikâyeti hakkında.

106/4

Dinekkeskini ve [boşluk] Kādîsına ve Kırşehri Sancağı Mütesellimine Hüküm ki,

1. Murteza zîde kadruhu gelüb Havâss-ı Hümâyûn'umdan Tokat voyvodalığı aklâmından
2. Kırşehri Sancağı'nda Dinekkeskini Nâhiyesi'nde Bağradveli (?) ve tevâbiʿi karyeleri ber-vech-i
3. mâlikâne mûmâ-ileyhin ʿuhdesinde ve mûmâ-ileyhe mâlikânesi karyelerinden sâlifu´z-zikr Bağradveli
4. Karyesi'nde sâkin ve kendi hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesne vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken karye-i mezbûre
5. sâkininden Odabaşıoğlu Mustafa ve Veli ve Hızır oğlu Mustafa ve Kör Ali ve Monla Hüseyin nâm şakīler
6. refîklerinden maʿlûmu´l-esâmî şakīler ile yekdil ve mezkûrlar öteden beru mütegallibeden olmakdan nâşî şerʿ ve zâbitlerine
7. itâʿat-i müstemirreleri olmağla mûmâ-ileyh mezkûrların üzerlerine edâsı lâzım gelen aʿşâr ve sâ´ir hukūk (ve) rusûmların
8. kānûn ve defter mûcebince taleb eyledikde mezkûr tamaʿ ve bin yüz elli (boşluk) senesinde mûmâ-ileyhin hânesini basub ehl u ʿiyalini tahvîk ve
9. dört yaşında bir kızı darb ve ol-darbdan müte´essiren müteveffiye ve zevcesi (boşluk) nâm hatunu dahî darb ve sâhib-i ferraş
10. olub ziyâde gadr eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ olunmak bâbında

hükm-i hümâyûnum

11. recâ eyledüğün ecilden mahalinde şerʿle görilmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: İnsu Kazası'na bağlı Savarık Köyü sakinlerinden Seyit Ali ve kardeşi Seyit İsmail'in menzillerinin Tekir Köyü sakinlerinden Yoluklu Ahmet, Deli Hasan ve Hacı İsmail adlı kişiler tarafından basılarak mallarının ve akçelerinin gasp edilmesi ve kızının dahi öldürülmesi ile ilgili Seyit Ali ve Seyit İsmail'in şikâyeti hakkında.

107/1

[boşluk] Kādîsına ve İnsu Kazâsı Nâ´ibine Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. İnsu Kazâsı'na tâbiʿ Savarık nâm karye sâkinlerinden Seyyid Ali ve karındaşı Seyyid İsmail zîde şerefuhumâ gelüb
2. bunlar kendü hâllerinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi ve hareketleri olmayub ve üzerlerine
3. dahî şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken kazâ-i mezbûra tâbiʿ Tekir Karyesi'nden mütegallibe ve cebâbireden
4. Yoluklu (Boluklu) Ahmed ve Deli Hasan ve Hacı İsmail dimekle maʿrûf kimesneler kendü hâllerinde olmayub bunlara
5. ʿırz ve ʿadâvet itmeleriyle mücerred icrâ-yı ʿırz ve ahz-ı intikām kasd ve celb-i mâl sevdâsıyla
6. hilâf-ı şerʿ-i şerîf bunlardan hukūk-ı iddiʿâ ve mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında iddiʿâları
7. lağv u mahas olunmağla mezkûrlar tegallübünden nâşî birbirleriyle yekdil ve bizim daʿvâmız nakl oldu deyu
8. bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunların menzillerin basub bi-gayr-ı hakkın
9. kızı (boşluk) nâm sabiyyeyi katl eylediklerinden mâʿadâ hilâf-ı vâkıʿ mevâdd isnâd ve hevâlarına tâbiʿ
10. ehl-i ʿörf ile yekdil ve beş re´s at ve iki reʿs deve ve maʿlûmu´l-mikdâr akca ve eşyâların
11. ahz ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve bu bâbda daʿvâlarına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı
12. şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyeleri olduğun bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince

13. şerʿle görülüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Yahyalı Nahiyesi ahalisinin tasarruflarında olan yerlerine Şarıçam ve Sis Kazaları sakinlerinden Karzandıoğulları, Mansuroğulları, Azarcaoğulları ve Kır Hasan adlı kişilerin konarak ahalinin hayvanlarını gasp etmeleri ve ahaliye eziyet etmeleri ile ilgili Yahyalı ahalisinin şikâyeti hakkında.

107/2

Adana Vâlîsi Vezîre Ber-vech-i Arpalık Kayseriyye Mutasarrıfına Mevlânâ Kayseriyye Monlasına Adana ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Yahyalu Nâhiyesi Nâ´ibi Mevlânâ es-Seyyid Abdurrahman zîde ʿilmuhu mektûb gönderüb nâhiye-i mezkûr ahâlîsi bâ-serhem meclis-i şerʿa varub civârlarında
2. vâkıʿ Sarıçam Kazâsı'nda ʿuhdelerinde (...) olub ibrâ ile teftîş ve mâl-ı mîrîsin emînleri tarafına tamâmen edâ idüb bir-vechle dahl
3. olunmak icâb itmezken Sarıçam ve Sis kazâları sâkinlerinden zulm ve fesâd ile maʿrûf Karzandıoğulları ve Mansuroğulları ve Azarcaoğulları
4. ve Kır Hasan dimekle maʿrûf kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinden beru ol-baharda Kert Dağı'na gelüb konub ʿibâdullaha ifâl-i kast
5. ve bunların devâbb ve mevâşîlerin nehb u gâret ve bunun emsâli taʿaddî ve tecâvüzlerinin nihâyeti olmayub Faraşa nâm karye ve bunların kazâlarının perâkende
6. ve perîşân olmalarına bâʿis ve bâdî ve mezbûrlar taht-ı kazânızda mürûr u ʿubûr üzere olmalarıyla bulundukları mahalde ihzâr-ı şerʿ ve ihkāk-ı hakk ve şer ve mazarratları
7. üzerlerinden menʿ u defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim virilmek recâsına vâkıʿ-i hâli bi´l-iltimâs ʿarz eylediği ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Kazası Eymen Köyü sakinlerinden Mustafa Beşe'nin Beyşehir Kazası sakinlerinden Mehmet sipahide olan yüz seksen beş kuruş alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

107/3

Beyşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Beyşehri Kazâsı'na tâbiʿ Eymen nâm karye sâkinlerinden Mustafa Beşe dimekle maʿrûf kimesne gelüb bunun yine karye-i mezbûre sâkinlerinden

2. Mehmed nâm sibâhî zimmetinde bin yüz elli (boşluk) senesinden beru yüz seksen beş (185) guruş alacak hakkı olmağla bundan akdem mürâfaʿa-i şerʿ
3. olunduklarında buna hükm birle kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye yine edâda taʿallül ve muhâlefet ve dürlü ʿillet ve bahâne ile
4. gadr sevdâsında olduğun ve bu bâbda Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince
5. şerʿle görülüb mezbûrun zimmetinde sâbit ve müteveccih olan hakkı tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin
6. mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Kazası'na bağlı Eymen Köyü sakinlerinden Emir Ali'nin, Mustafa Beşe'yi darp ederek kaçması ile ilgili Mustafa Beşe'nin şikâyeti hakkında.

107/4

Beyşehri ve [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Mustafa Beşe dimekle maʿrûf kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken Beyşehri
2. Kazâsı'na tâbiʿ Eymen nâm karye sâkinlerinden Emir Ali dimekle maʿrûf kimesne kendü hâlinde olmaduğundan bin yüz elli (boşluk) senesinde ağzına darb
3. ve dişini ihrâc ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf gadr ve taʿaddî eyledüğün ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün
4. ve mezbûr hâlâ taht-ı hükûmet ve kazâlarınızda firâr üzere olduğun bildirüb bulunduğu mahalde fetvâ-yı şerîfe mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı
5. şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden bulundığı mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: İnsuyu Kazası'na bağlı Savarık Köyü sakinlerinden Seyit Ali ve kardeşi Seyit İsmail'in menzillerinin İnsuyu Köyü sakinlerinden Fakiyyeoğlu Ali ve Halman (?) Köyü'nden Deli Bekiroğlu Mustafa Ağa adlı kişiler tarafından basılarak mallarının ve akçelerinin gasp edilmesi ve kızının dahi öldürülmesi ile ilgili Seyit Ali ve Seyit İsmail'in şikâyeti hakkında.

107/5

[boşluk] ve [boşluk] ve Kādîsına ve İnsuyu Nâ´ibi ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. İnsuyu Kazâsı'na tâbiʿ Savarık nâm karye sâkinlerinden Seyyid Ali ve Seyyid İsmail gelüb bunlar kendü hâllerinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf
2. kimesneye vazʿ ve taʿaddîleri olmayub ve üzerlerine dahî şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken İnsuyu Kazâsı'na
3. tâbiʿ nefs-i İnsuyu Karyesi'nde mütegallibe ve cebâbireden Fakiyyeoğlu Ali ve Halman (?) Karyesi'nden Deli Bekiroğlu Mustafa Ağa
4. nâm kimesneler kendi hâllerinde olmayub bunlardan hukūk iddiʿâ ve bundan akdem mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında iddiʿâların lağv u mahas
5. olmağla mezkûrlar tegallüblerinden nâşî birbirleriyle yekdil ve bizim daʿvâmız nakl oldu deyu mücerred icrâ-yı ʿırz
6. içün celb-i mâl sevdâsıyla bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın bunların menzillerin basub kızı (boşluk) nâm
7. sağîreyi katl eylediklerinden mâʿadâ hevâlarına tâbiʿ ehl-i ʿörf tâ´ifesi ile yekdil ve beş re´s at ve iki reʿs
8. deve ve maʿlûmu´l-mikdâr akca ve eşyâların ahz ve ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyeleri olduğun ve mezbûr
9. Fakiyyeoğlu Ali taht-ı hükûmet ve kazânızda mürûr üzere olduğun bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyeleri mûcebince şerʿle görülüb icrâ-yı
10. hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Musa Bey'in kimseye borcu olmamasına rağmen Larende sakinlerinden Şehir Kethüdası Kadri adlı kişinin ücret namıyla Musa'dan alacağının olduğunu iddia ederek kanunsuz bir şekilde Musa'yı elli yedi gün hapsetmesi, mülk menzilini ve bin üç yüz kuruş akçesini gasp etmesi ile ilgili Musa'nın şikâyeti hakkında.

108/1

Larende ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Musa nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub üzerine şerʿan
2. bir nesne sâbit olmuş değil iken Larende sükkânından sâbıkan Şehir Kethüdâsı el-Hâcc Kadri nâm kimesne

3. zuhûra gelüb senin zimmetinde ücret nâmıyla maʿlûmu´l-ʿaded akca alacağım vardır deyu bundan akdem defaʿatle
4. vâkıʿ-ı şerʿ olduklarında üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken mezbûr bunu hilâf-ı şerʿ-i şerîf
5. ve bilâ-emr-i münîf elli yedi gün habs idüb cebren bir mülk menzilin bin üç yüz (1300) guruş nukūd akcasın
6. alub cebren ve kerhen zimmetini ibrâ itdirüb ziyâde gadr eyledüğün ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık
7. fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb mûcebince şerʿle görülüb bu cebr u kerre ısbât eyledikden sonra fuzûlî
8. aldığı menzilin (ve) ol-mikdâr guruş alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Seyit Süleyman'ın, kendisine babasından kalan Kayseri Kazası Endürlük Köyü'ndeki bağının ve tarlasının Kayseri sakinlerinden Mustafa adlı kişi tarafından babası hayattayken kendisini vasi tayin ettiği iddia edilerek Şehir Kethüdası Mehmet ve Menzilci Ahmet adlı kişilere satılması ile ilgili Seyit Süleyman'ın şikâyeti hakkında.

108/2

Kayseriyye Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Seyyid Süleyman nâm kimesne gelüb Kayseriyye Kazâsı'na tâbiʿ Endürlük nâm mahalde vâkıʿ babasından müntakıl bir kıtʿa mülk bağ ve beher sene zabt ve zirâʿat ve ʿöşr
2. ve rusûmu sâhib-i arza edâ idegeldiği maʿlûmetu´l-hudûd bir kıtʿa tarlasında âharın alâkası olmayub dahl olunmak icâb itmez iken Kayseriyye
3. sâkinlerinden eşirrâdan Mustafa nâm kimesne zuhûr ve baban müteveffâ-yı mezbûr hâl-i hayâtında beni vâsî nasb eyledi deyu zikr olunan mülk
4. bağı ve tarlasın tegallüben zabt ve Kayseriyye'de sâkin Şehir Kethüdâsı Mehmed ve Menzilci Ahmed nâm kimesnelere hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i kānûn
5. beyʿ ve ferâğ itmekle mezbûrlardan taleb ve alub zabt murâd eyledikde merkūmlar mezkûrdan satun alduk deyu virmeyüb gadr murâd
6. eylediklerin bildirüb mahallinde şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i kānûn fuzûlî beyʿ olunan mülk bağ ve yerleri deyu ecr olan

7. mezbûrlardan kendüye alıvirilüb taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahalinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: İnsuyu Kazası'na bağlı Savarık Köyü ahalisi tarafından işlerini görmesi için vekil seçilen Seyit Ali'nin vekillik görevine yine aynı köy sakinlerinden bazı kişilerin müdahale etmeleri ile ilgili Seyit Ali'nin şikâyeti hakkında.

108/3

[boşluk] Kādîsına ve İnsuyu Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. İnsuyu Kazâsı'na tâbiʿ Savarık nâm karyeden Seyyid Ali gelüb karye-i mezbûre ahâlîsi emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîf ve sâ´ir
2. umûr ve husûsların görmek üzere taraflarından bunu vekîl ve bu dahî tekâlîf ve sâ´ir umûr ve husûsların sadâkat
3. ve istikāmet üzere görüb herkes kendüden râzı ve şükrân olub vekâleti umûruna
4. âhardan bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken yine karye-i mezbûr sâkinlerinden ashâb-ı ağrazdan (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesneler bi-vech-i şerʿî
5. müdâhale ve taʿaddîden hâlî olmadıkların ve hüccet olduğun bildirüb bi-vechi ve bilâ-senet bunun vekâleti umûruna
6. müdâhale itdirilmeyüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğün ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Safer sene 1156 (27 Mart-5 Nisan 1743)

Özet: Kuşçu Mustafa Ağa'nın, Kırşehir Kazası Kürt Köyü'nde sakin Kurudu Hüseyin tarafından gasp edilen yüz elli kuruşluk atının ve otuz guruşluk kıymetli tüfeğinin geri alınarak vekiline teslim edilmesini talep etmesi hakkında.

108/4

Kırşehri ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Kuşçu Mustafa Ağa dimekle maʿrûf kimesne Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb Kırşehri Kazâsı'na tâbiʿ Kürt
2. nâm karyede sâkin Kurudu Hüseyin dimekle maʿrûf kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinde karye-i mezbûrda
3. hânesinden yüz elli (150) guruşluk bir re´s at ve otuz (30) guruşluk kıymetlü bir tüfengini hilâf-ı

4. şerʿ-i şerîf bi-gayr-ı hakkın gasb itmekle taleb olundukda virmekde taʿallül bu bâbda Şeyhu´l-İslâm'dan
5. fetvâ-yı şerîfesi olduğun tarafından (boşluk) nâm kimesneyi vekîl eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb
6. gasb eyledüğü at ve tüfengi tarafından vekîline alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: İshaklı Kazası Ataharlık Köyü sakini olan Abdurrahman'ın mutasarrıf olduğu çiftlik ve yerlerine Dereçine ahalilerinin müdahale etmeleri ile igili Abdurrahman'ın şikâyeti hakkında.

108/5

Akşehir Sancağı Mutasarrıfına İshaklu [boşluk] ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. İshaklu Kazâsı'na tâbiʿ Atarharlık (Anarharlık) nâm karyeden Abdurrahman nâm kimesne gelüb karye-i mezbûr tobrağında mutasarrıf oldığı
2. mülk çiftlik ile maʿlûmetu´l-hudûd yerlerine âhardan dahl olunmak icâb itmez iken civârında vâkıʿ Dereçine nâm karye ahâlîleri birbirleriyle yekdil ve yedinde olan senedâtına mugâyir hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i kānûn fuzûlî
3. müdâhale eylediklerin bildirüb zikr olunan çiftlik ve yerleri yedinde olan senedâtı mûcebince (…) sâbıkan buna
4. zabt itdirilüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i kānûn fuzûlî müdâhale ve taʿaddî itdirilmeyüb taʿaddîleri menʿ olunmak bâbında emr-i
5. şerîfim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Akşehir Kazası sakinlerinden Ömer'in ambarında olan arpasının yine aynı kaza sakinlerinden Mustafa, İsmail ve bazı kişiler tarafından gasp edilmesi ile ilgili Ömer'in şikâyeti hakkında.

108/6

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına ve Akşehir Sancağı Mutasarrıfına Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı sâkinlerinden Ömer nâm kimesne Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb
2. bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub
3. ve üzerine dahî şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken yine Akşehir

4. Kazâsı sâkinlerinden Mustafa ve İsmail nâm kimesneler ile hevâsına tâbiʿ baʿzı
5. mütegallibeden maʿlûmu´l-esâmî kimesneler birbirleriyle yekdil ve yekcihed olmalarıyla bin yüz
6. elli senesinde gelüb bunun mülk anbârın basub ve derûnunda mevcûd
7. olan maʿlûmu´l-keyl arbasın nehb u gâret ve gadr-i küllî ve taʿaddî eylediklerin
8. bildirüb şerʿle görülüb yağma ve gâret eyledikleri arpasın tahsîl
9. ve alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Kayseri ahalisinin, Kayseri Mahkemesi'ne tahtacılık görevine atanan Mahmut adlı kişinin eşkıyalarla gece gündüz hanesinde sarhoş olup muhzırbaşılığını dahi zapt etmek istemesi ve kendisinden hoşnut olmamaları nedeniyle Mahmut'tan şikâyetçi olmaları ve Mahmut'un tahtacılık görevinden alınarak yerine İbrahim'in atanmasını talep etmeleri hakkında.

109/1

Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Sadâtdan es-Seyyid İbrahim zîde şerefuhu gelüb Kayseriyye Mahkemesi muhzırbaşlığı hatt-ı hümâyûn-ı şevket-makrûn mûcebince virilen nizâm üzere berât-ı şerîfimle dergâh-ı muʿallâm bevvâblarından
2. el-Hâcc Mehmed zîde kadruhunun üzerinde olmağla bin yüz elli beş senesi Receb'i gurresinden bir sene tamâmına değin zabt itmek üzere bundan akdem Kayseriyye sâkinlerinden
3. Mahmud nâm kimesneye ilzâm ve temessük virilüb lâkin mezbûr Mehmed şerîr ve dürlü dürlü ʿazl ve refʿini mûcib hilâf-ı şerʿ-i şerîf evzâʿ ve etvârından ahâlî-yi belde-i
4. Kayseriyye hoşnûd olmayub ve tahtacılık nâmıyla hilâf-ı inhâ muhzırbaşılığı dahî fuzûlî zabt murâd eyledü deyu Kayseriyye ahâlîsi istidʿâ ve husûs-ı mezbûr sıhhati üzere
5. iʿlâm olunmak içün fermân-ı ʿâlî sâdır olmağın ahâlîden tefahhus olundukda mezbûr Mahmud muzırru´n-nâs ve sâʿy-i bi´l-fesâd ve leyl ve nehâr hânesinde eşkıyâ ve erâzil
6. cemʿ ve sermest-i hamr ve envâʿ-i fesâd ve menhiyât-ı müskîr olduğundan nâşî ʿibâdullahın kendüden emn ve râzı olmayub üzerlerinden şer ve mazarratı
7. menʿu defʿ ve işbu bin yüz elli altı senesi Rebî´u´l-evvel'i gurresinde mezbûr refʿ ve yedine erbâb-ı istihkākdan cümlenin muhtârı merkūm İbrahim'e ilzâm

8. ve temessük virilmek içün iftihâru´l-emâcid ve´l-ekârim kabucılar kethüdâsı olan (boşluk) dâme mecduhu iʿlâm ve iʿlâmı mûcebince temessük virilmek fermânım
9. olmağla mezbûr Mahmud refʿ ve mâh-ı mezbûr gurresinden bir sene tamâmına değin zabt ve kazâ-i mezbûrun sâ´ir muhzırları merkūmu üzerlerine muhzırbaşı bilüb
10. muhzırbaşılığa müteʿallık umûrda mürâcaʿat ve mukaddemâ sâdır olan hatt-ı hümâyûn-ı şevket-makrûn şurûtu ve hâlâ sâdır olan emr-i ʿâlî mazmûnu üzere
11. mahkemede tahtacılık ve bölükbaşılık ve kassâm-ı ʿaskerî ve beledi muhzırlıkları yed-i vâhidden zabt ve sâ´irlerin aklâmından olan kaydları
12. refʿ ve terkīn ve mezbûr Mahmud'un tahtacılık nâmıyla müdâhalesi menʿu defʿ olunmak içün memhûr ve maʿmûlun-bih temessük virildüğün bildirüb
13. temessüğü mûcebince zabt ve kānûn üzere vâkıʿ olan ʿaidâtı ahz ve kabz itdirülüb mezbûru ve âharı yedinde olan temessüğe
14. mugâyir dahl ve taʿarruz itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğü ecilden temessüğü mûcebince zabt itdirilmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Hacı Ali'nin, tasarrufunda olan Suğla ve Suğla'ya bağlı karyelerden olan Bozkır Kazası Akkilisa Köyü sakinlerinden Gedikoğlu Ahmet, Mehmet, Ali, İsmailoğlu Ganibey oğlu Abdurrahman, Bahadır oğlu Ali, Zülfikar oğlu Topal İsmail adlı kişilerde olan toplam bin altı yüz keyl buğday alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

109/2

Bozkır Kādîsına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Hacı Ali zîde kadruhu gelüb Havâss-ı Hümâyûn'umdan ber-vech-i mâlikâne berât-ı şerîfimle mutasarrıf oldığı Suğla ve tevâbiʿi mukâtaʿası karyelerinden Bozkır Kazâsı'na
2. tâbiʿ Akkelisa nâm karye sâkininden Gedikoğlu Ahmed ve Mehmed ve Ali ve İsmail oğlu Ganibey oğlu Abdurrahman ve Bahadır oğlu Ali ve Zülfikar oğlu
3. Tobal İsmail dimekle maʿrûf kimesnelerin zimmetlerinde bin yüz elli (boşluk) senesinde Konya kilesi beher ziyâde ikişer yüz keyl hıntadan min-haysi´l-mecmûʿ
4. bin altı yüz keyl hınta alacak hakkı olmağla mezbûrlardan bundan akdem taleb eyledikde mütegallibeden olmalarıyla birbirleriyle yekdil ve yekcihed
5. ve dürlü ʿillet ve bahâne ile hilâf-ı şerʿ-i şerîf virmekde taʿallül ve hâlâ zimmetlerinde kalduğun bildirüb şerʿle görülüb

6. zimmetlerinde olan ol-mikdâr keyl hıntası maʿrifet-i şerʿle tamâmen mezbûrlardan tahsîl ve bî-kusûr kendüye alıvirülüb taʿallül
7. itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Seyit İbrahim'in Seyit soyundan geldiği için vergilerden muaf olduğu halde mukataa zabitinin adamı olan Ali'nin, İbrahim'in köylerinde raiyyet olarak kayıtlı olduğunu iddia ederek ibrahim'i ve oğlunu zincirleyerek eziyet etmesi ile ilgili Seyit İbrahim'in şikâyeti hakkında.

109/3

Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid İbrahim zîde şerefuhu gelüb bu sahîhu´n-neseb sâdât-ı kirâmdan olub ısbât-ı
2. neseb eyledüğün İstanbul müftüsünden berâta maʿmûl hüccet-i şerʿiyye ve temessüğü olub Havâss-ı Hümâyûn'umdan
3. maktûʿasının defterde mukayyed raʿiyyet ve raʿiyyeti oğullarından olmayub bir-vechle taʿaddî ve rencîde
4. olunmak icâb itmez iken kazâ-i mezbûrda sâkin mukāataʿa-i merkūm zâbiti olan (boşluk) nâm kimesnenin
5. âdemlarinden el-Hâcc Ali nâm kimesne bin yüz elli (boşluk) senesinde zuhûr ve ashâb-ı ağrazın tahrîk
6. daʿvâsıyla şirrete sülûk ve mücerred tamaʿ-ı hâmından nâşî celb-i mâl içün hilâf-ı kānûn
7. ve defter-i hâkānî sen ve oğlun mukāataʿa-i merkūm reʿâyâsından imişsiniz deyu müdâhale
8. ve taʿaddî itmekle bu dahî mezbûru daʿvet-i şerʿ-i şerîf eyledikde itâʿat-ı şerʿ-i
9. şerîf itmeyüb tegallübünden nâşî bu ve oğlu Seyyid İbrahim'i ahz ve bağlayub der-zincir
10. ve üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmadın hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın cebren ve kahren
11. iki yüz (200) guruşluk bir devesin alub küllî gadr ve taʿaddî eyledüğün bildirüb
12. şerʿle görülüb mezbûrun hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın cebren ve kahren aldığı
13. devesü giru mezbûrdan buna alıvirülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak
14. bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Turgut Kazası reayalarının, yine aynı kaza reayasından Hacı Ahmet tarafından paralarının alınması ile ilgili şikâyetleri ve paralarının Hacı Ahmet'ten tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

109/4

Turgud ve [boşluk] Kādîlarına Esbkeşan Hâssı Voyvodasına Hüküm ki,

1. Turgud Kazâsı'nda sâkin hâss-ı mezbûr reʿâyâlarından ve (boşluk) ve (boşluk) ve dahî baʿzıları gelüb yine kazâ-i mezbûrda sâkin hâss-ı mezbûr reʿâyâlarından
2. Hacı Halil oğlu Hacı Ahmed nâm kimesne kendü hâlinde olmayub ziyâde mütegallibeden olmağla bin yüz elli senesinden beru bunların üzerlerine şerʿan
3. bir nesne sâbit olmadın hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörfe istinâden hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın küllî akcaların ve vekâlet iddiʿâsıyla dahî akcaların
4. alduğundan gayrı taʿaddî ve tecâvüzden hâlî olmadığın bildirüb şerʿle muhâsebesi görülüb zimmetinde sâbit olan hakların biʹt-tamâm tahsîl
5. ve alıvirilüb icrâ-yı hakk ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf zâhir olan taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Eskiil Kazası ahalisinin, yine aynı kaza ahalisinden Uzunoğlu Hacı Ahmet tarafından paralarının alınması ile ilgili şikâyetleri ve paralarının Hacı Ahmet'ten tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

109/5

Eskiil ve [boşluk] Kādîlarına Esbkeşan Kādîsı ve Voyvodasına Hüküm ki,

1. Eskiil Kazâsı'nda sâkin hâss-ı mezbûr karyelerinden ve (boşluk) ve (boşluk)
2. ve dahî baʿzıları gelüb yine kazâ-i mezbûrda sâkin Uzunoğlu
3. Hacı Ahmed nâm kimesne kendü hâlinde olmayub mütegallibeden olmağla bin yüz elli
4. senesinde bunların hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörfe istinâden küllî akcaların ve vekâlet
5. iddiʿâsıyla dahî akcaların alub gadr ve taʿaddîden hâlî olmadıkların bildirüb
6. şerʿle muhâsebesi görülüb zimmetinde sâbit olan hakları tahsîl ve hilâf-ı
7. şerʿ-i şerîf gadr ve taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim
8. recâ eyledikleri ecilden malhalinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Ilgın Kazası ahalisinin davalarının bulundukları mahalde görülmesini istemelerine rağmen Konya'dan atanan mübaşirin davalarının Divân-ı Karaman'da görülmesini isteyerek ahaliyi perişan etmesi ve davacı olmayanlardan dahi mübaşir namıyla para alması ile ilgili Ilgın ahalisinin şikâyeti hakkında.

110/1

Ilgın Kādîsına Hüküm ki,

1. Sen ki Ilgın Kādîsı Mevlânâ Feyzullah zîde fazluhusun mektûb gönderüb Ilgın Kazâsı'nda sâkin ʿulemâ ve sulehâ ve eʾimme ve hutebâ ve reʿâyâ
2. ve berâya bâ-serhem meclis-i şerʿa varub bunların içlerinden birinin hukūk-ı şerʿiyyeye müteʿallık daʿvâsı zuhûrunda mahallinde mürâfaʿaya
3. râzılar iken ashâb-ı ağrazdan baʿzıları celb-i mâl sevdâsıyla Konya tarafından üzerlerine mübâşir taʿyîn ve bilâ-emr-i şerîf
4. buyuruldu ile divân-ı Karaman'a ihzâr teklîfiyle taʿcîz ve rencîde ve baʿzıları dahî ahz ve karye be karye gezdirüb ve daʿvâcısı
5. olmayanlardan mübâşir nâmıyla akca taleb ve perâkende (ve) perîşân olmalarına bâʿis bilâ-emr-i şerîf âhar kazâya ihzâr teklifiyle
6. ahâlî ve fukarâ taʿaddî ve rencîde itdirilmeyüb mahallinde Ilgun voyvodası maʿrifetiyle şerʿle görülüb ihkāk-ı hakk
7. ve taʿaddîleri defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum virilmek recasına vâkıʿ-ı hâli biʾl-iltimâs ʿarz eyledikleri ecilden
8. hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i münîf taʿaddî itdirilmemek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Üveys Hasan'ın tasarrufundaki tımar yeri olan Ardıçağıl Köyü vergilerine Aladağ Nahiyesi Pirlevganda Köyü mültezimi olan kişinin müdahale etmesi ile ilgili Üveys Hasan'ın şikâyeti hakkında.

110/2

Alatağ ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Nişân-ı Hümâyûn'um virilen dergâh-ı muʿallâm çavuşlarından Üvey Hasan zîde kadruhu gelüb Bolu ve Akşehir ve Saruhan ve Karasu ve Konya
2. sancaklarında Benderekli ve Garin (?) nâhiyelerinde Mekrur nâm karye ve gayrıdan yetmiş üç bin yüz doksan altı (73.196) akca zeʿâmete berât-ı şerifimle

3. mutasarrıf olub mûmâ-ileyhin zeʿâmeti mülhakātından Konya Sancağı'nda Alatağ Nâhiyesi'nde müstakıllen kayd ve berâta Ardıçağıl
4. nâm karyesinde âharın alâkası olmayub bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken sâbıkan Re´îsu´l-küttâbım olan Mustafa dâme
5. mecduhunun ʿuhdesinde olan hâssı karyelerinden Alatağ Nâhiyesi'ne tâbiʿ Pirlevganda nâm karye mültezimi (boşluk)
6. nâm kimesne bunun gıyâbında peydâ eylediği ihbâr hüccetini defterhâneye kayd ve bunun mutasarrıf oldığı sâlifu´z-zikr Ardıçağıl
7. Karyesi'nin hudûdu dâhilinde kadîmden ʿöşr ve resmini zeʿâmeti tarafından alınagelen ekser arâzîsini zabt ve buna gadr-i küllî
8. itdüğün bildirüb husûs-ı mezbûr mahalinde tefahhus ve vukūʿu üzere hüccet ve iʿlâm olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i
9. ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Alatağ Nâhiyesi'ne tâbiʿ kırk bir nefer
10. reʿâyâ ve üç zemîn ve hâsılı tahtında ʿöşr-i gallât ve salârı ve gendüm ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve ʿöşr-i bağ yekûn maʿa gayrihâ
11. beş bin (5000) akca yazar Karye-i Ardıçağıl defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde üç bin (3000) akcası ifrâz
12. ve bir icmâl ve iki bin (2000) akcası dahî ifrâz ve ol-dahî başka bir icmâl ve icmâl-i mezbûrlar tamâmen dergâh-ı muʿallâm çavuşlarından
13. mûmâ-ileyh Hasan Çavuş kaydından ve yine nâhiye-i mezbûra tâbiʿ mahallât ve fukarât ile Karye-i Pirlevganda ve tahtında seksen nefer
14. reʿâyâ ile Karye-i İliçbınar ve Saʿmar ve hâsıl ʿan-ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve resm-i çift ve bennâk ve caba ve ʿöşr-i bağ
15. ve meyve yekûn maʿa gayrihâ otuz bin (30.000) akca yazu ile ol-dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde havâce haslarıyla
16. ifrâzhâ-i Derbend denilen haslara bedel virilen hâssı budur deyu Havâss-ı Hümâyûn'umdan olmak üzere tahrîr olunmağun ber-mûceb-i
17. defter-i hâkānî zeʿâmet tarafın icmâl (ve) mufassal başka ve hâssı tarafı dahî başkadır ve mârru´z-zikr Karye-i Pirlevganda tahtında
18. tahrîr olunan Karye-i İliç ve tevâbiʿi karyelerinden ve civârında vâkıʿ Avşar ve Sacın ve Oduncu ve Sarım nâm karyeler

19. sibâhîleriyle arâzî nizâʿı sıhhattinde yüz elli târîhiyle müverrah hâss-ı mezbûr tarafına virilen hüccet dahî defter-i hâkānîde mestûr
20. oldığı üzere yüz elli iki senesinde bâ-fermân-ı ʿâlî Defterhâne-i ʿÂmire'mde hıfz olduğu bi´l-fiʿil defter emîni
21. olan Seyyid Ali Kâtibi dâme mecduhu ʿarz itmeğin maʿrifet-i şerʿle münâzaʿa-i fîhâ olan arâzî üzerine varulub vukūfu olan
22. bî-garaz musinn u ihtiyârlardan su´âl ve mâ-takaddümden beru mahsûl ve rusûmu ne tarafdan alınageldiği sâbit olur ise hüccet ve ʿarz
23. olunmak emrim olmuşdur. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Kayseri sükkanından Mehmet Bey'in, Karahisar Nahiyesi Ezdemin Köyü sakinlerinden Seyit Osman ve Seyit İbrahim'de olan alacağını tahsi edememesi ile ilgili şikâyeti ve alacağının tahsi edilmesini talep etmesi hakkında.

110/3

Ber-vech-i Arpalık Kayseriyye Sancağına Mutasarrıf olan dâme İkbâluhu ve Kayseriyye Monlasına Hüküm ki,

1. Sen ki Kayseriyye Kādîsı Mevlânâ Mehmed Şakir zîdet fezâ´ilehusun mektûb gönderüb Medine-i Kayseriyye sükkânından Mehmed nâm kimesne meclis-i şerʿa
2. varub medine-i mezkûr nevâhisinden Karahisar Nâhiyesi'ne tâbiʿ Ezdemin nâm karye sükkânından es-Seyyid Osman ve es-Seyyid İbrahim
3. nâm kimesneler zimmetlerinde bin yüz elli (boşluk) senesinden beru maʿlûmu´l-mikdâr akca alacak hakkı olmağla taleb eyledikde edâ eylemediklerinden
4. gayrı mezkûr şütûm-ı galîza ile şetm itmeleriyle ihzârlar içün taraf-ı şerʿden mürâsele ile daʿvet-i şerʿ içün
5. çukadâr irsâl olundukda bir-vechle itâʿat-i şerʿ itmeyüb taʿallül itmeleriyle sen ki mîr-i mîrân-ı mûmâ-ileyhsin mezkûrlar
6. maʿrifetinle ihzâr-ı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında der-devlet-medâra ʿarz ve iʿlâm idivir deyu ilhâh ve iltimâs
7. itmekle ol-bâbda vâkıʿ-ı hâli hükm-i hümâyûnum virilmek recasına bi´l-iltimâs ʿarz eyledükleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Kaş Nahiyesi İn Köyün'de ve daha başka köylerde Ahmet sipahinin on üç bin yüz akçe ile mutasarrıf olduğu tımar gelirine ortaklarının müdahale etmesi ile ilgili Ahmet'in şikâyeti ve herkesin beratları yazılarına göre hissesine düşeni tahsil etmesini talep etmesi hakkında.

111/1

ve [boşluk] Kādîsı ve Konya Kazâsı Nâ´ibi ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Ahmed nâm sibâhî Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb Konya Sancağı'nda Kaş Nâhiyesi'nde İn nâm karye ve gayrıdan on üç bin yüz
2. (13.100) akca berât-ı şerifimle mutasarrıf oldığı tımâr başkalemi olan sâlfu´z-zikr İn nâm karye defter-i icmâlde sekiz bin beş yüz (8500) akca yazu
3. ile tahrîr ve yazu-yı mezkûrunda bir defʿa iki bin (2000) akcası ifrâz (…) bir icmâl ve icmâl-i mezbûr tamâmen mezkûr Ahmed'in tımârı mülhakātı
4. ve bir defʿa dahî iki bin yüz (2100) akcası dahî ifrâz ve ol-dahî başka bir icmâl ve icmâl-i mezkûrun iki bin (2000) akcası Belviran Nâhiyesi'nde Kamerlülad (?)
5. nâm karye ve gayrıdan on bin (10.000) akca tımara Âstâne tezkîresiyle mutasarrıf Seyyid Mehmed'in ve yüz (100) akcası dahî yine Kaş Nâhiyesi'nde Mantasva nâm
6. karye ve gayrıdan dokuz bin yirmi beş (9025) akca tımâra mutasarrıf Hasan'ın fevtinden ve yine defter-i icmâl karyelerde el-mezbûrenin sekiz bin beş yüz (8500)
7. akca yazu-yı mezkûrundan bir defʿa dahî iki bin (2000) akcası ifrâz ve maʿa gayrihâ bir görülüb üç bin (3000) akca başka bir icmâl ve icmâl-i
8. mezbûr dahî tamâmen yine Belviran Nâhiyesi'nde Güllü Üvegi nâm karye ve gayrıdan dokuz bin altı yüz (9600) akca tımâra mutasarrıf olub
9. veled-i Ahmed'in tımârı aklâmı ve karyelerde el-mezbûrenin yine defter-i icmâlde yazu-yı mezkûrundan bâkī kalan iki bin
10. dört yüz (2400) akcası dahî Kaş Nâhiyesi'nde nefs-i Bosala nâm karye ve maʿa gayrihâ bir görülüb on bin dört yüz (10.400) akca ʿan-zeʿâmet bir icmâl
11. ve icmâl-i mezbûr dahî tamâmen mezkûr Bosala nâm karye ve gayrıdan yirmi sekiz bin yedi yüz yetmiş altı (28.776) akca zeʿâmete mutasarrıf Sultan Ali'nin
12. kaydında olmağla mezkûr Ahmed karye-i mezbûrda müşterekleri mezkûrlar ile ber-vech-i iştirâk zabt ve vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmundan berât
13. yazusuna göre hissesine düşeni kānûn ve defter mûcebince ahz ve kabz itmek murâd eyledikde müşterekleri mezkûrlar karye-i mezbûrenin

14. mahsûl ve rusûmundan berâtları yazularına göre hisselerine düşeni ahz ve kabzına kanâʿat itmeyüb berâtları yazularına mugâyir
15. ziyâdeye tecâvüz ve bunun hissesine isâbet eden mahsûl ve rusûma dahl ve taʿarruz ve ol-vechile tımârı mahsulüne gadr olduğun bildirüb
16. karye-i mezbûr ber-mûceb-i defter-i hâkānî müşterekleri mezkûrlar ile kendüye zabt ve vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmundan herkesin berâtları
17. yazusuna göre hisseleri kānûn ve defter mûcebince ahz ve kabz itdirilüb mugâyir-i berât müşterekleri mezkûrları ziyâdeye tecâvüz
18. itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfuz olan ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl (ve) mufassala mürâcaʿat olundukda
19. vech-i meşrûh üzere olduğu mestûr ve mukayyed bulunmağın defter-i hâkānî ve berâtları mûcebince zabt itdirilmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Hasan Çavuş, Mustafa Çavuş, Mehmet, Seyit Mehmet, Seyit İsmail, Ahmet, Hüseyin, Mehmet ve Abdullah adlı kişilerin Konya Sancağı'nda Aladağ Nahiyesi'nde tasarruflarında bulunan tımar gelirlerine Aladağ Nahiyesi Pirlevganda Köyü voyvodası olan kişinin müdahale etmesi ile ilgili kişilerin şikâyeti hakkında.

111/2

Alatağ ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Nişân-ı Hümâyûn'um virilen dergâh-ı muʿallâm çavuşlarından kıdvetu´l-emâsil ve´l-akran Hasan Çavuş ve Mustafa Çavuş ve zuʿamâdan Mehmed veled-i Mustafa zîde kadruhum ile
2. erbâb-ı tımârdan Seyyid Mehmed veled-i Seyyid İsmail ve Seyyid İsmail veled-i Mahmud ve Ahmed veled-i Mehmed ve Hüseyin ve Mehmed ve Abdullah nâm sibâhîler gelüb merkūm Hasan Çavuş'un
3. zeʿâmeti mülhakātından Konya Sancağı'nda Alatağ Nâhiyesi'nde Karye-i Ardıçağıl ve merkūm Mustafa Çavuş'un zeʿâmeti mülhakātından yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ
4. Karye-i Oduncu ve merkūmûn Mehmed veled-i Mustafa ve Ahmed ve Seyyid Mehmed ve Seyyid İsmail veled-i Mahmud'un ber-vech-i iştirâk kayd ve berâtlarına dâhil yine Alatağ Nâhiyesi'ne tâbiʿ
5. Karye-i Şami ve merkūmûn Hüseyin ve Ahmed ve Mehmed ve Abdullah veled-i İbrahim'in dahî ber-vech-i iştirâk tımârları mülhakātından Avşar nâm karyelerinin mümtâz ve muʿayyen

6. hudûdu dâhilinde kadîmden ʿöşr ve resmi zeʿâmet ve tımârları tarafından alınagelen maʿlûmetu´l-hudûd yerlerine bundan akdem Havâss-ı Hümâyûn'dan yine Alatağ
7. Nâhiyesi'nde Pirlevganda Karyesi voyvodası dahl ve taʿarruz ve sâdır olan emr-i şerifim mûcebince hâss-ı mezbûr karyesinin hudûdunu cemʿ-i gafîr ve cemʿ-i kesîr kimesnelerin
8. ihbârlarıyla şerʿan sâbit ve sınûru tahrîr ve tebeyyün olunub kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmekle ol-hüccet-i şerʿiyye bâ-fermân-ı ʿâlî Defterhâne-i ʿÂmire'mde
9. hıfz olmuşken hâss-ı merkūm zâbiti kanâʿat itmeyüb kadîmden ʿöşr ve resmi zeʿâmet ve tımârları tarafından alınagelen yerlerin ʿöşr ve resmine taʿarruz
10. eyledüğün bildirüb kadîmden ʿöşr ve resmi zeʿâmet ve tımârları tarafından alınagelen yerlerin ʿöşr ve resmi kadîmîsi üzere ahz ve kabz itdirilüb hilâf-ı
11. defter-i hâkānî ve mukaddemâ kıbel-i şerʿden virilüb Defrehâne-i ʿÂmire'mde kayd olunan hüccet-i şerʿiyye-i mahfûzaya mugâyir bir dürlü dahl ve taʿarruz itdirilmemek içün
12. emr-i şerifim sudûrunu istirhâm ve Defrehâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûn ve defter-i icmâl ve mufassala mürâcaʿat olundukda Alatağ Nâhiyesi'ne
13. tâbiʿkırk bir nefer reʿâyâ ve üç zemîn ve hâsılı tahtında ʿöşr-i gallât ve salârı ve resm-i çift ve bennâk yekûn maʿa gayrihi beş bin (5000) akca yazar Ardıçağıl
14. nâm karye defter-i mufassalda tahrîr ve defter-i icmâlde bir defʿa üç bin (3000) ve defʿa dahî iki bin (2000) akcası ifrâz ve iki ʿaded icmâller olub zikr olunan
15. iki ʿâded icmâller tamâmen Hasan Çavuş'un zeʿâmeti mülhakātı ve yine Alatağ Nâhiyesi'nde otuz dokuz nefer reʿâyâ ve iki zemîn ve hâsılı tahtında ʿöşr-i gallât
16. ve salârı ve resm-i çift ve bennâk yekûn maʿa gayrihi üç bin (3000) akca yazar Oduncu nâm karye dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde
17. müstakıl bir icmâl ve icmâl-i mezbûr dahî tamâmen merkūm Mustafa Çavuş'un ve yine Alatağ Nâhiyesi'nde elli dört nefer reʿâyâ ve üç zemîn ve hâsılı tahtında
18. ʿöşr-i gallât ve salârı ve resm-i çift ve bennâk yekûn maʿa gayrihi dört bin (4000) akca yazusu olan Şami nâm karye dahî defter-i mufassalda
19. muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde iki akcası ifrâz ve müstakıl bir icmâl ve iki bin (2000) akcası dahî maʿa gayrihâ bir görülüb dört bin
20. dört yüz (4400) akcası başka bir icmâl ve iki bin (2000) akca yazar icmâl-i mezbûr tamâmen ve dört bin dört yüz (4400) akca yazar icmâlin dahî üç bin (3000)
21. akca kurâ-i âhar ile bir görülüb üç bin altı yüz (3600) akca zeʿâmetin tobundan on bir bin sekiz yüz (11.800) akcası merkūm Seyyid Mehmed veled-i

22. Seyyid İsmail’in tımâr-ı mülhakātı ve yine yirmi üç bin altı yüz (23.600) akcanın tobundan on bir bin sekiz yüz (11.800) akcası dahî mezbûr Seyyid İsmail
23. veled-i Mahmud’un tımârı ve dört bin dört yüz (4400) akca yazar icmâlin yedi yüz (700) akcası dahî Belviran Nâhiyesi’nde Tutludinek nâm karye ve gayrıdan
24. zeʿâmete mutasarrıf mezkûr Ahmed’in ve yedi yüz (700) akcası dahî yine Karye-i Tutludinek el-mezbûre ve gayrıdan zeʿâmete mutasarrıf merkūm Mehmed veled-i
25. Mustafa’nın kayıdlarında ve yine Alatağ Nâhiyesi’nde iki ʿaded mahallât ve yüz yirmi dokuz ʿaded reʿâyâ ve sekiz zemîn ve hâsılı tahtında ʿöşr-i gallât
26. ve salârı ve resm-i çift ve bennâk yekûn maʿa gayrihi sekiz bin iki yüz (8200) akca yazusu olan Avşar nâm karye dahî defter-i mufassalda
27. muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde maʿa gayrihâ bir görülüb on bin altı yüz (10.600) akca yekûnundan iki defʿa üçer bin akcası ifrâz ve başka başka
28. iki ʿaded icmâller olub ve icmâl ol-tamâmen yine Belviran Nâhiyesi’nde Köseler nâm karye ve gayrıdan tımâra mutasarrıf Mehmed ve üç bin (3000) akca yazar
29. icmâl-i sânî dahî tamâmen Belviran Nâhiyesi’nde Belik nâm karye ve gayrıdan tımâra Âstâne tezkiresiyle mutasarrıf Hüseyin’in tımârı aklâmı ve yekûn
30. mezbûrun dört bin altı yüz (4600) akcası dahî maʿa gayrihâ bir görülüb altı bin üç yüz (6300) akcası ol-dahî bir icmâl ve icmâl-i mezbûrun
31. bin iki yüz (1200) akcası Ahmed veled-i Mehmed’in ve üç bin (3000) akcası dahî Abdullah veled-i Abdullah’ın kayıdlarında yine Alatağ Nâhiyesi’nde
32. mahallât ve neferât ile Karye-i Pirlevganda seksen nefer reʿâyâ ile Karye-i İliçbınar hâsıl-ı huma ʿan-ʿöşr-i gallât ve salârı yekûn maʿa gayrihi otuz bin (30.000) akca
33. yazusu olan Pirlevganda nâm karye dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde Hâss-ı Hümâyûn’um mülhakātından olub ber-minvâl-i meşrûh
34. hâssı mülhakātından olan Pirlevganda Karyesi’nin hudûdu yanında kıbel-i şerʿden virilen hüccet-i şerʿiyye bâ-fermân-ı ʿâlî Defterhâne-i ʿÂmire’mde hıfz
35. oldığı mestûr ve mukayyed ve defter-i hâkānî ve hüccet-i şerʿiyye-i mahfûza mûcebince ʿamel olunub defter-i hâkānî ve kıbel-i şerʿden virilen hüccet-i şerʿiyye ve kadîme mugâyir
36. dahl ve taʿarruz itdirilmemek içün defter-i hâkānî ve kānûn üzere emr-işerîfim tahrîri bâbında biʿl-fiʿil Reʿîsuʿl-küttâbım Mehmed Ragıb dâme mecduhu iʿlâm
37. itmeğin iʿlâmı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Kırşehir Sancağı Günyüzü Nahiyesi Geçekviran Köyü'ne on beş bin akçeyle mutasarrıf olan Mehmet adlı kişinin vergisi alınarak ambar olunan mahsülüne İbrahim ve Zennecioğlu Mustafa adlı kişilerin müdahale etmesi hakkında.

112/1

Kırşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımârdan Mehmed nâm sibâhî gelüb Kırşehri Sancağı'nda ve muzâfâtından Günyüzü Nâhiyesi'nde Geçekviran nâm karye ve gayrıdan on beş bin (15.000)
2. akca tımâra bundan akdem mutasarrıf Ömer fevt oldukda Cafer'e ve anın dahî rızâsıyla kasr-ı yedinden diğer Ömer ve diğer Mahmud kasr-ı yedinden dahî buna tevcîh
3. ve berâtıyla üzerinde zâhir olduğu Arzurum (Erzurum) cânibine ʿazîmet ve nısf-ı tarîkden vardığında livâ-i mezbûr Alaybeyisinin ʿırz-ı dünyeviyyesi olmakdan
4. nâşî icrâ içün merkūm Ömer'in fevtinden ve bunun refîkinden mezkûr Ömer'in oğlu İbrahim ser-ʿasker-i sâbık Vezîr Numan Paşa tarafından elli beş
5. senesi Receb-i Şerîf'i selhinden tezkire ve gadr eyledüğünden mâʿadâ mezkûr İbrahim Erzurum cânibine varmayub kendi hânesinde sâkin iken
6. livâ-i mezbûr Alaybeyisi merkūm İbrahim'in gıyâbında mezbûr tezkire ve husûs-ı mezbûr sâdır olan fermân-ı ʿâlî mûcebince su´âl olundukda
7. mezbûr İbrahim tımâr-ı mezbûr tevcîh oldığı târîhden beru bayrağı altına gelmedüğün ve bu mağdûr olduğun dört nefer erbâb-ı tımâr
8. şehâdet eylediklerin bi´l-fiʿil Re´îsu´l-küttâbım olan Mehmed Ragıb dâme mecduhu iʿlâm ve kānûn üzere üç bin (3000) akcası merkūm İbrahim'in üzerinde
9. kalmak üzere on iki bin (12.000) akcası mezkûr İbrahim'in refʿinden sene-i mezbûr Zilkaʿde'sinin on dördüncü gününde buna ibgâ
10. ve müceddeden berât-ı şerîf virilüb zikr olunan on iki bin (12.000) akca tımâr hâlâ berât-ı şerîfimle üzerinde on beş bin (15.000) tımâr-ı mezbûr
11. İbrahim'in üzerinde ancak üç buçuk ay firâr idüb bunun berâtı mûcebince tahvîl târîhine düşen mahsûl ve rusûmundan merkūm
12. İbrahim'in bir dürlü alâkası yoğiken mezkûr İbrahim berâtı mûcebince tahvîl târîhine düşüb taʿşîr ve der-anbâr olunan
13. mahsûlüne fuzûlî müdâhale ve mürâfaʿa-i şerʿ olunduklarında vech-i meşrûh üzere ol-dahî şerʿan sâbit ve mezkûr İbrahim hilâf-ı kānûn
14. ve bi-vechi münâzaʿâdan menʿ birle kıbel-i şerʿden mürâsele ve mûcebince emr-i şerifim virilmişken mezkûr memnûʿ olmayub kıbel-i şerʿden

15. virilen mürâsele ve fetvâ-yı şerîfeye mugâyir Eşkin Mukāta'ası emîni olan Zennecioğlu Mustafa Ağa dimekle ma'rûf kimesneye
16. istinâden ve senin der-anbâr eyledüğün mahsûl mâbeyn mahsûlüdür senin bir dürlü alâkan yokdur deyu hilâf-ı defter-i hâkānî ve bunun
17. yedinde olan berât-ı şerîfimle fetvâ-yı şerîfeye mugâyir ta'addî eylediklerin bildirüb zikr olunan on iki bin (12.000) akca tımâr-ı mezbûr
18. yedinde berâtı mûcebince kendüye zabt ve tahvîli târîhine düşen mahsûl ve rusûmu kānûn ve defter mûcebince kendüye ahz itdirilüb hilâf-ı
19. kānûn yedinde olan fetvâ-yı şerîfe ve berâtına mugâyir merkūmân İbrahim ve Mustafa'yı bir dürlü dahl ve ta'arruz itdirilmemek bâbında
20. hükm-i hümâyûnum recâ ve Defterhâne-i 'Âmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnuma mürâca'at olundukda vech-i meşrûh üzere olduğu
21. mestûr ve mukayyed bulunmağın defter-i hâkānî ve berâtı mûcebince 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Sancağı'na bağlı Kemahcı Nahiyesi'nde Milos ve daha başka köylere otuz bin beş yüz akçeye mutasarrıf olan Mustafa'nın tasarrufunda olan Hatunözü Köyü Herikli arazisinin gelirine Bostan Köyü mutasarrıfının müdahale etmesi ile ilgili Mustafa'nın şikâyeti hakkında.

112/2

Ber-vech-i Arpalık Beyşehri Sancağı Mutasarrıfına Bozkır ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Zu'âmadan Seyyid Mustafa zîde kadruhu Südde-i Sa'âdet'ime gelüb Beyşehri Sancağı'nda Kemahi (Kemahcı) Nâhiyesi'nde Milos (Milikos) nâm karye ve gayrıdan otuz bin beş yüz (30.500)
2. Akca ze'âmete berât-ı şerîfimle mutasarrıf olub ze'âmeti mülhakātından Bozkır Nâhiyesi'ne tâbi' müşterekiyle kayd ve berâtına dâhil
3. Hatunözü nâm karyesinde mümtâz ve mu'ayyen hudûdu dâhilinde kadîmden 'öşr ve resmi ze'âmeti tarafından alınagelen Herikli arâzîsi dimekle
4. ma'rûf yerlerin 'öşr ve resmine âhardan bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken civârında vâkı' eşküncilü mülk tımâr karyelerinden
5. Bostan Karyesi tobrağındandır deyu mutasarrıfları bundan akdem müdâhale ve mahall-i nizâ'dan üzerinde mürâfa'a olunduklarında

6. ol-yerler sâlifu´z-zikr Hatunözü Karyesi arâzîsinden oldığı musinn u ihtiyârların şehâdetleriyle sâbit ve bu vech muʿârazadan
7. menʿ birle kıbel-i şerʿden yedine hüccet-i şerʿiyye virilmişken mezbûrlar yine memnûʿ olmayub ol-hüccet-i şerʿiyyeye ve kadîme mugâyir müdâhaleden
8. hâlî olmadıkların bildirüb kadîmîsi üzere ol-yerler müşterekiyle zeʿâmeti tarafından zabt ve vâkıʿ olan mahsûl ve rusûmu
9. kānûn ve defter mûcebince ahz u kabz itdirilüb mezbûrları kadîme ve hüccet-i şerʿiyyeye mugâyir dahl ve taʿarruz itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum
10. recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûnuma mürâcaʿat olundukda Bozkır Nâhiyesi'ne tâbiʿ
11. otuz dokuz nefer reʿâyâ ve bir zemîn ve hâsılı tahtında ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve resm-i çift ve bennâk
12. ve caba yekûn maʿa gayrihâ dört bin sekiz yüz (4800) akca yazar Karye-i Hatunözü defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve ve defter-i icmâlde
13. üç bin beş yüz (3500) akcaya ifrâz ve yine nahiyesine tâbiʿ Çiftlik-i Gav nâm ve gayrihi ile bir görülüb iki bin üç yüz (2300) akca
14. bir icmâl ve icmâl-i mezbûrun yedi bin yedi yüz (7700) akcası mezbûr Seyyid Mustafa bâkīsı müşterekleri kayıdlarında ve yine nâhiye-i
15. mezbûra tâbiʿ otuz yedi nefer reʿâyâ ve hâsılı tahtında ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve resm-i çift ve bennâk
16. ve caba yekûn maʿa gayrihâ ile iki bin (2000) akca yazar Karye-i Bostan mülk-i evlâd-ı İbrahim bin Bozkır bâ-eşküncü
17. deyu ol-dahî defter-i mufassalda muharrir kalemiyle tahrîr ve defter-i icmâlde yine nahiyesine tâbiʿ Toylu nâm karye ve gayrihi ile
18. bir görülüb yedi bin beş yüz (7500) akca yazu ile eşküncülü mülk tımâr deyu tahrîr ve üç ʿaded icmâle başka başka tevzîʿ
19. ve icmâl-i mezbûrdan hisselerine mutasarrıf olub sâ´ir şartlarıyla cebelülerin eşdirmek üzere Hasan ve Abdullah ve Ömer
20. veledân Ahmed ve Mehmed veled-i Cabbar üzerlerinde olmağın ber-mûceb-i defter-i hâkānî eşküncü tımarının icmâl ve mufassal
21. ve mülk tımâr dahî icmâl ve mufassalı başkadır deyu bi´l-fiʿil Defter Emîni es-Seyyid Ali Kâtibi dâme mecduhu ʿarz itmeğin ʿarzı mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Aksaray Sancağı Koçhisar Nahiyesi Vahidüddin Köyü mutasarrıfı Süleyman'ın, Sivaslıoğlu Mustafa Ağa, Hüseyin ve Aksaraylı Aziz Ağa adlı kişilerden ziraat yapmalarına rağmen öşür alamaması ile ilgili şikâyeti ve öşrün faiziyle beraber alınmasını vermemeleri durumunda ise dışarıya sürülmelerini talep etmesi hakkında.

113/1

Ber-vech-i Arpalık Aksaray Sancağı Mutasarrıfına Koçhisar ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Kâtib-i kethüdâ-yı sadr-ı ʿâlî-yi sâbık Süleyman ʿızzî zîde mecduhu gelüb Divân-ı ʿÂlîşân kitâbeti gedüğü ilhâkıyla Aksaray Sancağı'nda
2. Koçhisar Nâhiyesi'nde Vahidüddin (?) nâm karye ve gayrıdan berât-ı şerîfimle mutasarrıf olduğu zeʿâmeti mülhakātından kayd ve berâtına dâhil Elhöyüğü
3. ve Damanacı (boşluk) ve (boşluk) nâm mezraʿaları tobrağında zirâʿat ve harâset idenden alub ilinden Sivaslıoğlu Mustafa Ağa
4. ve oğlu Hüseyin ve Aksaraylı Aziz Ağa dimekle maʿrûf kimesnelerin zirâʿatleriyle hâsıl eyledikleri terekelerinden kānûn ve defter
5. mûcebince müteveccih olan ʿöşrlerin mûmâ-ileyhin tarafından subaşı (boşluk) zîde kadruhu taleb eyledükde mezbûrlar aʿyân ve mütegallibeden
6. olmalarıyla bin yüz elli (boşluk) senesinden beru edâda taʿallül ve muhalefet ve zeʿâmet mahsûlünü kesr ve noksan terettübüne bâʿis oldukların
7. bildirüb kānûn ve defter mûcebince müteveccih olan ʿöşrleri güzeştesiyle subaşısına alıvirilüb hilâf-ı kānûn ve defter
8. taʿallül ve muhâlefet itdrilmeyüb bu defʿa dahî taʿallül ve nizâʿ iderler ise teʿdîb ve ıslâh-ı nefs içün diyâr-ı âhara nefyi ve
9. iclâlleriyçün ʿarz ve iʿlâm olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Ürgüp Kazası Kayakapusu Mahallesi'nden İbrahim Beşe'nin kayını Mehmet'ten satın aldığı mülk menzilinin kasaba sakinlerinden Ahmet ve Halil adlı kişiler tarafından İbrahim'in kayınının kendilerini vekil tayin ettiğini iddia ederek zapt edilmek istenmesi ile ilgili İbrahim Beşe'nin şikâyeti hakkında.

113/2

Ürgüb Kādîsına Hüküm ki,

1. Ürgüb Kazâsı mahallâtından Kayakabusu Mahallesi’nde İbrahim Beşe dimekle maʿrûf kimesne gelüb bunun kaynı Ahmed Sibâhî oğlu
2. Mehmed nâm kimesne mahalle-i mezbûrede mutasarrıf olduğu mülk menzilini ve içinde olan orak ile mülk bağ ve bağçe ve mülk
3. ceviz eşcârı ve arsasın maʿlûmu´l-mikdâr akcaya bundan akdem İstanbul’da Mahmud Paşa Mahkemesi’nde beyʿ-i bat-ı katʿ ile
4. beyʿ ve ʿâmme-i daʿvâdan birbirlerinin zimmetlerin ibrâ ve virilen hüccet-i şerîfe mûcebince zabt idüb dahl olunmak icâb
5. itmez iken kasaba-i mezbûreden mütegallibeden Ali Beşe oğlu Ahmed ve Hacı Mustafa oğlu Halil dimekle maʿrûf kimesneler
6. zuhur ve hevâsına tâbiʿ birkaç kimesnelerin zor şehâdetleriyle kaynı-yı mezbûr zikr olunan emlâk ve eşyâları istiklâl
7. tarîkiyle beyʿ itmiş bizi vekîl eyledi zabtına muhâlefet ve mahallinde mürâfaʿa-i şerʿolunduklarında müddeʿâsın vech-i şerʿî üzere ısbât
8. ve mezbûrların iddiʿâları şerʿle ve lağv u mahas olduğu zâhir olmağla muʿârazadan menʿ birle ve katʿ-ı nizâʿ
9. ve fasl-ı husûmet birle ol-hüccet-i şerʿiyye imzâ dahî olmuşken mezbûrlar kāniʿ olmayub ve her gelen kādî ve ehl-i
10. ʿörfe istinâden kaynı-yı mezbûr diyâr-ı âharda olub hayât ve memâtı maʿlûm değil iken hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve mugâyir-i
11. hüccet-i şerʿiyye vekâlet iddiʿâsıyla taʿaddî ve nizâʿ eyledüğün ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık Şeyhu´l-İslâm’dan
12. fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb fetvâ-yı şerîfe ve hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince ʿamel olunub mülk-i müşterâsı kendüye zabt
13. itdirilüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye zâhir olan taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında
14. hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Seyit İsmail’in Ereğli-yi Karaman Kazası’nda tasarrufunda olan çiftliğine, Genç Hüseyin Bölükbaşı ve adamlarının zarar vererek on beş kuruşunu ve hayvanlarını gasp etmeleri ile ilgili Seyit İsmail’in şikâyeti hakkında.

113/3

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kiramdan es-Seyyid el-Hâcc İsmail veled-i Seyyid İbrahim zîde şerefuhu gelüb Ereğli-yi Karaman sükkânından Konya'da baş
2. bölükbaşı olan Genç Hüseyin Bölükbaşı altı bayrak levendâd eşkıyâsııyla bin yüz elli senesinde mûmâ-ileyhin Ereğli-yi
3. Karaman Kazâsı'na tâbiʿ (boşluk) nâm karyede vâkıʿ mutasarrıf oldığı çiftliğe varub üzerine konub çiftliğin kethüdâsı
4. Abdurrahman nâm kimesneyi fuzûlî cebren ve kahren on keyl şaʿîr ve on beş (15) guruş ve sürüsünden on sekiz kuzusu
5. ve sekiz re´s koyunların ahz ve rahne itmek içün çiftliğin damlarını yakub ihrâk-ı bi´n-nâr ve iki ʿaded
6. bostanların mahsûlleri dahî zarar ve ziyân gadr ve taʿaddî eyledüğün maʿlûmu´l-esâmî kimesnelerin şehâdetleriyle
7. şerʿan sâbit cânib-i şerʿden virilen hüccet-i şerʿiyye mûcebince şerʿle görülüb mezbûrların fuzûlî ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf
8. ahz eyledikleri nukūd ve şaʿîr ve hayvânât ve emsâli olan zarar ve ziyânları alıvirilmek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğün ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: İbrahim'in Ereğli-yi Karaman Kazası'nda tasarrufunda olan çiftliğinin su harkına Darıcı Cemaati'nden Kel Ebubekir ve Karakoyunlu Cemaati'nden bazı kişilerin zarar vermeleri ile ilgili İbrahim'in şikâyeti hakkında.

113/4

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sâdâtdan Seyyid el-Hâcc İsmail veled-i Seyyid İbrahim Paşa zîde şerefuhu gelüb mûmâ-ileyhin Ereğli-yi Karaman
2. Kazâsı'na tâbiʿ Habiller ve Melanca nâm mahalde vâkıʿ mutasarrıf olduğu çiftlik emlâkı derûnunda Boğunlu
3. Harkı dimekle maʿrûf harka bârân selinden cemʿ olan hâr-ı haşâke tethîr içün
4. kendü mâlından beher sene yüz (100) guruş harc ve sarf idüb ahâlî-yi vilâyet hark-ı mezbûrun
5. suyundan intifâʿ üzereler iken taht-ı kazânızda mürûr u ʿubûr üzere olan Darıcı Cemâʿati'nden

6. Kel Ebubekir ve Karakoyunlu Cemâʿati'nden oğlu ve sâ´ir maʿlûmu´l-esâmî kimesneler evleri içün
7. bir mikdâr koyunlarıyla hark-ı mezbûr üzerine bin yüz elli senesinde nüzûl ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf fuzûlî
8. hark-ı merkūma taʿaddîlerinden nâşî harâset ve zerʿ eylediği mahsûlâtı dahî hayvânâtlarına yedirüb
9. çiğnedüb küllî zarar ve ziyân eylediklerinden nâşî taʿaddîlerinin menʿi içün taraf-ı şerʿden mürâsele ile
10. daʿvet-i şerʿ olundukda bir-vechle itâʿat-i şerʿ itmeyüb ziyâde zulm (u) taʿaddî üzere oldukların bildirüb
11. şerʿle görülüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ-i şerîf zâhir olan taʿaddîleri menʿ u defʿ ve vâkıʿ-ı hâli
12. vukūʿu ve sıhhâti üzere ʿarz olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Seyit İbrahim'in oğlu Seyit Yusuf'a Aksaray Kazası'na bağlı Susuz Köyü'nde konar-göçer taifesinden Kara Nuh oğlu İsa, Tağruzoğlu Gök Veli, Tomaherketoğlu İsmail ve Otakaşlıoğlu adlı kişiler tarafından kötülük edilmesi ve olayı dinlemek için gittiklerinde dahi devesinin gasp edilmesi ile ilgili Seyit İbrahim'in şikâyeti hakkında.

114/1

Aksaray ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid İbrahim Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bu kendü hâlinde ʿırzı ile mukayyed ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf
2. kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken bundan akdem bin yüz elli (boşluk) senesinde oğlu Seyyid Yusuf nâm şâbb-ı emredi
3. Aksaray Kazâsı'na tâbiʿ Susuz nâm karyede olan çiftliğe gönderdiğinde kazâ-i mezbûrdan konar göçer
4. tâ´ifesinden Kara Nuh oğlu İsa ve Tağruzoğlu Gök Veli ve Tomaherketoğlu İsmail ve Otakaşlıoğlu
5. nâm kimesneler esnâ-yı râhda oğlu mezbûru cebren ahz ve çiftlikde vâkıʿ Acısu nâm mahalle götürüb fiʿil-i şenʿ
6. kastıyla taʿarruz ve hetk-i ʿırz eylediğinden mâʿdâ bu istimâʿ eyledikde oğlu Seyyid Mehmed ile mezbûrlara vardıkda

7. merkūm tarafına mezkûr oğlu İsmail bunları dahî ahz ve cebren re´s devesin alub ziyâde gadr ve taʿaddî
8. eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık fetvâ-yı şerîfesi olduğun ve mezbûrlar taht-ı kazâlarınızda
9. mürûr u ʿ ubûr üzere oldukların bildirüb bulundukları mahalde fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle
10. görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerifim recâ eyledikleri ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Kazası sakinlerinden Fatma ile Abdullah'ın sütkardeş olmalarından dolayı nikâhlarının geçersiz olmasına rağmen Abdullah'ın babası Mustafa'nın nikâhın geçersiz olduğunu kabul etmeyerek zulüm etmesi ile ilgili İsmihan Hanım'ın şikâyeti hakkında.

114/2

Beyşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Beyşehri Kazâsı sâkinlerinden İsmihan nâm hatun gelüb bu sağîre kızı Fatıma'ya Beyşehri sâkinlerinden
2. Meleroğlu dimekle maʿrûf el-Hâcc Mustafa'nın sağîr oğlu Abdullah ile rezaʿan karındaşı olub
3. sağîre-i mezbûreyi rezaʿan karındaşı sağîr-i merkūma bir-vechle ʿakd-i nikâh sahîh değil iken mezkûr
4. el-Hâcc Mustafa kendü hâlinde olmayub mütegallibeden olmakdan nâşî sağîre-i merkūme Abdullah'ın menkûhesidir
5. âhara bir-vechle virmedüm deyu envâʿ-i tahvîk ve tehdit ve şütûm-ı galîzâ ile şetm ve bi´d-defaʿat
6. rezaʿan karındaş olub nikâh şerʿan câiz olmaduğu mezkûra iʿlâm ve inhâ olundukda merkūm el-Hâcc
7. Mustafa bir dürlü memnûʿ ve mütenebbih olmayub hilâf-ı şerʿ-i şerîf mezbûreyi taʿyîr ve rencide eyledüğün
8. bildirüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ol-vechile zâhir olan taʿaddîsi menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerifim
9. recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Kasabası sakinlerinden Seyit İsmail'in, yine aynı kasaba sakinlerinden Şerife, Fatma, Hacı Mustafa ve Rabia adlı kişiler tarafından zehirlenerek, babası Mehmet'in ise darp edilerek öldürülmesi ile ilgili Seyit İsmail'in kız kardeşinin şikâyeti hakkında.

114/3

Beyşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Beyşehri Kasabası sâkinelerinden (boşluk) nâm hatun gelüb bunun karındaşı Seyyid İsmail nâm kimesne kendü hâlinde
2. iken yine kasaba-i mezbûre sâkinelerinden zevcesi Şerife bintu Feyzullah ve vâlidesi Fatıma ve ʿammîsi Hacı
3. Mustafa ve ikinci zevcesi Rabia nâm avradlar ile yekdîl ve yekcihet ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf bunun karındaşı
4. mezkûru bin yüz elli (boşluk) senesinde mesmûmen bi-gayr-ı hakkın katl eyledikleri şerʿan sâbit ve zâhir ve baʿdehu merkūm Hacı
5. Mustafa hevâsına tâbiʿ Topçuoğlu Abdulbaki nâm kimesne ile âlat-ı harb ile mezbûrenin babası el-Hâcc
6. Mehmed'in üzerine hücûm ve darb ve babası mezkûr dahî müte´essiren fevt ziyâde fesâd ve şekāvet ve gadr eylediklerin
7. bildirüb şerʿle görülüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerifim recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Seyit İsmail'in Ereğli-yi Karaman Kazası Habiller Köyü toprağında mutasarrıf olduğu çiftliğinin ekinlerine Tazıcı Cemaati'nden Tazıcıoğlu Sarı Süleyman ve Kel Ebubekir adlı kişilerin hayvanlarının zarar vermeleri ile ilgili Seyit İsmail'in şikâyeti ve zararının ödenmesini talep etmesi hakkında.

114/4

Ereğli-yi Karaman ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Seyyid el-Hâcc İsmail veled-i Seyyid el-Hâcc İbrahim Paşa zîde şerefuhu gelüb taht-ı kazânızda sâkin Türkman
2. tâ´ifesinden Tazıcı Cemâʿati'nden Tazıcıoğlu Sarı Süleyman ve Kel Ebubekir bin Mehmed nâm kimesneler deve ve koyun

3. ve sâ´ir davârların muhkem zabt itmeyüb gelüb mûmâ-ileyhin Ereğli-yi Karaman Kazâsı'na tâbiʿ Habiller nâm karye tobrağında
4. vâkıʿ mutasarrıf oldığı çiftliğin tahminen kırk evlek mikdâr tarlasına zerʿ olunmuş gülâb (?) tereke
5. ve sâ´ir mezrûʿât mahsûlâtı arâzîsine salıvirüb ve çiğnetüb küllî gadr zarar ve ziyân eylediklerin
6. bildirüb mezbûrların vâkıʿ olan taʿaddîleri menʿ u defʿ ve zararları şerʿle tazmîn itdirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Seyit Süleyman ve dayısına Süleyman'ın büyük validesinden kalan mirasa Süleyman'ın annesinin el koyması üzerine Süleyman'ın hakkını talep etmesi ve dava açtığı gerekçesiyle Helvacı Abdullah ve Ali Bey adlı kişilerin Süleyman'ın menzilini basarak yüz seksen kuruşunu ve ehl-i örfe ödedikleri dört yüz kuruşu da gasp etmeleri ile ilgili Seyit Süleyman'ın şikâyeti hakkında.

114/5

Konya Kazâsında Nâ´ibu´ş-şerʿ ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid Süleyman zîde şerefuhu gelüb bunun büyük vâlidesi (boşluk) nâm hatun bundan akdem müteveffiye oldukda verâseti irs-i şerʿle buna ve yine
2. Konya sâkinlerinden dayısı (boşluk) nâm kimesneye mahzara olunmuşken vâlidesi mezbûre müteveffiye-i mezbûre bi´l-cümle muhallefâtın ahz ve kabz itmekle bu dahî
3. hisse-i irsiyyesin taleb eyledikde yine Konya sâkinlerinden olub buna ʿırz-ı dünyeviyyelerin icrâ içün mütegallibeden Helvacı Abdullah ve yine kazâ-i mezbûra
4. tâbiʿ Beşağıl Karyesi'nden Ali Bey dimekle maʿrûf kimesne ile (boşluk) nâm kimesneler birbirleriyle yekdîl ve mücerred ahz-ı intikām kasdıyla ve husûs-ı
5. mezbûre niçün daʿvâ idersün deyu hilâf-ı inhâ istek ve üzerine taʿyîn itdirdikleri mübâşir ile eyledik (?) ve bin yüz elli (boşluk) senesinde
6. hilâf-ı şerʿ-i şerîf menzilin basub bi-gayr-ı hakkın iki sağîr evlâdım helâk eylediklerinden gayrı bi-gayr-ı hakkın yüz seksen (180) guruş dahî ahz itmişler iken
7. yine kāniʿ olmayub senin daʿvân içün ehl-i ʿörf tâ´ifesi bizden (400) guruş almağla ana dahî sen sebeb olmuş oldun deyu bu makūle sebeb daʿvâsı
8. memâlik-i mahrûsemde memnûʿ iken hilâf-ı şerʿ-i şerîf ol-bahâne ile dahî dört yüz (400) guruş ahz ve ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün ve bu bâbda daʿvâsına

9. muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb fetvâ-yı şerîfesi mûcebince şerʿle görülüb mezbûrların hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın aldıkları
10. ol-mikdâr guruşları tamâmen tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Akşehir Kazası Zaverlomcu Köyü ahalilerinin, vergi işlerine müdahale ederek kendisi için zorla akçe almak isteyen Hüseyin adlı kişiden şikâyetçi olmaları ve bundan sonra Hüseyin'in vergi işlerine müdahale etmemesini talep etmeleri hakkında.

115/1

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Nişân-ı Hümâyûn'um virilen dergâh-ı muʿallâm çavuşlarından Mustafa Çavuş zîde kadruhunun Akşehir ve Konya sancaklarında Ilgın ve gayrı nâhiyelerde
2. Ayaslar nâm karye ve gayrıdan berât-ı şerîfimle mutasarrıf oldığı zeʿâmeti karyelerinden Akşehir Kazâsı'na tâbiʿ Zaverlomcu nâm karye ahâlîleri Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb
3. yine karye-i mezbûr sâkinlerinden el-Hâcc Hüseyin nâm kimesne birkaç seneden beru bunların fuzûlî tekâlîfleri umûruna karışub tekâlîfleri hilâf-ı şerʿ-i şerîf
4. ve mugâyir-i emr-i defter ve bi-gayr-ı hakkın kendüsü içün zulmen akcaların almak içün reʿâyâ fukarâsı üzerlerine musâllât ve tecrîm ve reʿâyâ fukarâsını rencîde ve birkaç
5. defʿa mezbûra taraf-ı şerʿden tenbîh olundukda mütenebbih olunmayub reʿâyâ fukarâsını taʿaddî ve umûrlarına müdâhaleden hâlî olmayub perâkende
6. ve perişân olmalarına bâʿis olduğun bildirüb fîmâ-baʿde fuzûlî umûrlarına müdâhale itdirilmeyüb memnûʿ olmaz ise keyfiyyeti ʿarz ve iʿlâm
7. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden hilâf-ı şerʿ ve kānûn taʿaddîsi menʿ ve memnûʿ olmaz ise hakkından gelinmek içün ʿarz ve iʿlâm olunmak içün yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Muharrem sene 1156 (7-16 Mart 1743)

Özet: Akşehir Kazası ahalisinin, Osman'ın Kethüdayeri görevinde olan Yahya'yı haberi olmadan naipten emir çıkararak görevinden uzaklaştırması ile ilgili şikâyeti ve Osman'ın kethüdayeri işlerine müdahale ettirilmeyerek çıkan emirin kaydının terkin olunmasını talep etmeleri hakkında.

115/2

Akşehir Kazâsı Nâ´ibine Hüküm ki,

1. Sen ki Akşehir Nâ´ibi Mevlânâ Ahmed zîde ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb (gönderüb) Medine-i Akşehir ahâlîsi meclis-i şerʿa varub kazâ-i mezbûrda
2. sâbıkan kethüdâyeri olan el-Hâcc Yahya zîde kadruhu öteden beru kişizâde ve rütbe-i ʿaskerîden ve ocağın emekdârlarından ve
3. dâ´imen kendü hâlinde ʿırzıyla mukayyed tavâif-i ʿaskerînin zabt ve rabtına ve umûr-ı mühimme ile vârid olan evâmir-i
4. ʿaliyyenin tenvîzinde mühr-i sa´y olub bir dürlü hilâf-ı şerʿ-i şerîf vazʿ ve hareketi olmayub cümlesi kendüden
5. râzı ve hoşnûd ve şükran üzereler iken ashâb-ı ağrazdan hâlâ kethüdâyeri olan Osman nâm kimesne mücerred
6. kethüdâyerliğin almak ve fesâdâtını icrâ sevdâsıyla kimesnenin haber u agâhı yoğiken nâ´ib-i müsfidden kelimât-ı gayrı
7. vâkıʿayı müşʿîr ʿarz alub kethüdâyerliği umûruna karışmıya deyu emr-i ʿâlî ısdâr itdirmekle bâʿis-i ihtilâl-i
8. memleket olduğundan kazâ-i mezbûrda ehl-i ʿırz olanların râzı olmayub bi´l-cümle perîşân olmalarına bâʿis
9. ve bâdî olmuşdur deyu inhâ ve müfsid-i merkūmun mezbûr Yahya hakkında aldığı ʿarzdan haber ve agâhımız
10. yokdur hakkında ketebe ve efzâdır deyu ihbâr ve emr-i mezbûrun kaydı terkīn ve yine kethüdâyerliğinde
11. kemâ-fi´l-evvel istihdâm kalsın deyu emr-i ʿâlî sudûrunu ilticâ eyledikleri sen ki nâ´ib-i mûmâ-ileyhsin sen ʿarz
12. ve Divân-ı Hümâyûn'umda mahfûz olan ahkâm kaydına mürâcaʿat olundukda mezbûr Yahya içün mezbûr kendü hâlinde
13. olub umûr-ı vilâyete ve kethüdâyeri umûruna karuşmayub zulm ve taʿaddîsi üzerlerinden menʿ olunmak üzere
14. elli beş senesi evâsıtı Zilhicce'sinde Akşehir Nâ´ibi Ahmed ʿarzıyla emr-i şerîf virildüğü mukayyed olunmağın
15. kethüdâyeri olması süvâri ocağı ağâvatına müfevvez derûn-ı umûrdan olduğun bi´l-fiʿil
16. Re´îsu´l-küttâbım olan Muhammed Ragıb dâme ʿuluvvuhu iʿlâm ve bâlâda mezkûr el-Hâcc Yahya'nın hakkında
17. sâdır olan fermân-ı ʿâlî mûcebince taʿrîz olundukda sen ki kazâ-i mezbûr nâ´ibi mevlânâ-yı mûmâ-ileyhsin

18. ʿarzın mûcebince mezbûr Yahya kendü hâlinde olub dâʾimen ʿırzıyla mukayyed ocak emekdârlarından olduğunu
19. ocaklusu ihbâr ve on beş sene mukaddem dahî birkaç defʿa kethüdâlığı hizmetinde istihdâm
20. olunduğu defterde mukayyed olduğunu biʾl-fiʿil silâhdâr ağası olan Mehmed Ağa dâme mecduhu
21. iʿlâm itmekle iʿlâmı mûcebince kethüdâlığı îbkā ve emrin kaydı terkīn olunmak bâbında fermân-ı ʿâlîşânım
22. yazılmışdır. Fî evâsıt-ı Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Seyit Süleyman, Seyit Mehmet ve Fatma adlı kişilere büyük valideleri Cennet Hatun'dan kalan mirasın Beşağıl Köyü sakinlerinden Hacı Halil ve Hüseyin adlı kişiler tarafından zapt edilmesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve Hacı Halil'in Divânı Hümâyûn'da mahkemeye çıkarılmasını talep etmeleri hakkında.

115/3

Karaman Eyâletinde Vâkıʿ Mevlânâ [boşluk] Kādîsına Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid Süleyman ve Seyyid Mehmed zîde şerefuhumâ ile Fatıma nâm hatun gelüb bunların büyük vâlideleri Cennet nâm hatun bundan akdem müteveffiye oldukda
2. emvâl ve eşyâ ve koyun ve deve ve sâʾir on kiselikden mütecâviz terekesi irs-i şerʿle buna intikāl itmişken kasaba-i mezbûra tâbiʿ Beşağıl nâm karye ahâlîsi
3. ile oğulları Halil ve karındaşı Hüseyin nâm kimesneler zabt idüb gadr itmeleriyle taleb eyledüklerinde gûna gûn[146] tezvîrâta sâlik ve ziyâde
4. mütegallibeden olmalarıyla ol-makūle kendüleriyle bir-vechle mukāvemet mümkün olmayub ahvâlleri diğer gûn olduğun bildirüb mezbûr
5. Halil Âstâne-i Saʿâdet'ime ihzâr olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ ve eyâlet-i mezbûrede vâkıʿ kazâ-i merkūma tâbiʿ Beşağıl Karyesi sâkinlerinden
6. iken mukaddemâ vefât iden Abaoğlu dimekle maʿrûf Hacı Süleyman'ın verâseti sulbî kebîr oğulları Abdurrahman ve İbrahim ve sulbiye kebîre
7. kızı mezbûr Cennet Hatun fevt olmağla mezbûr İbrahim dahî fevt olub verâseti oğlu el-Hâcc Halil'e baʿdehu fevt olmağla mezbûr Abdurrahman

[146] Türlü türlü

8. dahî fevt olub sulbî kebîr oğlu Halil'e münhâsıra olub baʿdehu mezbûre Cennet Hatun dahî vefât idüb
9. verâseti sadr-ı kebîr oğulları mezbûrân Seyyid Süleyman ve Seyyid Mehmed ile kızı Fatıma ile mahzara olub ve mezbûr Cennet
10. Hatun'un hayâtında babası müteveffâ-yı mezbûr Hacı Süleyman terekesinde olan emlâk ve koyun ve develerden
11. hâsıl-ı nemâ ve mahsûlden hissesisini dahî (?) vefâthâ mezbûr Cennet Hatun viregelmişler iken baʿde vefâthâ tereke-i mezkûrdan
12. hâsıl ve nemâdan hissesi verese-i mezbûrûn Seyyid Süleyman ve Seyyid Mehmed ve Şerife Fatıma'ya intikāl itmişken mezbûrân Hacı
13. Halil ve Hüseyin cümlesini zabt idüb mezbûr Cennet Hatun'un veresesi ve mezbûrûn Seyyid Süleyman ve Seyyid Mehmed ve Şerife ve Fatıma'ya
14. nesne virmedikleri ve mezbûrân Hacı Halil ve Hüseyin'in mütegallibeye istinâdları olmağla mezbûr Seyyid Süleyman ve karındaşları
15. mahallinde mezbûr ile şerʿan mürâfaʿa ve muhâsamata kādir olduğu vâkıʿ ve nefsu´l-emre mutâbık olduğunu nefs-i Konya
16. ahâlîsinden olub İstanbul'da müsâfiren sâkin Seyyid Süleyman bin Ömer ve Hacı Ömerzâde İbrahim ve Mehmed ve civârındaki
17. Ereğli Kazâsı'ndan olub İstanbul'da müsâfiren sâkin Seyyid Müslim Mehmed Efendi bin Mustafa ve Kozanzâde es-Seyyid Mehmed
18. Halil bin Seyyid Hacı Halil dimekle maʿrûf kimesneler Mahkeme-i Bâb'da meclis-i şerʿde haber virmeleriyle mezbûr Hüseyin
19. merkūm Hacı Halil tarafından baʿde´t-tevkîl mezbûr Hacı Halil Âstâne-i Saʿâdet'e ihzâr ve Divân-ı Hümâyûn'umda
20. mürâfaʿa olmak üzere emr-i şerîfim virilmek bâbında istirhâm eyledikleri İstanbul Mahkemesi'nde bâb nâ´ibi olan Mevlânâ
21. Mehmed zîde ʿilmuhu iʿlâm itmeğin iʿlâmı mûcebince ihzâr olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (6-15 Nisan 1743)

Özet: Niğde Sunkur Bey Cami-i Şerîfi'nin imamı olan Ali'nin, yine aynı caminin hatibi Abdurrahman'da olan elli kuruş alacağını alamadığı gibi dahası Abdurrahman'ın kendisinden gasp ettiği üç yüz kuruş akçesinin geri alınmasını talep etmesi hakkında.

116/1

Niğde ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Niğde'de vâkı' Sunkur Bey Câmi'-i Şerîfi'nin imâmı olan sulehâdan ve sâdât-ı kirâmdan Seyyid el-Hâcc Ali zîde salâhahu gelüb
2. yine Niğde sâkininden câmi'-i mezbûrun hatîbi olan Seyyid Abdurrahman nâm kimesne zimmetinde babasından müntakıl bin yüz elli (boşluk)
3. senesinde elli (50) guruş alacak hakkı olub bundan akdem taleb eyledikde mezkûr akcasın vir
4. medüğünden mâ'dâ
5. 'âdet-i dünyeviyyesi olmağla bunun üzerine şer'an bir nesne sâbit olmadın mücerred icrâ-yı 'ırz içün hevâsına tâbi'
6. ehl-i 'örfe istinâden hilâf-ı şer'-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın ve bilâ-sübût üç yüz (300) guruş gasb idüb ziyâde
7. gadr ve ta'addî eyledüğün bildirüb şer'le görülüb mezbûrun vech-i meşrûh üzere hilâf-ı şer'-i şerîf
8. ve bi-gayr-ı hakkın gasb eyledüğü ol-mikdâr akcasıyla zimmetinde şer'le müteveccih ve sâbit olan hakkı zâbiti ma'rifetiyle
9. şer'le alıvirilüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Ürgüplü Hasan Yazıcı ve kardeşi İbrahim'in babaları Hüseyin Çavuş'un ticaret için Akşehir'de bulundukları sırada ölmesi üzerine kalan eşyalarına el koyan beytül mal emininden eşyaların geri alınmasını kardeşlerin talep etmeleri hakkında.

116/2

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Ürgüblü Hasan Yazıcı dimekle ma'rûf kimesne ile karındaşı İbrahim nâm kimesne 'arzuhâl idüb tüccar tâ'ifesinden bunların babası
2. Hacı Hasan oğlu Hüseyin Çavuş dimekle ma'rûf kimesne ticaret tarîkiyle bin yüz elli (boşluk) senesinde Akşehir'e geldikde
3. bâ-marellahû ta'âlâ fevt oldukda babaları mezbûrun Akşehir'de sâkin ma'lûmu'l-esâmî kimesneler zimmetlerinde sene-i merkūmda
4. cihet-i şer'den olan bir mikdâr alacak ve sâ'ir bin (1000) guruşluk mikdârı ve emvâl (ve) eşyâsı irs -i şer'le

5. bunlara intikāl itmişken bunlar ol-tarafda bulunmadıklarından yanında olan emvâl (ve) eşyâsı Akşehir'de sâkin beytu´l-mâl
6. emîni olan (boşluk) nâm kimesne zabt idüb bunlar dahî babaları fevtini istimâ' itmeleriyle varub
7. zimem-i nasda olan meblağ-ı mezkûr ile beytu'l-mâl emîni olan mezbûrun zabt eyledüğü babalarından
8. müntakıllen hakları almak istedikde bi-vech-i şer'î ta'allül ve gadr sevdâsında oldukların ve taraflarından vârisleri (boşluk)
9. nâm kimesneyi vekîl eylediklerin bildirüb şer'le görülüb babalarından müntakıl hakları alıvirilüb
10. bi-vech-i şer'î ta'allül itdirilmeyüb icrâ-yı hakk olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: İnsuyu Kazası sakinlerinden bazılarının on beş kese akçelerinin yine aynı kaza sakinlerinden Oruç, Hacı İsmail, Veli ve Hasan adlı kişiler tarafından gasp edilerek ahaliye zulüm etmeleri ile ilgili ahalinin şikâyeti ve aldıklarının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

116/3

İnsuyu ve [boşluk] Kādîlarına Esbkeşan Hâssı Voyvodasına Hüküm ki,

1. İnsuyu Kazâsı'nda sâkin hâss-ı mezbûr re'âyâlarından ve (boşluk) ve (boşluk) ve dahî ba'zıları gelüb bunlar kendü hâllerinde olub
2. üzerlerine şer'an bir nesne sâbit olmuş değil iken yine kazâ-i mezbûrda sâkin hâss-ı mezkûr re'âyâlarından Oruç ve Hacı İsmail ve Veli
3. ve Hasan ve (boşluk) nâm kimesneler kendü hâllerinde olmayub Ümmet-i Muhammed'in akcaların gasb itmek 'âdet-i müstemirreleri olduğundan bin yüz elli
4. senesinde hevâlarına tâbi' ehl-i 'örfe istinâden hilâf-ı şer'-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın on beş kise mikdârı akcaların gasb ve ziyâde gadr
5. ve zulm eylediklerin ve bu bâbda da'vâlarına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildirüb fetvâ-yı şerîfeleri mûcebince şer'le görülüb
6. aldıkları tamâmen tahsîl ve alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: İnsuyu Kazası reayalarının on beş kese akçelerinin yine aynı yerde sakin olan Ali Çavuş, Ahmet, Tiryaki Abdurrahman, İbrahim ve Mehmet adlı kişiler tarafından gasp edilmesi ve reayaya zulüm etmeleri ile ilgili Ürgüp reayalarının şikâyeti hakkında.

116/4

İnsuyu ve [boşluk] Kādîlarına Esbkeşan Hâssı Voyvodasına Hüküm ki,

1. İnsuyu Kazâsı'nda sâkin hâss-ı mezbûr reʿâyâlarından (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk) ve dahî baʿzıları gelüb bunlar kendü hâllerinde olub üzerlerine
2. şerʿan bir nesne sâbit olmuş değil iken yine kazâ-i mezbûrda sâkin hâss-ı mezbûr reʿâyâlarından Ali Çavuş ve Ahmed ve Tiryaki Abdurrahman
3. ve İbrahim ve Mehmed ve (boşluk) nâm kimesneler kendü hâllerinde olmayub Ümmet-i Muhammed'in mâlların gasb itmek ʿâdet-i müstemirreleri olduğundan bin yüz
4. elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın on beş kise akcaların gasb ve gâret ve ziyâde gadr ve zulm eylediklerin ve bu bâbda
5. daʿvâlarına muvâfık Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildürüb fetvâ-yı şerîfeleri mûcebince şerʿle görülüb bi-gayr-ı hakkın aldıkları
6. alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Güherçile otunun tahsiline memur olan Seyit Mehmet ve Seyit Abdulkerim adlı kişilere Ürgüp Kazası sipahisi olan Hacı Ahmet adlı kişinin tayin ettirdiği mübaşirlerin eziyet ederek tahsil ettikleri güherçile otunun ziyan olmasına neden olmaları ile ilgili Mehmet ve Abdulkerim'in şikâyeti ve haksız yere aldıkları iki yüz kuruşlarının tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

116/5

Ürgüb ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Seyyid Mehmed ve Seyyid Abdulkerim zîde şerefuhumâ gelüb bunlar bundan akdem bâ-fermân-ı ʿâlî Gühercile otu tahsîline meʿmûr ve cemʿine
2. mübâşeret ve kendü hâllerinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîleri olmayub bir-vechle dahl olunmak icâb
3. itmez iken Ürgüb Kazâsı sâkinlerinden Hacı Ahmed nâm sibâhî zuhûr ve şirrete sâlik ve kendü hâlinde olmayub mücerred ızrâr

4. ve celb-i mâl kasdıyla hilâf-ı vâkı' mevâdd isnâd ve bunlardan vâlîye teşekkî ve üzerlerine otuz mikdârı atlu
5. mübâşir ta'yîn ve on beş gün bunlar dağdan dağa gezdirdikden sonra tahsîl eyledikleri Gühercile otları telef
6. ve üzerlerine şer'an bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şer'-i şerîf fuzûlî ve cebren
7. iki yüz (200) guruşların alub ziyâde gadr ve ta'addî eyledüğün ve bu bâbda da'vâlarına muvâfık fetvâ-yı şerîfeleri
8. olduğun bildirüb sen ki mütesellim-i mûmâ-ileyhsin ma'rifetin ve zâbitleri ma'rifetiyle fetvâ-yı şerîfeleri mûcebince
9. şer'le görülüb mezbûrun hilâf-ı şer'-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın aldığı ol-mikdâr guruşları tamâmen tahsîl
10. ve bunlara alıvirilüb ta'allül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Niğde Sunkur Bey Cami-i Şerifine ait olan vakıf arazileri ve gelirleri imamlara hizmetleri karşılığında verilmesine rağmen yine aynı caminin zabiti olan Seyit Abdurrahman'ın müdahale etmesi ile ilgili yapılan şikâyet hakkında.

117/1

Niğde Sancağı Mutasarrıfına Niğde ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Niğde'de vâkı' Sunkur Bey Câmi'-i Şerîfi'nde imâm olan sulehâ ve sâdât-ı kirâmdan Seyyid el-Hâcc Ali Halîfe zîde salâhahu gelüb
2. Niğde Kazâsı'na tâbi' Gülyar nâm karye tobrağında ma'lûmetu´l-hudûd bir mikdâr yerlerin selâtîn-i maziyyeden beru vâkıf-ı
3. merkūma hîbe ve temlîk ve eline mülknâme-i hümâyûn virildikden sonra ol-dahî ol-yerleri vakf itdiğinde tasarruf
4. ve hâsıl olan gallesin ve câmi'-i şerîfde imâm olanlara şart ve ta'yîn eyledüğü defter-i hâkānîde ve vakfiyye-yi ma'mûlun-bihâsında
5. mestûr ve mukayyed ve câmi'-i merkūmda imâm olanlar bu ol-yerleri ber-mûceb-i şart-ı vâkıf tasarruf ve gallesin ahz
6. ve kabz idegelüb câmi'-i merkūma berât-ı şerîfimle imâm ve edâ-yı hizmmet idüb bir-vechle dahl olunmak icâb itmez iken

7. câmiʿ-i merkūmun zâbiti olan Seyyid Abdurrahman nâm kimesne ol-yerlerde ve gallesinde katʿa alâkası yoğiken
8. birkaç seneden beru yerlerin cebren zabt ve gallesin dahî fuzûlî ahz ve kabz idüb hilâf-ı şart-ı vâkıf
9. bi-gayr-ı hakkın defter-i hâkānî gadr eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb vech-i meşrûh üzere olan yerleri mûceb-i
10. şart-ı vâkıf tasarruf ve fuzûlî ahz ve kabz eyledüğü gallesi her ne ise alıvirilüb hilâf-ı şart-ı vâkıf ve mugâyir-i
11. defter-i hâkānî taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledüğü ecilden kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Konya sakinlerinden Seyit Abdullah'ın, Konya mahallelerinden Sinan Perakende Mahallesi sakini olan Seyit Mehmet'in ölmeden önce kendisine emanet olarak bıraktığı altın ve eşyalarını varislerine iade etmesine rağmen Mehmet'in eşi Fatma'nın aksini iddia ederek hak talep etmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

117/2

Konya Nâ´ibine ve Mütesellimine Hüküm ki,

1. Konya sükkânından Seyyid Abdullah ibn el-Hâcc Mustafa zîde şerefuhu gelüb Mahmiyye-i Konya mahallâtından Sinan Perakendesi Mahallesi sâkinlerinden
2. iken bundan akdem tarîk-i hacc-ı şerîfde fevt olan Seyyid Mehmed bin Arslan nâm müteveffânın verâseti zevcesi Fatıma bintu
3. Himmet ve sulbî sağîr oğlu Seyyid Mehmed'e ve sülbiyye kızları Şerife ve Şerife Âişe ve Şerife Hatice nâm sağîrelere mahzara
4. olduğu şerʿan sâbit oldukdan sonra mezbûr Fatıma kendü tarafından asâleten ve sağîrûn-ı mezbûrun taraflarından bâ-hüccet-i
5. şerʿiyye vasiyyete zuhûr ve benim zevcem ve sağîr-i mezbûrların babaları mezbûr Seyyid Mehmed fevt olmazdan mukaddem biz sana
6. emâneten olmak üzere yüz elli beş yaldız altunu ile sekiz guruşluk fincan ve dört guruşluk ʿûd ve iki bendi
7. sarık ve iki tob kefenlik bez vazʿ eylemişdik alırım deyu bunun vekîl-i şerʿîyyesi zevcesi Şerife bintu mezbûr

8. Arslan nâm hatundan daʿvâ ve bu dahî zikr olunan eşyâları emâneten virdiklerini ikrâr lâkin eşyâ-yı
9. merkūmu yine mezbûr Mehmed'e hayâtında sarf eyledüğünden mâʿadâ kendü mâlından dahî dokuz reʿs deve ve iki yüz (200)
10. guruş akca harc eyledüğünü huzûr-ı şerʿde ikrâr idincek beynlerinde muslihûn tavassutuyla beş yüz elli (550)
11. guruşa sulh ve bedel-i sulhu vekîl-i mezbûrdan tamâmen alub ʿâmme-i daʿvâdan zimmetini ibrâ birle kıbel-i şerʿden yedine
12. hüccet-i şerʿiyye virilmişken ve bu makûle ibrâ-yı zimmet birle hüccet-i şerʿiyye virilen daʿvânın tekrâr istimâʿı
13. memnûʿ iken mezbûr yine ol-vechile taʿaddîden hâlî olmaduğun ve bu bâbda fetvâsı olduğun bildirüb
14. mûcebince ʿamel olunub menʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir Kazası Budak Köyü sakini olan Ahmet'in akçe ve eşyalarını yine aynı köy sakinlerinden İsmail adlı kişinin gasp etmesi ile ilgili şikâyeti ve zimmetinde olan eşyalarının alınmasını talep etmesi hakkında.

117/3

Beyşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Kütahya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Beyşehri Kazâsı'na tâbiʿ Budak nâm karye sâkinlerinden el-Hâcc Ahmed nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken
2. yine karye-i mezbûr sâkinlerinden İsmail nâm kimesne kendü hâlinde olmayub hevâsına tâbiʿ ehl-i ʿörfe istinâden bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf
3. ve bi-gayr-ı hakkın maʿlûmu´l-mikdâr akca ve bir mikdâr emvâl ve eşyâsı cebren gasb idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık
4. Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfe virildüğün bildirüb fetvâ-yı şerîfe mûcebince şerʿle görülüb mezbûrun zimmetinde şerʿle sâbit ve müteveccih olan hakkı
5. her ne ise kendüye alıvirilüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Beyşehir sakinlerinden Seyit Hüseyin'in, yine aynı kasabada eşkıyadan olan Topçuoğlu Baki ve adamları tarafından menzilinin basılması ve gâh yolu kesilerek darp edilmesi ile ilgili şikâyeti hakkında.

117/4

Beyşehri ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Beyşehri sükkânından sâdât-ı kirâmdan Seyyid Hüseyin zîde şerefuhu gelüb bu kendü hâlinde ʿırzıyla mukayyed ve kimesneye hilâf-ı şerʿ-i şerîf bir dürlü vazʿ
2. ve taʿaddîsi olmayub üzerine şerʿan bir-vechle dahl olunmak icâb ider hâli yoğiken yine Beyşehri Kasabas'ında sâkin
3. zümre-i eşkıyâdan Topçuoğlu Baki dimekle meşhûr kimesne hevâsına tâbiʿ başına cemʿ eylediği eşkıyâ ile yekdil ve yekcihed ve bin yüz
4. elli (boşluk) senesinden beru bunu mücerred katl kasdıyla âlet-i darb ile gâh menzilini basub ve gâh esnâ-yı rahda önüne inüb
5. darb ve şütûm-ı galîza ile şetm ve hetk-i ʿırz ve bunun emsâli fesâd ve şekāvetinin nihâyeti olmayub şerrinden ʿâciz
6. ve ahvâli diğer gûn olduğun bildirüb mahallinde şerʿle görülüb icrâ-yı hakk ve hilâf-ı şerʿ taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak
7. bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Konya sakini olan Süleyman'ın tasarrufunda olan bağlarının öşrünü vermeye razı olmasına rağmen sipahilerinin maktûʿ alması ile ilgili Süleyman'ın şikâyeti hakkında.

117/5

Konya Nâ´ibine ve Mütesellimine Hüküm ki,

1. Medine-i Konya sükkânından el-Hâcc Süleyman gelüb bunun Konya Kasabası tobrağında vâkıʿ tasarrufunda olan bağlardan defterde ʿöşr-i bağ hâsıl yazılmağla
2. bu dahî hâsıl olan üzümlerinin şerʿle müteveccih olan ʿöşrünü virmeğe râzıyken sibâhîleri olan (boşluk) nâm kimesne tamaʿ-ı hâmından nâşî
3. ben maktûʿ alurum deyu hilâf-ı kānûn ve defter taʿaddî eyledüğün ve bu bâbda fetvâsı olduğun bildirüb mûcebince ʿamel olunub menʿ
4. olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Kayseri Kazası Yahyalı Nahiyesi sakinlerinden Varıoğlu Seyit İbrahim adlı kişinin vergi tahsil eden memurlara muhalefet ederek kaza sakinlerinin cizye evraklarını değerinin altında tutup kendi zimmetine akçe geçirmesi ile ilgili kaza ahalisinin şikâyetleri ve zimmetine geçirdiği akçelerin sahiplerine geri verilmesini talep etmeleri hakkında.

118/1

Kayseriyye Sancağı Mutasarrıfına Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Bin yüz elli beş ve altı senelerine mahsûben Karaman ve tevâbiʿi karyeleri cibâyeti Seyyid Dad ve Seyyid Ali zîdet kadruhumânın iştirâken ʿuhdelerinde
2. olub lâkinn tahsîline mübâşeret olundukda Kayseriyye Kazâsı muzâfâtından Yahyalu Nâhiyesi'nde Varı nâm karye sâkininden Varıoğlu dimekle
3. maʿrûf Seyyid İbrahim nâm kimesne mütegallibe ve cebâbireden olmağla dâ´imen vülât-ı hükkâma daʿvet ve hoşnûd üzere harekete
4. ve evâmir-i ʿaliyyem ile varîd olan tekâlîf ve ʿavârız ve nüzûl ve cizye tahsîldârlığına muhâlefet üzere olduğundan bu defʿa
5. hazinedâr-ı mûmâ-ileyh tarafından gönderilen âdemlerin yedlerinden cizye evrâkları cebren alub ve Adana ve Kayseriyye
6. cânibine mürûr ile reʿâyâya tevzîʿ ve kendü kazâsı reʿâyâsın ketm ve siyânet ve cizye evrâkı virdiklerinde
7. dahî onar ve on beşer guruş ahz ve kendü kazâsında bilâ-evrâk tahsîl eyledüğünden başka aʿlâya müstahak olanlarına
8. evsât ve evsâta müstahak olanlarına ednâ evrâk virüb ve izdiyâdını kendüsü ekl ve belʿ idüb
9. fukârâ-yı raʿiyyete dâ´imen bu misillü taʿaddî ve encâmı cânib-i mîrîye hasârad ve ber-mûcib olmağla ol-vechile olan
10. taʿaddîyâtı menʿ u defʿ ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bilâ-emr-i ʿâlî aldığı akcalar maʿrifet-i şerʿ ve zâbiti maʿrifetiyle baʿde´l-keşf
11. ʿalâ-eyyi-hâl kendüsünden tahsîl ve ashâbına redd ve teslîm olundukdan sonra bu makūle taʿaddî ve tecâvüz eylememek üzere gereği
12. gibi kendüye tenbîh ve te´kîd olunmak üzere emr-i şerîfim recâsıyla hazinedârân-ı mûmâ-ileyhimâ ile Niğde kādîsı ve mütesellimi
13. başka başka ʿarz itmeleriyle mahallinde maʿrifet-i şerʿle ve zâbiti maʿrifetiyle görülüb hilâf-ı emr-i defter umûr-ı
14. cizyeye müdâhalesi vâkıʿ ise menʿ u defʿ olunub fukârâ-yı raʿiyyet hilâf-ı şerʿ ol-dahî

ba'de´s-sübût ashâbına

15. redd ve teslîm itdirilmek üzere emr-i şerîfim tahrîri bâbında bi´l-fi'il başdefterdârım olan Ali dâme 'uluvvuhu
16. i'lâm i'lâmı mûcebince 'amel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Akşehir Kazası sakinlerinden Saliha ile yine aynı kaza sakinlerinden Arapoğlu İsmail arasındaki miras davasında anlaşmaya varılmasına rağmen Arapoğlu İsmail'in tekrar davanın görülmesi için emir çıkararak zulüm etmesi üzerine Saliha'nın zulmün men ve def olunmasını talep etmesi hakkında.

118/2

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Akşehir Kazâsı sâkinelerinden Saliha nâm hatun gelüb bunun yine Akşehir sâkinlerinden Arapoğlu İsmail dimekle ma'rûf kimesne ile
2. beynlerinde mirâsa müte'allık da'vâları olmağla bundan akdem mürâfa'a-i şer'-i şerîf olduklarında beynlerine muslihûn tavassutuyla hukūk-ı
3. şer'iyye müte'allık 'âmme-i da'vâdan birbirleri zimmetlerin ibrâ vü iskāt ve kat'-ı nizâ olmuşlar iken mezbûr Araboğlu İsmail
4. tekrâr şirrete sülûk ve mücerred ve ta'cîz içün tekrâr mürâfa'aya emr ısdâr itdirdüm deyu hevâsına tâbi' şâhit-zor peydâ ve hilâf-ı
5. şer'-i şerîf ve bi-vech-i şer'î bunu ta'cîz ve ta'addî ve rencîdeden hâlî olmaduğun bildirüb şer'le görülüb hilâf-ı şer'-i şerîf
6. zâhir olan ta'addîsi men'u def' olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Ilgın Kazası Tatlarhisarı Köyü sakini olan Mustafa'nın alacağının yine aynı köy sakinlerinden Köleoğlu Süleyman, Kaya İsmail, Tarhata ve Sıgar Hacı İsmail adlı kişilerden tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

118/3

Ilgın ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Mustafa zîde kadruhu gelüb Ilgın Kazâsı'na tâbi' Tatlarhisârı nâm karye sâkinlerinden bin yüz elli (boşluk) senesinde Köleoğlu Süleyman nâm kimesne

2. zimmetinde elli guruş (50) ve Kaya İsmail zimmetinde yirmi beş (25) guruş ve Tarhata nâm kimesne zimmetinde yirmi beş (25) guruş ve Sıgar Hacı İsmail dimekle
3. maʿrûf kimesne zimmetinde on bir (11) guruş alacak hakkı olub taleb ve almak istedikde dürlü ʿillet ve bahâne ile edâda taʿallül ve muhâlefet ve ibtâl-i hakk
4. ve gadr sevdâsında oldukların bildirüb şerʿle görülüb mezbûrların zimmetlerinde olan ol-mikdâr guruş hakkı biʾt-tamâm
5. tahsîl ve alıvirilüb icrâ-yı şerʿve ihkāk-ı hakk ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf bir-vechle taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim
6. recâ eyledüğün ecilden mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Hacı Yahya'nın, Akşehir sakini olan Molla Mehmet ve Hacı İbrahim adlı kişilerde olan bin iki yüz kuruş alacağının tahsil edilmesini talep etmesi hakkında.

118/4

Akşehir ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Hacı Yahya nâm kimesne gelüb bunun Akşehir sükkânından Monla Mehmed ve Hacı İbrahim nâm kimesneler zimmetlerinde koyun bahâsından
2. bin yüz elli (boşluk) senesinde bin iki yüz (1200) guruş alacak hakkı olmağla taleb eyledikde bi-vech-i şerʿî edâda taʿallül ve muhâlefet ile
3. ibtâl-i hakk sevdâsında oldukların bildirüb şerʿle görülüb zimmetinde zuhûr iden hakkı maʿrifet-i şerʿle
4. alıvirilüb tahsîl ve ihkāk-ı hakk ve hilâf-ı şerʿ-i şerîf taʿallül ve muhâlefet itdirilmemek bâbında emr-i şerîfim
5. recâ eyledüğün ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Kayseri sakinlerinden Süleyman, Hacı İsmail ve Hacı Bekir adlı kişilerin babalarının Kayabalioğullarından bir kişiden alacağını tahsil edemeden iki kişinin de ölmesi üzerine alacak hakkının oğullarına geçmesi; fakat Kayabalioğullarının varislerinin kişilerin hakkını vermemesi ile ilgili kişilerin şikâyetleri ve alacaklarının tahsil edilmesini talep etmeleri hakkında.

118/5

Kayseriyye Kādîsına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. El-Hâcc Süleyman ve Hacı İsmail ve Hacı Bekir nâm kimesneler gelüb bunların babaları (boşluk) nâm kimesnenin hayâtında bundan akdem Kayseriyye sükkânından Kayabalioğulları
2. dimekle maʿrûf (boşluk) nâm kimesne zimmetinde maʿlûmu´l-mikdâr akca alacak hakkı olub almadın babaları mezbûr ve mezkûr Kayabalioğlu fevt oldukda meblağ-ı mezbûr
3. irs-i şerʿle bunlara intikāl ve bunlar dahî ol-vakitde diyâr-ı âharda bulunub ve mezbûr Kayabalioğlu'nun terekesin kabz iden Kayseriyye'de sâkin oğulları
4. (boşluk) nâm kimesneler ziyâde eşirrâ ve mütegallibeden olduklarından varub daʿvâ ve taleb idemeyüb bir mikdâr zaman murâd itmekle şimdi varub babalarından
5. müntâkīl Kayabalioğlu'nun zimmetinde olan ol-mikdâr akca hakların terekesin kabz iden oğulları mezbûrlardan ve mâl-ı müteveffâdan taleb
6. eylediklerinde mezbûrlar tezvîrâta sülûk ve mücerred zaman mürûr eyledi sizin daʿvânız istimâʿ olunmaz deyu ʿillet ibrâzıyla hilâf-ı şerʿ-i şerîf
7. taʿallül ve tereddüd ve gadr sevdâsında oldukların ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb mûcebince şerʿle görülüb babalarından müntâkīl ol-mikdâr akcaların
8. müteveffâ-yı mezbûrun oğulları mezbûrlardan ve mâl-ı müteveffâdan tamâmen tahsîl ve bunlara alıvirilüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ʿillet ibrâzıyla taʿallül itdirilmemek bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde şerʿle görülmek
9. içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Niğde Kazası Bereket Köyü sakinlerinin vergilerini sipahi ve subaşılarına ödemelerine rağmen Niğde sakinlerinden bir kişinin köy sipahisi tarafından görevlendirilmemesine rağmen ahalinin mahsüllerini ve akçelerini gasp etmesi ile ilgili ahalinin şikâyeti hakkında.

119/1

Niğde ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Erbâb-ı tımâr karyelerinden Niğde Kazâsı'na tâbiʿ Bereket nâm karye ahâlîsi Südde-i Saʿâdet'ime ʿarzuhâl idüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen aʿşâr-ı şerʿiyye
2. ve sâ´ir hukūk ve rusûmların kānûn ve defter mûcebince karyeleri sibâhîlerine ve tarafından subaşı olanlara edâ idüb kusûrları olmayub ve Niğde sükkânından
3. (boşluk) nâm kimesne karyelerini sibâhîlerinden derʿuhde ve iltizâm itmeyüb ve bunlarda bir dürlü alâkası yoğiken hilâf-ı şerʿ ve bilâ-senet cebren bin yüz

4. elli (boşluk) senesinde maʿlûmu´l-keyl mahsûl ve maʿlûmu´l-mikdâr akcaların alub ziyâde gadr ve taʿaddî eyledüğün bildirüb şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ ve mugâyir-i
5. kānûn fuzûlî ve bilâ-senet aldığı mahsûl ve akcaları giru alıvirilmek bâbında emr-i şerîfim recâ eyledikleri ecilden şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: İbrahim'in, Cemeli Cemaati'nden Çerkanoğlu İsmail, Kara Bekir oğlu Süleyman, Deli Hasan oğlu Dönek Mehmet, Köle Kocaoğlu Musa ve Deli Hasan oğlu Mehmet adlı kişiler tarafından menzilinin basılarak mallarının gasp edilmesi ve kızı Zeynep'in yaralanması ile ilgili şikâyeti hakkında.

119/2

[boşluk] Kādîsına ve Konya Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Seyyid İbrahim zîde şerefuhu gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ-i şerîf kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi olmayub ve üzerine dahî
2. şerʿan bir nesne sâbit ve zâhir olmuş değil iken konar göçer Cemeli Cemâʿati'nden Çerkanoğlu İsmail ve Kara Bekir oğlu
3. Süleyman ve Deli Hasan oğlu Dönek Mehmed ve Köle Kocaoğlu Musa ve Deli Hasan oğlu Mehmed nâmûn şakīler kendü hâllerinde
4. olmayub bin yüz elli (boşluk) senesinde hilâf-ı şerʿ-i şerîf bunun menzilin basub dört yüz (400) guruşluk emvâl ve eşyâsını nehb u gâret
5. ve kızı Zeyneb nâm hatunu dahî sol gözü altından hançer ile darb ve mecrûh ve bir kisesinde mukîm elli (50) guruş virüb
6. ana dahî kanâʿat itmeyüb Karaman Kaşı nâm mahalde Yörühânı altında Mahburoğlu Süleyman ve Deli Hüseyin oğlu Abdullah
7. hevâlarına tâbiʿ eşkıyâ ile yekdil ve tekrâr bunun menzilin basub beş yüz (500) guruş nukūd ve iki re´s deve ve sâ´ir
8. emvâl ve eşyâsını gâret ve yağma idüb ziyâde gadr ve taʿaddî eylediklerin ve bu bâbda daʿvâsına muvâfık yedinde hüccet-i
9. şerʿiyyesi olduğun ve mezbûrlar hâlâ taht-ı kazâ ve hükûmetinizde mürûr (u) ʿubûr üzere oldukların bildirüb
10. hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince bulundukları mahalde şerʿle görülüb alıvirilüb icrâ-yı şerʿ ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında

11. hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Divle maʿa Kureyş Kazası sakinleri ödemeleri gereken vergileri ödemeye razı olmalarına rağmen yine aynı kaza sakinlerinden Mustafa adlı kişinin ayânlık iddiasıyla vergilere zam yaparak zorla akçe tahsil etmesi ile ilgili kaza sakinlerinin şikâyetleri hakkında.

119/3

Divle maʿa Kureyş ve [boşluk] Kādîlarına Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Divle maʿa Kureyş Kazâsı ahâlîsinden (boşluk) nâm kimesne ile sâ´irleri gelüb bunlar üzerlerine edâsı lazım gelen ʿavârız
2. ve imdâd-ı seferiyye ve hazariyye ve sâ´ir emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîflerin umûr ve defter mûcebince cemʿine meʿmûr olanlara edâya
3. râzılar olub bir-vechle taʿaddî icâb ider hâlleri yoğiken kazâ-i mezbûr sâkinlerinden olub mütegallibe ve cebâbireden
4. Ümmihan oğlu dimekle maʿrûf el-Hâcc Mustafa nâm kimesne kendü hâlinde olmayub aʿyânlık iddiʿâsında olmağla bin yüz elli (boşluk)
5. senesinden beru emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîfleri baʿde´s-sübût kendü nefsiycün emr ve defterden ziyâde küllî akca zamm
6. ve cebren tahsîl ve bu ana dek yirmi kise akcadan mütecâviz akcaların alduğundan mâʿadâ hilâf-ı vâkıʿ nice dürlü
7. ifk u iftirâyı katlanmak mevâdd istinâdıyla hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın maʿlûmu´l-mikdâr akcaların dahî cebren
8. alduğundan gayrı bakire kızların at virmek murâd eylediklerinde bir mikdâr akcaların almadıkça virdirmeyüb
9. küllî gadr ve taʿaddîden nâşî ahvâl-i fukâra diğer gûn perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis ve bâdî olduğun bildirüb
10. şerʿle görülüb hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın âhar defterden ziyâde aldığı hakk-ı fukarâ giru ashâbına istirdâd
11. ve ihkāk-ı hakk ve fîmâ-bâʿde taʿaddî itdirilmeyüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde
12. şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâhir-i Safer sene 1156 (16-24 Nisan 1743)

Özet: Seyit Mustafa Çelebi'nin ölümüyle kalan malları eşleri ve çocuklarına dağıtılmış olmasına rağmen oğulları Seyit Ali ve Seyit Hamza, Aksaray Nakkaş Mahallesi sakinlerinden Behlül oğlu Abdullah ve eşi Fatma'nın zimmetinde miras haklarının kaldığını iddia ederek hak talep etmeleri ile ilgili Abdullah Bey'in şikâyeti hakkında.

119/4

[boşluk] Kādîsına ve Aksaray Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sen ki Aksaray Nâ´ibi Mevlânâ el-Hâcc Abdullah zîde ʿilmuhusun Südde-i Saʿâdet'ime mektûb gönderüb Aksaray Kasabası mahallâtından Nakkaş Mahallesi
2. sâkinlerinden Behlül oğlu Abdullah Bey dimekle maʿrûf kimesne meclis-i şerʿa varub bundan akdem on beş sene mukaddem Seyyid Mustafa
3. Çelebi dimekle maʿrûf kimesne fevt oldukda muhallefâtı bununla zevceleri Rabia ve Fatıma nâm hatunlar ile sağîr oğulları
4. Seyyid İbrahim ve Seyyid Mehmed nâm sağirler ile kızları Şerife Fatıma ve Şerife Rahime nâm sağireler ile Seyyid Ali ve Seyyid Hamza ve karındaşı
5. Seyyid Ali Efendi dimekle maʿrûf kimesnelere intikāl eyledükde muhallefât-ı merkūmûn cümlesi mezbûr Seyyid Ali ve karındaşı Seyyid
6. Hamza nâm kimesneler sağîrûn-ı mezbûrûnların taraflarından vekâleten ve kendü taraflarından vesâyeten ahz ve kabz ve intifâʿı hakkı
7. ikrâr ve birbirlerinin zimmetlerini ibrâ vü iskāt idüb bu makūle bilâ-gadr-i şerʿî on beş sene mürûr iden mirâs
8. daʿvâsının istimâʿı memnûʿ iken mezbûr Seyyid Ali ve Seyyid Hamza nâm kimesneler zuhûr ve mücerred mûrislerimiz müteveffâ-yı mezbûrûn mahallâtından mirâs
9. olmak üzere senin ve zevcen Fatıma nâm hatun zimmetinde bir mikdâr mirâs hissemiz kalmışdı daʿvâ ve mürâfaʿa-i şerʿ olunduklarında
10. on beş sene mukaddem muhallefât-ı merkūm ber-mûceb-i defter-i kassam tevzîʿ ve taksîm ve herkes hissesin ahz ve kabz eylediklerin
11. müşʿîr şâhide havâle olunub bu dahî varub şâhidlerin götürdükde mezbûr ikrâr ve daʿvâlarında gâret ve şirret
12. ve mürûr ve Ümmet-i Muhammed'e dâ´imen ızrâr kasdıyla bu güne taʿaddî ve cevr ve eziyyet ve daʿvâları mezkûrelerinde kizb
13. ve tezvîrât ile me´lûf oldukları dâ´imen ʿâdet-i müstemirreleridir deyu huzûr-ı şerʿde mevsûku´l-kelim kimesnelerin ihbârlarıyla zâhir

14. ve nümâyân ve husûs-ı mezbûr minvâl-i muharrer üzere olduğun senin dahî ʿilmin muhât olmağla mezbûrlara fîmâ-baʿde ol-vechile zâhir olan müdâhale
15. menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ itmeğin şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Küçük Abdallu Cemaati'nden Kadıoğlu Ahmet'in evini adamlarıyla basarak eşyalarını gasp eden, kızını ve kardeşini öldüren Kılıçbey'in ölmesi üzerine, oğlunun babasının ölümünden Ahmet'i sorumlu tutarak diyet talep etmesi ve mübaşirin aldığı mal ve deveyi almak isteyerek zulüm etmesi ile ilgili Ahmet'in şikâyeti hakkında.

120/1

Ber vech-i Arpalık Kayseriyye Sancağı Mutasarrıfına Kayseriyye Kādîsına ve Bozok ve [boşluk] Kādîlarına ve Bozok Voyvodası zîde Kadruhuya Hüküm ki,

1. Göçebe tâ´ifesinden Küçük Abdallu Cemâʿati'nden Kadıoğlu Ahmed nâm kimesne gelüb bu kendü hâlinde olub hilâf-ı şerʿ
2. kimesneye vazʿ ve taʿaddîsi yoğiken yine cemâʿat-i mezkûrdan Kılıçbey dimekle maʿrûf kimesne kendü hâlinde olmayub
3. katl-i nüfûs ve gâret-i emvâl ʿâdet-i müstemirresi olduğundan hevâsına tâbiʿ yine cemâʿat-i mezkûrdan oğlu Koca
4. ve Amber ve Halil ve Gekice İsmail ve Osman ve Burnueğri Osman ve Kara Sultan ve Deli Hasan ve Kurdluoğlan
5. ve Yeğen Mehmed ve Sarıhaliloğlu (boşluk) ve Hacı Mehmed ve Kırca ve Amberoğlu dimekle maʿrûf nâm yaramazlar
6. ile ve dahî sâ´irlerini başına cemʿ ve mücerred celb-i mâl ve ahz-ı intikām sevdâsıyla bin yüz elli senesinde
7. hilâf-ı şerʿ-i şerîf gelüb ale´s-seher bunun evini basub bunu yedi sekiz yerinden pâreleyüb ve kızı
8. Fariha'yı ve karındaşı Ak Mehmed'i dahî kılıç ve mızrâk ile başların ikişer yerinden darb ve katl ve sâ´ir
9. mûrislerimizi dahî kimini darb ve mecrûh ve kimini dahî bi-gayr-ı hakkın katl eylediklerinden mâʿadâ bir sim rahd ve bir sim rişme
10. ve bir sim hançer ve bir tüfenk ve bir karabina ve bir buşi ve bir çift bişto ve iki kılıç ve sâ´ir bi´l-cümle emvâl

11. ve eşyâların gasb ve gâret idüb gadr-i küllî itmeleriyle bundan akdem içlerinden mezbûr Fettah(ı) ahz
12. ve mürâfaʿa-i şerʿ olunduklarında mezbûrun üzerine şühûd-ı ʿudûl ile şerʿan bir nesne sâbit ve kıbel-i şerʿden hüccet-i
13. şerʿiyye virilmişken icrâ-yı hakk olunmayub ziyâde gadr (ve) fesâd itmeleriyle bunlar dahî ısdâr itdirdikleri
14. emr-i şerîfle varub mahallinde mübâşirleri maʿrifetiyle mezkûrları tekrâr daʿvet-i şerʿ eyledüklerinde mezkûrlar
15. şerʿ-i şerîf ve virilen emr-i şerîfime itâʿat eylemeyüb varan mübâşirler ile cidâl ve henüz icrâ-yı
16. hakk olunmadı mezbûr Kılıç fevt olmağla oğlu mezkûr Koca ve hevâdârları mezkûr kendü kabahâtleri siz
17. içün şirrete sülûk ve sen bizim içün evim basıldı deyu varub Konya vâlîsine teşekkî eyledükde
18. bizim üzerimize mübâşir geldikde ol-vakitde babam mezbûr Kılıç'a kurşûn isâbet idüb fevt olmakla diyetini
19. ve mübâşirin bizden aldığı mâl ve devemizi senden aluruz deyu bunun üzerine şerʿan bir nesne sâbit olmuş
20. değil iken ol-bahâne ile icrâ-yı hakk olunmadın mezbûrlar taht-ı hükûmet ve kazânızda mürûr üzere oldukların
21. ve yedinde iki kıtʿa hüccet-i şerʿiyyesi ve Şeyhu´l-İslâm'dan fetvâ-yı şerîfesi olduğun bildirüb mûceblerince şerʿle
22. görülüb icrâ-yı hakk ve mezkûrlara hilâf-ı şerʿ-i şerîf ol-vechile taʿaddî ve rencîde itdirilmemek bâbında
23. emr-i şerîfim recâ eylediği ecilden bulundukları mahalde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Kayseri Sancağı İslamlı Nahiyesi sakini olan Seyit İbrahim'in ödemesi gereken vergi yarım cebeliyken vergi memurunun bir cebeli bedeli talep etmesi ile ilgili Seyit İbrahim'in şikâyeti hakkında.

120/2

Kayseriyye Kādîsına Hüküm ki,

1. Kayseriyye Sancağı Alaybeyisi el-Hâcc Ömer zîde kadruhu Südde-i Saʿâdet’ime mektûb gönderüb Kayseriyye Sancağı İslamlu Nâhiyesi’nde Susuzviran
2. nâm karye ve gayrıdan yedi bin altı yüz (7600) akca tımâra mutasarrıf Seyyid Mustafa’nın fevtinden bundan akdem sulbî oğulları Seyyid İbrahim
3. ve es-Seyyid Ahmed’den bin yüz elli bir Cemâziye´l-evvel’i selhinden ber-vech-i iştirâk tevcîh ve berât ile üzerlerinde ve merkūmân
4. sulbî oğullarıyla kānûn üzere iktizâ iden bir nefer cebelü bedeliyyeleri cemʿine meʿmûr oldukda edâ iderler iken
5. mezkûr Seyyid Ahmed dahî fevt olub hissesi sâbıkan livâ-i mezbûr Alaybeyisi el-Hâcc Ahmed ʿarzıyla
6. Mustafa’ya tevcîh ve müteveffâ-yı mezbûrun nısf-ı cebelüsü refʿ ve merkūm Seyyid İbrahim’in üç bin sekiz yüz (3800)
7. akca hissesi nısf-ı cebelü ile başmuhâsebede mukayyed ve nısf-ı cebelü bedeliyyesin edâya râzı iken livâ-i
8. mezbûrda cebelü tahsîldârı nısf-ı cebelü bedeliyyesi almağa kanâʿat itmeyüb mugâyir-i emr ve defter
9. bir nefer cebelü bedeliyyesi alurum deyu taʿaddî eyledüğün bildirüb ol-vechile taʿaddî ve raʿiyyet olmayub
10. yedine emr-i şerîfim recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire’mde mahfûz olan ruznâmçe-i hümâyûna mürâcaʿat olundukda
11. emr-i şerîfim üzere oldığı mestûr ve mukayyed ve Hazine-i ʿÂmire’mde mahfûz başmuhasebe defterlerine nazâr olundukda
12. iki buçuk nefer cebelüsü oldığı mukayyed bulunmağla defter-i hâkānî mûcebince ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Küçük Abdallu Cemaati’nden Kadıoğlu Ahmet ve kardeşi Ak Mehmet’in evini adamlarıyla basarak eşyalarını gasp eden, aile efradını yaralayarak öldüren Kılıçbey’in ölümü üzerine Kadıoğlu Ahmet ve Ak Mehmet’in varislerinin Kılıç’ın gasp ettiği eşyaların oğlu Koca’dan alınmasını talep etmeleri hakkında.

120/3

Kayseriyye Monlasına ve Bozok ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya ve Boğazlıyan Kazâları Nâ´iblerine ve Konya Mütesellimine ve Bozok Voyvodasına Hüküm ki,

1. Göçebe tâ´ifesinden Küçük Abdallu Cemâ'ati'nden Kadıoğlu Ahmed nâm kimesne ile karındaşı Ak Mehmed nâm maktûlün
2. kızı Âişe ve oğulları Zülfikar ve Himmet ve İbrahim nâm yetimler gelüb gerek mezbûr Ahmed ve gerek karındaşı mezbûr Ak Mehmed
3. kendü hâllerinde olub kimesneye hilâf-ı şer'-i şerîf vaz' ve ta'addîleri yoğiken yine cemâ'at-i mezkûrdan bundan akdem fevt olan Kılıç
4. bey dimekle ma'rûf kimesne kendü hâlinde olmayub bu makūle fesâd ve şekāvet ve dâ´imen 'âdet -i müstemirresi olduğundan hevâsına tâbi' yine cemâ'at-i mezbûrdan
5. oğlu Koca ve Amber ve Halil ve Kılıç İsmail ve Osman ve Burnueğri Osman ve Kara Sultan ve Deli Hasan ve Kurtluoğlan
6. ve Yeğen Mehmed ve Sarı Haliloğlu (boşluk) ve Hacı Mehmed ve Fettah ve Amberoğlu dimekle ma'rûf nâm on dört nefer eşkiyâları ve dahî
7. sâ´irleri başına cem' ve mücerred celb-i mâl ve ahz-ı intikām sevdâsıyla bin yüz elli senesinde hilâf-ı şer'-i şerîf gelüb ale´s-seher
8. bunların evlerini basub mezbûr icrâ-yı katl kasdıyla yedi sekiz yerinden ve mezbûr Âişe'nin sol alnı ile barmaklarını darb ve mecrûh
9. eylediklerinden mâ'adâ yine mezbûr Ahmed'in kızı Fariha'yı karındaşı ve yetimlerin babaları mezbûr Ak Mehmed'i kılıç ve mızrak ile başlarının ikişer
10. yerinden darb ve katl ve diğer kızı Âişe'yi dahî kulağı üzerinden ve zevcesi Hatice'yi sol kolunun iki yerinden ve mezbûr Mehmed'in zevcesi
11. Altın'ı dahî sol uyluğundan ve karındaşı Ali'nin başından kılıç ve mızrâk ile darb ve mecrûh eylediklerinden gayrı bir sim rahd
12. ve bir sim rişme ve bir sim hançer ve bir tüfenk ve bir karabina ve bir buşi ve bir çift bişto ve iki kılıç ve sâ´ir bi´l-cümle emvâl ve eşyâların
13. gasb idüb gadr-i küllî itmeleriyle bundan akdem ısdâr itdirdikleri emr-i şerîfimle mahalline varub mübâşirleri ma'rifetiyle mezkûr
14. Kılıç'ı ve muhallefâtın kabz iden oğlu mezbûr Koca'yı ve hevâdârları mezkûrları da'vet-i şer' eylediklerinde şer'-i
15. şerîfe ve virilen emr-i şerîfimle itâ'at eylemeyüb mezbûr Fettah ahz ve mürâfa'a olundukda üzerine sâbit olmuşken
16. ve taraf-ı şer'den hüccet-i şer'iyye virilmişken icrâ-yı hakk olunmayub gadr olunduğun ve yedlerinde keşf hücceti olduğun ve mezbûrlar

17. taht-ı hükûmet ve kazâlarınızda mürûr üzere oldukların bildirüb Şeyhu´l-İslâm'dan virilen fetvâ-yı şerîfe mûcebince
16. şer'le görülüb ber-mûceb-i fetvâ-yı şerîfe icrâ-yı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ itmeğin bulundukları mahalde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Seyit Abdulkerim ve Seyit Süleyman'ın Karaman'dan İstanbul'a satılması için mekâri ile gönderdikleri mallarının makbuzlarını Hacı Abdi oğlu Mehmet ve yanındakilerin ziyan olduğunu iddia ederek eksik teslim etmeleri üzerine Abdulkerim ve Seyit Süleyman'ın kişilerin zimmetlerinde kalan mallarının alınmasını talep etmeleri hakkında.

121/1

Konya Kazâsı Nâ´ibine ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Sâdât-ı kirâmdan Seyyid Abdulkerim ve Seyyid Süleyman zîde şerefuhumâ gelüb bunlar bundan akdem Eyâlet-i Karaman'dan Âstâne-i Sa'âdet'ime
2. îsâl içün bir mikdâr metâ'larının beher yükünü sekizer guruş ücret virmek üzere mekârî tâ´ifesinden
3. kazâ-i mezbûrda sâkin Hacı Abdi oğlu Mehmed ve Tobaloğlu Hacı Ahmed ve Süleyman oğlu Hacı Mustafa ve Güçlü Ali
4. ve Kara Hacı oğlu Abdullah ve Hacı İvaz ve (boşluk) ve (boşluk) nâm kimesnelere bin yüz elli (boşluk) senesinde def' u teslîm
5. ve mezbûrlar dahî tesellüm ve Âstâne-i Sa'âdet'ime getürüb mahalline teslîm eylediklerinden makbûzların tamâmen teslîm itmeyüb
6. bir mikdârı zâyi' oldu deyu kavl-i mücerredleriyle gadr-i küllî ve bu bâbda fetvâ-yı şerîfeleri olduğun bildirüb
7. fetvâ-yı şerîfe mûcebince şer'le görülüb mezbûrların zimmetlerinde bâkī kalan mâl-ı merfû'ları alıvirilüb
17. icrâ-yı şer' ve ihkāk-ı hakk olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledikleri ecilden mahallinde şer'le görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Beyşehir Sancağı'nda Bozkır Nahiyesi'ne bağlı Yağlıöyük, Boğazsaray ve Avdan köyleri sakinlerinin tapulu ve temessüklü vergilerini dahi ödedikleri arazi ve dalyanlarına Ahırlı Köyü sakinlerinin müdahale etmeleri ile ilgili köy ahalilerinin şikâyetleri hakkında.

121/2

Bozkır ve [boşluk] Kādîlarına ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Zeʿâmet karyelerinden Beyşehri Sancağı'nda Bozkır Nâhiyesi'ne tâbiʿ Bogazsaray ve Yağluöyük ve Avdan nâm karyeler ahâlîlerinden (boşlu) ve (boşluk) ve (boşluk) ve (boşluk)
2. ve dahî baʿzıları gelüb bunların kurâ-i mezbûr taraflarında eben ʿan-ceddin tabulu ve temessüklü mutasarrıf ve beher sene zabt ve zirâʿat ve
3. ʿöşr ve resmin sâhib-i arza edâ idegeldiği yerleriyle hîbe dahî eyledikde mülk talyanlarında âharın alâkası olmayub dahl olunmak icâb
4. itmez iken yine zeʿâmet karyelerinden Bozkır Nâhiyesi'ne tâbiʿ Ahurlu nâm karye ahâlileri zuhûr ve hevâlarına tâbiʿ fukarâya istinâden murâd-ı nesne
5. peydâ itdikleri hüccet ibrâzıyla zikr olunan talyan ve arâzîye fuzûlî müdâhale itmeleriyle bundan akdem mezbûrlar ile mürâfaʿa-i şerʿ olundukda
6. mezbûrların yedlerinde olan hüccetin mazmûnu muvâfık-ı şerʿ olmağla bi-vechi ve hilâf-ı kānûn müdâhaleden menʿ ve katʿ-ı nizâ ve fasl-ı husûmet birle
7. kıbel-i şerʿden hüccet-i şerʿiyye virilmişken müdâhale ve taʿaddîden hâlî olmadığın bildirüb eben ʿan-ceddin zabt ve zirâʿat ve ʿöşr ve resmin
8. sâhib-i arza edâ idegeldikleri tabulu ve temessüklü yerleri karâr-ı sâbıkan kendülere zabt ve zirâʿat itdirmeyüb mezbûrûn hilâf-ı
9. kānûn zâhir olan taʿaddîleri menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ ve Defterhâne-i ʿÂmire'mde mahfûz olan defter-i mufassala mürâcaʿat olundukda
10. Bozkır Nâhiyesi'ne tâbiʿyüz nefer reʿâyâ ve dokuz zemîn ve bir çiftlik ve hâsıl-ı ʿöşr-i gallât ve salârı ve gendüm ve şaʿîr ve ʿöşr-i mâhî yekûn
11. maʿa gayrihâ on bin (10.000) akca yazar Karye-i Boğazsaray ve yine nâhiye-i mezbûra tâbiʿ yüz otuz beş nefer reʿâyâ ve yedi zemîn ve hâsıl-ı ʿöşr-i gallât
12. ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve ʿöşr-i mâhî yekûn maʿa gayrihâ on üç bin (13.000) akca yazar Karye-i Yağluöyük ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ üç yüz dokuz
13. nefer reʿâyâ ve on bir zemîn ve hâsıl-ı ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr ve ʿöşr-i mâhî yekûn maʿa gayrihâ beş bin sekiz yüz (5800) akca

14. yazar Karye-i Çiftlik-i Kâfir ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿ altmış iki nefer reʿâyâ ve sekiz ʿaded zemîn ve hâsıl-ı ʿöşr-i gallât ve salârı-yı
15. gendüm ve şaʿîr ve ʿöşr-i mâhî yekûn maʿa gayrihâ dört bin beş yüz (4500) akca yazar Karye-i Adrana deyu defter-i mufassalda muharrir kalemiyle başka başka
16. tahrîr olub ve yine nâhiye-i mezbûreye tâbiʿüç yüz sekiz nefer reʿâyâ ve on bir zemin ve hâsıl-ı ʿöşr-i gallât ve salârı-yı gendüm ve şaʿîr
17. ve ʿöşr-i mâhî yekûn maʿa gayrihâ on dört bin (14.000) akca yazar Karye-i Ahurlu defter-i mufassalda ol-dahî muharrir kalemiyle tahrîr olduğun
18. mestûr ve mukayyed olmağın defter-i hâkānî mûcebince kānûn üzere ʿamel olunmak içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´levvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Bozkır Kazası sakinlerinden Seyit Ahmet, Hatip Seyit Abdurrahman, Yusuf Efendi, Ali Bey ve bazı kişilerin vergilerini ödedikleri arazi ve dalyanlarına Ahırlı Köyü sakinlerinin müdahale etmeleri ile ilgili kişilerin şikâyetleri hakkında.

121/3

Beyşehri Mutasarrıfına Bozkır ve [boşluk] Kādîlarına Hüküm ki,

1. Bozkır Kazâsı'na tâbiʿ (boşluk) nâm karye ahâlîsinden Seyyid Ahmed ve Hatîb Seyyid Abdurrahman zîde şerefuhu ile Yusuf Efendi ve Ali Bey
2. dimekle maʿrûf kimesneler ve dahî sâ´irleri gelüb karye-i mezbûr tobrağında vâkıʿ (…) Yüklü/Büklü) (…)
3. (…) varınca hudûd-ı mezkûr ile mahdûd olan İnişdibi
4. dimekle maʿrûf arâzî ve talyan bunların yedlerinde olan sâhib-i arz temessüğü mûcebince her sene zabt ve zirâʿat ve ʿöşr ve resmin
5. sâhib-i arza edâ idüb dahl olunmak icâb itmez iken civârında vâkıʿ Ahurlu nâm karye ahâlîsinden maʿlûmu´l-esâmî
6. kimesneler zuhûr ve sene-i merkūmeden mukaddem bizim idi deyu fuzûlî müdâhale itmeleriyle bundan akdem husûs-ı mezbûr bi-emr-i ʿâlî
7. Seyyidişehri Kādîsı Mevlânâ Seyyid Mustafa zîde fazluhu mâʿen ve Beyşehri Sancağı mutasarrıfı maʿrifetiyle mahall-ı nizâʿın üzerine sâhib-i
8. ʿarz ve sâʿir baʿzı ehl-i vukūf musinn u ihtiyâr kimesneler dahî hâzır oldukları hâlde mürâfaʿa-i şerʿ olduklarında mezbûrlar
9. muʿârazadan menʿ birle hüccet-i şerʿiyye virilmişken memnûʿ olmadıklarından nâşî Karaman vâlîsi maʿrifetiyle Konya nâ´ibi ve Bozkır

10. kādîsı emr-i şerîfimle taʿyîn olunan çavuş mübâşeretiyle mahall-i nizâʿ üzerinde mürâfaʿa-i şerʿ olunduklarından muʿârazadan menʿ birle
11. tekrâr hüccet-i şerʿiyye virilüb ve otuz dört seneden mütecâviz aldıkların ve ʿöşr ve resmin sâhib-i arza edâ idüb
12. ve bu makūle bir-vechle şerʿle görülüb katʿ-ı nizâʿ ve fasl-ı husûmet birle hüccet-i şerʿiyye virilen ve on sene mürûr
13. iden tobrak daʿvâsının tekrâr istimâʿı memnûʿ iken mezbûrlar mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye müdâhale ve taʿaddîden hâlî olmadığın
14. bildirüb hüccet-i şerʿiyye mûcebince ʿamel olunub hilâf-ı kānûn ve mugâyir-i hüccet-i şerʿiyye zâhir olan müdâhale ve taʿaddîleri
15. menʿu defʿ olunmak bâbında emr-i şerîfim recâ eylediğin ecilden hüccet-i şerʿiyyesi mûcebince şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâʾil-i Rebîʿuʾl-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

Özet: Divle maʿa Kureyş Kazası sakinleri ödemeleri gereken vergileri memurlara ödemelerine rağmen yine aynı kaza sakinlerinden Ümmühan oğlu Hacı Mustafa adlı kişinin ayânlık iddiasıyla vergilere zam yaparak ahaliye zulüm etmesi ile ilgili kaza sakinlerinin şikâyetleri hakkında.

121/4

Divle maʿa Kureyş ve [boşluk] Kādîsı ve Konya Mütesellimine Hüküm ki,

1. Divle maʿa Kureyş Kazâsı ahâlîleri gelüb bunlar üzerlerine edâsı lâzım gelen
2. ʿavârız ve imdâd-ı seferiyye ve hazariyye ve sâʾir emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîfden emr ve defter mûcebince
3. cemʿine meʿmûr olanlara edâda kusûrları olmayub bir-vechle rencîde olunmak icâb ider hâlleri yoğiken
4. yine kazâ-i mezbûr sâkininden olub mütegallibe ve cebâbireden Ümmühani oğlu Hacı Mustafa dimekle maʿrûf kimesne
5. kendü hâlinde olmayub aʿyânlık iddiʿâsında olmağla bin yüz elli senesinden beru emr-i şerîfimle vâkıʿ tekâlîfleri
6. tevzîʿinden kendü nefsiycün emr ve defterden ziyâde küllî akca zulm ve cebren tahsîl ve bu ana dek
7. yirmi kise akcadan mütecâviz akcaların alduğundan mâʿadâ hilâf-ı kānûn

8. nice dürlü ifk u iftirâları mutazammın mevâdd isnâdıyla hilâf-ı şerʿ-i şerîf ve bi-gayr-ı hakkın
9. maʿlûmu´l-mikdâr akcaların dahî alduğundan bâkire kızların at virmek murâd
10. eyledikde bir mikdâr akcaların almadıkca virmeyüb küllî gadr ve taʿaddîden nâşî
11. ahvâlleri diğer gûn perâkende ve perîşân olmalarına bâʿis ve bâdî olduğun bildirüb
12. şerʿle görülüb mezkûrûn hilâf-ı şerʿi şerîf ve bi-gayr-ı hakkın emr ve defterden
13. ziyâde aldığı hakkı kendüye giru ashâbına istirdâd ve icrâ-yı hakk ve mezbûra
14. taʿaddî itdirilmeyüb menʿu defʿ olunmak bâbında hükm-i hümâyûnum recâ eyledüğün ecilden
18. mahallinde şerʿle görülmek içün yazılmışdır. Fî evâ´il-i Rebî´u´l-evvel sene 1156 (25 Nisan-4 Mayıs 1743)

SONUÇ

Osmanlı Devleti dil, din, etnik yapı ve kültür bakımından çeşitlilik gösteren bir hususiyete sahip olup, bu çeşitliliğin süreklilik göstermesinde "adalet", "liyakat" ve "zimmet hukukunu" esas alan yönetim anlayışı belirleyicidir.

Osmanlı Devleti kuruluşundan itibaren ve bilhassa Fâtih Sultan Mehmed devrinden Kanunî Sultan Süleyman'ın vefatına kadar geçen sürede (1451-1566) gerçekleşen yoğun fetih hareketleri sayesinde devasa bir toprağa hükmeder hale gelmiştir. Ancak bu genişleme siyasî, idarî ve ekonomik bazı olumsuzlukları beraberinde getirmiştir. Ayrıca Avrupa'nın Coğrafî Keşifler ile başlattığı sömürü merkezli dünyaya açılma faaliyetleri ucuz hammadde ve işgücü kaynağına ulaşmasının önünü açarken, tarihî ipek ve baharat yollarının ortasında yer alan Osmanlı'nın bu yollardan elde ettiği geliri zamanla kaybetmesine, fiyat ve nüfus artışı gibi bazı olumsuzluklar ile de karşı karşıya kalmasına neden olmuştur. Bu münasebetle XV. yüzyılın ortaları ile XVI. yüzyılın ortaları arasındaki süreçte en belirgin dönemini yaşayan "klasik" Osmanlı devlet-millet yapısı değişmeye yüz tutmuştur. Osmanlı Devleti devşirme kökenli eğitilmiş kullara dayalı güçlü bir idarî örgüt ile yerel güç odaklarının etkilerini sınırlayarak uzun süre merkeziyetçi devlet olma vasfını devam ettirebilmiş olmakla birlikte, XVIII. yüzyıl örneğinde olduğu gibi bazı dönemlerde taşra idaresi ağırlıklı olarak, ayan ve eşraf menşeli ağa ve beylerden teşekkül eden mahallî unsurların denetimine girmiştir. Vergi toplama, tarımsal üretimi devam ettirme ve güvenliği sağlama başta olmak üzere taşrada kamu hizmetlerini yürüten unsurlardan olan tımar sistemi, şehir ve kasaba ileri gelenleri olan bu ayân ve eşrafın faaliyetlerini gölgede bırakıyor iken, sistemin XVI. yüzyıl sonlarına doğru fonksiyonunu kaybederek çözülmeye başlaması ayân ve eşrafın devlet ile toplum arasındaki örgütlenme içerisinde yer edinmesine imkân vermiştir.

Devlet, özellikle XVII. yüzyılın başlarından itibaren iç ve dış gelişmelerden kaynaklanan yeni şartlara intibak etmek maksadıyla çeşitli uygulamalara girişmiştir. Asker kaçaklarının artışı ve taşradaki askerî teşekküllerin savaşlara katılmaya uzak durmalarına önlem olarak asker ihtiyacının sekban adı altında Anadolu halkından toplanmasına hız verilmesi ve her türden gelir kaleminin sıklıkla "iltizam" sistemiyle işletilmeye başlanması bu uygulamalar arasında öne çıkanlardır. Ancak, benzer girişimler yerel unsurlara önceki dönemlere oranla daha fazla ihtiyaç duyulmasıyla sonuçlanmıştır. 1683 Viyana bozgunu ve sonrasında yaşanan askerî başarısızlıklar siyasî ve toplumsal yapıyı zedelerken, devletin vergi ve asker

toplamada sıkıntı yaşamasına da yol açmıştır. Savaşa katılmakla görevli olanlar da kendilerine emir verilmesine rağmen savaşa katılmakta isteksiz davranmıştır. Vergi toplama meselesinin yanı sıra eşkıyalık hareketlerini de önleyemeyen devlet taşradaki ayân ve eşraf ile iş birliği yapmak mecburiyetinde kalmıştır. Vergi toplama işinde iltizam ve emanet uygulamalarının geri plana itilerek 1695 yılında "malikâne" sistemine geçilmesi ise taşra örgütlenmesinde köklü bir değişime neden olmuştur. Malikâne sahipleri çoğunlukla İstanbul'da yaşayan üst düzey devlet memurları (askerîler) olduklarından, malikâne adı altında ihale ile aldıkları devlet gelirlerinin idaresini/vergilendirmesini kendi namlarına taşaradaki mahallin ileri gelenlerine yeniden ihale ile vermeleri, taşradaki mahallî unsurların zenginleşmesine, güç, itibar ve statü sahibi olmalarına esaslı bir sebep teşkil etmiştir. Merkezî hükümet mahallî unsurları dışlayacak güçte olmadığından, yerel güçlerin devlet sistemine katılımları bu şekilde hızlanmıştır. Dolayısıyla devlet sistemi köklü bir değişim ve dönüşüm sürecine girmiş bulunmaktadır. Osmanlı taşra yerleşimlerinin idaresi ayân ve eşrafın; ağa ve beylerin eline geçmekle beraber bu değişim sürecinde kırsaldaki ahalinin güvenlik şartlarının iyileştiğini söylemek güçtür. XVIII. yüzyılın ilk yarısı, büyük bir savaşa girişilmemesi nedeniyle Osmanlı Devleti için nispeten istikrarlı geçse de, devlet taşradaki sosyal yapıyı iyileştirme açısından gerekli önlemleri alamamış, ahalinin güvenlik ve adalet anlamındaki mağduriyetleri giderilememiştir.

Nitekim çalışma konusu olan ve 1742-1743 yıllarını kapsayan 1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri (s. 61-121) Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu sosyal, siyasal ve ekonomik durumu hakkında geniş bilgiye ulaşma imkânı sağlamaktadır. Bu bağlamda Karaman Eyaleti'ni kapsayan coğrafyada meydana gelen eşkıyalık ve asayiş olayları hakkında bu ahkâm defteri önemli bilgiler içermektedir. Asayişin bozulduğu ve ayânların imparatorluğun tüm coğrafyasında arttığı bir dönemde toplumda meydana gelen çeşitli zulüm ve şiddet olaylarına sıklıkla rastlanılmaktadır. Devletin içinde bulunduğu sosyal, siyasal ve ekonomik çözülmeye veya değişime paralel olarak gerek halktan ve gerekse devlet yöneticilerinden kaynaklanan hırsızlık, adam kaçırma, ev basma gibi faaliyetleri içine alan şikâyetlerin nihayeti yoktur. Bu şiddet sarmalı hem bireysel olarak ve hem de tüm ahaliye karşı gerçekleşen, ahalinin perişan olmasına sebep olan zulüm ve eşkıyalık hareketleri şeklinde gerçekleşmekteydi.

Eyalet sınırları içinde meskûn olan ahalinin şikâyetleri arasında alacak-verecek meseleleri önemli bir yer tutmaktaydı. Bu meseleler vasıtasıyla kişilerin ekonomik durumları, borç alan ve borç verenlerin etnik ve dinî kökenleri ile ilgili bilgilere ulaşmak mümkün olduğu

gibi, eyalette 1740'larda dinî, siyasî, iktisadî ve sosyal açıdan toplumun önderliğini yapanları veya topluma sıkıntı yaratan kimseleri tespit edebilmek mümkündür.

Eyaletteki arazilerin tasarruf şekli ve bu arazilerden alınan vergiler hakkında da önemli sayıda kayıt mevcuttur. Bu kayıtlar, XVIII. yüzyılda Karaman Eyaleti'nde, klâsik Osmanlı toprak sisteminin (tımar, zeamet, has) uygulamada olduğunu göstermektedir. Ancak gerek devlete ait bu toprakları tasarruf edenler (işleyenler/ekip biçenler) ve gerekse vergilendirenlerin (tımar sahiplerinin) birbirleriyle olan sorunlarının had safhada olması, 1580'lerden beri çözülme sürecine giren tımar sisteminin 1740'larda çok sıkıntılı bir süreçten geçtiğini göstermektedir. Arazi ile ilgili şikâyetlerde ise sınır anlaşmazlıkları ve nadir de olsa su anlaşmazlığına dair bilgiler öne çıkmaktadır. Arazi ile ilgili şikâyetlere çözüm getirilirken, defterhanede mahfuz bulunan ilgili defterlere başvuru yapıldığı görülmektedir. Defterde vergi ile ilgili şikâyet konularına bakıldığında, reayanın vergisini ödemeye yanaşmaması veya vergisini eksik ödemesi gibi durumların yaşandığını ya da bunun tam tersi olarak ahalinin vergisini ödediği halde vergiyi tahsil eden devlet görevlilerinin kanuına aykırı (fazla veya haksız) vergi talebinde bulunduklarını görmek mümkündür. Vergi ile ilgili diğer bir şikâyet konusu ise devletin içinde bulunduğu sosyal ve siyasal koşullara paralel olarak ayânlık iddiasında bulunan kişilerin vergi talebinde bulunmasından kaynaklanmaktaydı. Vakıf gelirlerine müdahale edilmesi de vergi ile ilgili şikâyetlerin bir diğer nedenidir.

1 Numaralı Karaman Ahkâm Defteri'nde miras konusuyla ilgili şikâyetleri içeren kayıtlar mevcuttur. Bu kayıtlar, Osmanlı Devleti'nde kadınların ve çocukların miras paylaşımı konusunda haklarının ziyadesiyle gözetildiğini, kişilerin haklarını özgürce arayabildiklerini göstermektedir.

Neticede 1700'lerde her anlamda önemli bir değişim ve dönüşüm sürecini yaşamakta olan Osmanlı Devleti'nde taşradan gelen taleplere seri şekilde ve adalet önceliğinde cevap verebilmek; çözüm bulabilmek (bürokratik işleyişi hızlandırmak) amacıyla 1742 yılında Reisülküttap Mehmet Ragıb Efendi tarafından bölgesel olarak tutulmaya başlanan Şikâyet Defterleri; XVIII. yüzyılda tutulduğu bölgenin idarî, siyasî, sosyal, ekonomik, askerî vb. birçok konu hakkında bilgiler veriyor olmasıyla önemli bir bilgi kaynağıdır. Bilhassa çeşitli nedenlerle korunamayan ve günümüze ulaşma imkânı bulamayan, taşranın en önemli veri, bilgi kaynağı konumunda olan Şeriyye Sicillerine sahip olmayan yerleşimler açısından 1740'lara tarihli Eyalet Ahkâm Defterleri, sağladıkları veriler ile mahallin gözü,

kulağı olmalarıyla, yerel tarih çalışmalarına kaynaklık ediyor olmalarıyla da önemli kaynaklar arasındadır.

KAYNAKÇA

Arşiv Kaynakları

Karaman Ahkâm Defterleri, Nr. 1, s. 61-121.

Basılı Kaynaklar

Ayn-ı Ali Efendi, **Risale-i Kavanin-i Âl-i Osman Hulasa-i Mezamin-i Defter u Divan**, TBMM Kütüphanesi Açık Erişim Koleksiyonu (1680).

Araştırma-İnceleme Eserleri

ÁGOSTON Gábor, **Osmanlı'da Ateşli Silahlar ve Askeri Devrim Tartışmaları**, (Çev: K. Şakul), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2017.

AKDAĞ Mustafa, **Türk Halkının Dirlik ve Düzenlik Kavgası Celalî İsyanları**, Cem Yayınları, İstanbul 1995.

AKINCI Tunç, **1560 Cerbe Deniz Savaşının Türk ve İspanyol Tarihindeki Yeri**, Ankara Üniversitesi SBE Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2008.

AKTAŞ Necati, "Atik Şikâyet Defteri'', **DİA**, C: 4 (1991), s. 68.

AKTEPE Münir, "III. Ahmed", **DİA**, Cilt: 2 (1989), s. 34-38.

ALTINAY Ahmet Refik, **Kadınlar Saltanatı**, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2005.

ALTINAY Ahmet Refik, **Lâle Devri (1718-1730)**, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2010.

AYGÜN Necmettin, "Gümülcine Ayânı Tokadcıklı Süleyman 1761 (?)-1804", **Belleten**, Sayı 171, (2010), s.706-767.

AYGÜN Necmettin, **Nüfus Defterlerinde Aksaray'ın Sosyal ve Ekonomik Tarihi (1830-1845)**, C:1, T.C. Aksaray Üniversitesi Somuncu Baba Tarih ve Kültür Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi Yayınları, Ankara 2016.

BARKEY Karen, **Eşkıyalar ve Devlet**, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 1999.

BAYKARA Tuncer, “Konya”, **DİA**, C: 26 (2002), s. 182-187.

BİLGE Sadık Müfit, “Karaman Eyaletinin Tarihi Coğrafyası ve İdari Taksimatı (XV.-XVIII. Yüzyıllar)”, **International Review of Turkish Studies**, Spring 2011, Vol: 1, Issue:1, s. 50-66.

BİLGE Sadık Müfit, **Osmanlı Çağı’nda Kafkasya 1454-1829**, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2012.

BOSTAN İdris, “Alanya”, **DİA**, C: 2 (1989), s. 339-341.

BOSTAN İdris, **Osmanlı Denizciliği**, Kitap Yayınevi, İstanbul 2006.

ÇAYIRDAĞ Mehmet, “Kayseri İskân Hareketleri”, **Kayseri Ansiklopedisi**, C: 3, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları, s. 345-350.

ÇELİK Şenol, “İçel’’, **DİA**, C: 22 (2000), s. 450-455.

ÇİÇEK Gül, **1899 Numaralı (H. 1146-1149/M.1733-1737) Trabzon Kadı Sicili’nin Çevrimyazısı ve Değerlendirilmesi**, Aksaray Üniversitesi SBE Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Aksaray 2017.

De BUSBECQ Ogiler Ghıslain, **Türk Mektupları**, Çev: H. Özkan, Ark Yayınları, İstanbul 2002.

DEMİRCİ Süleyman, “XVII. Yüzyılda Niğde Sancağı’nın İdari Birimi Olarak Ürgüp Kazası Hakkında Gözlemler”, **1. Uluslararası Nevşehir Tarih ve Kültür Sempozyumu Bildirileri**, 16-19 Kasım, Nevşehir, s. 269-280

DÜNDAR Recep, **Kıbrıs Beyler Beyliği (1570-1670)**, İnönü Üniversitesi SBE Basılmamış Doktora Tezi, Malatya 1998.

EMECEN Feridun, “Mitler ve Gerçekler Arasında: Giresun’da Seyyid Vakkas Efsanesi ve Giresunlu Seyyid Mehmed Paşa”, **Karadeniz İncelemeleri**, Sayı 5 (2008), s.77-92.

EMECEN Feridun, **Osmanlı Klasik Çağında Hanedan Devlet ve Toplum**, Timaş Yayınları, İstanbul 2011.

EMECEN Feridun, **Osmanlı Klasik Çağında Siyaset**, Timaş Yayınları, İstanbul 2009.

ERAVCI H. Mustafa-KİREMİT İlker, “Lale Dönemi ve Patrona Halil İsyanı Üzerine Yeni Değerlendirmeler”, **Tarih Okulu**, Sayı VIII (2010), s. 79-93.

ERDOĞAN ÖZÜNLÜ Emine-GÜMÜŞÇÜ Osman, "Osmanlı İmparatorluğu'nda İç Göç Aktörleri Olarak Çift-Bozanlar", **Amme İdaresi Dergisi**, Cilt: 49, Sayı: 1 (Mart 2016), s. 47-49.

ERDOĞRU Mehmet Akif, "Beyşehir", **DİA**, C: 6 (1995), s. 84-85.

ERDOĞRU Mehmet Akif, "Karaman Vilayetinin İdari Taksimatı'', **Osmanlı Araştırmaları Dergisi**, C: 12 (1992), s. 425-430.

ERDOĞRU Mehmet Akif, **Osmanlı Yönetiminde Beyşehir Sancağı (1522-1584)**, IQ Kültür Sanat Yayınları.

ERGENÇ Özer, **XVI. Yüzyılda Ankara ve Konya**, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2012.

GAZEL Ahmet Ali, "İçel Sancağı'nın Yönetim Merkezi Olmak İçin Kazalar Arasında Yaşanan Mücadele'', **Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi**, Sayı 56 (2016), s. 1215-1253.

GENÇ Mehmet, "İltizam", **DİA**, Cilt: 22 (2000), s.154-158.

GENÇ Mehmet, "Mâlikâne", **DİA**, Cilt: 27 (2003), s. 516-518.

GENÇ Mehmet, **Osmanlı İmparatorluğu'nda Devlet ve Ekonomi**, Ötüken Yayınları, İstanbul 2000.

GÖKBİLGİN Tayyip, "**XVI. Asrın Başlarında Kayseri Şehri ve Livası'', Zeki Veledi Togan'a Armağan**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2010.

GÖNÜLLÜ Ali Rıza, **Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Alanya (1908-1938)**, Marmara Üniversitesi SBE Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2003.

GÜLDÜOĞLU Emine, **Osmanlı Merkez-Taşra İlişkileri Çerçevesinde XVII. Yüzyılda Kayseri Sancağı**, Erciyes Üniversitesi SBE Basılmamış Doktora Tezi, Kayseri 2011.

GÜNAY Ramazan, "Osmanlı Arşiv Kaynakları İçerisinde Ahkâm Defterleri: Gelişimi, Seyri, Muhtevası ve Önemi", **Süleyman Demirel Üniversitesi SBE Dergisi**, Sayı 17 (2013), s. 9-29.

GÜNÇIKTI Murat, **795 Numaralı Temettuat Defterine Göre Kırşehir Merkez Kazası Sosyo-Ekonomik Durumu (1250/1834-35)**, Selçuk Üniversitesi SBE Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya 2010.

HALAÇOĞLU Yusuf, **XVI-XVII. Yüzyıllarda Osmanlılarda Devlet Teşkilâtı ve Sosyal Yapı**, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2014.

HAYTA Necdet-ÜNAL Uğur, **Osmanlı Devleti'nde Yenileşme Hareketleri (XVII. yy. Başlarından Yıkılışına Kadar**), Gazi Kitabevi, Ankara 2010.

HÜSEYNİKLİOĞLU Ayşegül, Handan Arslan, "16. Yüzyılın İlk Çeyreğinde Niğde Kazası Yerleşme Merkezlerinin Tespiti", **Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, C: 19 (2009), Sayı 2, s. 299-314.

İNALCIK Halil, "Eyalet", **DİA**, C: 11 (1995), s. 548-550.

İNALCIK Halil, "Osmanlı Hukuk Sisteminde Adâletin Üstünlüğü'', **Halil İnalcık Adâlet Kitabı**, B. Selim Aslantaş (Ed.), Yeditepe Yayınları.

İNALCIK Halil, "Osmanlı Para ve Ekonomi Tarihine Toplu Bir Bakış", **Halil İnalcık Makaleler I**, Doğu Batı, Ankara 2005, s.164-196.

İNALCIK Halil, "Şikâyet Hakkı: Arz-ı Hâl ve Arz-ı Mahzar'lar", **Osmanlı Araştırmaları Dergisi**, Sayı 7-8 (1988), s. 33-54.

İNALCIK Halil, **Devlet-i 'Aliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar-II**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2014.

İNALCIK Halil, **Devlet-i 'Aliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar-IV**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2018.

İNALCIK Halil, **Devlet-i ʿAliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar-III**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2015.

İNALCIK Halil, **Devlet-i ʿAliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar-I**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2009.

İNALCIK Halil, **Osmanlı Tarihinde İslâmiyet ve Devlet**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2016.

İNBAŞI Mehmet, "XVI. Yüzyıl Başlarında Aksaray Şehri", **Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat Bilimleri Araştırma Dergisi**, Sayı 24 (1997), s. 179-188.

İPŞİRLİ Mehmet, "Beylerbeyliği'', **DİA**, C: 6 (1992), s. 69-74.

İPŞİRLİ Mehmet, "Kayseri'', **DİA**, C: 25 (2002), s. 96-101.

İPŞİRLİ Mehmet, "Mahzar", **DİA**, C: 27 (2003), s. 398-401.

KAYA Mehmet, "XX. Yüzyıl Başlarında Niğde Sancağı'nın Nüfusuna Dair", **Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi**, Sayı 19 (2006), s. 193-210.

KILIÇ Orhan, "Klasik Dönem Osmanlı Taşra Teşkilâtı: Beylikler, Eyaletler, Kaptanlıklar, Voyvodalıklar, Meliklikler (1362-1799)'', **Türkler**, C: 9 (2002), s. 887-897.

KONYALI İ. Hakkı, **Âbideleri ve Kitabeleri ile Niğde Aksaray Tarihi**, C: 1, Fatih Yayınevi, İstanbul 1974.

KONYALI İ. Hakkı, **Konya Tarihi**, Memleket Gazetesi Yayınları, Konya 2007.

KÖSE Osman, "XVIII. Yüzyıl Osmanlı-Rus Münasebetleri", **Osmanlı Ansiklopedisi**, C: 1 (1999-2014), s.536-549.

KUZUCU Serhat, "Rusya Ahidname Defterine Göre XVIII. Yüzyılda Osmanlı-Rus Ticari İlişkilerinin Seyri", **TAD**, Sayı: 59 (2016), s. 63-83.

KÜTÜKOĞLU Mübahat S, "Mühimme Defteri", **DİA**, C: 31 (2006), s. 520-523.

METİN Rafet, "XVI. Yüzyılda Niğde Sancağında Demoğrafik Yapı Üzerine Bir Değerlendirme", **International Journal of Social Science**, Numer 45, Srpring III (2016), s. 35-52.

METİN Rafet, "XVI. Yüzyılda Niğde ve Kırşehir Sancaklarında Mahalle Yapılanması", **Karadeniz Araştırmaları**, Sayı 20 (Kış 2009), s. 45-58.

METİN Rafet, **XVI. Yüzyılda Orta Anadolu'da Nüfus ve Yerleşme (Bozok, Kırşehir ve Nevşehir ve Keskin Örneği)**, Gazi Üniversitesi SBE Basılmamış Doktora Tezi, Ankara 2007.

MUMCU Ahmet, "Divan-ı Hümayun", **DİA**, C: 9 (1994), s. 430-432.

MUMCU Ahmet, **Divan-ı Hümayun**, Phoenix Yayınevi, Ankara 2007.

NEUMANN Christoph K, "**Siyasi ve Diplomatik Gelişmeler", Türkiye Tarihi 1603-1839**, Suraiya Faroqhi (Ed.), İstanbul 2016, s.69.

OFLAZ Mustafa, "Niğde", **DİA**, C: 33 (2007), s. 92-95.

ORTAYLI İlber, "**İkinci Viyana Kuşatmasının İktisadî Sonuçları Üzerine", Osmanlı Araştırmaları II**, İstanbul 1981.

ÖZ Mehmet, **Kanun-ı Kadîmin Peşinde Osmanlı'da "Çözülme" ve Gelenekçi Yorumları**, Dergâh Yayınları, İstanbul 2010.

ÖZCAN Abdülkadir, "Pasarofça Antlaşması", **DİA**, Cilt: 34 (2007), s. 177-181.

ÖZDEMİR Tuncay, "Akşehir'in Tarihi, Beşeri ve İktisadi Coğrafyasına Kısa Bir Bakış", **I. Uluslararası Şelçuklu'dan Günümüze Akşehir Kongresi ve Sanat Etkinlikleri**, Akşehir, 20-21 Kasım 2008, s. 91-100.

ÖZKAN Selim Hilmi, "XVI. Yüzyıl Kayıtlarına Göre Alâiye (Alanya) Sancağında Yer Adları Üzerine Bir İnceleme, **International Journal of Social Science**, Vol: 5, Issue: 3 (2012), s. 169-182.

ÖZKUL Ali Efdal, **Kıbrıs Adasının Sosyo-Ekonomik Tarihi (1726-1750**), Marmara Üniversitesi SBE Basılmamış Doktora Tezi, İstanbul 2002.

ÖZVAR Erol, **Osmanlı Maliyesinde Malikâne Uygulaması**, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2003.

PAMUK Şevket, **Osmanlı İmparatorluğu'nda Paranın Tarihi**, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 1999.

SAHİLLİOĞLU Halil, "Ahkâm Defteri", **DİA**, C: 1 (1998), s. 551.

SOLAK İbrahim, "Osmanlı Devleti'nde Taşra Teşkilatı", **Osmanlı Teşkilat Tarihi**, T. Gündüz (Ed.), Grafiker Yayınları, Ankara 2012.

STOYE John, **Viyana Kuşatması**, Çev: D. Türkömer, Doğan Kitap, İstanbul 2004.

SÜMER Faruk, "Karamanoğulları'', **DİA**, C: 24 (2001), s. 454-460.

ŞAHİN İlhan, "Aksaray", **DİA**, C: 2 (1989) s. 291-292.

ŞAHİN İlhan, "Akşehir", **DİA**, C: 2 (1989), s. 298-299.

ŞAHİN İlhan, "Kırşehir", **DİA**, C: 25 (2002), s. 482-484.

ŞAHİN İlhan, **Osmanlı Döneminde Konar-Göçerler**, Eren Yayınları, İstanbul 2006.

ŞAHİN İlhan, **Tarihte Kırşehir**, Eren Yayınları, İstanbul 2011.

ŞENOL Çelik, **Osmanlı Taşra Teşkilatında İçel Sancağı (1500-1584)**, Marmara Üniversitesi SBE Basılmamış Doktora Tezi, İstanbul 1994.

ŞİMŞİR Nahide, "Ahkâm Defterlerinin Tarihi Kıymeti ve 107 No'lu Anadolu Ahkâm Defterleri'ndeki İzmir ile İlgili Hükümler", **Tarih İncelemeleri Dergisi**, C: 9 Sayı 1 (1994), s. 357-390.

TAPAN Filiz, **2 Numaralı Ahkâm Defterlerinde Yer Alan Kütahya Sancağı ile İlgili Hükümlerin Analizi**, Gazi Üniversitesi SBE Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2010.

THYS-ŞENOCAK L, **Hatice Turhan Sultan**, Çev: A. Ortaç, Kitap Yayınevi, İstanbul 2009.

TUĞLUCA Murat, **Osmanlı Devleti'nde Şikâyet Mekanizması**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2016.

TURAN Mustafa, II. Viyana Muhâsarası: Osmanlı Devleti'nde Siyasî, İdarî ve Askerî Çözülme, **OTAM**, Sayı: 9 (1998), s. 389-429.

TURAN Şerafettin, "Fâtih Mehmet-Uzun Hasan Mücadelesi ve Venedik", **Anlara Üniv. D. T. C. Fakültesi Tarih Araştırmaları Dergisi,** C: III, Sayı 4-5'ten ayrıbasım, Ankara Üniversitesi Basımevi 1967, s. 108-109.

TUŞ Muhittin, **Sosyal ve Kültürel Açıdan Konya**, Tablet Yayınları, Konya 2017.

UZUNÇARŞILI İ. Hakkı, **Osmanlı Devleti'nin Merkez ve Bahriye Teşkilâtı**, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1988.

UZUNÇARŞILI İ. Hakkı, **Osmanlı Tarihi**, C: IV, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1995.

VARLIK M. Çetin, "Anadolu Eyaleti", **DİA**, C: 3 (1991), s. 143-144.

YALÇINKAYA Alaeddin, "**Osmanlı Devleti'nin Batı Politikası-Zitvatorok'tan Küçük Kaynarca'ya", Türk Dış Politikası**, M. Bıyıklı (Ed.) C: II, İstanbul 2010, s.47.

YETKİN Nilüfer, **136 Numaralı Tahrir Defterine Göre XVI. Yüzyıl Sonlarında Kayseri**, Gazi Üniversitesi SBE Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007.

YÖRÜK Doğan, "XV-XVI. Asırlarda Akşehir Kent Merkezinin Nüfus Yapısı", **Bilig**, S: 45, Ankara (2008), s. 165-198.

YÖRÜK Doğan, **XVI. Yüzyılda Aksaray Sancağı**, Tablet Kitabevi, Konya 2005.

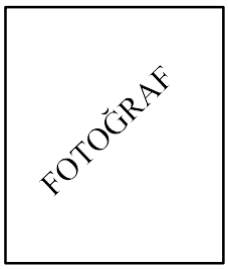
ZORLU Tuncay, **Osmanlı ve Modernleşme**, Timaş Yayınları, İstanbul 2014.

FLEISCHER H. Cornell, **Tarihçi Mustafa Âli**, Çev: Ayla Ortaç, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 1996.

ÖZEL Oktay, **Türkiye 1643**, İletişim Yayınları, İstanbul 2016.

ÖZEL Oktay, **Dün Sancısı**, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul 2015.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, Adı	KAYMAZ, Bahar
Uyruğu	T.C
Doğum tarihi ve yeri	10.03.1987
Medeni hali	Evli
Telefon	
Faks	
E-posta	eymeneren.68@gmail.com

Eğitim Derecesi	**Okul/Program**	**Mezuniyet yılı**
Lise	Kamber Demir Lisesi	2005
Üniversite	Aksaray Üniversitesi	2014
Yüksek Lisans	Aksaray Üniversitesi	2019
Doktora	-	-

İş Deneyimi, Yıl	**Çalıştığı Yer**	**Görev**
-	-	-

Yabancı Dil	**İngilizce**